

سایتی فەرمووده هه‌میشه راستگۆیی

www.fermude.com

چۆن پزگارت ده‌بیّت له ناخۆشی و نارەحه‌تییه‌کانی سه‌ر پردی (صراط)؟

نوسینی: د. محمد بن ابراهیم النعیم

وه‌رگیڕانی م. شاخه‌وان جه‌واد نه‌حه‌د

پیش نویژو ووتارخوینی مزگه‌وتی (سه‌ید نه‌حه‌دی فه‌یله‌سوف)

نه‌ پیریادی - چه‌مچه‌مال

چاپی یه‌که‌م ١٤٣١هـ - ٢٠١٠ز

پیشہ کی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ
وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، أَمَا بَعْدُ:

موسلمانى خوشه ويست به پاستى شاره زابوون له حالى دواپوژوو پوودانى ئه وه موو كاره
ناخوش و ناره حه تانهى كه تيايدايه، كاريكه زوربهى موسلمانان بى ئاگان لى، به پادهيهك و ايان
لى هاتووه هر باسى ناكهن و بيريشى ليناكه نه وه، له كاتيكا زور شاره زاو خه م خورن له كارو
بارى ژيانى دونيا.

شاره زابوون و به ئاگابوون له ناخوشى و ناره حه تيه كانى سه ر پردى (صراط) يه كيكه له و كاره
گرنگانهى كه پيوسته موسلمان به رده وام بيرى لى بكاته وه و له يادى نه كات، چونكه به هيچ
شيوهيهك پزگار بوون نيه له چوونه ناو دوزهخ يان پويشتن به سه ريدا، هه روهك خواى
په روهردگار سويند ده خوات كه ده بيت به نده كانى به ناو دوزه خدا به ريت، هه روهك ده فه رموويت:

﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ۖ ثُمَّ نَجِّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا ۖ﴾ (مریم: ۷۲-۷۳).

﴿(مریم: ۷۲-۷۳). واته: ئهى خه لكينه! ئيلا ده بيت هه مووتان به ناو ئاگرى دوزه خدا يان
به سه ر پردى (صراط) دا تيه پرن، ئهى مُحَمَّد (ﷺ) ئه مه برياريكه له لايهن په روهردگارته وه
براوه ته و شتيكى هه تميه، پاش چوونه ناو ئاگرى دوزهخ يان پويشتن به سه ر پردى (صراط) دا،
پاري زگارو خواناسان پزگار ده كه ين، وه زالم و سته مكاران له ناو ئاگرى دوزه خدا ده سته و ئه ژنق
ديلينه وه (به چوكدا ده كه ون و له دوزه خدا ده ميننه وه).

پويشتنى موسلمان به ناو ئاگرى دوزه خدا بريتيه له پويشتن به سه ر پردى (صراط) دا نهك چوونه
ناوى، وه پويشتنى هاوهل بريارده ران و بى باوه ران بريتيه له چوونه ناو ئاگرى دوزهخ وه،
ئه مه بوچوونى زاناي پايه به رز (عبدالرحمن كوپى زيد كوپى اسلم) له (په حمه تى خواى ليبيت)

ههروهك زانای پایه بهرز حافظِ حَكَمِي (پهحهتهی خوی لَبِیّت) گێڤاویتییه وه ^(۱).

قَوْنَاغِ تِیپه پَبوون به سهه پردي (صِرَاط) یه کیکه له ترسناکترین ئه و ناخووشی و نا پهحه تیپانه ی که پووبه پووی موسلمان ده بیته وه له دوا پوژدا، وه موسلمان ترس و له رزوو دله راوکیی ئارام نابیته وه تا له و پرده پرزگاری نه بیّت و به جیی نه هیلیّت و نه که ویته پشتییه وه.

پیشبرکیی راسته قینه و یه کلاکه ره وه له نیوان خه لکیدا ئه وه یه که له سهه پردي (صِرَاط) پوو ده دات نه که له دنیا، خوی په ره ردگار ده فه رموویت: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُوكَ﴾ (یس: ۶۶). واته: خو ئه گه ر بمانه ویت نه بینن، ئه وه ئاسه واری چاوه کانیشیانمان نه ده هیشت تا نه بینن، ئه و کاته پیشبرکییان کرد به ره و ریگا که ریگای پردي (صِرَاط) تا بیپرن و بیپه رنه وه، به لام چوّن ده توانن بیپه رنه وه له کاتیڤدا ئیمه کویرمان کرد بیتن. بویه هه ر موسلمانیک به سه لامه تی ئه و قوناغه بپریت و به سهه ر ئه و پرده دا تیه پریت، ئه وه له ئاگری دۆزه خ پرزگاری بووه و به هه میشه یی سهه رفراز بووه.

ده ی که وابوو موسلمانی خو شه ویست چیت ئاماده کردوه بو پرزگار بوونت له وه موو ناخووشی و نا پهحه تیپانه ی که له سهه پردي (صِرَاط) دیته پریت؟ سویند به خوی په ره ردگار کاره که زور ترسناکه و گالته نییه، چونکه یان پرزگار بوونه لیی، یان که وتنه ناو ئاگری دۆزه خی زور سوتینه ری به ئیش و ئازاره.

موسلمانی خو شه ویست له م کیتابه ی به رده ستدا هه ولّم داوه تیشکیک بخرمه سهه ر ناخووشی و نا پهحه تهی و ترسناکی پردي (صِرَاط)، نه ویش له چوار به شدا:

به شی یه که م: پیناسه ی پردي (صِرَاط) و نا پهحه تییه کانی.

به شی دووه م: ناخووشی و سووتانی سهه ر پردي (صِرَاط) و ئه و کارانه ی که ده بیته مایه ی

^(۱) بهوانه: معارج القبول للحافظ الحَكَمِي (۸۵۳/۲).

پزگار بون لی.

بهشی سن بهم: نارپه ههتی تاریکی سهر پردی (صراط) و ئه و کارانهی که ده بنه مایه ی پونا که ره وهی.

بهشی چوارهم: ئه و تاوانانهی که خاوه نه که ی به هویه وه ده چیه دۆزه خه وه.

له کۆتاییدا داواکارم له پهروهردگاری به تواناو به به زهیی پزگارمان بکات به پهحم و لیبوردیهی خۆی له هه موو ناخۆشی و نارپه ههتییه ترسناکهکانی دواپۆژ، به تایبهتی ناخۆشی و نارپه ههتی سهر پردی (صراط)، آمین.

بهشی یه کهم: پیناسه ی پردی (صراط) و نارپه ههتییهکانی
باسی یه کهم: پردی (صراط) چیه؟

پردی (صراط): ئه و پردهیه که پاخراوه و درێژکراوه ته وه به سهر پشتی دۆزه خدا، تیرتیره له ده می شمشیر، باریکتره له تاله موو، خلیسکه و پیی له سهر هه لده خلیسکی، ریگه یه کی زۆر تاریک و سووتینه ره، به ملاو به ولایه وه کۆمه له قولاپ و پاکیشه ریکی ئاگرینی پیوه هه لواسراوه، موسلمانانی شوین که وتوانی راسته قینه ی پیغه مبه ران (سه لات و سه لامی خویان له سهر بیت) به سه ریا تیده په رن و پزگاریان ده بیت.

ووتراوه: درێژی ئه و پرده سهخت و نارپه ههته پانزه ههزار ساله^(٢).

^(٢) پیناسه ی پردی (صراط) له چهند فهرموودهیهکی سهحیحی پیغه مبه ره وه (عليه السلام) وه رگراوه، ته نها درێژی پردی (صراط) نه بیت که فهرمووده که ی "مُغْضَل" ه.

فهرمووده ی "مُغْضَل": ئه و فهرموودهیهیه که له سنه ده کهیدا دوو کهس له و که سانه ی که گپراویانه ته وه نادبارن به دوا

جا ئەو موسلمانانەى كەبەسەرىدا دەپۇن يان بە سەلامەتى پزگارىيان دەبیّت، يان بە ناپەحەتى و ئیش و ئازاریكى زۆرەو، يان دەكەونە ناو ئاگرى دۆزەخەو.

هاوەلى بەپرز سلمان فارسی (خوای لى پازى بیّت) دەفەرموویّت: پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتى: ((... وَيُوضَعُ الصِّرَاطُ مِثْلُ حَدِّ الْمُوسَى، فَتَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: مَنْ يَجُوزُ عَلَى هَذَا؟ فَيَقُولُ: مَنْ شِئْتُ مِنْ خَلْقِي، فَيَقُولُونَ: سُبْحَانَكَ مَا عَبْدُنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ))^(۳). واتە: ... پاشان پردى (صراط) لەسەر دۆزەخ دادەنریّت، ئەوئەندە تیژە بە وینەى دەمى موس، فریشتەكان دەلین: كى هەیه بتوانیّت بەسەرىدا بروات و تیپەریّت؟ خوای پەرەردگاریش دەفەرموویّت: ئەو بەندانەى كە خۆم ویستم لییه، پاشان فریشتەكان دەلین: پاکی و بى گەردى بۆ تۆ ئەى پەرەردگار بەپاستى ئیّمە تۆمان بە تەواوى نەپەرستووو و عیبادەتى تەواومان بۆ نەکردوویت.

هاوەلى بەپرز أبو سعید الخدری (خوای لى پازى بیّت) دەفەرموویّت: پیّم گەیشتووو و بیستووو كە پردى (صراط) باریکترە لە تالەموو، وە تیژترە لە دەمى شمشیر^(۴).

وە لە پیغەمبەرەو (ﷺ) بۆمان دەگێرپێتەو كە فەرموویەتى: ((... ثُمَّ يُوتَى بِالْجِسْرِ فَيَجْعَلُ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْجِسْرُ؟ قَالَ: مُدْحَضَةٌ مَزَلَّةٌ، عَلَيْهِ خَطَاطِيفٌ وَكَلَالِبٌ وَحَسَكَةٌ مُفْلَطَحَةٌ، لَهَا شَوْكَةٌ عَقِيفَاءُ تَكُونُ بِنَجْدٍ يُقَالُ لَهَا: السَّعْدَانُ...))^(۵). واتە: ... پاشان پردى

یەكدا، زانای پایەبەرز الجوزجانی (رەحمەتى خوای لیبیّت) دەلیّت: فەرموودەى "مُعْضَل" خراپترە لە فەرموودەى "مَنْقَطَع"، وە فەرموودەى "مَنْقَطَع" یش خراپترە لە فەرموودەى "مُرْسَل"، فەرموودەى "مُرْسَل" یش کارى پیناکریت و ناکریتە بەلگە، بپوانە: "النَّكَتُ عَلَى ابْنِ الصَّلَاح" (۵۸۱/۲-۵۸۲)، وە "توضیح الأفكار" (۳۲۹/۱). واتە: ئەو فەرموودەى كە باسى درێژى پردى (صراط) دەكات، فەرموودەى كى صحیح نییە و ناکریتە بەلگە، بەلام لەبەر ئەوەى دانەر هیناویەتى و باسى كردوو و منیش دەستكاریم نەكردوو. وەرگێڕ.

^(۳) رواد الحاکم (۵۸۶/۴)، و صححه الألبانی فی "صحیح الترغیب والترهیب" (۳۶۲۶).

^(۴) رواد الإمام مسلم (۱۸۳).

^(۵) رواد البخاری واللفظ له (۷۴۴۰)، و مسلم (۱۸۳).

(صِراط) دههینریت و له سهر پشتی دۆزه خ داده نریت، ووتمان: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و پرده چیه و چۆنه ؟ پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: پردی (صِراط) پښگه یه که زۆر لووسه پښی له سهر به ند نابیت به لکو هه لده خلیسکیت، له سهر ئه و پښگه یه کۆمه له قولاپ و پاکیشه ریک هه یه، وه دپکی (عُقفاء) پیوه یه که به له شیان ه وه ده نووسیت و رایان ده کیشتیت (ئه و دپکه ئاسنیک ی ده م تیزی چه ماوه یه که شتی پیا هه لده واسریت، وه کو ئه و قولاپه ی که قه سابه کان گوشتی ئاژه لانی پیا هه لده واسن)، پښی ده ووتریت دپکی (سعدان) که له وولاتی نه جد هه یه ...).

زانای پایه به رز شیخ ابْنُ العُثَیْمِیْن (په حمه تی خوی لیبت) ده لیت: لیږده ا پرسیاریک دیته پیشه وه و ده کریت: ئه ویش ئه وه یه: چۆن ده توانریت به سهر پښگه یه کدا برۆیت له کاتیکدا به و شیوه یه یه ؟ ئه ویش له وه لامدا ده لیت: کاره کانی دواپۆز قیاس ناکریته سهر کاره کانی دنیا، وه خوی په روه ردگار به سهر هه موو کاریکدا به تواناو به ده سه لات، بۆیه نازانین چۆن به سهر یا تیده په پرن، ئایا هه موویان کۆده بنه وه به یه کجار به سهر یا تیده په پرن؟ یان یه ک یه ک به سهر یا تیده په پرن، خوی په روه ردگار زاناتره ^(١).

موسلمان ی خۆشه ویست ده توانیت گه وره یی و فراوانی پردی (صِراط) بښیته پیش چاوی خۆت له کاتیکدا هه موو خه لکی له سهره (جگه له هاوه ل بریارده ران و بی باوه ران، چونکه ئه وان ناچنه سهر پردی (صِراط) به لکو یه کسه ر بۆ دۆزه خ ده بردرین)، ئه و کاته ی که ئاسمانه کان و زهوی ده گۆردریت، هه روه ک دایکی ئیمانداران خاتوو عایشه (خوی لی پازی بیت) ده فه رموویت: پرسیارم له پیغه مبه ر (ﷺ) کرد سه باره ت به م ئایه ته: ﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ﴾ ^(٤٨) (إبراهيم: ٤٨) ^(٢).

^(١) بروانه: شرح العقيدة الواسطية لشيخ الإسلام ابن تيمية، محمد الصالح العثيمين (١٦٠/٢).

^(٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٨٩/١٨)، ومسلم (٢٧٩١)، و الترمذي (٣١٢١)، وابن ماجه (٤٢٧٩)، والدارمي (٢٨٠٩)، وابن حبان (٣٣١)، والحاكم (٤٧٣/٢).

واته: لهو پۆژهدا كه قيامه ته ئاسمانه كان و زهوى دهگۆپدریٽ بۆ ئاسمان و زهوى تر. ووتم: ئه‌ى پيغه‌مبهر (ﷺ) لهو پۆژهدا خه‌لكى له كوین؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: له‌سه‌ر پردى (صراط)ن، له‌ ریوايه‌تیكى تردا كه ئىمامى الترمذى گێڕاویٽیه‌وه، پيغه‌مبهر (ﷺ) فه‌رمووی: خه‌لكى لهو پۆژهدا له‌ تاریکیدان له‌سه‌ر پردى (صراط).

باسى دووهم:

ته‌نگ و چه‌له‌مه‌و نا‌په‌حه‌تى سه‌ر پردى (صراط)

تیپه‌ر بوون به‌سه‌ر پردى (صراط)دا یه‌كێكه‌ له‌ ناخۆشترین و نا‌په‌حه‌تترین و ترسناکترین قۆناغه‌کانى دوا‌پۆژ، ئه‌گه‌ر له‌ هه‌موو نا‌په‌حه‌تییه‌كان سه‌خت‌تر و ترسناک‌تر نه‌بیٽ، ئه‌وه‌نده‌ ترس و بیم و نا‌په‌حه‌تى تیدا‌یه‌ كه‌ به‌ هه‌یج شێوه‌یه‌ك عه‌قل و نه‌فسى مرۆفه‌كان ناتوانیٽ به‌رگه‌ى بگريٽ و ته‌حه‌ممولی بكات، نه‌وه‌ى به‌لگه‌ بیٽ له‌سه‌ر نه‌مه، نه‌م چوار شته‌یه‌:

یه‌كه‌م: له‌و شوین و کاته‌دا مرۆف هه‌یج كه‌سى له‌ بیر نییه‌ جگه‌ له‌ نه‌فسى خۆی:

دايکى ئيمانداران خاتوو عائیشه (خوای لى پازى بیٽ) ده‌فه‌رموویٽ: جاريکیان باسى دوا‌پۆژ و ئاگرى دۆزه‌خم کرد، ده‌ستم کرد به‌ گریان، پيغه‌مبهر (ﷺ) فه‌رمووی: بۆچى ده‌گيريٽ؟ منیش ووتم: ئه‌ى پيغه‌مبهر (ﷺ) باسى دوا‌پۆژ و ئاگرى دۆزه‌خم کرد و گریام، پاشان ووتم: ئایا ئیوه له‌ قیامه‌دا منداڵ و كه‌س و کارتان له‌بیره، ئه‌ویش فه‌رمووی: ((أَمَّا فِي ثَلَاثَةِ مَوَاطِنَ فَلَا يَذْكُرُ أَحَدٌ أَحَدًا: عِنْدَ الْمِيزَانِ حَتَّى يَعْلَمَ أَيَحِفُّ مِيزَانُهُ أَوْ يَثْقُلُ، وَحَيْثُ الْكِتَابُ حِينَ يُقَالُ: [هَآؤُمْ أَفْرُؤُوا كِتَابِيَه] حَتَّى يَعْلَمَ أَيْنَ يَقَعُ كِتَابُهُ فِي يَمِينِهِ أَمْ شِمَالِهِ أَمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ، وَعِنْدَ الصَّرَاطِ إِذَا وَضَعَ بَيْنَ

ظَهري جَهَم))^(٨). واته: فهرمووی: له سێ کات و شویندا هیچ کەس کەسی لەبیر نییه: له کاتی دانانی ترازویدا کەس کەسی لەبیر نییه تا ئه‌وه‌ کەسه نه‌زانیت ئایا پێوانه‌ی کرده‌وه‌کانی سووک ده‌بیت یان قورس؟ وه‌ له‌و کاته‌ی کیتابی کرده‌وه‌کان وه‌رده‌گیریت و ده‌ووتریت: «ئه‌وه‌ کیتابه‌که‌مه‌ بیخویننه‌وه‌» ئه‌وه‌ کەسه‌ هیچ کەسی لەبیر نییه‌ تا نه‌زانیت ئایا کیتابه‌که‌ی به‌ ده‌ستی راستی وه‌رده‌گیریت یان به‌ده‌ستی چه‌پی یان له‌ پشتیه‌وه‌؟ وه‌ له‌و کاته‌ی که‌ پردی (صِراط) داده‌نریت له‌سه‌ر دۆزه‌خ بۆ په‌پینه‌وه‌ی موسلمانان به‌سه‌ریا؟ ئه‌وه‌ سێ کاته‌ ئه‌وه‌نده‌ ترسناکه‌ هیچ کەس ئاگای له‌کەس نییه‌، نه‌ ژن و می‌رد، نه‌ براو خوشک، نه‌ دایک و باوک و منداڵه‌کانیان، نه‌ براده‌رو هاوڕێ و خۆشه‌ویستان، نه‌ کاربه‌ده‌ست و شوین که‌وتووایان، هیچیان که‌سیان له‌ بیر نییه‌.

دووه‌م: ترسانی فریشته‌کان له‌ ناخۆشی و ناره‌حه‌تی پردی (صِراط) له‌ کاتیکدا ئیپرسینه‌وه‌یان نییه‌:

هاوه‌لی به‌رێز سلمان فارسی (خوای لی‌ پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((... يُوَضَّعُ الْمِيزَانُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَلَوْ وُزِنَ فِيهِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ لَوَسَّعَتْ، فَتَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: يَا رَبِّ لِمَنْ يَزِنُ هَذَا؟ فَيَقُولُ اللَّهُ: لِمَنْ شِئْتُ مِنْ خَلْقِي، فَتَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: سُبْحَانَكَ مَا عَبْدُنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ، وَيُوَضَّعُ الصِّرَاطُ مِثْلُ حَدِّ الْمَوْسَى، فَتَقُولُ الْمَلَائِكَةُ: مَنْ تُجِيزُ عَلَي هَذَا؟ فَيَقُولُ: مَنْ شِئْتُ مِنْ خَلْقِي، فَيَقُولُونَ: سُبْحَانَكَ مَا عَبْدُنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ))^(٩). واته: ... له‌ دواپۆژدا ترازوو داده‌نریت

^(٨) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٤٤/٢٤)، وأبو داود واللفظ له (٤٧٥٥)، والحاكم (٥٧٨/٤)، وحسن إسناده شعيب الأرنؤوط في "تخريج أحاديث جامع الأصول لإبن الأثير" (٤٧٥/١٠)، به‌لام شتيخ ئه‌لباني ئه‌م فه‌رمووده‌يه‌ی به‌ "ضعيف" داناوه، ب‌روانه "ضعيف الترغيب والترهيب" (٢١٠٨)، وه "سنن أبي داود" (٢٤٠/٤)، رقم حديث: (٤٧٥٥).

^(٩) رواه الحاكم (٥٨٦/٤)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٣٦٢٦).

(بۆ كيشانى كرده وه كان)، ئەگەر ئاسمانە كان و زەوى پى بکيشريته دهيان گريته و دهيانکيشريته (ئەوهنده گه ورهيه)، فريشته كان دهليين: ئەى پهروهردگار ئەو ترازوو بۆ كى كيشانه دهكات، كى دهتوانيت پرى بكات؟ خوى پهروهردگار دهفهرموويت: بۆ ئەو بهندانەى كه خۆم ويستم لييه، فريشته كان دهليين: پاكي و بى گهردى بۆ تۆ ئەى پهروهردگار بهپاستى ئيمه تۆمان به تهواوى نهپهريستوووه عيبادهتى تهواومان بۆ نهکردوويت، پاشان پردى (صراط) لهسهر دۆزهخ دادهنريت ئەوهنده تيزه به وينهى دهمى موسى، فريشته كان دهليين: كى بهسهريدا دهپهريئيتوه، كى هيهه بهتوانيت بهسهريدا بهپهريئتوه؟ خوى پهروهردگار دهفهرموويت: ئەو بهندانەى كه خۆم ويستم لييه، پاشان فريشته كان دهليين: پاكي و بى گهردى بۆ تۆ ئەى پهروهردگار بهپاستى ئيمه تۆمان به تهواوى نهپهريستوووه عيبادهتى تهواومان نهکردوويت.

سىيەم: وهستانى پيغه مبهەر (ﷺ) لهو شويئنه دا بۆ نهوى شه فاعهت بكات:

هاوهلى به پيرز انس كورى مالك (خوى لى پازى بيت) دهفهرموويت: ((سأَلْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) أَنْ يَشْفَعَ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقَالَ: أَنَا فَاعِلٌ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّ أَطْلُبَكَ؟ قَالَ: أُطْلُبُنِي أَوَّلَ مَا تَطْلُبُنِي عَلَى الصِّرَاطِ، قَالَ: قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَلْقَكَ عَلَى الصِّرَاطِ؟ قَالَ: فَاطْلُبُنِي عِنْدَ الْمِيزَانِ، قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَلْقَكَ عِنْدَ الْمِيزَانِ؟ قَالَ: فَاطْلُبُنِي عِنْدَ الْحَوْضِ فَإِنِّي لَا أُخْطِي هَذِهِ الثَّلَاثَ الْمَوَاطِنَ))^(۱۰). واته: داوام له پيغه مبهەر (ﷺ) كرد كه له پوژى داوييدا شه فاعهت بۆ بكات، ئەويش فهرمووى: بهلى شه فاعهت بۆ دهكهم، ووتم: ئەى پيغه مبهەر (ﷺ) له كوئى بتبينم تا شه فاعهت بۆ بكهى؟ پيغه مبهەر (ﷺ) فهرمووى: به داوما بگهري و ههول بده بمبينه لهسهر پردى (صراط)، ووتم: ئەى پيغه مبهەر (ﷺ) ئەگەر پيت نهگهيشتم و نهتم بينى لهسهر پردى (صراط)، پيغه مبهەر (ﷺ) فهرمووى: ههول بده بمبينه لاي ترازوو (له كاتى كيشانى كرده وه كان)، ووتم: ئەى پيغه مبهەر

^(۱۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۳۲/۲۴)، والترمذي (۲۴۳۳)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (۳۶۲۵).

(ﷺ) ئەگەر پيٺ نەگەيشتم و نەتم بينى لای ترازوو؟ پيغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ھەول بەدە لای ھەوزى (گوثر) بمبينە، چونکە من ھەرگیز ئەو سى شوينە جى ناھيىلم، بەلکو بەردەوام لەو شوينانەم.

دەى موسلمانى خۆشەويست جوان بىر بکەو و سەيرى ھاوھلانى بەپيژى پيغەمبەر (ﷺ) بکە، چۆن باوھەپى تەواويان بە پۆژى دوايى ھەبوو؟ وە باوھەپى تەواويان بە ھەموو ئەو کارانە ھەبوو کە لەو پۆژەدا پرو دەدات، وەکو ئەوھى لە پيش چاويان بوپيٺ، وە پروانە ھاوھلانى بەپيژ أنس كوپى مالک (خوای لى پازى بيٺ) چۆن مەوعيدى بۆ دانراو، وە چۆن شوينى بۆ ديارى كراو تا شەفاعەتى بۆ بکريٺ، ئەمەش ھەمووى بە ھۆى باوھەپى تەواويان و ترسيان لەو پۆژە بوو، سەد خۆزگە ئيمەش وەکو ئەوان بويناىە.

چوارەم: لەو کات و شوينەدا ھيچ کەس ناتوانيت قسە بکات تەنھا پيغەمبەران نەبيٺ (صلوات و سەلامى خوايان لەسەر بيٺ)؛

وە ئەوھى ترسناكى پردى (صراط) دەربخات ئەوھىە لەو شوينەدا ھيچ کەس ناتوانيت لە کاتى پەرينەوھدا قسە بکات، جگە لە پيغەمبەران (صلوات و سەلامى خوايان لەسەر بيٺ) کە داوا لە خوای پەرورەدگار دەکەن تا شوين کەوتوانيان بە ساغ و سەلامەتى بپەپيژيٺ و پەريان بکات، ھەر وەك ھاوھلانى بەپيژ أبو ھريرة (خوای لى پازى بيٺ) دەفەرمويٺ: پيغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموويەتى: ((... فَيُضْرَبُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَانِي جَهَنَّمَ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَجُوزُ مِنَ الرُّسُلِ بِأَمَّتِهِ، وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا الرُّسُلُ، وَكَلَامُ الرُّسُلِ يَوْمَئِذٍ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ...))^(١١). واتە: ... پاشان پردى (صراط) لەسەر دۆزەخ دادەنريٺ، من يەكەم پيغەمبەر (ﷺ) دەبم کە ئوممەتەكەمى بەسەردا

^(١١) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٣٢/٢٤)، والترمذي (٢٤٣٣)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٣٦٢٥).

ده په پښمه وه، وه له و پوژدها هېچ كه س ناتوانيت قسه بكات تهنه پښمه بهران نه بښت (صلوات و سهلامى خويان له سهر بښت)، وه ووته و پارانه وهى پښمه بهران (صلوات و سهلامى خويان له سهر بښت) له و پوژدها تهنه ئه وهيه كه ده لښن: ئه ي پهره ردگار سهلامه تيان بكه، ئه ي پهره ردگار سهلامه تيان بكه...).

موسلمانى خوښه ويست له و فهرمودانه ي سهر وه كه باسما ن كړد ئه وه پوون ده بښته وه كه تڼپه پښ به سهر پردى (صراط) دا يه كيكه له ترسناكترين قوناغه كانى دواړوژ، ئه و نارپه حه تڼپه ش وا پښويست دهكات له سهرمان كه سوور بين و هه ول بده ين كارى چا كه زور بكه ين و خو مان له خراپه و تاوان بپاريزين تا پزگارمان بښت له ناخوشى و نارپه حه تڼپه كانى سهر پردى (صراط).

هه ر بويه هاوه لى به پښى پښمه بهر (ﷺ) مُعَاذِ كُورِى جَبَل (خوای لى پاښى بښت) فهرموويه تى: ((إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَسْكُنُ رَوْعَهُ حَتَّى يَتْرُكَ جِسْرَ جَهَنَّمَ وَرَاءَهُ))^(۱۲). واته: ئيماندار دللى ئارام نابښت و ترسى له سهر لاناچيت تا به سهر پردى (صراط) دا نه په پښته وه و دوژه خ نه كه وښته پشستيه وه.

وه هاوه لى به پښ عبد الله كورى مسعود (خوای لى پاښى بښت) ده فهرموويت: پښمه بهر (ﷺ) فهرموويه تى: ((آخِرُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ رَجُلٌ يَمْشِي عَلَى الصِّرَاطِ، فَهُوَ يَمْشِي مَرَّةً وَيَكْبُو مَرَّةً وَتَسْفِعُهُ النَّارُ مَرَّةً، إِذَا جَاوَزَهَا التَّفَتَ إِلَيْهَا فَقَالَ: تَبَارَكَ الَّذِي نَجَانِي مِنْكَ؛ لَقَدْ أَعْطَانِي اللَّهُ شَيْئًا مَا أَعْطَاهُ أَحَدًا مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ...))^(۱۳). واته: كو تا كه س كه ده چي ته به هه شته وه پياويكه كاتي ك به سهر پردى (صراط) دا ده پوات، جاريك ئاسايى ده پوات و جاريك به ده مدا ده كه وښت و جاريك هه لاوى گهرمى ئاگرى دوژه خى بو ديت و ئازارى ده دات، كاتي ك تڼپه پى به سهر دواو پزگارى بو لى، ئاوړي ك ده داته وه و سه يريكي دوژه خ دهكات و ده لښت: به خششى زوره ئه و پهره ردگار هى

^(۱۲) بږوانه: موعظة المؤمنين من إحياء علوم الدين للقسامي (ص ۴۳).

^(۱۳) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۷۵/۲۴)، والبخاري (۶۵۷۱)، ومسلم واللفظ له (۱۸۷).

که منی پزگار کرد له تۆ، به پراستی خوی په روه ردگار شتیکی به من به خشیوه (پزگاری کردم له ناگری دۆزهخ) به هیچ شیویهك به کهسی نه به خشیوه نه له پیشینان و نه له کۆتاییان...).

باسی سییه م:

نایا بی باوه پان و دوو پروه کان به سهر پردی (صراط) دا ده پون؟

هه ندی له زانایان بۆچوونیان وایه که خه لکی هه موویان (موسلمانان و بی باوه پان) به سهر پردی (صراط) دا ده پون، به لام فه رموده ی (صحیح) له سه حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوو هه که هاوه ل بریارده ران و گاوو جوله که به سهر پردی (صراط) دا نا پون^(۱۴)، له بهر ئه وه ی پیش دانانی پردی (صراط) فه رمانیان پی ده کریت تا شوینی ئه وشته بکه ون که له دونیادا په رستوویانه، ئه وانیش شوینی په رستراوه کانیان ده که ون و بانگیکیان لی ده کریت و ده که ونه ناو دۆزه خه وه، پاشان موسلمانانی ئه م ئومه ته له ناخۆشی و نا په حه تی ساحه ی مه حشه ردا ده مینه وه، پاشان پردی (صراط) له سهر دۆزه خ داده نریت.

هاوه لی به پیز أبو سعید الخدری (خوی لی پازی بیت) ده فه رموویت: ((قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: هَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ إِذَا كَانَتْ صَحْوًا؟ قُلْنَا: لَا. قَالَ: فَإِنَّكُمْ لَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ رَبِّكُمْ يَوْمَئِذٍ، إِلَّا كَمَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَيْهِمَا، ثُمَّ قَالَ: يُنَادِي مُنَادٍ لِيَذْهَبَ كُلُّ قَوْمٍ إِلَى مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ. فَيَذْهَبُ أَصْحَابُ الصَّلَيبِ مَعَ صَلِيبِهِمْ، وَأَصْحَابُ الْأَوْثَانِ مَعَ أَوْثَانِهِمْ، وَأَصْحَابُ كُلِّ آلِهَةٍ مَعَ آلِهَتِهِمْ، حَتَّى يَبْقَى مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ أَوْ فَاجِرٍ وَغَبْرَاتٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، ثُمَّ يُؤْتَى بِجَهَنَّمَ تُعْرَضُ كَأَنَّهَا سَرَابٌ، فَيَقَالُ: لِلْيَهُودِ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ؟ قَالُوا: كُنَّا نَعْبُدُ

^(۱۴) رواه البخاري واللفظ له (۷۴۴۰)، ومسلم (۱۸۳).

عَزِيزَ ابْنِ اللَّهِ. فَيَقَالُ: كَذَبْتُمْ لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدٌ، فَمَا تُرِيدُونَ؟ قَالُوا: نُرِيدُ أَنْ تَسْقِينَا، فَيَقَالُ: اشْرَبُوا، فَيَتَسَاقَطُونَ فِي جَهَنَّمَ، ثُمَّ يُقَالُ: لِلنَّصَارَى مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ؟ فَيَقُولُونَ: كُنَّا نَعْبُدُ الْمَسِيحَ ابْنَ اللَّهِ. فَيَقَالُ: كَذَبْتُمْ لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدٌ، فَمَا تُرِيدُونَ؟ فَيَقُولُونَ: نُرِيدُ أَنْ تَسْقِينَا. فَيَقَالُ: اشْرَبُوا. فَيَتَسَاقَطُونَ فِي جَهَنَّمَ، حَتَّى يَبْقَى مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ أَوْ فَاجِرٍ، فَيَقَالُ: لَهُمْ مَا يَحْسِبُكُمْ وَقَدْ ذَهَبَ النَّاسُ؟ فَيَقُولُونَ: فَارَقْنَاهُمْ وَنَحْنُ أَحْوَجُ مِنْهُ إِلَى الْيَوْمِ وَإِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْحَقِّ كُلِّ قَوْمٍ بِمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ. وَإِنَّمَا نَسْتَظِرُّ رَبَّنَا، قَالَ: فَيَأْتِيهِمُ الْجَبَّارُ. فَيَقُولُ: أَنَا رَبُّكُمْ. فَيَقُولُونَ: أَنْتَ رَبُّنَا. فَلَا يُكَلِّمُهُ إِلَّا الْأَنْبِيَاءُ، فَيَقُولُ: هَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ آيَةٌ تَعْرِفُونَهُ، فَيَقُولُونَ: السَّاقُ. فَيَكْشِفُ عَنْ سَاقِهِ فَيَسْجُدُ لَهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ، وَيَبْقَى مَنْ كَانَ يَسْجُدُ لِلَّهِ رِيَاءً وَسَمْعَةً، فَيَذْهَبُ كَيْمَا يَسْجُدُ فَيَعُودُ ظَهْرُهُ طَبَقًا وَاحِدًا، ثُمَّ يُؤْتَى بِالْجَسْرِ فَيَجْعَلُ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْجَسْرُ؟ قَالَ: مَدْحَضَةٌ مَزَلَّةٌ، عَلَيْهِ خَطَاطِيفٌ وَكَالَالِيبِ وَحَسَكَةٌ مُفْلَطْحَةٌ، لَهَا شَوْكَةٌ عُقِيْفَاءُ تَكُونُ بِنَجْدٍ، يُقَالُ لَهَا: السَّعْدَانُ، الْمُؤْمِنُ عَلَيْهَا كَالطَّرْفِ وَكَالْبَرْقِ وَكَالرَّيْحِ وَكَأَجَاوِيدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَابِ، فَتَاجٍ مُسَلَّمٌ وَنَاجٍ مَخْدُوشٌ وَمَكْدُوسٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ، حَتَّى يَمُرَّ آخِرُهُمْ يُسْحَبُ سَحْبًا ...^(١٥). واته: ووتمان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئایا ئیمه‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار ده‌بینین له‌ د‌و‌اپ‌و‌ژدا؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمو‌وی: ئایا ئیوه‌ تووشی هیچ نا‌په‌رحه‌تی و زه‌حمه‌تی‌ک ده‌بن له‌ کاتی سه‌یرکردنی خ‌و‌رو مانگ له‌ پ‌و‌ژیک‌ی ساف و ب‌ی ته‌م و ه‌ه‌وردا؟ ووتمان: نه‌خ‌یر، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمو‌وی: ده‌ی که‌واب‌و ئیوه‌ تووشی هیچ نا‌په‌رحه‌تی و زه‌حمه‌تی‌ک ناب‌ن له‌ کاتی بینینی خ‌وای په‌روه‌ردگاردا ه‌ه‌روه‌ک چ‌و‌ن تووشی نا‌په‌رحه‌تی و زه‌حمه‌ت ناب‌ن له‌ کاتی سه‌یرکردنی خ‌و‌رو مانگ له‌ پ‌و‌ژیک‌ی ساف و ب‌ی ته‌م و ه‌ه‌وردا، پا‌شان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمو‌وی: له‌ پ‌و‌ژی د‌و‌اییدا بانگ که‌ری‌ک بانگ ده‌کات با ه‌موو گه‌لی‌ک ب‌روات ب‌و لای ئه‌وه‌ی که‌ له‌ د‌ونیادا

^(١٥) رواه البخاري واللفظ له (٧٤٤٠)، ومسلم (١٨٣).

په‌رستوویه‌تی و شوینی بکه‌وێت، که‌سانی خاوه‌ن سه‌لێب (گاوه‌کان) له‌ گه‌ڵ سه‌لێبه‌کانیان و
 بت په‌رسته‌کان له‌گه‌ڵ بته‌کانیان ده‌پۆن بۆ ناو ئاگری دۆزه‌خ، ئه‌وه‌ی که‌ ده‌مینێته‌وه‌ ئه‌وانه‌ن
 که‌ خوای په‌روه‌ردگاریان په‌رستوه‌ له‌ چاکه‌کاران و تاوانباران و پاشماوه‌ی گاوه‌ی جوله‌که‌
 (واته‌: له‌سه‌ر دینی خۆیان مابوون، به‌لام کاتیکی ئیسلام هات پێیان نه‌گه‌یشته‌بوو)، پاشان دۆزه‌خ
 ده‌هێنرێت و ده‌خه‌ریته‌ پێش چاو به‌ وێنه‌ی (سَراب) *، به‌ جوله‌که‌ ده‌ووترێت: چیتان په‌رستوه‌
 له‌ دونیادا؟ ئه‌وانیش ده‌لێن: ئێمه‌ له‌ دونیادا عوزه‌یری کوپی خوامان په‌رستوه‌ (ﷺ)، پێیان
 ده‌ووترێت: درۆتان کرد، چونکه‌ خوای په‌روه‌ردگار خێزان و کوپی نییه‌، ئێستا چیتان ده‌وێت و
 داوی چی ده‌که‌ن؟ ئه‌وانیش ده‌لێن: ده‌مانه‌وێت ئاو بخۆینه‌وه‌ (که‌رمای خۆر زۆر تینووی
 کردوون)، پێیان ده‌ووترێت: بپۆن ئاو بخۆنه‌وه‌، کاتیکی ده‌پۆن به‌رده‌بنه‌وه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌،
 پاشان به‌ گاوه‌ ده‌ووترێت: ئه‌ی ئێوه‌ چیتان په‌رستوه‌ له‌ دونیادا؟ ئه‌وانیش ده‌لێن: ئێمه‌ له‌
 دونیادا عیسای کوپی خوامان (ﷺ) په‌رستوه‌، پێیان ده‌ووترێت: درۆتان کرد، چونکه‌ خوای
 په‌روه‌ردگار خێزان و کوپی نییه‌، ده‌ی که‌وابوو ئێستا چیتان ده‌وێت و داوی چی ده‌که‌ن؟
 ئه‌وانیش ده‌لێن: ده‌مانه‌وێت ئاو بخۆینه‌وه‌، ده‌ووترێت: بپۆن ئاو بخۆنه‌وه‌، کاتیکی ده‌پۆن
 به‌رده‌بنه‌وه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌، ئه‌مانه‌ هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ ده‌چنه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه‌، ئه‌وه‌ی که‌
 ده‌مینێته‌وه‌ ئه‌و موسلمانانه‌ن که‌ خوای په‌روه‌ردگاریان په‌رستوه‌ له‌ چاکه‌کاران و خراپه‌کاران،
 پێیان ده‌ووترێت: چی پێگه‌ی لێکردن تا نه‌پۆن له‌ کاتیکی خه‌لکی پۆیشتن؟ ئه‌وانیش ده‌لێن:
 ئێمه‌ له‌ دونیاشدا له‌ خۆیان و په‌رستراوه‌کانیان جیا ببووینه‌وه‌، وه‌ ئێمه‌ ئه‌مپۆ زیاتر پێیوستان
 به‌ خوای په‌روه‌ردگار، وه‌ ئێمه‌ گویمان له‌ بانگ که‌ریک بوو بانگی کردوو ووتی: با هه‌موو گه‌لێک
 بپوات بۆ لای ئه‌وه‌ی که‌ له‌ دونیادا په‌رستوویه‌تی و شوینی بکه‌وێت، ئێمه‌ش چاوه‌پێی خوای

* السَّراب: به‌و شته‌ ده‌ووترێت: کاتیکی له‌ که‌رمای هاویندا سه‌یری ده‌شتاییه‌ک یان سه‌یری سه‌ر جاده‌یه‌کی قه‌یر ده‌که‌یت شتیکی
 ده‌رده‌که‌وێت وه‌کو ئاو وایه‌، به‌لام ئاو نییه‌، به‌لکو که‌رمای خۆره‌یه‌که‌ رمل ده‌کات به‌ وێنه‌ی ئاو.

په‌روه‌ردگار ده‌که‌ین، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: پاشان خوی په‌روه‌ردگار دیت به شیوه‌یه که جیاتر له و شیوه‌یه‌ی که یه‌که‌م جار بینیبویان، ده‌فه‌رموویت: من په‌روه‌ردگاری ئیوه‌م، ئه‌وانیش ده‌لین: به‌لئ تۆ په‌روه‌ردگاری ئیمه‌یت، بویه له و پۆژده‌ها هیچ که‌س قسه‌ ناکاو داوا له خوی په‌روه‌ردگار ناکات ته‌نها پیغه‌مبه‌ران نه‌بیئت (سه‌لات و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بیئت)، خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ئایا له نیوان ئیوه‌و خوی په‌روه‌ردگاردا نیشانه‌یه‌که‌ هه‌یه‌ تا پیی بناسنه‌وه؟ ئه‌وانیش ده‌لین: به‌لئ به (ساقی) ده‌یناسینه‌وه، کاتی‌ک (ساقی) هه‌لده‌داته‌وه‌ هه‌موو ئیمانداری‌ک سوجه‌ی بۆ ده‌بات، به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی له دونیادا سوجه‌یان بۆ خوا بردووه‌ به‌لام بۆ ریاو ناو ده‌رکردن بووه‌ (دوو‌پووه‌کان)، ده‌یانه‌ویت وه‌کو ئیمانداران سوجه‌ به‌رن بۆ خوی په‌روه‌ردگار، به‌لام پشتیان ره‌ق ده‌بیئت ناتوانن سوجه‌ی بۆ به‌رن، پاشان پردی (صراط) ده‌هینریت و له‌سه‌ر دۆزه‌خ داده‌نریت، ووتمان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌و پرده‌ چیه‌ و چۆنه‌؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: پردی (صراط) رینگه‌یه‌که‌ زۆر لووسه‌ پیی له‌سه‌ر به‌ند نابیت به‌لکو هه‌لده‌خلیسکی‌ت، له‌سه‌ر ئه‌و رینگه‌یه‌ که‌مه‌له‌ قولاپ و پاکیشهریک هه‌یه‌، وه‌ درکی (عقیفاء) پیوه‌یه‌ که‌ به‌له‌شیانه‌وه‌ ده‌نوسی‌ت و رایان ده‌کیشیت، پیی ده‌ووتریت (سعدان) که‌ له‌ وولاتی نه‌جد هه‌یه‌، ئیمانداران به‌سه‌ریا ده‌په‌رپته‌وه‌ هه‌یانه‌ وه‌کو: چاو تروکان ده‌په‌رپته‌وه‌، وه‌ هه‌یانه‌ وه‌کو: شه‌وقی ئاوینه‌ ده‌په‌رپته‌وه‌، هه‌یانه‌ وه‌کو: با ده‌په‌رپته‌وه‌، هه‌یانه‌ وه‌کو: سوارچاکی‌ک ده‌په‌رپته‌وه‌، هه‌یانه‌ به‌ پیاده‌ ده‌په‌رپته‌وه‌، بویه ئه‌وانه‌ی که‌ به‌سه‌ریا ئه‌پۆن هه‌یانه‌ به‌سه‌لامه‌تی پرزگاری ده‌بیئت، وه‌ هه‌یانه‌ پرزگاری ده‌بیئت به‌لام له‌ش و دهم و چاوی پروشاهه‌، هه‌یانه‌ به‌رده‌بیته‌وه‌ ناو ناگری دۆزه‌خ و ناتوانیت به‌په‌رپته‌وه‌، هه‌تا کۆتا که‌سیان پرزگاری ده‌بیئت که‌سی‌که‌ ده‌که‌ویت و هه‌لده‌ستیته‌وه‌ و راده‌کیشریت، به‌و حاله‌ ناخۆشه‌ به‌لام پرزگاری ده‌بیئت...). له‌ رپوایه‌تیک‌ی تردا که‌ ئیمام‌ی مُسْلِم (ره‌حمه‌تی خوی لبیئت) گپراویتی‌ه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ أَذَّنْ مُؤَذِّنٌ لِيَتَّبِعَ كُلُّ أُمَّةٍ مَا كَانَتْ تَعْبُدُ. فَلَا يَبْقَى أَحَدٌ

كَانَ يَعْبُدُ غَيْرَ اللَّهِ سُبْحَانَهُ مِنَ الْأَصْنَامِ وَالْأَنْصَابِ إِلَّا يَتَسَاقَطُونَ فِي النَّارِ حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ إِلَّا مَنْ
كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ وَفَاجِرٍ وَغَيْرِ أَهْلِ الْكِتَابِ، فَيُدْعَى الْيَهُودُ فَيَقَالُ لَهُمْ: مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ؟ قَالُوا:
كُنَّا نَعْبُدُ عُزَيْرَ ابْنِ اللَّهِ. فَيَقَالُ: كَذَبْتُمْ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ صَاحِبَةٍ وَلَا وَلَدٍ، فَمَاذَا تَبْعُونَ؟ قَالُوا:
عَطِشْنَا يَا رَبَّنَا فَاسْقِنَا. فَيُشَارُ إِلَيْهِمْ أَلَّا تَرُدُّونَ فَيُحْشَرُونَ إِلَى النَّارِ كَأَنَّهَا سَرَابٌ يَحْطُمُ بَعْضُهَا بَعْضًا
فَيَتَسَاقَطُونَ فِي النَّارِ. ثُمَّ يُدْعَى النَّصَارَى، فَيَقَالُ: لَهُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ؟ قَالُوا: كُنَّا نَعْبُدُ الْمَسِيحَ ابْنَ
اللَّهِ. فَيَقَالُ لَهُمْ: كَذَبْتُمْ. مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ صَاحِبَةٍ وَلَا وَلَدٍ. فَيَقَالُ لَهُمْ: مَاذَا تَبْعُونَ؟ فَيَقُولُونَ:
عَطِشْنَا يَا رَبَّنَا فَاسْقِنَا. قَالَ: فَيُشَارُ إِلَيْهِمْ أَلَّا تَرُدُّونَ فَيُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ كَأَنَّهَا سَرَابٌ يَحْطُمُ بَعْضُهَا
بَعْضًا فَيَتَسَاقَطُونَ فِي النَّارِ، حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ إِلَّا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ تَعَالَى مِنْ بَرٍّ وَفَاجِرٍ، أَتَاهُمْ رَبُّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي أَدْنَى صُورَةٍ مِنَ الَّتِي رَأَوْهُ فِيهَا. قَالَ: فَمَا تَنْتَظِرُونَ تَتَّبِعْ كُلُّ أُمَّةٍ مَا كَانَتْ
تَعْبُدُ؟ قَالُوا: يَا رَبَّنَا فَارْقِنَا النَّاسَ فِي الدُّنْيَا أَفْقَرًا مَا كُنَّا إِلَيْهِمْ وَلَمْ نُصَاحِبْهُمْ. فَيَقُولُ: أَنَا رَبُّكُمْ.
فَيَقُولُونَ: نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ لَا نُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا "مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا" حَتَّى إِنْ بَعْضُهُمْ لَيَكَاذِبُ أَنْ يَنْقَلِبَ.
فَيَقُولُ: هَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ آيَةٌ فَتَعْرِفُونَهُ بِهَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ. فَيُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ فَلَا يَبْقَى مَنْ كَانَ
يَسْجُدُ لِلَّهِ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِهِ إِلَّا أَذِنَ اللَّهُ لَهُ بِالسُّجُودِ، وَلَا يَبْقَى مَنْ كَانَ يَسْجُدُ اتِّقَاءً وَرِبَاءً إِلَّا جَعَلَ
اللَّهُ ظَهْرَهُ طَبَقَةً وَاحِدَةً كُلَّمَا أَرَادَ أَنْ يَسْجُدَ خَرَّ عَلَى قَفَاةٍ. ثُمَّ يَرْفَعُونَ رُءُوسَهُمْ وَقَدْ تَحَوَّلَ فِي
صُورَتِهِ الَّتِي رَأَوْهُ فِيهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ، فَقَالَ: أَنَا رَبُّكُمْ. فَيَقُولُونَ: أَنْتَ رَبُّنَا. ثُمَّ يُضْرَبُ الْجِسْرُ عَلَى جَهَنَّمَ
وَتَحِلُّ الشَّفَاعَةُ، وَيَقُولُونَ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ (...))^(١٦). وَاَتَه: كَاتِيكَ پوژى قيامهت ديت بانگهريك
بانگ دهكات با هه موو گه ليك بپوات بو لاي ئه وهى كه له دونيادا پهرستووويهتى، ئه وانه ي جگه له
خوای پهروردگار بت و داروو بهرديان پهرستوووه دهخرينه ناو ئاگرى دۆزهخه وه، تهنه ئه وانه
دهميننه وه كه خوای پهروردگاريان پهرستوووه له چاكه كاران و تاوانباران و پاشماوهى گاورو

^(١٦) رواد مسلم (٤٧٢/٦٦/٢).

جوله‌که، بانگی جوله‌که ده‌کریت و پییان ده‌ووتریت: چیتان په‌رستووه له دنیا‌دا؟ ئەوانیش ده‌لێن: ئیمه له دنیا‌دا عوزه‌یری کۆری خوامان په‌رستووه، پییان ده‌ووتریت: درۆتان کرد، چونکه خۆی په‌روه‌ردگار نه‌ خیزانی هه‌بووه‌و نه‌ کۆرپیش، ئیستا چیتان ده‌ویت و داوای چی ده‌که‌ن؟ ئەوانیش ده‌لێن: تینومانه‌ ده‌مانه‌ویت ئاو بخۆینه‌وه، ئاماژه‌یان بۆ ده‌کریت و پییان ده‌ووتریت بۆ نارۆن بۆسه‌ری؟ پێش ده‌خرین به‌ره‌و ئاگری دۆزه‌خ که به‌ وینه‌ی (سَراب)ه، هه‌ندیکی هه‌ندیکی تیک ده‌شکینیت، کاتیکی ده‌رۆن به‌رده‌بنه‌وه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌و ده‌که‌ونه‌ ناوی، پاشان بانگی گاوه‌ره‌کان ده‌کریت و پییان ده‌ووتریت: ئەی ئیوه‌ چیتان په‌رستووه‌ له دنیا‌دا؟ ئەوانیش ده‌لێن: ئیمه له دنیا‌دا عیسای کۆری خوامان په‌رستووه، پییان ده‌ووتریت: درۆتان کرد، چونکه خۆی په‌روه‌ردگار نه‌ خیزانی هه‌بووه‌و نه‌ کۆرپیش، ئیستا چیتان ده‌ویت و داوای چی ده‌که‌ن؟ ئەوانیش ده‌لێن: تینومانه‌ ده‌مانه‌ویت ئاو بخۆینه‌وه، ئاماژه‌یان بۆ ده‌کریت و پییان ده‌ووتریت بۆ نارۆن بۆسه‌ری؟ پێش ده‌خرین به‌ره‌و ئاگری دۆزه‌خ که به‌ وینه‌ی (سَراب)ه، هه‌ندیکی هه‌ندیکی تیک ده‌شکینیت، کاتیکی ده‌رۆن به‌رده‌بنه‌وه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌و ده‌که‌ونه‌ ناوی، ئەوان ده‌رۆن که‌س نامینیته‌وه‌ ته‌نها ئەو که‌سانه‌ نه‌بیت که خۆی په‌روه‌ردگاریان په‌رستووه‌ له چاکه‌کاران و خراپه‌کاران و پاشماوه‌ی گاوه‌ره‌و جوله‌که، له‌و کاته‌دا خۆی په‌روه‌ردگار دیت بۆ لایان (هاتنیک که‌شایسته‌یه به‌ خۆی) به‌ نزیکترین شیوه‌ که دنیا‌دا ناسیویانه‌ (موسلمانان خویان نه‌بینیوه‌ له دنیا‌دا به‌لام ناسیویانه‌ به‌ ناو سیفاته‌کانی که‌ هیچ که‌س و شتیک له‌و ناچیت)، خۆی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: چاوه‌ڕێی چی ده‌که‌ن؟ هه‌موو ئوممه‌تیک شوینی ئەوه‌ که‌وتن که له دنیا‌دا په‌رستبوویان، ئەوانیش ده‌لێن: ئەی په‌روه‌ردگارمان ئیمه له دنیا‌دا له‌ خه‌لکی جیا‌بوینه‌وه‌ و هاوه‌لایه‌تیمان نه‌کردن له‌ کاتیکیدا زۆر پیوستمان پییان بوو، خۆی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: من په‌روه‌ردگاری ئیوه‌م، ئەوانیش ده‌لێن: په‌نا ده‌گرین به‌تۆ ئەی خۆی په‌روه‌ردگار به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک هاوه‌لمان بۆت ب‌پیارنه‌داوه‌و

برپاریشی نادهین (دو جار یان سێ جار وا ده‌لێن)، هه‌تا هه‌ندی له موسڵمانان له‌وکاته‌دا
 خه‌ریکه په‌شیمان ده‌بنه‌وه له بیروباوه‌ری پاکیان له به‌ر گرانی و سه‌ختی ئه‌و تاقی کردنه‌وه‌یه،
 خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووێت: ئایا هه‌یج نیشانه‌یه‌ک هه‌یه له نێوان ئێوه و ئه‌ودا تا پێی
 بناسنه‌وه؟ ئه‌وانیش ده‌لێن: به‌لێ، له‌وکاته‌دا په‌رده له‌سه‌ر (ساق)ی لاده‌دریّت، هه‌یج که‌س
 نییه له‌ دنیادا که به‌ دڵسۆزی و ئیخلاسه‌وه سوجه‌ی بۆ خوا بردبێت ئیلا خوای په‌روه‌ردگار
 رێگه‌ی پێده‌دات تا سوجه‌ی بۆ به‌ریّت، وه هه‌یج که‌س نییه له‌ دنیادا سوجه‌ی بۆ پیاو ناو
 ده‌رکردن بردوه، ئیلا خوای په‌روه‌ردگار پشتی ده‌کات به‌ یه‌ک پارچه هه‌ر کاتێک بیه‌ویّت
 سوجه‌ی بۆ به‌ریّت به‌ پشتا ده‌که‌ویّت، پاشان موسڵمانان سه‌ریان به‌رز ده‌که‌نه‌وه خوای
 په‌روه‌ردگار ده‌بینن له‌سه‌ر ئه‌و شیوه‌یه‌ی که له‌ دنیادا ناسیویانه (به‌ ناو و سیفاته‌کانی که هه‌یج
 که‌س و شتی‌ک له‌و ناچێت)، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووێت: من په‌روه‌ردگاری ئێوه‌م، ئه‌وانیش
 ده‌لێن: به‌لێ تۆ په‌روه‌ردگاری ئێمه‌یت، پاشان پردی (صراط) به‌سه‌ر دۆزه‌خه‌وه داده‌نریّت،
 رێگه به‌ شه‌فاعه‌ت کردن ده‌دریّت، پێغه‌مبه‌رانی خوا (سه‌لّات و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بیّت)
 ده‌فه‌رموون: خواجه سه‌لامه‌تیان بکه‌یت، خواجه سه‌لامه‌تیان بکه‌یت.

زانای پایه‌به‌رز **إِبْنُ رَجَب** (په‌حمه‌تی خوای لیبیّت) ده‌لێت: ئه‌م فه‌رموده‌یه به‌ ڤوون و ئاشکرای
 ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیّت که هه‌رکه‌سی‌ک عیباده‌ت بۆ شتی‌کی تر بکات جگه له‌ خوای په‌روه‌ردگار، وه‌کو
 گاورو جوله‌که که پێغه‌مبه‌ر (عیسی) و پێغه‌مبه‌ر (عُزَیِر) ده‌په‌رستن (سه‌لّات و سه‌لامی خویان
 له‌سه‌ر بیّت)، ئه‌وه حوکمی ئه‌و که‌سه وه‌کو موشریکین و هاوه‌لّ برپا‌رده‌ران وایه، واته: پێش
 دانانی پردی (صراط) ده‌که‌وی‌ته ناو دۆزه‌خه‌وه، به‌لام بت په‌رستان و خۆرو مانگ په‌رستان و
 جگه له‌وانیش هه‌موویان کۆمه‌لّ کۆمه‌لّ شوینی ئه‌و په‌رستراوه ده‌که‌ون که له‌ دنیادا
 په‌رستویانه، شوینیان ده‌که‌ون و هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه ده‌که‌ونه ناو دۆزه‌خه‌وه، ئه‌وه‌ی به‌لگه بیّت
 له‌سه‌ر ئه‌مه فه‌رموده‌ی خوای په‌روه‌ردگار که سه‌باره‌ت به‌ حاڵی فیرعه‌ون ده‌فه‌رمووێت: ﴿

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ ^ط وَيُسَّسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ (هود: ٩٨) ^(١٧). واته: فیرعه ون له دواپوژدا پیش ئه و که سانه ده که ویت که له دنیا دا شوینی که وتبوون، پیشیان ده که ویت و به ره و ناو ئاگری دۆزه خ ده یان بات، چهند خراپ و نارپه حه ته ئاگری دۆزه خ، جیی ئاو خوار دنه وه و حه وانه وه ی گه لیکی تینووی خه سته بیته، ئاوی زۆر گهرم و کولای دۆزه خ و کیم و زووخاوی ئه هلی دۆزه خ ده خۆنه وه. دوو پوو ده کان کاتی که ده چنه سه ر پردی (صراط) بو ئه وه ی به پنه وه، نورو پوناکیان ده دریتی و به رده میان پونا که ده بیته وه ئه وانیش شوینی ئه و پوناکییه ده که ون تا به پنه وه، به لام نورو پوناکییه که یان ده کوژیته وه، تا به ربه نه وه و بکه ونه پله ناخوش و نارپه حه ته کانی ژیره وه ی دۆزه خ، خاوی په ره ردگار په نامان بدات.

ها وه لی به پیز جابر کوپی عبد الله (خاوی لی پازی بیته) ده فه رمو ویت: ((... وَيُعْطَى كُلُّ نَفْسٍ مِّنْهُم "مُنَافِقٍ أَوْ مُؤْمِنٍ" نُورًا ثُمَّ يَتَّبِعُونَهُ، وَعَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ كَلَالِبٌ وَحَسَكٌ تَأْخُذُ مَنْ شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ يَطْفَأُ نُورُ الْمُنَافِقِينَ، ثُمَّ يَنْجُو الْمُؤْمِنُونَ ...)) ^(١٨). واته: ... پاشان نورو پوناکی ده دریت به هه موو مروفتی که جادوو پوو بیته یان ئیماندار، شوینی ئه و پوناکییه ده که ون تا پیی به پنه وه به سه ر پردی (صراط) دا، وه له سه ر پردی (صراط) قولا پ و درکی ئاگرین هه یه ئه و که سانه پا ده کی شیته که خاوی په ره ردگار ویستی لییه، پاشان که دوو پوو ده کان ده چنه سه ر پردی (صراط) تا به پنه وه نورو پوناکییه که یان ده کوژیته وه، پاشان ئیمانداران پزگاریان ده بیته

^(١٧) بروهانه: التخويف من النار والتعريف بحال دار البوار، لابن رجب، تحقيق إِيَاد القيسي (ص ٢٢٧).

^(١٨) رواه الإمام أحمد "المسند" (١٤٧٦٣)، ومسلم موقوفا على جابر (٩١) (٩١).

باسی چوارهم:

حالی خه لکی له سهه پریدی (صراط)

ئهو خه لکی به سهه پریدی (صراط) دا ده پۆن به چوار شیوه ده په پنه وه، هه ریه که به پیی ئهو ئیمانه ی که هه یبووه، وه به ئەندازه ی ئهو کرده وه یه ی که له دونیادا کردوویه تی، له بهر ئهو فهرمووده یه ی که هاوه لی به پیز أبو سعید الخدری (خوای لی پازی بیّت) بۆمان ده گیریتته وه له پیغه مبهری خواوه (ﷺ) که فهرموویه تی: ((يُوضَعُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ عَلَيْهِ حَسَكٌ كَحَسَكِ السَّعْدَانِ ثُمَّ يَسْتَجِيزُ النَّاسُ فَنَاجٍ مُسَلَّمٌ وَمَخْدُوجٌ بِهِ "أَي مَخْدُوش"، ثُمَّ نَاجٍ وَمُحْتَسِسٌ بِهِ، وَمَنْكُوسٌ فِيهَا ...))^(۱۹). واته: پریدی (صراط) داده نریت له سهه پشتی دۆزه خ، دپکیکی له سهه وه کو دپکی (سعدان) ه، پاشان خه لکی ده که ونه ری تا به سهه ریا بپه پنه وه، هه یانه به سهه لامه تی ده په ریتته وه و پزگاری ده بیّت، وه هه یانه لاشه ی هه لاوی گهرمی ناگری دۆزه خ ی بۆ دیت و لاشه ی بریندار ده بیّت و ده روشیت، به لام پزگاری ده بیّت، وه هه یانه راده گیریت، وه هه یانه سهه ره وخوار ده کريت و به سهه سه را به رده دریتته وه ناو ناگری دۆزه خ ...).

لیره وه بۆمان ده رده که ویت که رۆیشتنی خه لکی به سهه پریدی (صراط) دا به م شیوانه یه:

یه که م: خه لکی وا هه یه له سهه پریدی (صراط) زۆر به خیرایی ده په ریتته وه و پزگاری ئه بیّت، نه هه لاوی گهرمی دۆزه خ و نه قولاپه کانی پریدی (صراط) نایگریّت، له بهر ئهو فهرمووده یه ی که هاوه لی به پیز عبدا لله کوری مسعود (خوای لی پازی بیّت) له پیغه مبهره وه (ﷺ) بۆمان ده گیریتته وه که فهرموویه تی: ((يَرُدُّ النَّاسُ النَّارَ ثُمَّ يَصْدُرُونَ مِنْهَا بِأَعْمَالِهِمْ، فَأُولَئِهِمْ كَلَمَحُ الْبَرَقِ ثُمَّ

^(۱۹) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۵۷/۲۴)، وابن ماجه (۴۲۸۰)، وابن حبان (۷۴۲۹)، والحاكم (۶۲۸/۴)، وصححه الألباني في

"صحيح الجامع" (۸۱۸۹).

كَالْرِيحِ ثُمَّ كَحُضْرِ الْفَرَسِ "أَيَّ كَجَرِي الْفَرَسِ" ثُمَّ كَالرَّكَبِ فِي رَحْلِهِ ثُمَّ كَشَدَّ الرَّجُلِ ثُمَّ كَمَشِيهِ))^(٢٠). واتە: خەلکی دێنه دیار ئاگری دۆزهخ، پاشان به پێی کردەوه کانیان به سەر پردی

(صراط) دا تێده پەڕن و پزگاریان دەبێت لێی، یه کهم کهس و کۆمه لایانیان به وێنه ی تیشک ده پەڕێته وه، پاشان وه کو با، پاشان وه کو پۆیشتنی سوارچاکێک، پاشان وه کو سواریه کی ئاسایی، پاشان وه کو پۆیشتنی پیاویکی باش، پاشان وه کو پۆیشتنی پیاویکی ساده و ئاسایی.

دووه: هه یانه قولا په کانی ئه ملا و نه ولای پردی (صراط) ده یگریت و لاشه ی بریندار ده کات و ده پروشی نیت، یان گوشتی لاشه ی ده پچریت، پاشان پزگاری ده بێت، له بهر ئه وه فرموده یه ی که هاوه لێ به پززی پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام) حَذِيفَةُ (خَوای لێ پازی بیت) بۆمان ده گیریت وه که پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام) فرموویه تی: ((... وَفِي حَافَتِي الصَّرَاطِ كَاللَيْبِ مُعَلَّقَةً مَأْمُورَةً تَأْخُذُ مَنْ أَمَرْتُ بِهِ، فَنَاجٍ مَخْدُوشٌ، وَمَكْدُوشٌ فِي النَّارِ...))^(٢١). واتە: ... به ملا و به ولای پردی (صراط) وه وه قولا پی ئاسنی پیا هه لاسراوه، فرمانی پیکراوه ئه وانه رابکیشیت که دۆزه خین و فرمانی پاکیشانیان کراوه بۆ ناو ئاگری دۆزهخ، هه یانه لاشه ی هه لاوی گهرمی ئاگری دۆزه خه ی بۆ دیت و بریندار ده بێت و ده پروشی ت و پاشان پزگاری ده بێت، وه هه یانه به پشتا به رده دریت وه وه ناو ئاگری دۆزهخ.

وه هه روه ها هاوه لێ به پزیز أبوه ریره (خَوای لێ پازی بیت) ده فرموویت: پیغه مبه ری خوا فرموویه تی: ((... وَفِي جَهَنَّمَ كَاللَيْبِ مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، هَلْ رَأَيْتُمْ شَوْكَ السَّعْدَانِ؟. قَالُوا: نَعَمْ. قَالَ: فَإِنَّهَا مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَعْلَمُ قَدْرَ عَظَمِهَا إِلَّا اللَّهُ، تَخْطِفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ،

^(٢٠) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٠٩/١٨)، والترمذي (٣١٥٩)، والدارمي (٢٨١٠)، والحاكم (٥٨٦/٤)، وصححه الألباني في "صحيح الترمذي" (٢٥٢٦).

^(٢١) رواد الإمام مسلم (١٩٥)، والحاكم (٦٣١/٤).

فَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْبِقُ بَعْمَلِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يُخْرَدُلُ ثُمَّ يَنْجُو، ...))^(٢٢). واته: ... له دۆزه خدا قولاپ ههیه به وینهی دپکی (سعدان)ه، ئایا دپکی (سعدان)تان بینیه؟ فهرموویان: به ئی، پیغه مبهه **(سعدان)** فهرمووی: قولاپه کانی ناو دۆزه خ به وینهی دپکی (سعدان)ه، به لام هیچ کهس گه ورهیی ئه و دپکه نازانیت جگه له خوای پهروهردگار، ئه و دپکه (له ناو دۆزه خدا ئاسنه) خه لکی پاده کیشتیت بۆ ناو ئاگر به پئی کرده وه کانیان، هه یانه له ناو دهچیت، سزاو ئیش و ئازار زۆر ده بینیت به هوی کرده وه خراپه کانییه وه، وه هه یانه قولاپه کانی ته نیشیت پردی (صراط) پایدیه کیشتیت و گۆشتی لاشه ی پارچه پارچه ده کات، به لام له دوایدا پرزگاری ده بیئت.

زانای پایه بهرز **إِبْنُ الْحَجَرِ** له **الزَّيْنُ** **إِبْنُ الْمُنِيرِ** (په حمه تی خویان لی بیئت) ده گپرتیه وه حکمه ت له شوبه اندنی قولاپه کانی ناو دۆزه خ به دپکی (سعدان) ئه وه یه: ئه و دپکه زۆر زوو مرقه کان پاده کیشتیت و زوو به لاشه یانه وه ده نووسیئت، وه بویه پیغه مبهه **(سعدان)** قولاپه کانی ته نیشیت پردی (صراط)ی شوبه اندوو به و دپکه چونکه له دونیادا بینیه یانه ^(٢٣).

هه یانه له سه ر پردی (صراط) پاده گیریت و تووشی ئیش و ئازارو نا په حه تییه کی زۆر ده بیئت، وه تووشی ترس و سزایه کی وا ده بیئت که دله کان دینیتیه له رزین، هه روه ک هاوه لی به ریز سه ل کورپی **مُعَاذِ كُورِی** **أَنَسِ الْجُهَنِيِّ** له باوکیه وه (خویان لی پازی بیئت) له پیغه مبهه وه **(سعدان)** گپراویتییه وه که فهرموویه تی: ((... وَمَنْ رَمَى مُسْلِمًا بِشَيْءٍ يُرِيدُ شَيْنَهُ بِهِ، حَبَسَهُ اللَّهُ عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَتْ))^(٢٤). واته: ... هه رکه سیك شتیک له عه یبه و که م و کورپی بداته پال موسلمانیک و

^(٢٢) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٥٧/٢٤)، والبخاري (٨٠٦)، ومسلم (١٨٢)، وابن ماجه (٤٢٨٠).

^(٢٣) بروهانه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري لابن حجر العسقلاني (١١/٤٦٢ ح ٦٥٧٤).

^(٢٤) أخرجه الإمام أحمد (٤٤١/٣)، رقم ١٥٦٨٧، وابن المبارك (٢٣٩/١)، رقم ٦٨٦، وأبو داود (٢٧٠/٤)، رقم ٤٨٨٣، وابن أبي الدنيا (ص ١٥١، رقم ٢٤٨)، والطبرانی (١٩٤/٢٠)، رقم ٤٣٣، وأخرجه أيضًا: البخاري في "التاريخ الكبير" (٣٧٧/١)، وحسنه الألباني في

مه به سستی پێی ناشرین کردن و شکاندنه وهی بێت، ئه وه خوای پهروهردگار له سه ر پردی (صراط) پرایده گریت تا پاک ده بیته وه له و تاوانه، ئه ویش یان به پازی کردنی ئه و که سه یه که خراپه و عه یبه ی داوت پال، یان به هۆی شه فاعه ته وه یه، یان ده بیته ئه و که سه به ئه ندازه ی تاوانه که ی سزای دۆزه خ بکیشیت^(۲۵).

سێیه م: هه یانه به هۆی کرده وه خراپه کانییه وه له ناو ده چیت و ده که ویته ناو ئاگری دۆزه خ وه (په نا به خوای پهروهردگار) له بهر ئه و فه رموده یه ی که هاوه لی به پیز أبو بکره (خوای لی پازی بێت) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بۆمان ده گیریته وه که فه رمویه تی: ((يُحْمَلُ النَّاسُ عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَتَقَادَعُ بِهِمْ جَبَّةُ الصِّرَاطِ، تَقَادَعُ الْفَرَّاشِ فِي النَّارِ، قَالَ: فَيُنْجَى اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ))^(۲۶).

واته: له پۆژی دوایدا خه لکی ده هینرینه سه ر پردی (صراط)، قولا په کانی ته نیشته پردی (صراط) (پایان ده کیشیت و یه که له دوا ی یه که به ریان ده داته وه ناو ئاگری دۆه خ، به وینه ی که وتن و به ربونه وه ی په پوله بۆ ناو ئاگر (چه ند ناسکه و چه ند زوو ده سووتیت کاتی که له ئاگر نزیک ده بیته وه)، پاشان خوای پهروهردگار ئه و که سانه پزگار ده کات که خۆی ویستی لێیه. موسلمانن خۆشه ویست له و کات و ساته ترسناک و سه خته دا که دله کان دینه له رزین، پیغه مبه ران (سه لات و سه لامی خوایان له سه ر بێت) ده ست ده که ن به پارانه وه و به رده وام ده لێن: اَللّٰهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ، ئه ی پهروهردگار سه لامه تیان بکه، ئه ی پهروهردگار سه لامه تیان بکه، زۆر په رۆشن و به زه بیان به حال ی ئه و خه لکه دا دیته وه کاتی که ده یان بینن له سه ر پردی (صراط). هاوه لی به پیز أبو هریره (خوای لی پازی بێت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: ((...)).

"صحيح أبي داود" (٤٠٨٦).

^(۲۵) بروهانه: عون المعبود شرح سنن أبي داود (٤٠٧/١٠/حديث ٤٢٣٩).

^(۲۶) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٥٦/٢٤)، وحسنه الألباني في "ظلال الجنة" (٨٣٧).

فَيُضْرَبُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَانِي جَهَنَّمَ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَجُوزُ مِنَ الرُّسُلِ بِأَمَّتِهِ، وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا الرُّسُلُ، وَكَلَامُ الرُّسُلِ يَوْمَئِذٍ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ، وَفِي جَهَنَّمَ كَلَالِيْبٌ مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، لَا يَعْلَمُ قَدْرَ عِظَمِهَا إِلَّا اللَّهُ، تَخْطِفُ النَّاسُ بِأَعْمَالِهِمْ، فَمِنْهُمْ مَنْ يُوتِقُ بِعَمَلِهِ "أَيُّ يُهْلِكُ"، وَمِنْهُمْ مَنْ يُخْرَدُلُ، ثُمَّ يَنْجُو ...))^(٢٧). واته: ... پاشان پردی (صِراط) له سەر دۆزهخ دادەنریت، من یه که م پیغه مبه ر (ﷺ) ده ب که ئوممه ته که می به سهر دا ده په پینمه وه، وه له و پۆزه دا هیچ که س ناتوانیت قسه بکات ته نها پیغه مبه ران نه بیئت (سه لات و سه لامی خویان له سهر بیئت)، وه ووته و پارانه وه ی پیغه مبه ران (سه لات و سه لامی خویان له سهر بیئت) له و پۆزه دا ته نها ئه وه یه که ده لێن: ئه ی په روه ردگار سه لامه تیان بکه، ئه ی په روه ردگار سه لامه تیان بکه، له دۆزه خدا قولاپ هیه به وینه ی درکی (سعدان)، هیچ که س گه وره یی ئه و درکه نازانیت جگه له خوی په روه ردگار، ئه و درکه خه لکی راده کیشیت بۆ ناو ئاگر به پیی کرده وه کانیا ن، هه یانه له ناو ده چیئت و سزاو ئیش و ئازار زۆر ده بینیت به هۆی کرده وه خراپه کانیه وه، وه هه یانه قولاپه کانی دۆزه خ راپده کیشیت و گوشتی لاشه ی پارچه پارچه ده کات، پاشان پزگاری ده بیئت و ده رده چیئت.

سه ره تاو کو تا که س به سه ر پردی (صِراط) دا تی ده په ری ت

یه که م ئوممه ت له ئوممه تان که به سه ر پردی (صِراط) دا تی ده په ری ت ئوممه تی پیغه مبه ری خۆمانه (ﷺ)، ئه ویش له به ر پزیتی لای خوی په روه ردگار، هاوه لێ به پزیز أبو هریرة (خوی لێ رازی بیئت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((... فَيُضْرَبُ الصِّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَانِي جَهَنَّمَ،

^(٢٧) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٥٧/٢٤)، والبخاري واللفظ له (٨٠٦)، ومسلم (١٨٢)، وابن ماجه (٤٢٨٠).

فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَجُوزُ مِنَ الرُّسُلِ بِأَمَّتِهِ، ...)»^(٢٨). واته: ... پاشان پردی (صِراط) له سهر دۆزه خ داده نریت، من یه که م پیغه مبهەر (ﷺ) ده ب که ئوممه ته که می به سهر دا ده په پینمه وه. وه یه که م که سیش له م ئوممه ته که به سهر پردی (صِراط) دا ده په پینته وه پیغه مبهری خوایه (ﷺ)، له بهر نه وه فرموده یه ی که هاوه لی به پیز أبو سعید الخُدَری (رضی اللہ عنہ) بۆمان ده گپ پینته وه که پیغه مبهەر (ﷺ) فرمودیه تی: ((... وَالْأَنْبِيَاءُ بِحَبْنَتِي الصِّرَاطُ، وَأَكْثَرُ قَوْلِهِم: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ، فَأَكُونُ أَنَا وَأُمَّتِي أَوَّلَ مَنْ يَمُرُّ، أَوْ قَالَ: أَوَّلَ مَنْ يُجِيزُ،...))^(٢٩). واته: ... له و پۆژده دا پیغه مبهران (سه لات و سهلامی خویان له سهر بیت) له ته نیشته پردی (صِراط) وه ده وه ستن و له خوی په روهردگار ده پارینه وه تا شوین که وتوانیان به سهلامه تی بپه پنه وه و پزگاریان بیت، زۆربه ی پارانه وه و وته یان له و پۆژده ته وه یه که ده لئین: ئه ی په روهردگار سهلامه تیان بکه، ئه ی په روهردگار سهلامه تیان بکه، من و شوین که وتوانم یه که م که س و کۆمه لئین که به سهر یا ده پۆین، یان فرمودی: ئیمه یه که م که س و کۆمه لئین که به سهر یا تیده په پین.

وه یه که م کۆمه ل دوا ی پیغه مبهەر (ﷺ) له م ئوممه ته که به سهر پردی (صِراط) دا تیده په پین، موسلمانان هه ژاره کۆچ کردو وه کانن (واته: پيش هه موو موسلمانانی شوینکه وتوی پیغه مبهەر (ﷺ)، هه روه که هاوه لی به پیزو خوشه ویستی پیغه مبهەر (ﷺ) ثوبان (خوی لی پازی بیت) ده فرمودیت: ((أَنَّ حَبْرًا مِنْ أَحْبَارِ الْيَهُودِ سَأَلَ النَّبِيَّ (ﷺ) عِدَّةَ أَسْئَلَةٍ كَانَ مِنْهَا قَوْلُهُ: أَيْنَ يَكُونُ النَّاسُ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): هُمْ فِي الظُّلْمَةِ دُونَ الْجِسْرِ، قَالَ: فَمَنْ أَوَّلُ النَّاسِ إِجَارَةً؟ قَالَ: فَقُرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ...))^(٣٠). واته: زاناو گه وره یه کی جوله که هاته لای پیغه مبهرو (ﷺ) و چند پرسیاریکی لیکرد، یه کی که له و پرسیارانه ته وه بوو

^(٢٨) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٥٧/٢٤)، والبخاري واللفظ له (٨٠٦)، ومسلم (١٨٢)، وابن ماجه (٤٢٨٠).

^(٢٩) رواد ابن أبي عاصم في "السنة" (٢٨٤/١)، وقال الألباني في "ظلال الجنة": إسناده جيد وهو على شرط مسلم (٦٣٤).

^(٣٠) رواد الإمام مسلم (٣١٥).

ووتی: خه لکی له کوین لهو پۆژهی که زهوی و ئاسمانه کان دهگۆرپدین (له دواپۆژدا)؟ پیغه مبهه
 (ﷺ) فهرمووی: به لێ خه لکی لهو پۆژهدا له تاریکاییدان له سهه پردي (صراط)، ئه ویش ووتی:
 ئه ی کێ یه که م که سه که به سه ریدا ده په رپته وه؟ پیغه مبهه (ﷺ) فهرمووی: موسلمان هه ژاره
 کۆچکردوه کان. وه کۆتا که س که به سهه پردي (صراط) دا ده پوات و تیده په رپت پیاویکه
 جارێک ئاسایی ده پوات و جارێک به ده ما ده که ویت و جارێک ده م و چاوی رهش ده بیت و هه لاوی
 گهرمی دۆزهخی بۆ دیت و ئه میش به رگه ی ناگریت.

هاوه لێ به ریز عبدالله کوپی مسعود (خوای لێ رازی بیت) ده فهرموویت: پیغه مبهه (ﷺ)
 فهرموویته ی: ((آخِرُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَمْشِي عَلَى الصِّرَاطِ، وَهُوَ يَمْشِي مَرَّةً وَيَكْبُو مَرَّةً، وَتَسْفَعُهُ
 النَّارُ، فَإِذَا جَاوَزَهَا التَّفَتَّ إِلَيْهَا، قَالَ: تَبَارَكَ الَّذِي نَجَّانِي مِنْكَ، أَعْطَانِي شَيْئًا مَا أَعْطَاهُ أَحَدًا مِنْ
 الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ...))^(۳۱). واته: کۆتا که س که ده چپته به هه شته وه پیاویکه کاتی که به سهه
 پردي (صراط) دا ده پوات، جارێک ئاسایی ده پوات و جارێک به ده م دا ده که ویت و جارێک هه لاوی
 گهرمی ناگری دۆزهخی بۆ دیت و ئازاری ده دات، کاتی که تی په ری به سه ریدا و پزگاری بوو لێ،
 ئاوڕێک ده داته وه و سه یڕیکی دۆزهخ ده کات و ده لیت: به خششی زۆره ئه و په روه ردگاره ی که
 منی له تۆ پزگار کرد، به راستی خوای په روه ردگار شتیکی به من به خشیه (پزگاری کردم له
 ناگری دۆزهخ) به هیه شیه یه که به که سی نه به خشیه نه له پیشینان و نه له کۆتاییان ...).

وه فهرمووده یه کی ترمان له پیغه مبهه وه (ﷺ) بۆ ده گێرپته وه که فهرموویته ی: ((... يَأْمُرُ اللَّهُ
 بِالصِّرَاطِ، فَيُضْرَبُ عَلَى جَهَنَّمَ، فَيَمُرُّ النَّاسُ عَلَى قَدَرِ أَعْمَالِهِمْ زُمَرًا زُمَرًا، أَوَائِلُهُمْ كَلِمَحُ الْبَرِّ، ثُمَّ
 كَمَرُ الرِّيحِ، ثُمَّ كَمَرُ الطَّيْرِ، ثُمَّ كَمَرُ الْبَهَائِمِ، حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ سَعْيًا، وَحَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ مَشْيًا، حَتَّى
 يَمُرَّ آخِرُهُمْ يَتَلَبَّطُ عَلَى بَطْنِهِ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، لِمَ بَطَّأتَ بِي؟ فَيَقُولُ: إِنِّي لَمْ أُبْطِئُ بِكَ، إِنَّمَا بَطَّأَ بِكَ

^(۳۱) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٧٥/٢٤)، والبخاري (٦٥٧١)، ومسلم واللفظ له (١٨٧).

عَمَلُكَ ...) (٣٢). واته: خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمان ده‌کات که پردی (صِراط) دابنریت، کاتیک دادنه‌ریت له‌سه‌ر دۆزه‌خ، خه‌لکی کۆمه‌ل کۆمه‌ل به‌ پێی کرده‌وه‌کانیان به‌سه‌ریدا ده‌پۆن، یه‌که‌م کۆمه‌لیان به‌ وینه‌ی تیشک تیده‌په‌رن به‌سه‌ریا، پاشان وه‌کو خیرایی با به‌سه‌ریا ده‌پۆن، پاشان وه‌کو پۆیشتنی بالنده، پاشان وه‌کو سوارچاکیکی باش، پاشان وه‌کو پۆیشتنی پیاویکی خیرا، پاشان وه‌کو پۆیشتنی پیاویکی ئاسایی، تا کۆتا که‌س دیت تا به‌سه‌ریا به‌پیتته‌وه، ده‌روات و به‌سه‌ر سک و پرویا ده‌که‌ویت، ده‌لێت: ئه‌ی په‌روه‌ردگار بۆ دوام ده‌خه‌یت و تاخیرم ده‌که‌یت؟ خوای په‌روه‌ردگاریش پێی ده‌لێت: من دوام نه‌خستوویت و هیواشم نه‌کردوی، به‌لکو کرده‌وه‌کانت هیواشی کردوویت و دواي خستوویت (واته: کرده‌وه‌ی چاکه‌ت که‌مه).

هاوه‌لی به‌پێز أبوسعید الخُدري (خوای لی پازی بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((... ثُمَّ يُؤْتِي بِالْجَسْرِ فَيَجْعَلُ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْجَسْرُ؟ قَالَ: مَدْحَصَةٌ مَرَلَةٌ، عَلَيْهِ خَطَاطِيفُ وَكَلَالِيبُ وَحَسَكَةٌ مُفْلَطَحَةٌ، لَهَا شَوْكَةٌ عُقْفَاءُ تَكُونُ بِنَجْدٍ، يُقَالُ لَهَا: السَّعْدَانُ، الْمُؤْمِنُ عَلَيْهَا كَالطَّرْفِ وَكَالْبَرْقِ وَكَالرَّيْحِ وَكَأَجَاوِيدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَابِ، فَنَاجٍ مُسَلَّمٌ وَنَاجٍ مَخْدُوشٌ وَمَكْدُوشٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ، حَتَّى يَمُرَّ آخِرُهُمْ يُسْحَبُ سَحْبًا ...)) (٣٣). واته: ... پاشان پردی (صِراط) ده‌هینریت و له‌سه‌ر پشتی دۆزه‌خ دادنه‌ریت، ووتمان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پردی (صِراط) چیه و چۆنه؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: پردی (صِراط) پێگه‌یه‌که‌ زۆر لووسه‌ پێی له‌سه‌ر به‌ند نابیت به‌لکو هه‌لده‌خلیسکیت، له‌سه‌ر ئه‌و پێگه‌یه‌ کۆمه‌له‌ قولاپ و پراکیشه‌ریک هه‌یه، وه‌ دپکی (عُقْفَاء) پێوه‌یه‌ که‌ به‌له‌شیانه‌وه‌ ده‌نووسی‌ت و رایان ده‌کی‌شی‌ت، پێی ده‌ووتریت:

(٣٢) أخرجه: ابن أبي شيبه (٣٧٦٣٧)، والمرزوي في "تعظيم قدر الصلاة" (٢٨٢)، والطبري في "تفسيره" (١٧٠٦٣)، والطبراني في "الكبير" (٩٧٦١)، والحاكم (٥٩٨/٤ - ٥٦٠)، وحسن إسناده شعيب الأرنؤوط في "تخريج أحاديث جامع العلوم والحكم" لابن رجب (٣٠٨/٢) وقال: روي مرفوعا وموقوفا.

(٣٣) رواه البخاري واللفظ له (٧٤٤٠)، ومسلم (١٨٣).

(سعدان) که له وولاتی نه جد ههیه، "ئو دپکهیه که بهلهشی ئازهلانهوه دهنوسیت بهلام ئهوهی سهر پردی (صراط) پی دهچی ئاسن بیت" ئیمانداران بهسهریا دهپهپنهوه ههیانه وهکو: چاو تروکان دهپهپیتتهوه، وه ههیانه وهکو: تیشک دهپهپیتتهوه، ههیانه وهکو: با دهپهپیتتهوه، ههیانه وهکو: سوارچاکیک دهپهپیتتهوه، ههیانه به پیاده دهپهپیتتهوه بهسهلامهتی پرزگاری دهبیت، وه ههیانه پرزگاری دهبیت بهلام لهش و دهم و چاوی پووشاوه، ههیانه بهردهبیتتهوه ناو ئاگری دۆزهخ و ناتوانیت بهپهپیتتهوه، ههتا کۆتا کهسیان پرزگاری دهبیت دهکهویت و ههلهستیتتهوه و پادهکیشریت، بهو حاله ناخۆشه بهلام پرزگاری دهبیت، ...)).

شیوازهکانی بهربوونهوه لهسهر پردی (صراط) لهوه بو ناو دۆزهخ

چهند فهرمودهیهکی سهحیح هاتوه که باسی شیوازی بهربوونهوه لهسهر پردی (صراط) و کهوتنه ناو ئاگری دۆزهخمان بو دهکات "خوای پهروهردگار ههموو لایهکمان بپاریزیت لهو سهه ئهجامه ناخۆش و ترسناکه":

شیوازی یهکههم: المکردس:

ئو شیوازهیه که ههردوو دهست و پی ئهوه کهسه به یهکهوه کهلهپچه دهکریت و لهسهر پردی (صراط) لهوه ههلهدریتته ناو دۆزهخهوه^(٣٤)، هاوهلی بهریز أبو سعید الخدری (خوای لی پازی بیت) بۆمان دهگیریتتهوه که پیغهمبهر (ﷺ) فهرموویهتی: ((... وَالْأَنْبِيَاءُ بِجَنَّتِي الصِّرَاطِ، وَأَكْثَرُ قَوْلِهِم: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ، فَأَكُونُ أَنَا وَأُمَّتِي أَوَّلَ مَنْ يَمُرُّ، أَوْ قَالَ: أَوَّلَ مَنْ يُجِيزُ، قَالَ: فَيَمُرُّونَ عَلَيْهِ مِثْلَ الْبَرْقِ، وَمِثْلَ الرِّيحِ، وَمِثْلَ أَجَاوِيدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَابِ، فَنَاجٍ مُسَلِّمٌ، وَمَخْدُوشٌ مُكَلَّمٌ، وَمُكْرَدَسٌ فِي

(٣٤) بروهانه: النهاية في غريب الحديث والأثر لابن الأثير (١٦٢/٤).

التار (...))^(٢٩). واته: ... لهو پۆژهدا پیغه مبه ران (سه لات و سه لامی خویان له سه ر بیّت) له ته نیشته پردی (صراط) سه وه ده وه ستن و له خوی په روه ردگار ده پاپینه وه تا شوین که وتوانیان به سه لامه تی به پنه وه و پزگاریان بیّت، زۆربه ی پاپانه وه و وته یان لهو پۆژهدا ئه وه یه که ده لّین: ئه ی په روه ردگار سه لامه تیان بکه، ئه ی په روه ردگار سه لامه تیان بکه، من و شوین که وتوانم یه که م که س و کۆمه لّین که به سه ریا ده پۆین، یان فه رمووی: یه که م که س و کۆمه لّین که به سه ریا تیده په رین، وه فه رمووی: خه لکی به سه ر پردی (صراط) دا ده پۆن ه یانه به وینه ی تیشک تیده په ریت به سه ریا،، وه ه یانه هه ردو ده ست و پپی به یه که وه که له بچه ده کریت و له سه ر پردی (صراط) سه وه هه لده دریت شه وینییکی دۆزه خه وه.

شیوازی دووهم: المنکوس:

به ربوونه وه له سه ر پردی (صراط) سه وه بو ئاگری دۆزه خ به سه ره و خواری (سه رت به ره و خوارو، پییه کانت به ره و سه ر)^(٣٥)، هاوه لّی به پیز ابو سعید الخدری (خوای لی پازی بیّت) بۆمان ده گپیته وه له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) که فه رموویه تی: ((يُوضَعُ الصَّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَي جَهَنَّمَ عَلَيْهِ حَسَكٌ، كَحَسَكِ السَّعْدَانِ، ثُمَّ يَسْتَجِيزُ النَّاسُ فَنَاجٍ مُسَلَّمٌ وَمَخْدُوجٌ بِهِ "أي مخدوش"، ثُمَّ نَاجٍ وَمُخْتَبِسٌ بِهِ، وَمَنْكُوسٌ فِيهَا ...))^(٣٦). واته: پاشان پردی (صراط) داده نریت له سه ر پشته دۆزه خ، درکیکی له سه ره وه کو درکی (سعدان) وایه، پاشان خه لکی ده که ونه ری تا به سه ریا به پنه وه، ه یانه به سه لامه تی ده په ریته وه و پزگاری ده بیّت، ه یانه لاشه ی هه لاو و گه رمی ئاگری بو دیت و بریندار ده بیّت و لاشه ی ده پوشیت، به لام پزگاری ده بیّت، وه ه یانه

^(٢٩) رواه ابن أبي عاصم في "السنة" (٢٨٤/١)، وقال الألباني في "ظلال الجنة": إسناده جيد وهو على شرط مسلم (٦٣٤).

^(٣٥) بروانه: شرح سنن ابن ماجه القزويني للسندي (٥٧٣/٢).

^(٣٦) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٥٧/٢٤)، وابن ماجه (٤٢٨٠)، وابن حبان (٧٤٢٩)، والحاكم (٦٢٨/٤)، وصححه الألباني في

"صحيح الجامع" (٨١٨٩).

پاده گیریت، وه هه یانه سه ره و خوار ده کریت و به سه سه را به ده دریت وه ناو ئاگری دۆزه خ. هاوه لی به پیز مُعَاذِ کُورِی جَبَل (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: و وتم: ((يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟ قَالَ: "تَكَلَّمْتُ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ، وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَوْ قَالَ: مَنَّاخِرِهِمْ فِي النَّارِ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟))^(۳۷). واته: و وتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئایا ئیمه له سه ره ئه وه ی که ده یلین سزا ده درین (له سه ره و ته ی خراپ و نابه جی و تاوانی زمانمان)؟ پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: (ئه ی له بار دایکت بجویتایه مُعَاذُ، ئه مه گالته یه ک بووه پیغه مبه ر (ﷺ) له گه ل "مُعَاذُ" دا کردوویه تی) به لی، ئایا کاتیک خه لکی به سه ره دم و چاوو پرویانا پاده کیشترین بو ناو ئاگری دۆزه خ هه مووی به هو ی دروینه ی زمانیا نه وه نییه (تاوانه کانی زمانیان)؟.

شیوازی سییه م: المکدوس:

به ربوونه وه و که و تنه ناو ئاگری دۆزه خ به پشتا^(۳۸)، خوای په ره ر دگار هه والی داوه که هاوه ل بریار ده ران و بی باوه ران زور به تووندی هه لده درینه ناو ئاگری دۆزه خه وه، هه ره ک ده فه رموویت: ﴿يَوْمَ يَدْعُوكَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً﴾ (۱۳) (الطور: ۱۳). واته: له و پۆژده دا پالیان پیوه ده نریت و هه ل ده درینه دۆزه خه وه چۆن پال پیوه نان و هه لدانیک (واته: زور به تووندی).

هاوه لی به پیز أبو سعید الخدری (خوای لی پازی بیت) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بۆمان ده گیریت وه که فه رموویه تی: ((... ثُمَّ يُوتَى بِالْجِسْرِ فَيُجْعَلُ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْجِسْرُ؟ قَالَ: مُدْحَضَةٌ مَزَلَّةٌ، عَلَيْهِ خَطَاطِيفٌ وَكَلَالِبٌ وَحَسَكَةٌ مَفْلُطْحَةٌ، لَهَا شَوْكَةٌ عَقِيفَاءُ تَكُونُ بِنَجْدٍ يُقَالُ لَهَا: السَّعْدَانُ، الْمُؤْمِنُ عَلَيْهَا كَالطَّرْفِ وَكَالْبَرِّقِ وَكَالْرِيحِ وَكَأَجَاوِيدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَابِ، فَنَاجٍ مُسَلَّمٌ، وَنَاجٍ

^(۳۷) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۵۸/۱۹)، والترمذي واللفظ له (۲۶۱۶)، وابن ماجه (۳۹۷۳)، والحاكم (۴۴۷/۲)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۵۱۳۶).

^(۳۸) بروهانه: النهاية في غريب الحديث والأثر، لابن الأثير (۱۵۵/۴).

مَخْدُوش، وَمَكْدُوس فِي نَارِ جَهَنَّمَ، حَتَّى يَمُرَّ آخِرُهُمْ يَسْحَبُ سَحْبًا ...) ^(٣٩). واته: ... پاشان پردی (صِراط) دههینریت و لهسەر پشتی دۆزهخ دادهنریت، ووتمان: ئه‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) پرد چییه؟ فهرمووی: پردی (صِراط) ریگه‌یه‌که زۆر لووسه پیی لهسەر به‌ند نابیت به‌لکو هه‌لده‌خلیسکیت، لهسەر ئه‌و ریگه‌یه‌که کۆمه‌له‌ قولاپ و پاکیشهریک هه‌یه، وه‌ درکی (عَقِفاء) پیوه‌یه که به‌له‌شیانه‌وه‌ ده‌نوسیت و رایان ده‌کیشیت، پیی ده‌ووتریت: (سَعْدان) که له‌ وولاتی نه‌جد هه‌یه، ئیمانداران به‌سه‌ریا ده‌په‌رنه‌وه‌ هه‌یانه‌ وه‌کو: ، وه‌ هه‌یانه‌ پزگاری ده‌بیت به‌لام له‌ش و دهم و چاوی پووشاوه‌، وه‌ هه‌یانه‌ به‌ پشتا هه‌لده‌دریته‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌ ناتوانیت به‌په‌ریته‌وه‌، هه‌تا کۆتا که‌سیان پزگاری ده‌بیت که‌سیکه‌ ده‌که‌ویت و هه‌لده‌ستیته‌وه‌ و راده‌کیشریت، به‌و حاله‌ ناخۆشه‌، به‌لام پزگاری ده‌بیت، ...)).

پاش باس کردن و وه‌صف کردن ترسناکی پردی (صِراط)، ئه‌وه‌ پوون ده‌بیته‌وه‌ که خه‌لکی له‌سه‌ری تووشی دوو ناخۆشی و نارچه‌تی زۆر سه‌خت ده‌بن، ناخۆشی یه‌که‌م: هه‌لاوی گه‌رمی ئاگری دۆزه‌خ و سووتان له‌سەر پردی (صِراط)، ناخۆشی دووه‌م: ئه‌و تاریکی و نارچه‌تییه‌ی که له‌سەر پردی (صِراط) هه‌یه.

به‌ش‌ی دووه‌م: نارچه‌تی سووتان له‌سەر پردی (صِراط) و ئه‌و کارانه‌ی ده‌بیته‌ مایه‌ی پزگاری بوون لی

نارچه‌تی و ترسناکی پۆیشن به‌سەر پردی (صِراط) دا له‌وه‌دا شاراوته‌ که به‌ پیی کرده‌وه‌ کانت پۆیشن به‌سهریدا ده‌بیت، واته: ئه‌وه‌ی ئه‌ندازه‌ی خیرایی پۆیشن دیا‌ری بکات له‌سه‌ری ته‌نها کرده‌وه‌ چاکه‌کانت، ته‌نها کرده‌وه‌ چاکه‌کانت تویشوو و هاوپیتن له‌سه‌ری، وه‌

^(٣٩) رواه البخاري واللفظ له (٧٤٤٠)، ومسلم (١٨٣).

تهنها کردهوه چاکه کانتە که دەتوانیٔ بتپه پڕیڤێتهوه له پڕیهکی زۆر سهخت و دووروو درێژ که ماوهکهی زۆر دووره.

زانای پایه بهرز فُضیل کورپی عیاض (پهحمهتی خوای لیبیٔ) دهلیٔ: درێژی پڕیگی پردی (صراط) و ماوهی کوتایی هاتنی پانزه ههزار ساله^(٤٠).

هاوهلی به پڕیز عبدالله کورپی مَسعود (خوای لی پازی بیٔ) له پیغه مبه رهوه (عَلَيْهِ السَّلَام) بۆمان دهگێڕیتهوه که فهرموویهتی: ((يَرِدُ النَّاسُ النَّارَ ثُمَّ يَصْدُرُونَ مِنْهَا بِأَعْمَالِهِمْ، فَأَوَّلُهُم كَلَمَحِ البرقِ ثُمَّ كَالرَّيحِ ثُمَّ كَحُضْرِ الْفَرَسِ "أي كَجَرِي الْفَرَسِ" ثُمَّ كَالزَّاكِبِ فِي رَحْلِهِ ثُمَّ كَشَدِّ الرَّجُلِ ثُمَّ كَمَشْيِهِ))^(٤١). واته: خهلكی دینه دیار ئاگری دۆزهخ، پاشان به پیی کردهوه کانیاں پزگاریان دهبیٔ و تیده په پرن به سه ر پردی (صراط) دا، یه که م که سیان به وینهی تیشک ده په پڕیتهوه، پاشان وهکو با، پاشان وهکو پڕیشتنی سوارچاکیک، پاشان وهکو سوارییهکی ئاسایی، پاشان وهکو پڕیشتنی پیاویکی باش، پاشان وهکو پڕیشتنی پیاویکی ساده و ئاسایی.

موسلمانان خۆشه و یست تهنها کردهوه چاکه کانتە که دهتوانیٔ به هۆیان هه زۆر به خیرایی به سه ر پردی (صراط) دا برۆیٔ و به سه لامه تی به پڕیته وه و پزگارت بیٔ، وه خه لکی زوو په رینه وه و خیراییان له سه ر پردی (صراط) جیاوازه ئه ویش به هۆی جیاوازی پله و پایه و کردهوه چاکه کانیا نه، بۆچی که سیک له دوا پۆژدا کاتیک دهیه و یٔ به سه ر پردی (صراط) دا تی په ر یٔ ناتوانیٔ مه گه ر به سکه خشکی نه بیٔ؟ ئایا به هۆی که می کردهوه چاکه کانیه وه نییه؟ یان به

^(٤٠) بروهانه: فتح الباری بشرح صحیح البخاری لابن حجر العسقلانی (١١/٤٦٢ ح ٦٥٧٤)، وه "البدور السافرة في أمور الآخرة" للسيوطي (صفحة ٣٣٤) (ح ١٠٢٥)، وقال ابن حجر رحمه الله تعالى في الفتح: أخرجه ابن عساكر في ترجمته وهذا معضل لا يثبت. أه. واته: ئه و فهرمووده یه که باسی درێژی پردی (صراط) دهکات، فهرمووده یه کی "مُفَضَّل" سه حیح نییه و نا کر یٔ ته به لگه.

^(٤١) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٨/٢٠٩)، والترمذي (٣١٥٩)، والدارمي (١٠/٢٨١)، والحاكم (٤/٥٨٦)، وصححه الألباني في "صحيح الترمذي" (٢٥٢٦).

هۆی نه مانى ئه و هیزه وه نیه که پالى ده نیت بو پویشن به ره و پیشه وه؟ وه یان له بهر ئه وه ی له دنیا دا پیشه پرکی نه کردوه بو زیاد کردنی کرده وه ی چاکه؟ له کاتیکدا زور خیراو ئازابوه بو کۆکردنه وه ی مال و سامانی دنیای به سه رچوو، خۆی زور ماندوو کردوه بو به ده ست هینانی دنیا، به لام دواپوژی له بیر کردوه یان گوئی پینه داوه.

هاوه لى به پیز ابو هريرة (خوای لى پازى بیّت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((فَيَمُرُّ أَوْلَكُمْ كَمَرَّ الْبَرْقِ كَيْفَ يَمُرُّ، ثُمَّ يَرْجِعُ فِي طَرْفَةٍ، ثُمَّ يَمُرُّ كَمَرَّ الرِّيحِ، ثُمَّ يَمُرُّ كَمَرَّ الطَّيْرِ، ثُمَّ كَشَدَّ الرَّجَالِ تَجْرِي بِهِمْ أَعْمَالُهُمْ، وَنَبِيُّكُمْ (ﷺ) قَائِمٌ عَلَى الصِّرَاطِ، يَقُولُ: سَلِّمْ، حَتَّى تَعْجَزَ أَعْمَالُ النَّاسِ، حَتَّى يَجِيءَ الرَّجُلُ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَمُرَّ إِلَّا زَحْفًا، وَفِي حَافَتِي الصِّرَاطِ كَلَالِبُ مُعَلَّقَةٌ مَأْمُورَةٌ تَأْخُذُ مَنْ أُمِرَتْ بِهِ، فَنَاجٍ مَخْدُوشٌ، وَمَكْدُوسٌ فِي النَّارِ))، والذي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ، إِنَّ قَعَرَ جَهَنَّمَ لَسَبْعُونَ خَرِيفًا))^(٤٢). واته: يه كه م كه ستان به وي نه ی تيشك ده په پيته وه، هه روه ك چۆن له چاو تروكانيكدا ديت و ده پوات، پاشان وه كو خيراى با، پاشان وه كورپوشتنى بالنده، پاشان وه كو پوشتنى پياويكى ساده و ئاسايى، خه لكى به پيى كرده وه كانيان به سه ري دا ده پۆن، وه پيغه مبه ره كه تان (ﷺ) له سه ر پردى (صراط) ده وه ستيت و ده ليت: ئه ی په روه ردگار سه لامه تيان بكه، تا كرده وه كان بئ توانا ده بيت له په راندنه وه ی خه لكى له سه ر پردى (صراط)، تا وای ليديت پياوى وا هه يه ناتوانيت به سه ر پردى (صراط) دا پروات مه گه ر به سكه خشكى، وه به م لاو به ولاى پردى (صراط) وه قولايى ئاسنى پيا هه لواسراوه، فه رمانى پيكراره ئه و كه سانه رابكيشيت كه فه رمانى راكيشانيان كراوه بو ناو ئاگرى دوزه خ، هه يانه لاشه ی هه لاوو گه رمى ئاگرى بو ديت و بريندار ده بيت و ده پوشيت، به لام پرزگارى ده بيت، وه هه يانه پالى پيوه ده نريت و به پشتا به رده دري ته وه ناو ئاگرى دوزه خ.

(٤٢) رواه الإمام مسلم (١٩٥)، والحاكم (٦٣١/٤).

هاوه‌لی به پێز أبو هريرة (خوای لی پازی بیّت) ده‌فه‌رموویت: سویند بیّت به‌و خواهی که گیانی منی به ده‌سته قوولی دۆزه‌خ هه‌فتا پایزه (واته: هه‌فتا ساله). واته: ئە‌گەر به‌ردیکی گه‌وره به‌بردیت‌ه‌وه ناو دۆزه‌خ به هه‌فتا سال ئینجا ده‌گاته بنه‌وه‌ی دۆزه‌خ.

مروّف ناتوانیّت به هی‌زو ده‌سه‌لات و ویستی خو‌ی به‌سه‌ر پردی (صِراط) دا بروات و به سه‌لامه‌تی پزگاری بیّت له ناخو‌شی و نا‌په‌حه‌تییه‌کاتی، به‌لکو کرده‌وه چاکه‌کانی ده‌توانیّت بیه‌په‌رینیت‌ه‌وه و پزگاری بکات لی‌ی.

موسلمان‌ی خو‌شه‌ویست بیریک بکه‌وه له حال‌ی ئە‌و که‌سه‌ی که به سه‌که‌خشکی به‌سه‌ر پردی (صِراط) دا ده‌بروات و ئاگری دۆزه‌خ له ژیری‌وه‌یه‌تی، گروو تین و هه‌لاوی گه‌رمی ئاگری دۆزه‌خی بو دیت، ئاخو ده‌بیّت که‌ی و به ماوه‌ی چه‌ند بتوانیّت پردی (صِراط) به‌ریت و پزگاری بیّت له ترسناکی و نا‌په‌حه‌تییه‌که‌ی؟ وه ئایا ده‌بیّت چه‌ند ترس و بیم دایه‌گریّت به ه‌وی بینینی دۆزه‌خ و گه‌رمی ئاگره‌که‌ی، ئە‌و ئاگره‌ی که گه‌رمیه‌که‌ی هه‌فتا جار زیاتره له گه‌رمی ئاگری دنیا، یان گه‌رمیه‌که‌ی سه‌د جار زیاتره له گه‌رمی ئاگری دنیا؟.

هه‌روه‌ک هاوه‌لی به‌پێز أبو هريرة (خوای لی پازی بیّت) ده‌فه‌رموویت: پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((نَارُكُمْ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ كَانَتْ لَكَافِيَةً. قَالَ: فَضَلْتُ عَلَيْهِنَ بِتِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُزْءًا، كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا))^(٤٣). واته: ئاگری دنیا تان به‌شیکه له هه‌فتا به‌شی ئاگری دۆزه‌خ، ووترا: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئە‌گەر گه‌رمی ئاگری دۆزه‌خ ته‌نها به وینه‌ی ئاگری دنیا بیّت به‌سه‌ بو ئە‌وه‌ی سزای پی‌ بجێژین و بمان سووتینیت؟ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ده‌ی گه‌رمی ئاگری دۆزه‌خ شه‌ست و نوو جار زیاتره له گه‌رمی ئاگری دنیا، هه‌ر به‌شه

^(٤٣) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٦٤/٢٤)، والبخاري واللفظ له (٣٢٦٥)، ومسلم (٢٨٤٣)، والترمذي (٢٥٩٠)، وابن ماجه (٤٣١٨)، والدارمي (٢٨٤٧).

گەرمییەکیشی بە وینەى گەرمى ئاگرى دونیایە، لە فەرموودەییەکی تردا دەفەرموویت: ((هَذِهِ النَّارُ جُزْءٌ مِنْ مِائَةِ جُزْءٍ مِنْ جَهَنَّمَ))^(٤٤). واتە: ئاگرى دونیاتان بەشیکە لە سەد بەشى ئاگرى دۆزەخ، واتە: گروو تین و گەرمى ئاگرى دۆزەخ سەد ئەوەندەى گەورەترین و سوتینەرترین ئاگرى دونیایە (خوای پەرەردگار هەموو لایەکمان بپارێزێت لێی).

موسڵمانى خۆشەویست بیر بکەوێ لە حالى کەسێک بە پێیەکی ئاگراویدا بپروات جا بە پیادەو ئاسایی بیّت یان بە خێرایى تیشک بیّت، ئایا هەست بە گەرمى ئەو ئاگرە دەکات ئەگەر بە خێرایى تیشک بپروات؟ بئىگومان بەلێ، ئەى دەبیّت حالى ئەو کەسە چۆن بیّت ئەگەر بە سەکە خشکى بەسەر ئەو پێگا ئاگراویدا بپروات؟ یان جارێک هەستیت و جارێک بە پڕودا بکەویت؟ بەلێ ئەگەر ئەو حالى بیّت بە هۆى ئاگرى دونیاو، ئەى دەبیّت حالى ئەو کەسە چۆن بیّت لە کاتییدا بەسەر پردى (صراط) دا دەپروات و ئاگرى دۆزەخى لە ژێرەو بیّت؟ ئەو ئاگرەى کە لە پێشدا زانیت چەند بە تین و سوتینەرە.

بۆچی کردووی بەندەکان لەسەر پردى (صراط) بئىتوانا دەبیّت؟

موسڵمانى خۆشەویست بیرێک بکەوێ لە حالى ئەو کەسانەى کە لەسەر پردى (صراط) کردووەکانیان بئىتوانا دەبیّت و ناتوانیت بیان پەرینیتەو؟ ئایا دەبیّت هۆکار چى بیّت؟ ئایا تەنها لەبەر ئەو نێیە کە لە دونیادا تەمەنیان لە پەرستەن و پازى کردنى خوای پەرەردگاردا سەرف نەکروو؟ بەلکو کالایەکی خراپیان پێیە، چەند کردووەیەکی چاکی کەم تیکەلیان کردووە بە تاوان و خراپەکارییەکی زۆر.

^(٤٤) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٦٤/٢٤)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٧٠٠٦).

زانای پایه بهرز الملا علي القاري (په حمه تی خوی لیبت) سه باره ت به فهرمووده که ی پیغه مبه ر **(عَلَيْهِ السَّلَامُ)** که فهرموویه تی: ((حَتَّى يَجِيءَ الرَّجُلُ فَلَا يَسْتَطِيعُ السَّيْرَ إِلَّا زَحْفًا)). ده لیت: واته: پیاویک کاتیک ناتوانیت به باشی به سهر پردی (صراط) دا بروت ته نها به سکه خشکی نه بیت، هوکاره که ی ئه وه یه: کرده وه ی چاکه ی که مه، له دنیا دا پیشبرکی نه کرده وه بو کردنی کرده وه ی چاکه، به لکو که سیکی ته مبه ل بووه و پالی لیدابووه وه کرده وه ی چاکه ی زور که م کردوه، بویه له سهر پردی (صراط) ناتوانیت بروت مه گهر به گاولکی و سکه خشکی نه بیت ^(۴۵).
موسلمانی خوشه ویست ئایا پاش ئه مه که سیک هه یه له ئیمه بیریک له حال ی خوی نه کاته وه هه ولی پزگار بوون نه دات له وه موو ناخوشی و نارپه حه تیانه ی سهر پردی (صراط)؟ ئایا که سیک له ئیمه هه یه کاته کانی ژیا نی به فیرو بدات، ته وبه و گه رانه وه بو لای خوی په روه ردگار دوا بخت؟ له کاتیکدا له پیشمانه وه چه ندین کۆسپ و ریگرو ناخوشی و نارپه حه تی هه یه، پزگار بوون لیان هه روا ئاسان نییه، مه گهر به گه رانه وه بو لای خوی په روه ردگارو کردنی کرده وه ی چاکه ی زور و خۆ پاراستن له خراپه و تاوان.

ته نها کرده وه چاکه کان هاوړی و هاوه لمانن له سهر پردی (صراط)، خیرا پویشن و په پینه وه له سهر پردی (صراط) به سه لامه تی ته نها به کرده وه چاکه کان ده بیت، نه ک به ناوو پله و پایه و مال و سه روه ت و سامانی زور.

هاوه لی به پیز ابو هریرة (خوی لی رازی بیت) ده فهرموویت: پیغه مبه ر **(عَلَيْهِ السَّلَامُ)** فهرموویه تی: ((مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، ...، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ)) ^(۴۶). واته: هه ر موسلمانیک ناخوشی و نارپه حه تییه ک له ناخوشی و

^(۴۵) بروانه: "مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح" للملا علي القاري (۵۷۴/۹).

^(۴۶) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۶۵/۱۹)، ومسلم واللفظ له (۲۶۹۹)، والترمذي (۱۴۲۵)، وأبو داود (۴۹۴۶).

ناپهحه تیه کانی دنیا له سه ئیماندارێک لابه ریّت و باری سه رشانى سووک بکات، ئه وه خوای په روه ردگار ناپهحه تیه ک له ناخۆشى و ناپهحه تیه کانی دواپۆژى له سه ر لاده بات، وه هه رکه سیك كرده وه کانی دواى بخت له سه ر پردى (صراط) ئه وه به هه چ شیوه یه ک که س و کارو ناوداریه که ی خیرای ناکات (تا بتوانیّت به خیرایى به سه ر پردى (صراط) دا بپه ریته وه .

خه لکی له دنیا دا زۆر هه ولّ ده دن بۆ به ده ست هینانى ئامیری خیراو پیشکه وتوو بۆ گواستنه وه و ها تۆچۆ کردن له گه شته کانیاندا، هه رچه نده مالّ و پارهی زۆریش سه رف بکه ن بۆ به دى هینانى، که سی وا هه یه ده یبیینیت کاتیک گه شتیک ده کات بۆ ولاتیکی دوور، به ته یاره گه شت ده کات هه رچه نده پارهی زۆتر تیبجیّت وه ک له سه یاره، ته نها مه به سستی ئه وه یه به زووترین کات بگات و تووشی ناخۆشى و ناپهحه تی ئه و گه شته نه بیّت، ته نها بۆ پرگار بوونه له ناخۆشى و ناپهحه تیه کانی دنیا، ده ی موسلمان بیریک بکه وه ئایا بۆ تۆی موسلمان باشترو له پیشتر نییه که هه ولّی کردنی كرده وه ی چاکه زۆر به دیت تا به ئاسانترین و خیراترین شیوه به سه ر پردى (صراط) دا بپه ریته وه و پرگارت بیّت لێی؟ چونکه پردى (صراط) پێگه یه ک نییه به پاخه رى نه رم و جوان و دیمه نى سه رنج پاکیش نه خشینرا بیّت، به لکو پێگه یه کى ته نگى خلیسکه، هه مووی قولاپ و ناخۆشى و سزاو سووتانه .

هاوه لّی به ریژ عبدالله کوپی مسعود (خوای لّی پازى بیّت) ده فه رموو یّت: ((... يَأْمُرُ اللَّهُ بِالصَّارِطِ، فَيُضْرَبُ عَلَى جَهَنَّمَ، فَيَمُرُّ النَّاسُ عَلَى قَدَرِ أَعْمَالِهِمْ زُمْرًا زُمْرًا، أَوَانُلَّهُمْ كَلِمَحِ الْبَرْقِ، ثُمَّ َكَمَرُ الرِّيحِ، ثُمَّ كَمَرُ الطَّيْرِ، ثُمَّ كَمَرُ الْبَهَائِمِ، حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ سَعْيًا، وَحَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ مَشْيًا، حَتَّى يَمُرَّ آخِرُهُمْ يَتَلَبَّطُ عَلَى بَطْنِهِ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، لِمَ بَطَّأْتُ بِي؟ فَيَقُولُ: إِنِّي لَمْ أَبْطِئْ بِكَ، إِنَّمَا بَطَّأ بِكَ عَمَلُكَ...))^(٤٧). واته: خوای په روه ردگار فه رمان ده کات که پردى (صراط) دا بنریت، کاتیک

^(٤٧) أخرجه: ابن أبي شيبة (٣٧٦٣٧)، والمروزي في "تعظيم قدر الصلاة" (٢٨٢)، والطبري في "تفسيره" (١٧٠٦٣)، والطبراني في

داده نریت له سهر دۆزه خ، خه لکی کۆمه ل کۆمه ل به پپی کرده وه کانیان به سهریدا ده پۆن،، تا کۆتا کهس دیت تا به سهریا به پپته وه، ده پوات و به سهر سک و پرویا ده که ویت، ده لیت: ئه ی پهروه ردگار بۆ دوام ده خهیت و تاخیرم ده کهیت، خوای پهروه ردگاریش پپی ده لیت: من دوام نه خستویت و هیواشم نه کردووی، به لکو کرده وه کانت هیواشی کردوویت و دوی خستویت. ئه مه ش راستیتی ئه و فه رموده یه مان بۆ ده رده خات که هاوه لی به پیز ابو ذر (خوای لی پازی بیت) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) ئه ویش له خوای پهروه ردگار وه بۆمان ده گیرپته وه که فه رموویه تی: ((... يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أُوَفِّيكُمْ إِيَّاهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ)) (٤٨). واته: ... ئه ی به نده کانم ئه وه ی که ده یبینن (له دواپۆژدا) ته نها کرده وه کانی خۆتانه که من به ته وای و به پپی بۆم ژماردبوون و بۆم نوسیبوون (به زانیاری خۆم، وه به هۆی فریشته کانمه وه)، پاشان پاداشتی ته وواتان ده ده مه وه له سهری، پاداشتی چاکه به کرده وه چاکه کانتان، وه سزاش به تاوان و خراپه کانتان، هه ر که سیك کاری چاکه و پاداشتی باشی بینی ئه وه با ته نها سوپاسی خوای پهروه ردگار بکات (چونکه ته نها خوای پهروه ردگار یارمه تی داوه بۆ کردنی کرده وه ی چاکه نه ک به هیزو توانای خۆی)، وه هه ر که سیك جگه له وه ی بینی (کرده وه ی خراپ و سزای بینی) ئه وه با سه رزه نشتی هه یچ کهس نه کات ته نها نه فسی خۆی نه بیت.

"الکبیر" (٩٧٦١)، و الحاکم (٥٦٠-٥٩٨/٤)، و حسن إسناده شعيب الأرنؤوط في "تخريج أحاديث جامع العلوم والحکم" لابن رجب (٣٠٨/٢) وقال: روي مرفوعا وموقوفا.

(٤٨) رواد الإمام مسلم (٢٥٧٧)، وأخرجه أيضاً: معمر في "جامعه" (٢٠٢٧٢)، والطيالسي (٤٦٣)، وأحمد ١٥٤/٥ و ١٦٠ و ١٧٧، وهناد في "الزهد" (٩٠٥)، والبخاري في "الأدب المفرد" (٤٩٠)، وابن ماجه (٤٢٥٧)، والترمذي (٢٤٩٥)، والبخاري (٤٠٥١) و (٤٠٥٢) و (٤٠٥٣)، وابن حبان (٦١٩)، والطبراني في "مسنند الشاميين" (٣٣٨) و (٢٨١١)، والحاکم ٢٤١/٤، وأبو نعیم في "الحلیة" (١٢٥/٥ - ١٢٦)، والخطيب في "تأريخه" ٢٠٣/٧ - ٢٠٤.

سزای کهسی ته مبه‌ل و که مته رخه م له سه‌ر پردی (صراط)

کهسانی ته مبه‌ل و له سه‌رخۆ له په‌رستنی خوای په‌روه‌ردگارا، ده‌بی‌ت له سه‌ر پردی (صراط) باج و نرخى ئەو ته‌مبه‌لی و که مته‌رخه‌مییه‌یان بده‌ن، وه ده‌بی‌ت باج و نرخى ئەو گالته‌کردنه‌یان بده‌ن کاتی‌ک بانگه‌وازکاران بانگیان ده‌کردن تا وه‌لامى خوای په‌روه‌ردگارو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) بده‌نه‌وه، به‌لام گالته‌یان پی‌ده‌کردن و گو‌ییان پی‌نه‌ده‌دان، نرخى ته‌مبه‌لی و گالته‌جاریه‌که‌شیان ئەوه‌یه: له سه‌ر پردی (صراط) زۆر به‌خاوی و هیواشی ده‌پۆن، دواکه‌وتن و خاوپۆش‌تێن له سه‌ر پردی (صراط) به‌هۆی که‌مى کرده‌وه‌ی چا‌که‌یانه، هه‌ر بۆیه به‌هۆیه‌وه تووشی دوو جو‌ر سزا ده‌بن:

یه‌که‌م: کاتی‌ک به‌سه‌ر پردی (صراط) ده‌پۆن تووشی گپ‌و‌و‌تین و هه‌لاوی گه‌رمى ئاگرى دۆزه‌خ ده‌بن: هاوه‌لی به‌پێ‌ز عبدالله کو‌ری م‌سعود (خوای لى‌ پازى بی‌ت) ده‌فه‌رمو‌وی‌ت: پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمو‌ویه‌تی: ((... وَالصَّارِطُ كَحَدِّ السَّيْفِ دَخَضُ مَرْلَةٍ، قَالَ: وَيَقُولُ: مُرُوا، فَيَمُرُّونَ عَلَى قَدَرِ نُورِهِمْ، مِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَطَرْفِ الْعَيْنِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالْبَرْقِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالسَّحَابِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَانْقِصَاصِ الْكَوْكَبِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالرَّيحِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَشَدِّ الرَّجْلِ وَيَرْمِلُ رَمْلًا، فَيَمُرُّونَ عَلَى قَدَرِ أَعْمَالِهِمْ، حَتَّى يَمُرُّ الَّذِي نُورُهُ عَلَى إِنْهَامِ قَدَمَيْهِ، تَخْرُ يَدٌ وَتَعْلَقُ يَدٌ، وَتَخْرُ رِجْلٌ، وَتَعْلَقُ رِجْلٌ، فَتُصِيبُ جَوَانِبَهُ النَّارُ))^(٤٩). واته: ... پردی (صراط) به‌ وێنه‌ی ده‌مى شمشیر تیه‌، خلیسکه‌ و پی‌یه‌کان له سه‌رى خۆی ناگریت، ده‌فه‌رمو‌وی‌ت: پی‌یان ده‌ووتریت: به‌سه‌ریدا بپۆن، خه‌لکیش به‌ پی‌ی ئەو نورو پوناکییه‌ی پی‌یان به‌خشاوه به‌سه‌ریدا ده‌پۆن، هه‌یانه به‌ خیرایی چاو تروکان به‌سه‌ریدا ده‌پوات و ده‌په‌پێته‌وه، وه هه‌یانه به‌ خیرایی تیشک و به‌ وێنه‌ی خیرایی هه‌ور،

^(٤٩) ر‌واه الحاکم واللفظ له (٦٣٣/٤)، وصححه الألبانی فی "صحیح الترغیب والترهیب" (٣٦٢٩).

وه هه يانه به وینهی ئەستێره كشان، وه هه يانه به خیرایی با، وه هه يانه به وینهی پاكردنی پیاویك به خیرایی، به پێی كردەوه كانیان به سه ریدا ئەپه پنه وه، تا ئەگاته ئەو كه سه ی كه نورو پوناكیهی به سه ره په نجه یه وه یه تی (زۆر كه مه)، جارێك به سه ر ده ستیدا ده كه ویت و جارێك ده ستی هه لده گریتته وه، وه جارێك به سه ر چوكدا ده كه ویت و جارێك هه لده ستیتته وه، ئاگر ئەملاو ئەولای ئەو موسلمانە ده گریت و ده یسووتینیت.

دووهم: پووشان و برینداربوونی لاشه یان به و قولاپانه ی كه هه لواسراوه به ملاو به ولای پردی (صراط)ه وه، هاوه لی به پێز أبو هريرة (خوای لی رازی بیّت) ده فهرموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: ((فَيَضْرِبُ الصَّرَاطُ بَيْنَ ظَهْرَانِي جَهَنَّمَ، فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَجُوزُ مِنَ الرُّسُلِ بِأَمَّتِهِ، وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا الرُّسُلُ، وَكَلَامُ الرُّسُلِ يَوْمَئِذٍ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ، وَفِي جَهَنَّمَ كَلَالِيبٌ مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، هَلْ رَأَيْتُمْ شَوْكَ السَّعْدَانِ، قَالُوا: نَعَمْ. قَالَ: فَإِنَّهَا مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَعْلَمُ قَدْرَ عَظَمِهَا إِلَّا اللَّهُ، تَخْطِفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ، فَمِنْهُمْ مَنْ يُوقِقُ بِعَمَلِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يُخْرَدِلُ ثُمَّ يَنْجُو،...))^(٥٠). واته: پاشان پردی (صراط) له سه ر دۆزه خ داده نریت، من یه كه م پیغه مبه ر

(ﷺ) ده بم كه ئوممه ته كه می به سه ردا ده په پێنمه وه،.....، هه يانه له ناو ده چیت، سزاو ئیش و ئازار زۆر ده بینیت به هوی كردەوه خراپه كانییه وه، وه هه يانه قولاپه كانی ته نیشته پردی (صراط) پایدەكیشیت و گوشتی لاشه ی پارچه پارچه ده كات، به لام له دوایدا پزگاری ده بیّت، ...). زانای پایه به رز الملا علي القاري (په حمه تی خوای لی بیّت) ووتوویه تی: (يُخْرَدِلُ): واته: پارچه پارچه كراو به وینهی ده نكه خه رته له، (وَالْمُخْرَدِلُ): واته: بپاوو پارچه پارچه كراو كه قولاپه هه لواسراوه كانی ئەملاو ئەولای پردی (صراط) وای لیكردوو، به لام ئەم كه سه پاش ئەو هه موو

^(٥٠) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٥٧/٢٤)، والبخاري (٨٠٦)، ومسلم (١٨٢)، وابن ماجه (٤٢٨٠).

بیرکردنه وهو تیږامانیك له پردی (صراط)

زانای پایه بهرز ئیمامی القُرطبی (په حمه تی خوی لیبت) ووتویه تی: هه ر ئیستا بیرکه وهو بهیته
پیښ چاوت دلت چوډ ده که ویته له رزین کاتیک چاوت به پردی (صراط) و باریکیه که ی
ده که ویت، پاشان چاوت به تاریکی و په شی دۆزه ده که ویت له ژیرییه وه، پاشان گوی بیستی
نالو تورپه یی ئاگری دۆزه ده بیت، وه فرمانت پیکراوه به سه ریا برۆیت له گه ل بئ توانایی و بئ
ده سه لاتیت، وه له رزین و لیدان دلت له ترسا، وه خلیسکان و خو نه گرتنی پییه کانت له سه ری،
وه قورسی شانت به تاوان و خراپه کانت، ئه و تاوانانه ی که له دونیادا باری گران کردبوویت
نه ته ده توانی به ئاسانی به سه ر زه ویدا برۆیت چ جای بتوانیت به سه ر پردی (صراط) ی تیژو
خلیسکی دۆزه خدا برۆیت و خو ت بگریه له سه ری؟ ئه ی ده بی حالت چوډ بیټ له کاتیکدا یه که م
پیټ نایه سه ری و هه ستت به تیژی و خلیسکیه که ی کردو ناچار کراویت پیټ دوو همت هه لنییت
بو رۆیشتن به سه ریدا؟ خه لکی له پیښته وه پییان هه لده خلیسکیټ و به رده بنه وه و فریشته زور
توره و بئ به زه ییه فرمان پیکراوه کانی دۆزه خ رایان ده کیښن بو ناو دۆزه خ، ئه وه حالیا نه و توش
سه ریان ده که یت و به چاوه کانی خو ت سزایان ده بینیت، چوډ سه ره و خوار هه لده واسرین،
سه ریان بو خواره وه و قاچیان بو سه ره وه، ئای دیمه نیکی چه ند ترسناکه، وه سه رکه و تنیکی
چه ند قورس و گرانه، وه تیپه رپوون و برینی رینگه یه کی چه ند ته سک و ته نگ و سه خته ؟!!!

^(٥١) پروانه: مرقاة المفاتیح شرح مشکاة المصابیح للملا علی القاری (٥٤١/٩).

ئەو کارانەى دەبنە مایەى پزگار بوون لە گەرمى و کەوتنە ناو ئاگرى دۆزەخەوه

کرده وه چاکه کان زۆرن که یارمه تی ده ری خاوه نه کانیا ن ده بن تا له سه ر پردی (صراط) پێیان جیگیر بێت و به سه لامه تی بپه پنه وه و پزگاریان بێت، بئ ئه وه ی هه لآوی گه رمی ئاگرى دۆزەخ بیان گریت یان بکه ونه ناوی، هه روه ک چۆن چه ند کارێکی چاکه هه یه که به هۆیا نه وه خاوه نه که ی ده توانیت زۆر به خێرایى و بئ ماندوو بوون و دوا که وتن پردی (صراط) بپریت و به سه لامه تی پزگاری بێت، هه ر دوو جوړه کرده وه کان ته واو که ری یه کترین، بۆیه پێویسته موسلمان زۆر گرنگیان پێبدات.

موسلمانى خۆشه و یست لیڤه دا باسی ئه و کرده وه چاکانه ناکه م که موژده ی چوونه به هه شت به خاوه نه که ی دراوه، له بهر ئه وه ی به لگه ی ئه وه یان تیدا نییه که خاوه نه که ی هه ر له سه ره تا وه بئ سزا پزگاری ده بێت، به لکو لیڤه دا باسی ئه و کرده وانه ده که م که خوای په ره ردگارو پیغه مبه ری (عليه السلام) خۆشه و یست موژده ی پزگار بوونیا ن له سووتا ن و هه لآوی گه رمی ئاگرى دۆزەخ به خاوه نه که ی داوه، که ئه مه یان زیاتر به لگه یه له سه ر پزگار بوون له ناخۆشى و نا په حه تیه کانی سه ر پردی (صراط) و پاشان چوونه ناو به هه شته وه.

ها وه لئى به ریز أبوذرّ (خوای لئى پا زى بێت) ده فه رمو ویت: پیغه مبه ر (عليه السلام) فه رمو ویه تی: ((أَتَانِي جَبْرِيلُ فَبَشَّرَنِي أَنَّهُ مَنْ مَاتَ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ. قُلْتُ: وَإِنْ سَرَقَ وَإِنْ زَنَى؟ قَالَ: وَإِنْ سَرَقَ وَإِنْ زَنَى؟)) (٥٣).

(٥٢) بروهانه: التذكرة في أحوال الموتى وأمور الآخرة للقرطبي، تحقيق مجدي السيد، (٤٣/٢).

(٥٣) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٠٣/١٩)، والبخاري واللفظ له (٧٤٨٧)، ومسلم (٩٤)، والترمذي (٢٦٤٤).

واته: جبریل (عليه السلام) هات بۆلام و موژدهی پیدام و دلخۆشی کردم بهوهی که هر موسلمانیک بمیریت و به هیچ شیوهک هاوهل و شه‌ریکی بۆ خوای په‌روه‌ردگار بریار نه‌دابیت ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه (ئه‌گەر له‌سه‌ره‌تاوه بشچیتته ناو دۆزه‌خه‌وه به هۆی تاوانه‌کانیه‌وه)، أبوذر (خوای لی پازی بیت) ده‌لیت، و وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌گەر ئه‌و موسلمانانه دزی کردبیت و زیناشی کردبیت هر ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: به‌لی، ئه‌گەر ئه‌و موسلمانانه دزی کردبیت و زیناشی کردبیت هر ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه.

ئه‌وه‌ی که زانراوه دزی کردن و زینا کردن له تاوانه‌گه‌وره‌کانه ئه‌گەر هر موسلمانیک بیان کات ئه‌وه هه‌ره‌شه‌ی ئاگری دۆزه‌خی لیکراوه، به‌لام لی‌رده‌دا پیده‌چیت مانای فه‌رمووده‌که ئه‌وه‌بیت: هر که سیك ئه‌و تاوانانه بکات و موسلمان بیت ئه‌وه سه‌ر ئه‌نجامی هر چوونه ناو به‌هه‌شته، جا له‌سه‌ره‌تاوه بئ سزا بیت، خوای په‌روه‌ردگار بیکاته به‌هه‌شته‌وه ئه‌گەر ئه‌و تاوانانه‌شی کردبیت، یان پاش ئه‌وه‌ی به پپی ئه‌و تاوانانه‌ی سزا بکیشیت و پاشان پرگاری بیت و بجیت به‌هه‌شته‌وه.

موسلمانانی خۆشه‌ویست له‌م به‌شه‌دا باسی ئه‌و کرده‌وانه ده‌که‌م که پییه‌کان به هۆیان‌ه‌وه له‌سه‌ر پردی (صراط) جیگیر ده‌بیت، یان پرگارکهرن له سووتان و هه‌لاوی گه‌رمی ئاگری دۆزه‌خ، یان پرگارکهرن له که‌وتنه ناو ئاگری دۆزه‌خ، به‌لام ئه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌بنه مایه‌ی زوو په‌رینه‌وه و خیرا پۆیشتن به‌سه‌ر پردی (صراط) دا له به‌شی سی‌یه‌م له باسی ناخۆشی و نا‌په‌حه‌تی و تاریکی سه‌ر پردی (صراط) و ئه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌بنه مایه‌ی پووناک که‌ره‌وه‌ی، باس ده‌که‌م.

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌والی داوه ئه‌و موسلمانانه‌ی که به‌شداری جه‌نگی (بدر) و (بیعة الرضوان) یان کردووه، که‌سیان ناچنه دۆزه‌خه‌وه، هاوه‌لی به‌رێز جابر (خوای لی پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: به‌نده‌یه‌کی (کزیله‌یه‌کی) حاطب کوری بَلْتَعَة هاته لای پیغه‌مبه‌رو (ﷺ) شکاتی له حاطب کردو ووتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) حاطب ده‌چیته دۆزه‌خه‌وه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی:

((كَذَبْتَ لَا يَدْخُلُهَا، إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَذْرًا وَالْحُدْيِيَّةَ))^(٥٤). واته: راستت نه کرد، حاطب ناچیتته

دۆزهخه وه، چونکه ئه وه که سیکه به شداری جهنگی (بدر) و سولحی (حُدیییه) ی کردوه.

ههروه ها دایکی ئیمانداران خاتوو حَفْصَة (خوای لى پازى بیت) ده فهرموویت: پیغه مبهه ^(عَلَيْهَا)

فهرموویه تی: ((إِنِّي لَأَرْجُو أَلَّا يَدْخُلَ النَّارَ أَحَدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى مِمَّنْ شَهِدَ بَذْرًا وَالْحُدْيِيَّةَ، قَالَتْ:

قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ اللَّهُ: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾^(٧١)﴾ قَالَ:

أَلَمْ تَسْمِعِيهِ يَقُولُ: ﴿ثُمَّ نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا﴾^(٧٢)﴾ (مریم: ٧٢-٧٣)^(٥٥).

واته: پیغه مبهه ^(عَلَيْهَا) فهرمووی: ئومیدم وایه هیچ یه کیک له و موسلمانانه نه چیتته دۆزهخه وه که

به شداری جهنگی (بدر) و سولحی (حُدیییه) یان کردوه (إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى)، خاتوو حَفْصَة (خوای

لى پازى بیت) ده لیت: و وتم: ئه ی ئه وه نییه خوای پهروه دگار فهرموویه تی: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا

وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾^(٧١) واته: که س نییه له ئیوه تینه په پیت و نه پوات به سه ر

دۆزهخدا یان به ناویدا، ئه و پویشتنه بریاریکی براوه یه له لایه ن پهروه دگارتته وه، پیغه مبهه

^(عَلَيْهَا) فهرمووی: ئه ی گوپیستی فهرمووده ی خوای پهروه دگار نه بوو یته که فهرموویه تی: ﴿

ثُمَّ نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا﴾^(٧٢) پاشان ئه وانه پرگار ده که یان که خواناس و

پاریزگار بوونه، وه سته مکاران له دۆزهخدا ده هیلینه وه.

به لام ئه گهر ئه و موسلمانانه ی به شداری ئه و پوداوه گه ورانه ی وه کو جهنگی (بدر) و (الحدییه) و

(بِعِةُ الرِّضْوَان) یان نه کرد بیت ئایا له سه ر پردی (صراط) ده که و نه خواره وه و ده چنه دۆزهخه وه؟

نه خیر، پیغه مبهه ری ^(عَلَيْهَا) زور خوشه ویست و دلسوزو خه مخوری ئومه ته که ی باسی چه ندین

^(٥٤) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٩٣/٢٢)، ومسلم (٢٤٩٥)، والترمذي (٣٨٦٤).

^(٥٥) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٩٤/٢٢)، وابن ماجه (٤٢٨١)، وصححه الألباني في "صحيح ابن ماجه" (٣٤٥٤).

کاری چاکه ی بۆ کردووین که ده بنه هۆکاری جیگیر بوونی پییه کانمان له سه ر پردی (صراط)، وه باسی زۆر له و کاره چاکانه ی بۆ کردووین که خاوه نه که ی ده پارێزێت له چوونه دۆزه خه وه، موسلمانێ خۆشه و یست ئه وه ی لێره دا ده رده که وێت ئه وه یه: هێک پزگاری بێت له ئاگری دۆزه خ ئه وه بێگومان پردی (صراط) ی به سه لامه تی بریوه و پزگاری بووه له ناخۆشی و ناره حه تییه کانی، خوای په روه ردگار هه موو لایه کمان به سه لامه تی پزگار بکات.

**ئه و کرده وه چاکانه ی که به هۆیه وه له ناخۆشی و ناره حه تییه کانی
 [سه ر پردی (صراط) و ئاگری دۆزه خ پزگارمان ده بێت]**

١. باوه ره ینان به خوا، خێر کردن، فه رمان کردن به چاکه و پێگری کردن له خرا په، یارمه تی دانی که سی نو قستان و سته م لێکراو، نازار نه دانی خه لکی:

هاوه لێ به ریزه بۆدر (خوای لێ پازی بێت) ده فه رمو وێت: پرسیارم له پیغه مبه ری خوا (ﷺ) کرد، چی کاریک به نده له ئاگری دۆزه خ پزگار ده کات؟ پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمو ی: ((الإيمان بالله، فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ مَعَ الْإِيمَانِ عَمَلٌ؟ قَالَ: أَنْ تَرْضَخَ مِمَّا خَوَّلَكَ اللَّهُ أَوْ تَرْضَخَ مِمَّا رَزَقَكَ اللَّهُ، قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، فَإِنْ كَانَ فَقِيرًا لَا يَجِدُ مَا يَرْضَخُ؟ قَالَ: يَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ، قُلْتُ: إِنْ كَانَ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَأْمُرَ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا يَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؟ قَالَ: فَلْيُعِنِ الْآخَرَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ لَا يُحْسِنُ أَنْ يَصْنَعَ؟ قَالَ: فَلْيُعِنِ مَظْلُومًا، قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ ضَعِيفًا لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُعِينَ مَظْلُومًا؟ قَالَ: مَا تُرِيدُ أَنْ تَتْرَكَ لِصَاحِبِكَ مِنْ خَيْرٍ لِيُمْسِكَ أَذَاهُ عَنِ النَّاسِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ فَعَلَ هَذَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: مَا مِنْ مُؤْمِنٍ يُصِيبُ خَصْلَةً مِنْ هَذِهِ الْخِصَالِ

إِلَّا أَخَذَتْ بِيَدِهِ حَتَّى تَدْخُلَهُ الْجَنَّةَ))^(٥٦). واته: باوه پ هینان به خوی پروهردگار، ووتم: ئه ی پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) له‌گه‌ل باوه پ هینان به خوا پروهردگار کرده‌وی چاکه چی هه‌یه تا به‌نده بیکات؟ فره‌مووی: ببه‌خشیت له‌وه‌ی که خوی پروهردگار پیی به‌خشیوه، ووتم: ئه ی پیغمبه‌ر (ﷺ) ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه هه‌زار بو هیچی نه‌بوو ببه‌خشیت؟ فره‌مووی: با فره‌مان بکات به چاکه و پیرگی بکات له خراپه، ووتم: ئه ی پیغمبه‌ر (ﷺ) ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه نه‌یتوانی فره‌مان بکات به چاکه و پیرگی بکات له خراپه؟ فره‌مووی: با یارمه‌تی که‌سیکی نو‌قستان (نه‌زان) بدات (یارمه‌تی که‌سیک بدات که ناتوانیت یان نازانیت ئیشیک بکات)، ووتم: ئه ی پیغمبه‌ر (ﷺ) ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی به باشی و به چاک یارمه‌تی خه‌لکی بدات، چی بکات باشه؟ (واته: هیچ کاریکی نه‌ده‌زانی تا یارمه‌تی خه‌لکی بدات)، فره‌مووی: با یارمه‌تی سته‌م لی‌کراوێک بدات، ووتم: ئه ی پیغمبه‌ر (ﷺ) ئه‌گه‌ر که‌سیکی بی‌توانا بوو نه‌یده‌توانی یارمه‌تی ئه‌و سته‌م لی‌کراوه بدات؟ فره‌مووی: یارمه‌تی هاو‌پیکه‌ت بده تا ده‌ست له‌ زو‌لم و سته‌م بگریته‌وه، ووتم: ئه ی پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌گه‌ر که‌سیک ئه‌م کارانه بکات ئایا ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه؟ پیغمبه‌ر (ﷺ) فره‌مووی: هیچ به‌نده‌یه‌کی موس‌لمان نییه یه‌کیک له‌م کارانه بکات، ئیلا ئه‌و کاره چاکه ده‌ستی ده‌گریت تا ده‌یکاته ناو به‌هه‌شته‌وه.

٢. جی‌به‌کردنی پید‌اویستی خه‌لکی و لا‌بردنی ناره‌حه‌تی له‌سه‌ریان:

هاوه‌لی به‌ریز عبدالله کوری ئیمامی عُمَر (خوایان لی پازی بیت) ده‌فرموویت: پیغمبه‌ر (ﷺ) فره‌موویه‌تی: ((أَحَبُّ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ، وَأَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ سُرُورٌ تُدْخِلُهُ عَلَى مُسْلِمٍ، أَوْ تَكْشِفُ عَنْهُ كُرْبَةً، أَوْ تَقْضِي عَنْهُ دَيْنًا، أَوْ تُطْرِدُ عَنْهُ جُوعًا، وَلَأنَّ أَمْشِيَّ مَعَ أَخٍ لِي فِي

^(٥٦) رواه ابن جَبَّان (٣٧٣)، والحاكم (١٣٢/١)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٨٧٦).

حَاجَةٌ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَعْتَكِفَ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ، يَعْنِي "مَسْجِدَ الْمَدِينَةِ" شَهْرًا، وَمَنْ كَفَّ غَضَبَهُ سَتَرَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ كَظَمَ غَيْظَهُ وَلَوْ شَاءَ أَنْ يُمَضِّيَهُ أَمْضَاهُ، مَلَأَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ قَلْبَهُ أَمْنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ مَشَى مَعَ أَخِيهِ فِي حَاجَةٍ حَتَّى أَثْبَتَهَا لَهُ، أَثْبَتَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ قَدَمَهُ عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَرُلُ فِيهِ الْأَقْدَامُ، وَإِنَّ سُوءَ الْخُلُقِ لَيُفْسِدُ الْعَمَلَ كَمَا يُفْسِدُ الْخَلُّ الْعَسَلَ^(٥٧). واته: خۆشه‌ویستترین به‌نده به‌لای خوای په‌روه‌ردگار وه‌ئو به‌نده‌یه‌یه (موسڵمانه‌یه) که زۆر به‌که‌ک و به‌سووده بو به‌نده‌کان، وه خۆشه‌ویستترین کرده‌وه به‌لای خوای په‌روه‌ردگار وه‌ئو به‌یه: خۆشیه‌یه که به‌یه‌ته دلی موسڵمانیه‌که وه، یان ناخۆشی و نا‌په‌حه‌تیه‌کی له‌سه‌ر لا‌به‌ریت، یان قه‌رزیه‌کی بو به‌ده‌یه‌ته وه، یان نانی پێ‌ده‌یت و له‌ برسی‌تیه‌یه‌که تیری به‌که‌یت، پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ برایه‌کی موسڵماندا برۆم بو جی‌به‌جی کردنی کارو پێ‌ویستی‌یه‌کی، ئه‌وه به‌لامه‌وه خێرترو خۆشه‌ویستتره، وه‌ک له‌وه‌ی یه‌ک مانگ له‌ مزگه‌وتی خۆما بمێنمه‌وه و عیباده‌تی خوای په‌روه‌ردگار به‌که‌م (عیباده‌تی سوننه‌ت، نه‌ک فه‌رن)، وه هه‌رکه‌سی‌ک تو‌په‌یی خۆی به‌گه‌یه‌ته وه‌ئو خوای په‌روه‌ردگار عه‌یب و که‌م و کو‌پیه‌یه‌کانی ده‌پۆشی‌ت، وه هه‌رکه‌سی‌ک رِق و کینه‌ی خۆی به‌خواته‌وه له‌ کاتی‌که‌دا ئه‌گه‌ر ویستی لێ‌بوا‌یه رقه‌که‌ی جی‌به‌جی ده‌کرد، ئه‌وه خوای په‌روه‌ردگار له‌ دوا‌پۆژدا دلی پر ده‌کات له‌ هێمنی و ئارامی (ترس و دلّه‌ راوکی‌ی له‌سه‌ر لا‌ ده‌بات)، وه هه‌ر موسڵمانیه‌ک له‌گه‌ڵ برایه‌کی موسڵماندا به‌روات بو جی‌به‌جی کردنی کاری‌کی پێ‌ویستی تا پێ‌ویستی‌یه‌که‌ی ته‌واو ده‌کات و ته‌واو پێ‌یه‌کانی جی‌گه‌یر ده‌بێ‌ت تیا‌یدا، ئه‌وه خوای په‌روه‌ردگار پێ‌یه‌کانی جی‌گه‌یر ده‌کات له‌سه‌ر پر‌دی (صِراط) له‌و پۆژه‌ی که پێ‌یه‌کان هه‌له‌ده‌خه‌لیسکێن و خۆیان نا‌گرن به‌سه‌ر پر‌دی (صِراط) هه‌وه، وه په‌وه‌شتی نا‌شرین کرده‌وه‌ی چا‌که تێ‌ک ده‌دات و خراپ‌ی ده‌کات، هه‌روه‌ک چۆن سه‌رکه هه‌نگوین تێ‌ک ده‌ده‌ات و خراپ‌ی ده‌کات.

^(٥٧) حسنه الألباني في "صحيح الجامع" (١٧٦).

٣. کردنی نه و کارانهی که ده بیته مایهی به ده دست هیئانی شه فاعه تی پیغه مبه‌ر (ﷺ):

گرنگی دان به و کارانهی که ده بیته مایهی به ده دست هیئانی شه فاعه تی پیغه مبه‌ر (ﷺ) یه کیکه له هۆکاره گرنگه‌کانی لاجوون و سووک بوونی ناخۆشی و ناره‌حه‌تییه‌کانی سه‌ر پردی (صِراط)، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له سه‌ر پردی (صِراط) پاده‌وه‌ستیت و به‌رده‌وام ده‌پارپته‌وه‌و داوا له خوای په‌روه‌ردگار ده‌کات تا ئیمانداران به‌سه‌لامه‌تی پرگار بکات و به‌رنه‌بنه‌وه‌ ناو دۆزه‌خ، به‌رده‌وام ده‌پارپته‌وه‌و ده‌لّیت: (رَبِّ سَلِّمْ سَلِّمْ): ئه‌ی په‌روه‌ردگار سه‌لامه‌تیان بکه، ئه‌ی په‌روه‌ردگار سه‌لامه‌تیان بکه.

وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌والی داوه له سه‌ر پردی (صِراط) شه‌فاعه‌ت بۆ کۆمه‌له‌ موسلمانیک ده‌کات، له‌ کاتی‌که‌ ده‌بینیت موسلمانان له‌ ناخۆشی و ناره‌حه‌تییه‌کی زۆردان.

هاوه‌لی به‌ریز انس کوری مالک (خوای لی‌ پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: ((سَأَلْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) أَنْ يَشْفَعَ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَقَالَ: (أَنَا فَاعِلٌ)، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنْ أَطْلُبُكَ؟ قَالَ: أَطْلُبُنِي أَوَّلَ مَا تَطْلُبُنِي عَلَى الصِّرَاطِ، قَالَ: قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَلْقِكَ عَلَى الصِّرَاطِ؟ قَالَ: فَاطْلُبْنِي عِنْدَ الْمِيزَانِ، قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَلْقِكَ عِنْدَ الْمِيزَانِ؟ قَالَ: فَاطْلُبْنِي عِنْدَ الْحَوْضِ فَإِنِّي لَا أَخْطِيْ هَذِهِ الثَّلَاثَ الْمَوَاطِنَ)) (٥٨).

واته: داوام له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کرد که له‌ پۆژی دوایدا شه‌فاعه‌تم بۆ بکات، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: به‌لّی شه‌فاعه‌تت بۆ ده‌که‌م، وۆتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ کوی پیت بگه‌م و بتبینم تا شه‌فاعه‌تم بۆ بکه‌ی؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: له‌یه‌که‌م ساته‌وه‌ به‌ دوما بگه‌پۆ و هه‌ول بده بمبینه‌ له‌ سه‌ر پردی (صِراط)، وۆتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌گه‌ر پیت نه‌گه‌یشتم و نه‌تم بینى له‌ سه‌ر پردی (صِراط)، فه‌رمووی: به‌ دوما بگه‌پۆ و هه‌ول بده بمبینه‌ لای ترازو (له‌ کاتی

(٥٨) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٣٢/٢٤)، والترمذي (٢٤٣٣)، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٣٦٢٥).

کیشانی کردووه کان)، ووتم: ئەو پیڤه مبهەر (ﷺ) ئەگەر پیت نه گه یشتم و نه تم بینى لای ترازوو؟
 فەرموو: هەول بدە لای هەوزی (گۆثر) بمبینە، چونکە من هەرگیز ئەو سێ شوینە جێ ناهێلم،
 بەلکو بەردەوام لەو شوینانەم.

بۆیه هەر موسڵمانێک هەزەدە کات و دەیه ویت پیڤه مبهەری خوا (ﷺ) شەفاعەتی بۆ بکات تا
 پزگاری بیت لە ناخۆشی و ناپەهەتییهکانی دواڕۆژ بە گشتی و ناخۆشی و ناپەهەتییهکانی سەر
 پردی (صراط) بە تاییهتی، ئەو بە گرنگی بە کردنی کردووه چاکەکان بەدات بە گشتی و ئەو
 کارانەى که دەبیتە مایه‌ی بە دەست هێنای شەفاعەتی پیڤه مبهەر (ﷺ) بە تاییهتی.

گرنگترین ئەو کارە چاکانەى که شەفاعەتی پیڤه مبهەری (ﷺ) پێ بە دەست دیت، ئەمانەن:
یه‌که‌م: داواکردنی (الْوَسِيلَةَ) ^(٥٩) بۆ پیڤه مبهەر (ﷺ):

عبدالله کورپی ئیمامی عباس (خوایان لى پازى بیت) دەفەرموویت: پیڤه مبهەر (ﷺ) فەرمووێه‌تى:
 ((... سَلُّوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ فَإِنَّهُ لَا يَسْأَلُهَا لِي عَبْدٌ فِي الدُّنْيَا إِلَّا كُنْتُ لَهُ شَهِيداً أَوْ شَفِيعاً يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ)) ^(٦٠). واتە: دواى ئەو‌ه‌ی وه‌لامى بانگ بێژتان دایه‌وه‌ داواى وسيله‌م بۆ بکه‌ن (داواى ئەو
 شوین و پله به‌رزەى به‌ه‌شتم بۆ بکه‌ن)، چونکە هیچ به‌نده‌یه‌کى موسڵمان له‌ دونه‌یادا داواى
 ناکات بۆم، ئیلا له‌ دواڕۆژدا شایه‌تى بۆ دەدم که شایسته‌ی به‌ه‌شته، یان شەفاعەتی بۆ
 ده‌که‌م تا نه‌چیتە دۆزه‌خ‌وه‌ ئەگەر شایسته‌ی چونه‌ ناو دۆزه‌خیش بیت ^(٦١).

داواکردنی ئەو شوین و پله به‌رزەى به‌ه‌شت بۆ پیڤه مبهەر (ﷺ) له‌ دواى بیستن و وه‌لام
 دانه‌وه‌ى بانگی پێڕۆز ده‌بیت، هه‌روه‌ک هاوه‌لى به‌پێژ جابر (خوای لى پازى بیت) ده‌فەرموویت:

^(٥٩) (الْوَسِيلَةَ): به‌رزترین پله‌و مه‌نزله‌گایه‌ له‌ به‌ه‌شتدا، بۆ هیچ که‌س نابیت جگه‌ له‌ به‌نده‌یه‌ک له‌ به‌نده‌کانى خوا، پیڤه مبهەر (ﷺ) فەرمووێه‌تى: ئومیدم وایه‌ ئەو که‌سه‌ من بم.

^(٦٠) ر‌واه‌ الطبرانی فی "المعجم الأوسط" (٦٣٣/١٩٨/١)، وصححه‌ الألبانی فی صحیح الجامع (٣٦٣٧).

^(٦١) بروه‌انه‌: التیسیر بشرح الجامع الصغیر، للإمام الحافظ زین الدین عبد الرؤوف المناوی (١١٨/٢).

پيڻغه مبهەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النَّدَاءَ: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) (٦٢). واتە: هەر موسڵمانێک کاتێک گۆیێ لە بانگ بوو وەلامی دایە وەو پاشان ووتی: ((اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ)). واتە: ئەو خوايە، پەروەردگاری ئەم بانگەوازە تەواوو نوێژە دامەزراوە، ببەخشە بە پيڻغه مبهەرمان (ﷺ) پلەى بەرزى (الوسيلة)، وە (الفضيلة) کە پلەيەکی زیادهیە بەسەر دروست کراواندا، وە ببیەرە ئەو شوێنە سوپاس کراوەی کە بەئینت پێداوە (ئەویش پلەى شەفاعەتی گەورە لە دواپۆژدا) ئەو لە دواپۆژدا شەفاعەتی منی بوو مسۆگەر دەبێت.

دووم: زۆر سەلاوات دان لەسەر پيڻغه مبهەر (ﷺ):

پيڻغه مبهەر (ﷺ) هانی داوین تا سەلاواتی زۆر لەسەر بدەین، وە هەوالی داوە نزیکتین موسڵمان لیێهە، یان نزیکتین موسڵمان کە بەر شەفاعەتی بکەوێت ئەو موسڵمانە یە کە زۆر سەلاواتی لەسەر دەدات، هەر وەک هاوێلی بەرپێز عەبدالله کورێ مَسعود (خوای لێ پازێ بێت) دەفەرموویت: پيڻغه مبهەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِی يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً)) (٦٣). واتە: نزیکتین موسڵمان لە منەو، یان نزیکتین موسڵمان کە بەر شەفاعەتی من بکەوێت، ئەو موسڵمانە یە کە زۆر سەلاواتی لەسەر من داوە، لە هەموو موسڵمانان زیاتر سەلاواتی لەسەر پيڻغه مبهەر (ﷺ) داوە.

(٦٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٣/٣١)، والبخاري (٦١٤)، ومسلم (٣٨٤)، والترمذي (٢١١)، وأبو داود (٥٢٩)، والنسائي (٦٧٨)، وابن ماجه (٧٢٢).

(٦٣) رواه الترمذي (٤٨٤)، وابن حبان (٩١١)، وقال الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب": حسن لغيره (١٦٦٨).

چوارەم: زۆر کردنی نوێژی سوننەت:

زیاد کۆری أبوزیاد (خوای لی پازی بیّت) له خزمەتکاریکی پیغەمبەرەوه (ﷺ) دەگیرێتەوه، که پیغەمبەر (ﷺ) پێی دەفەرموو: ئایا پیوێستیهکت ههیه تا بۆت جێبه جێ بکهَم: زیاد دەفەرموویت: ئەوه بوو پۆژیکیان خزمەتکاریکی ووتی: پیوێستیم پێته، پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: پیوێستیهکت چیه تا بۆت جێبه جێ بکهَم؟ ووتی: پیوێستیم پێت ئەوهیه له دواپۆژدا شه فاعه تم بۆ بکهی، پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: کێ ئەمهی پێ ووتی (کێ پێنمونی کردی بۆ ئەم داوايه)؟ ئەویش ووتی: خوای پەرەردگار خستێ دڵمەوه تا داوای ئەو کارهت لی بکهَم، پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: دەی ئەگەر تۆ هەر سووری له سەر ئەو داوايهت ئەوه: ((فَاعِنِّي بِكَثْرَةِ السُّجُودِ))^(٦٦)، واتە: یارمهتی دهرم به بۆ هاتنه دی ئاواته کهت ئەویش به وهی سوجه دی زۆر بهری بۆ خوای پەرەردگار.

موسولمانی نوێژخوینی خۆشه ویست جوان وورد به وه له فەرمووده که ئەو کاته گه وره یی نوێژه سوننه ته کانت بۆ دهرده که ویت، له کاتی کدا ئەو هاوه له به پێزه ی پیغەمبەر (ﷺ) داوای شه فاعهت له پیغەمبەر (ﷺ) دهکات، پیغەمبەریش (ﷺ) پێنمونی دهکات بۆ زیاد کردنی نوێژی سوننهت، چونکه سوجه بردن به ته نها هیچ مانایه کی نییه "مه گەر بۆ چه ند حاله تیک نه بیّت" وه نوێژه فەرزه کان هەر ده بیّت ئەنجام بدریت، بۆیه لی ره دا مه به ست به (فَاعِنِّي بِكَثْرَةِ السُّجُودِ) نوێژه سوننه ته کانه نه ک بردنی سوجه به ته نها.

پێنجەم: ئارا مگرتن له سه ر ناخو شێ و نا په حه تی ژیا ن له شاری مه دینه ی پیرۆز:

هاوه لی به پیز أبوه ریره (خوای لی پازی بیّت) دەفەرموویت: پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویه تی: ((لَا يَصْبِرُ عَلَى لَأَوَاءِ الْمَدِينَةِ وَشِدَّتِهَا أَحَدٌ إِلَّا كُنْتُ لَهُ شَهِيدًا أَوْ شَفِيعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(٦٧). واتە: هیچ

^(٦٦) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢١٩/٢) و (١٣٢/٢٤)، وصححه الألباني في "السلسلة الصحيحة" (٢١٠٢).

^(٦٧) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٦٠/٢٣)، ومسلم (١٣٧٨)، والترمذي (٣٩٢٤).

موسلمانیک ئارام ناگریت له سهر نه بوونی و نارپهحه تی ژیا نی شاری مه دینه ی پیروژ (یان هه ر ناخۆشی و نارپهحه تییه کی تر) ئیلا له دواړژدا شایه تی بو ده دم که شایسته ی به هه شته، یان شه فاعه تی بو ده که م تا نه چیته دۆزه خه وه ئه گه ر شایسته ی چونه دۆزه خیش بیت^(٦٨).

زانای پایه بهرز ئیمامی الباجی (پهحه ته خوی لیبت) ده لیت: (اللاؤاء): مه به ست پیی برسیتی و بی کاری و نارپهحه تی ژیا نه، و(الشدة): مه به ست پیی هه موو کاریکه که ناخۆشی و نارپهحه تی به دانیشتوانی شاری مه دینه ی پیروژ بگه یه نیت^(٦٩).

شه شه م: مردنی موسلمان له شاری مه دینه ی پیروژ:

هاوه لی به ریژ عبدالله کوپی ئیمامی عُمَر (خوایان لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام) فه رموویه تی: ((مَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَمُوتَ بِالْمَدِينَةِ فَلْيَمُتْ بِهَا، فَإِنِّي أَشْفَعُ لِمَنْ يَمُوتُ بِهَا)) واته: هه ر موسلمانیک ده توانیت له شاری مه دینه بمریت، با هه ول بدات له وی بمریت (واته: ده رنه چیت و شاری مه دینه جی نه هیلیت ئه گه ر خه لکی ئه وییه)، چونکه من له دواړژدا شه فاعه ت بو ئه و موسلمان ه ده که م که له شاری مه دینه ی پیروژ مردوه.

٤. نارامگرتن له سهر مردنی مندال:

هاوه لی به ریژ عبدالرحمن کوپی بشیر (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام) فه رموویه تی: ((مَنْ مَاتَ لَهُ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ لَمْ يَبْلُغُوا الْحِثَّ لَمْ يَرِدِ النَّارَ إِلَّا عَابِرَ سَبِيلٍ يَعْنِي الْجَوَازَ عَلَى الصَّرَاطِ)) واته: هه ر موسلمانیک سی مندالی بمریت که نه گه یشتبیتنه ته مه نی

^(٦٨) بروهانه: التيسير بشرح الجامع الصغير، للإمام الحافظ زين الدين عبد الرؤوف المناوي (١١٨/٢).

^(٦٩) بروهانه: المنتقى شرح موطأ مالك (١٦٣٨).

^(٧٠) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٣/٢٥٩)، والترمذي (٣٩١٧)، وابن ماجه (٣١١٢)، وصححه السيوطي في "الجامع الصغير"

(٨٤٠٤)، ووافقه الألباني في "صحيح الجامع" (٦٠١٥).

^(٧١) رواد الطبراني، وحسنه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٢٠٠١).

بالغ بوون (پاك بن و تاوانيان نه كرده بێت)، ئه وه ئه و موسلمانان ناچێته ئاگرى دۆزهخه وه مه گهر به وینه ی تێپه پبوونی گه شتیارێك به پێگایه كدا، واته: به سه ر پردی (صراط) دا تێده په رێت و ناچێته دۆزهخه وه.

وه هاوه لى به رێز أبوه ریره (خواى لى پازى بێت) ده فه رموویت: پێغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((لَا يَمُوتُ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ فَتَمَسَّهُ النَّارُ إِلَّا تَحَلَّةَ الْقَسَمِ)) (٧٢). واته: هێچ موسلمانێك سێ مندالێ نامریت ئیلا به دوور ده بێت و ناچێته دۆزهخه وه، مه گهر ئه وه نده كه خواى پهروه رداگه ر سویندى خواردوه كه ده بێت به نده كان به ناویدا به رۆن، پۆیشتنى موسلمان به ناو ئاگرى دۆزهخدا بریتیه له پۆیشتن به سه ر پردی (صراط) دا نه ك چوونه ناوى، واته: ئه و موسلمانانیه كه سێ مندالێ ده مریت پێش بالغ بوونيان ئه وه ته نها به سه ر پردی (صراط) دا ده روات نه ك به ناو ئاگرى دۆزهخدا.

ههروه ها فه رموده یه كى ترمان بۆ ده گێرێته وه ده فه رموویت: جارێكیان ئافره تێك مندا لێكی نه خۆشى به باوه شه وه بوو هات بۆ لای پێغه مبه رو (ﷺ)، ووتی: ئه ی پێغه مبه ر (ﷺ) ئه ترسم ئه مه شیان به مریت، چونكه سێ مندالێ ترم پێش ئه م مردوه، پێغه مبه ر (ﷺ) پێی فه رموو: ((لَقَدْ احْطَرْتُ بِحِطَّارٍ شَدِيدٍ مِنَ النَّارِ)) (٧٣). واته: به راستى تۆ پارێزراوى له ئاگرى دۆزهخ به به ربه ستێكی زۆر به هێزو پته و، به ربه ستێكی زۆر پته و له نیوان تۆ دۆزهخدا هه یه.

هاوه لى به رێز أبوسعید الخدری (خواى لى پازى بێت) ده فه رموویت: پێغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((مَا مِنْكُنَّ امْرَأَةٌ تُقَدِّمُ ثَلَاثَةً مِنْ وَلَدِهَا إِلَّا كَانَ لَهَا حِجَابًا مِنَ النَّارِ. فَقَالَتْ امْرَأَةٌ: وَاثْنَيْنِ، فَقَالَ:

(٧٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٣٨/١٩)، البخاري (٦٦٥٦)، ومسلم (٢٦٣٢)، والترمذي (١٠٦٠)، والنسائي (١٨٧٥)، وابن ماجه (١٦٠٣).

(٧٣) رواه النسائي (١٨٧٧)، والبخاري في "الأدب المفرد" (١٤٤)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب" (١٩٩٤).

وَأَنْتَيْنِ)) (٧٤). واتە: هېچ ئافره تىكى موسلمان نىيە لە ئىوہ كە سى مندالى دەمریت، ئیلا بۆی دەبنە پەردەو ناوەندىك لە ئاگرى دۆزەخ، ئافره تىك ووتى: ئەگەر دوو مندالىشى بمریت هەر بۆی دەبنە بەربەستىك لە ئاگرى دۆزەخ، پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: بەلى ئەگەر دوو مندالىشى بمریت هەر بۆی دەبنە بەربەستىك لە ئاگرى دۆزەخ.

٥. بەردەوام بوون لەسەر كردنى نوێزى بەيانى و نوێزى عەسر:

هاوەلى بەرپز عمارە كورپى رُؤبَةَ الثَّقَفِيَّ لە باوكیەو (خوایان لى پازى بىت) دەگىریتەو دەفەرموویت: گویم لە پىغەمبەر (ﷺ) بوو دەیفەرموو: ((لَنْ يَلْجَ النَّارَ مَنْ صَلَّى قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا)) (٧٥). واتە: هېچ موسلمانىك ناچیتە ئاگرى دۆزەخەو ئەگەر پيش خۆر هەلات و پيش خۆر ئاوابوون نوێز بكات، واتە: نوێزى فەرزى بەيانى و عەسر بكات.

٦. بەردەوام بوون لەسەر كردنى نوێزى چىشتەنگاو (صلاة الضحى):

موسلمان داواى لىكراو كە هەموو پۆژىك سىسەدو شەست خىرو چاكە بكات، هەر موسلمانىك ئەو خىرانە بكات و لەو پۆژەدا بمریت ئەو خۆى دلتيا كردوو و خۆى پاراستوو لە ئاگرى دۆزەخ لەو كاتەى كە بەسەر پردى (صراط) دا دەپوات بە پشتیوانى خۆى پەروەردگار، داىكى ئيمانداران خاتوو عائيشە (خۆى لى پازى بىت) دەفەرموویت: پىغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتى: ((إِنَّهُ خَلَقَ كُلَّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنَى آدَمَ عَلَى سِتْنَيْنِ وَثَلَاثِمِائَةِ مَفْصِلٍ، فَمَنْ كَبَّرَ اللَّهَ، وَحَمِدَ اللَّهَ، وَهَلَّلَ اللَّهَ،

(٧٤) رواه الإمام مالك (٥٥٤)، وأحمد "الفتح الرباني" (١٣٨/١٩)، والبخاري (١٠٢)، ومسلم (٢٦٣٤)، والترمذي (١٠٦٠)، والنسائي في "الكبرى" (٤٥٢/٣)، وابن ماجه (١٦٠٣)، وعبد بن حميد (ص ٢٨٧، رقم ٩١٦)، وابن حبان (٢٠٦/٧)، رقم ٢٩٤٤، وأبو يعلى (٤٦١/٢)، رقم ١٢٧٩، والبخارى في "الجمعيات" (١٠٣/١)، رقم ٦٠٨، والبيهقي (٦٧/٤)، رقم ٦٩٢٨.

(٧٥) أخرجه أحمد (١٣٦/٤)، رقم ١٧٢٥٩، وأبو داود (١١٦/١)، رقم ٤٢٧، ومسلم (٤٤٠/١)، رقم ٦٣٤، والنسائي (٢٣٥/١)، رقم ٤٧١، وابن حبان (٣٤/٥)، رقم ١٧٤٠. وأخرجه أيضاً: ابن خزيمة (١٦٤/١)، رقم ٣١٩.

وَسَبَّحَ اللَّهَ، وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ، وَعَزَلَ حَجْرًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ أَوْ شَوْكَةً أَوْ عَظْمًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ، وَأَمَرَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهَى عَنْ مُنْكَرٍ، عَدَدَ تِلْكَ السَّنِينَ وَالْثَلَاثِمِائَةَ السَّلَامَى فَإِنَّهُ يَمْشِي، وَفِي رَوَايَةٍ "يُمْسِي" يَوْمَئِذٍ وَقَدْ زَحَزَحَ نَفْسَهُ عَنِ النَّارِ)).^(٧٦) واته: هەر مرقۆڤێک له نه وهی ئادهم (عليه السلام) وا دروست کراوه که سێ سه دو شه ست جومگه ی هه یه، بۆیه هەر موسڵمانێک "الله اکبر" یەک، یان "الحمد لله" یەک، یان "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ"، یەک، یان "سبحان الله" یەک، یان "أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ" یەک بکات، به ردێک یان دڕکێک یان ئێسکێک (ناپههه تیههک) له سه ر پێی موسڵمانان لابه ریته، وه فه رمان به چاکه بکات، وه نه هی و پێگه ری له خراپه بکات، به ئه ندازه ی ئه و سێ سه دو شه ست جومگه یه چاکه بکات، ئه وه ئه و موسڵمانه به سه ر زه ویدا ده پروات و نه فسی خۆی له ناگه ری دۆزه خ پزگار کردوه، یان کاتی که ئێواره ی به سه ردا دێت ئه وه نه فسی خۆی له ناگه ری دۆزه خ پزگار کردوه، به کردنی ئه و کرده وانه و کرده وه چاکه کانی تر.

موسڵمانی خۆشه و یست پێ ده چیت کردنی ئه و هه موو کرده وه چاکانه له پۆڤێکا کارێکی هه روا ئاسان نه بیته، ده ی با بزانی چ کارێک شوینی ئه و هه موو چاکه یه مان بۆ ده گرێته وه له پۆڤێکا تا ئیمه ش ئه نجامی بده یین؟ به ئێ ئه وه ی شوینی ئه و هه موو چاکه یه مان بۆ به گرێته وه له پۆڤێکا کردنی دوو پکات نوێژی چیشته نگاوه (صَلَاةُ الضُّحَى)، هه روه ک هاوه لی به پێز أبوذر (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پێغه مبه ر (ﷺ) فه رموو یه تی: ((يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سَلَامَى مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمَرَ

^(٧٦) أخرجه مسلم (٦٩٨/٢، رقم ١٠٠٧)، وأبو الشيخ في "العظمة" (١٦٢٠/٥، رقم ١٠٦٦٢)، وأخرجه أيضًا: النسائي في "الكبرى" (٢٠٩/٦، رقم ١٠٦٧٣)، وابن حبان (١٧٣/٨، رقم ٣٣٨٠)، والبيهقي (١٨٨/٤، رقم ٧٦١١).

بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةً، وَنَهَى عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةً، وَيُخْزِي مِنْ ذَلِكَ رَكَعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الصُّحَى)) (٧٧).
 واته: كاتیك پۆژ ده بیته هه ریه که له جومگه کانتان (ئه ی موسلمانان) خیرو سه ده قه ی ده که ویتته
 سه ر که ده بیته بیان کات، بویه ووتنی هه ر "سبحان الله" یه که خیری که، وه ووتنی هه ر
 "الحمد لله" یه که خیری که، وه ووتنی هه ر "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ"، یه که خیری که، وه ووتنی هه ر "الله
 أكبر" یه که خیری که، وه فرمان کردن به چاکه خیری که، وه نه هی و پیگری کردن له خراپه
 خیری که، وه نه وه ی شوینی ئه م هه موو خیرو چاکه یه بگریته وه ته نها کردنی دوو پکات نوژی
 سوننه تی چیشته نگاوه *.

هاوه لی به پیز ابوبریده (خوای لی باز ی بیت) ده فه رموویت: گویم له پیغه مبه ر (ﷺ) بوو
 ده یفه رموو: ((فِي الْإِنْسَانِ ثَلَاثُمِائَةٍ وَسِتُّونَ مَفْصِلًا فَعَلَيْهِ أَنْ يَتَصَدَّقَ عَنْ كُلِّ مَفْصِلٍ مِنْهُ بِصَدَقَةٍ.
 قَالُوا: وَمَنْ يُطِيقُ ذَلِكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟ قَالَ: النَّخَاعَةُ فِي الْمَسْجِدِ تَدْفِنُهَا، وَالشَّيْءُ تُنَحِّهِ عَنِ الطَّرِيقِ،
 فَإِنْ لَمْ تَجِدْ فَرَكْعَتَا الصُّحَى تُجْزِيكَ)) (٧٨).

(٧٧) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٢/٥)، ومسلم (٤٩٨/١) رقم (٧٢٠)، وأبو داود (١٢٨٥) والنسائي في الكبرى (٣٢٦/٥) رقم (٩٠٢٨)، وابن خزيمة (٢٢٨/٢) رقم (١٢٢٥).

* موسلمان ی خوشه و یست خو ئه گه ر بتوانیت پۆژانه چوار پکات نوژی سوننه تی چیشته نگاوه بکه یته، ئه وه خو ت بیخه م ده که یته
 له به پیوه بردنی کارو باره کانی دوا ی نیوه پۆ و ده مه و ئیواره ت، هه روه که خوای په روه ردگار له فه رموده یه کی قودسیدا
 ده فه رموویت: ((إِنَّ آدَمَ لَا تَعْجَزُنِي مِنْ أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ أَكْفَكَ آخِرَهُ)). رواه أبو داود (١٢٨٩) والدارمي (٣٣٨ / ١) وأحمد (٥ / ٢٨٦ و ٢٨٧)، واته: ئه ی به نده ی موسلمان بی ده سه لات و بی تا قه ت مه به له کردنی چوار پکات نوژی له سه ره تای
 پۆژه وه (واته: نوژی چیشته نگاوه)، ئه گه ر ئه و چوار پکات نوژه ت کرد ئه وه خه مت نه بیته من کاره کانی کو تایی پۆژت بو ئاسان
 ده که م و بو ت به پیوه ده به م و ده تیاریزم.

(٧٨) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٧٦/٩)، وأبو داود واللفظ له (٥٢٤٢)، والطحاوي في (مشكل الآثار) (٢٥ / ١) وابن حبان (٦٣٣) و (٨١١)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٤٢٣٩).

واته: له مروڤدا سى سه دو شه ست جومگه ههيه، بۆيه پيويسته له سه مروڤ بو هه جومگه يه كه له پوژيكا خيرو سه دهقه يه كه بكات، هاوه لاني به پيز (خويان لى پازى بيت) ووتيان: كى ده توانيت له پوژيكا بو هه جومگه يه كى لاشى خيرو چاكه يه كه بكات؟ پيغمبه (ﷺ) فه رموى: پاكر دنه وهى تف (يان هه ر پيسيه كه)ى ناو مزگه وت خيرو چاكه يه، وه شتيك كه بوته مايه ي ناره حه تى موسلمانان له سه ر پيگاو بان لادانى خيرو چاكه يه، نه گه ر نه مانه ت نه بينى يان پيت نه كرا نه وه دوو پكات نويزى سوننه تى چيشته نكاو بكه، شوينى نه وه هه موو خيرو چاكه يه ت بو ده گريته وه.

موسلمانى خو شه ويست زور جيگاي داخ و خه فه ته بى ناگا بوونمان له كردنى نه وه دوو پكات نويزه سوننه ته، خو نه گه ر پوژيكا نه مان توانى بيكه ين به هوى ئيش وكارو سه رقا ليمان به ژيانى دونيا وه، نه وه با هه ول بده ين زمانمان بخه ينه گه رو زيكر و يادى خواى په روهر دگارى پى بكه ين و زور بليين: "سبحان الله" و "الحمد لله" و "لا اله الا الله" و "الله اكبر"، وه سه رجه م ويرده كانى ترو كار ه چاكه كانى تر بكه ين به نه ندازه ي نه و ژماره يه ي كه له فه رموده كه دا ها تو وه، كه ده توانين به چه ند ده قيقه يه كى كه م نه نجامى بده ين به پشتيوانى خواى په روهر دگار، وه بو نه وه ي نه ندامه كانى لاشه مان پرگار بكه ين له و قه رزه ي كه پوژانه ده كه ويته سه ريان.

٧. به رده وام بوون له سه ر كردنى چوار پكات نويزى سوننه ت له پيش نويزى نيوه روو چوار پكات له دواى:

دايكى ئيمانداران اُم حَبِيْبَة (خواى لى پازى بيت) ده فه رموو يت: پيغمبه (ﷺ) فه رمويه تى: ((مَنْ حَافِظٌ عَلَى أَرْبَعٍ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَ عَلَى النَّارِ))^(٧٩) واته: هه ر موسلماننيك

^(٧٩) رواه الترمذي (٢١٥/٢/٣٩٢)، والنسائي (٣٤١/٦/١٧٩٢)، وابن ماجه (٤٩٠/٣/١١٥٠)، وأحمد (٢٥٥٤٧/٥٤/٢١٢)، وابن أبي شيبة في "مصنفه" (١٠٩/٢)، والطبراني في "معجم الكبير" (٦٨/١٧)، وأبو يعلى في "مسنده" (٤١٨/١٤/٦٩٧٣)، وابن خزيمة في "صحيحه" (٤٠٤/٤/١١٢٧).

به‌رده‌وام چوار پکات نوێژی سوننه‌ت پێش نوێژی نیوه‌پۆو چوار پکات له‌ دواى بکات، ئه‌وه خواى گه‌وره به‌دورى ده‌گریت و ده‌پاریزیت له‌ ئاگرى دۆزه‌خ.

وه له‌ فه‌رمووده‌یه‌کى تر دا ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تى: ((مَا مِنْ عَبْدٍ مُؤْمِنٍ يُصَلِّيَ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ بَعْدَ الظُّهْرِ فَتَمَسَّ وَجْهَهُ النَّارُ أَبَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ))^(٨٠). واته: هه‌ر به‌نده‌یه‌کى موسلما‌ن چوار پکات نوێژی سوننه‌ت دواى نوێژی نیوه‌پۆ بکات، ئه‌وه پ‌روى ئه‌و موسلما‌ن پارێزراوه‌و هه‌رگیز ئاگرى دۆزه‌خ نایگریت (إِنْ شَاءَ اللَّهُ).

زانای پایه‌به‌رز ابو الطیب مُحَمَّد شَمْسُ الدِّين آبادي (په‌حمه‌تى خواى لیبیت) له‌ شه‌رحى ئه‌م فه‌رمووده‌ پیرۆزه‌دا ده‌لێت: ووتى پێغه‌مبه‌ر (ﷺ): (حَرَّمَ عَلَى النَّارِ): واته: خواى په‌روه‌ردگار ئه‌و به‌نده‌یه‌ ده‌پاریزیت له‌ ئاگرى دۆزه‌خ، هه‌روه‌ك له‌ فه‌رمووده‌یه‌کى تر دا ده‌فه‌رموویت: (حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ)، وه له له‌ فه‌رمووده‌یه‌کى تر دا ده‌فه‌رموویت: (حَرَّمَ اللَّهُ لَحْمَهُ عَلَى النَّارِ)، واته: خواى په‌روه‌ردگار لاشه‌ى ئه‌و موسلما‌نه ده‌پاریزیت له‌ ئاگرى دۆزه‌خ، لێره‌دا پاجیایى هه‌یه له‌ لێکدانه‌وه‌ى فه‌رمووده‌كه: ئایا ئه‌و موسلما‌نه‌ى كه‌ چوار پکات نوێژی سوننه‌ت پێش و دواى نوێژی نیوه‌پۆ بکات هه‌ر له‌ بئه‌ره‌تداو هه‌رگیز ناچیتته‌ دۆزه‌خه‌وه؟ یان ئه‌گه‌ر بچیتته‌ دۆزه‌خیشه‌وه ئه‌وه ئاگر لاشه‌ى ناسووتینیت؟ یان خواى په‌روه‌ردگار ئه‌و موسلما‌نه ده‌پاریزیت و ناھیلێت لاشه‌ى به‌ گشتى بسووتیت ئه‌گه‌ر هه‌ندى له‌ لاشه‌شى بسووتیت؟ هه‌روه‌ك له‌ فه‌رمووده‌یه‌کدا هاتوه‌ كه ئیمامى النِّسائى (په‌حمه‌تى خواى لیبیت) ئه‌یگێریتته‌وه كه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تى: (فَتَمَسَّ وَجْهَهُ النَّارُ أَبَدًا)، كه ئه‌مه‌ش ته‌واو یه‌ك ده‌گریتته‌وه له‌ گه‌ل ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ى كه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: (وَحَرَّمَ عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ مَوَاضِعَ السُّجُودِ)،

^(٨٠) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٠٠/٤)، والترمذي (٤٢٨)، والنسائي (١٨١٦)، وأبو داود (١٢٦٩)، وابن ماجه (١١٦٠)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٦١٩٥).

واته: خوای په‌روه‌ردگار حه‌رامی کردووه له‌سه‌ر ئاگرو پښه‌داوه که شوینی سوجه‌دی موسلمان بسووتینیت و ئازاری بدات، لی‌ره‌دا ئه‌م فه‌رموده‌یه گشتگیره به‌لام پیده‌چیت مه‌به‌ست پیی هه‌ندی شوینی ئه‌و موسلمان‌ه‌ی مه‌به‌ست بیت که ئاگری دۆزه‌خ نایسووتینیت، به‌لام باش وایه فه‌رموده‌که له‌سه‌ر پواله‌ته‌که‌ی وه‌ربگرین (حُرْمَ عَلَى النَّارِ)، یان (حَرَمَهُ اللهُ عَلَى النَّارِ): واته: خوای په‌روه‌ردگار ئه‌و به‌نده‌یه ده‌پاریزیت له‌ ئاگری دۆزه‌خ. واته: هه‌موو لاشه‌ی ئه‌و موسلمان‌ه‌ پاریزراوه که ئه‌و نویژه سوننه‌تانه‌ی پیش نویژی نیوه‌پۆ و دوا‌ی ده‌کات، چونکه به‌خششی خوای په‌روه‌ردگار زۆر فراوانتره‌و په‌حم و به‌زه‌یشی زۆر گشتگیرتره‌، به‌هه‌ر حال فه‌رموده‌که ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که کردنی چوار پکات نویژی سوننه‌ت پیش نویژی نیوه‌پۆ و چوار پکات له‌ دوا‌ی پاریزره‌ له‌ ئاگری دۆزه‌خ، ده‌ی که‌وابوو ته‌نها ئه‌وه‌نده به‌سه‌ بو‌خیرو پاداشت و گه‌وره‌یی ئه‌و نویژه سوننه‌تانه‌، وه‌ پواله‌تی فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که فه‌رمویه‌تی: (مَنْ صَلَّى): ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت ئه‌گه‌ر موسلمانیک ته‌نها یه‌ک جاریش ئه‌و سوننه‌تانه‌ بکات ئه‌وه هه‌ر پاریزراوه له‌ ئاگری دۆزه‌خ، به‌لام هه‌ردوو زانای پایه‌به‌رز ئیمامی الترمذی و أبوداود و جگه له‌مانیش (په‌حمه‌تی خوایان لی‌بیت) به‌ریوایه‌تی (مَنْ حَافَظَ): واته: به‌به‌رده‌وامی بیکات، گیراویانه‌ته‌وه‌، بۆیه لی‌ره‌وه ئه‌وه ده‌رده‌که‌ویت ده‌بیت ئه‌و نویژه سوننه‌تانه‌ به‌به‌رده‌وامی بکریت نه‌ک یه‌ک جار، چونکه هه‌چ موسلمانیک له‌ ئاگری دۆزه‌خ پاریزراو نابیت به‌هۆی ئه‌م کرده‌ویه‌وه‌، ئه‌گه‌ر جاریک یان چه‌ند جاریک بیکات، به‌لکو ده‌بیت هه‌موو پۆژیک به‌به‌رده‌وامی ئه‌م نویژه سوننه‌تانه‌ بکات ئه‌وسا پاریزراو ده‌بیت له‌ ئاگری دۆزه‌خ^(۸۱).

هه‌ربۆیه کاتی‌ک عَنبَسَةَ کورپی أبوسفیان (خوایان لی‌پازی بیت) له‌سه‌ره‌مه‌رگدا بوو، نا‌په‌حه‌تی سه‌ره‌مه‌رگی بینی زۆر په‌شیمانی ده‌په‌ری، چونکه به‌رده‌وام نه‌بوو له‌سه‌ر کردنی چوار پکات

^(۸۱) بروهانه: عون المعبود شرح سنن أبي داود لأبي الطيب محمد آبادي (٤/٤٧١).

نویژی سوننه له پيش نویژی نیوه پوو چوار پکات له دوی، پاش ئه وهی خیرو پاداشت و گهرهیی ئه م نویژانهی بیست له أم حبیبهیی خوشکی که دهکاته خیزانی پیغه مبهه (ﷺ)، چونکه أم حبیبه (خوای لی پازی بیته) کاتی که فزل و گهرهیی ئه و نویژه سوننه تانهی بو ده رکه وت هه تا ئه و پوژدهی مرد بهرده وام بوو له سهه کردنیان.

حسان کورپی عطیه (خوای لی پازی بیته) دهفه رموویت: کاتی که عَبَسَ کورپی ابوسفیان (خوایان لی پازی بیته) له سهه مه رگدا بوو، ئارامی نه ماو که وته نرکه و ناله نال، پیی ووترا: ئه ی عَبَسَ چیه بو و ده که یته؟ ئه ویش فه رمووی: له أم حبیبه خوشکم بیست (خوای لی پازی بیته) ده یفه رموو: پیغه مبهه (ﷺ) فه رموویه تی: (مَنْ صَلَّى أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَأَرْبَعًا بَعْدَهَا، حَرَّمَ اللَّهُ لَحْمَهُ عَلَى النَّارِ) أم حبیبه (خوای لی پازی بیته) دهفه رموویت: له و پوژده وهی فزل و گهرهیی ئه و نویژانه م بیستووه له پیغه مبهه (ﷺ) هه رگیز وازم لی نه هی ناوه به لکو بهرده وام کردوومه.

دهی خۆزگه ئیمه ی موسلمانیش بهرده وام بووینایه له سهه کردنی ئه و سوننه تانه و سوننه ته کانی تریش تا ئه و خیرو پاداشته مان به ده ست بهینایه و ببوایه ته قه لغانیک بۆمان و له ناگری دۆزه خ پزگارمان ببوایه پیی.

۸. ته پوتوژاوی بوون و ماندووبوونی پییه کان له هه موو کاریکدا که خوای پهروهردگار پیی پازیه:

هاوه لی به پیز یزید کورپی ابو مریم (خوای لی پازی بیته) دهفه رموویت: جاریکیان ده چووم بو نویژی ههینی، له ریگا عبایه کورپی رفاعه کورپی رافع (خوایان لی پازی بیته) گه یشت پیم و پیی ووتم: موژده بی لیت ئه ی یزید ئه و ههنگاوانه ی که دهینییت و ده پویت بو مزگوت هه مووی له پیناو خوای پهروهردگاردایه، چونکه گویم له ابوعبس بوو ده یفه رموو: پیغه مبهه (ﷺ)

فهرموویه تی: ((مَنْ اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ))^(۸۲). واته: هەر موسڵمانیک پییهکانی له پیناو خوای پهروهردگاردان تۆزای بیّت (جیهاد بکات)، ئهوه خوای پهروهردگار لاشه ی ئهوه موسڵمانه له ئاگری دۆزهخ دهپاریزیت.

زانای پایه بهرز ئیمامی المناوی (پهحمهتی خوای لیبیت) له شهرحی ئهوه فهرمودهیه دا دهلیت: (مَنْ اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ)، واته: پییهکانی خۆلای و تهپوتۆزای بیّت که مه بهست پیی پۆیشتنه، (فِي سَبِيلِ اللَّهِ): واته: له پییه کدا پییهکانی تهپوتۆزای بیّت و ماندووبیت که پازی بوونی خوای پهروهردگاری تیدایه، که ئه مهش ریگای جیهاد کردن و گه پان به دوا ی زانستی شهرعی و ئاماده بوونی نوژی جهماعت و پۆیشتن بۆ هه ج و جگه له م کاره چا کانهش دهگریته وه، له بهر ئه وه ی ووشه ی (سَبِيلِ اللَّهِ) ناویکی گشتگیره وه موو ئه و ریگایانه دهگریته وه که پازی بوونی خوای پهروهردگاری تیدایه، به لام ئه وه ی زیاتر لی تیده گه یین و بهرچا وه (فِي سَبِيلِ اللَّهِ) جیهاد کردنه، (حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ) خوای پهروهردگار هه موو لاشه ی ئه و بهنده یه دهپاریزیت له ئاگری دۆزهخ، که ئه مه پهوانترو به هیژترو وه که له وه ی بلیت: (أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ): واته: خوای پهروهردگار دهیکاته به هه شته وه، چونکه ئه و که سه ی که پیی دووتریت دهچیت به هه شته وه پیده چیت دوا ی چوونه ناو دۆزهخ و سزاکیشان بیّت، به لام ئه و موسڵمانه ی که پیی دووتریت: (حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ): واته: خوای پهروهردگار به یه کجاری پاراستوویه تی له ئاگری دۆزهخ و سزای نادان، موسڵمانی خۆشه و یست ئه گه ر موسڵمانیک ته نها پییهکانی تهپوتۆزای بیّت ئه وه پاداشتی بیّت !!! ئه ی ئه و موسڵمانه ی که خۆی بهخت دهکات و دهجه نگیت تا شه هید ده بیّت،

^(۸۲) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۶/۶۶)، والبخاري (۹۰۷)، والترمذي واللفظ له (۱۶۳۲)، والنسائي (۳۱۱۶)، والدارمي (۲۳۹۷)، وأخرجه الطيالسي (ص ۲۴۳، رقم ۱۷۷۲)، قال الهيثمي (۲۸۵/۵): رجاله رجال الصحيح خلا أبي المصباح وهو ثقة، والبيهقي (۱۶۲/۹، رقم ۱۸۲۹۷)، وابن عساكر (۱۵/۵۷).

ده بیټ خیر و پاداشتی چه ندی زور بیټ؟.

ههروهه ها ئه وهه رمووده یه ئه وهی تیدایه پویشتن بۆ عیبادت و خوا په رستی به پی خیر و پاداشتی زور زوره، وه یه کیکه له وه کاره چاک و به سودانه ی که خاوه نه که ی به هویه وه پله ی به رزی به هه شت و فیردهوسی پی به دهست دینیت " که شوینی هه ره به رزو خوشی به هه شته " (۸۳). زانای پایه به رز المبارکفوری (په حمه تی خوی لیبت) له شهره ی فهرمووده که دا ده لیت: ووته ی پیغه مبه ر (ﷺ): (فَهُمَا حَرَامٌ عَلَى النَّارِ) واته: ئاگری دۆزه خ نایان گریت و نایان سووتین، له م فهرمووده یه دا ئامازه بۆ فه زل و گه وره یی کارکردن و ماندوو بوون بۆ خوی په روه ردگار کراوه، ئه گه ر ته نه ها پییه کان ته پوتوزاوی بیټ ئه وه پاداشتی بیټ؟ ئه ی ئه وه موسلمانیه ی هه موو هیزو توانای ده خاته گه ر بۆ رازی بوونی خوی په روه ردگارو هه مووی بۆ ئه وه سه رف ده کات، ده بیټ خیر و پاداشتی چۆن بیټ؟ (۸۴).

أبو المصباح المقراني (خوی لی رازی بیټ) ده فهرموویت: جاریکیان له زهوی پوومه کانددا ده پویشتن له گه ل کۆمه لیک له موسلمانان گه وره وه ئه میرمان مالک کورپی عبدالله الخثعمی بوو (خوی لی رازی بیټ)، تیپه پری به ته نیشته عبدالله کورپی جابردا (خوی لی رازی بیټ) که هیستریک پی بوو پرایده کیشا، مالک به جابری ووت: ئه ی باوکی عبدالله خوی په روه ردگار ئه وه ئازه له باشه ی پی به خشیویت بۆ سه رناکه ویت؟ جابر (خوی لی رازی بیټ) ووتی: ئازه له که م چاک و ئاماده ده که م، بی پیویست ده بم له قه ومه که م، چونکه گویم له پیغه مبه ر (ﷺ) بووه فهرموویه تی: هه ر موسلمانیک پییه کانی له پیناو خوی په روه ردگارا دتوزاوی بیټ (جیهاد بکات)، ئه وه خوی په روه ردگار لاشه ی ئه وه موسلمانیه له ئاگری دۆزه خ ده پاریزیټ، مالک (خوی لی رازی بیټ) جابری

(۸۳) پروانه: فیض القدیر شرح الجامع الصغیر للمناوی (۷۶/۶).

(۸۴) پروانه: تحفة الأحوذی بشرح جامع الترمذی للمبارکفوری (۲۵۹/۵).

(خوای لئ پازی بیټ) به جیهیشت و به دهنگی بهرز بانگی جابری کردو ووتی: ئە ی باوکی عبداللہ خوای پەرودرگار ئەو ئازەلە باشە ی پی بەخشیویت بۆ سەرناکەویت؟ جابر (خوای لئ پازی بیټ) لە مەبەستی مالک تیگەشت (واتە: زانی مەبەستی مالک ئەو یە: ھۆکاری سەرناکەوتنی ئازەلەکە ی چیە؟ وە خێرو پاداشتی بە پی پۆیشتن بۆ ئەنجامدانی عبادەت بۆ موسلمانان پوون ببیتەو)، جابر (خوای لئ پازی بیټ) ووتی: ئازەلەکەم چاک و ئامادە دەکەم، بی پیویست دەبم لە قەومەکەم، چونکە گویم لە پیغەمبەر (ﷺ) بوو فەرموویەتی: ھەر موسلمانیک پییەکانی لە پیناو خوای پەرودرگارد تۆزای بیټ (جیھاد بکات)، ئەو خوای پەرودرگار لاشە ی ئەو موسلمانە لە ئاگری دۆزەخ دەپاریزیت، کاتیک موسلمانان ئەمەیان بیست لە ئازەلەکانیان دابەزیتن و بە پی پۆیشتن، أبو المصیح (خوای لئ پازی بیټ) دەفەرموویت: هیچ پۆژیک نەمبینووە موسلمانان ئەو ندە بە زۆری بە پی پۆن^(۸۵).

۹. بەرپەرچدانەوێ ئەو کەسە ی کە غەیبەتی موسلمانیک دەکات، دیفاع کردن لئی، هیچ شتیکی خراپ نەدەیتە پائی لە ناموسی یان ھەر شتیکی تری:

ھاوہلی بەریز أبوالدرداء (خوای لئ پازی بیټ) دەفەرموویت: پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((مَنْ رَدَّ عَنْ عِرْضِ أَخِيهِ كَانَ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ)) وفي رواية: ((مَنْ رَدَّ عَنْ عِرْضِ أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۸۶). واتە: ھەر موسلمانیک بەرپەرچی کەسیک بداتەو کە غەیبەتی یان باسی ناموس و کەم و کورپی موسلمانیک دەکات، ئەو ئەو دیفاع کردنە ی لەو موسلمانە دەبیتە بەرەستی (پەردە یە) بۆی لە ئاگری دۆزەخ، وە لە فەرموودەکە ی تردا دەفەرموویت: ھەر موسلمانیک بەرپەرچی کەسیک بداتەو کە غەیبەتی یان باسی ناموس و کەم و کورپی موسلمانیک

^(۸۵) رواه ابن حبان (٤٦٠٤)، وأبو يعلى، وقال الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: صحيح لغيره (١٢٧٣).

^(۸۶) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٦٩/١٩)، والترمذي (١٩٣١)، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٦٢٦٣).

دهكات، ئەوه خوای پەروردگار ئاگری دۆزەخ لە پووی ئەو موسلمانە دور دەخاتەوه له دواپۆژدا. وه هاوهلی به پێز سههل كۆپی موعاذ كۆپی أنسی الجهني له باوكییه وه (خوایان لی پازی بیت) ئەویش له پیغه مبهروه (ﷺ) دهگیریته وه كه فهرموویه تی: ((مَنْ حَمَى مُؤْمِنًا مِنْ مُنَافِقٍ يَغْتَابُهُ بَعَثَ اللَّهُ مَلَكًا يَحْمِي لَحْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ، وَمَنْ قَفَا مُسْلِمًا بِشَيْءٍ يُرِيدُ شَيْنَهُ بِهِ حَبَسَهُ اللَّهُ عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ))^(۸۷). واتە: هەر موسلمانێك بهرگری له موسلمانێك بكات و نه هیلت دوو پروویهك غهیبه تی بكات و باسی بكات به خراپه، ئەوه خوای پەروردگار له پۆژی دوایدا فریشتهیهکی بۆ ده نیریت كه لاشه ی ئەو موسلمانە ده پارێزیت له ئاگری دۆزەخ (چونكه له دنیا دا پارێزگاری له ناموس و كهسایه تی موسلمانان كردوه)، وه هەر موسلمانێك شتێك له عهیبه و كه م و كۆپی بداته پال موسلمانێك و مه بهستی پێی ناشرین كردنی بیت، ئەوه خوای پەروردگار له سه ر پردی (صراط) پاید ه گریت تا پاك ده بیته وه له و تاوانه، ئەویش یان به پازی كردنی ئەو كه سه ی كه خراپه و عهیبه ی داوه ت پال، یان به هۆی شه فاعه ت، یان ده بیت به ئەندازه ی تاوانه كه ی سزای دۆزەخ بكیشیت.

أسماء كچی یزید (خوای لی پازی بیت) ده فهرموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: ((مَنْ ذَبَّ عَنْ عَرَضِ أَخِيهِ بِالْمَغِيبِ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَعْتِقَهُ مِنَ النَّارِ))^(۸۸). واتە: هەر موسلمانێك

^(۸۷) أخرجه الإمام أحمد (۴/۴۴۱، رقم ۱۵۶۸۷)، وابن المبارك (۱/۲۳۹، رقم ۶۸۶)، وأبو داود (۴/۲۷۰، رقم ۴۸۸۳)، وابن أبي الدنيا (ص ۱۵۱، رقم ۲۴۸)، والطبرانی (۲۰/۱۹۴، رقم ۴۳۳)، وأخرجه أيضًا: البخاري في "التاريخ الكبير" (۱/۳۷۷)، وحسنه الألباني في "صحيح أبي داود" (۴۰۸۶).

^(۸۸) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۹/۲۶۲)، أخرجه ابن المبارك (۱/۲۳۹، رقم ۶۸۷)، قال الهيثمي (۸/۹۵): إسناده حسن، والطبراني (۲۴/۱۷۵، رقم ۴۴۲)، والبيهقي في "شعب الإيمان" (۶/۱۱۲، رقم ۷۶۴۲)، وأخرجه أيضًا: الطيالسي (ص ۲۲۷ رقم ۱۶۳۲) وعبد بن حميد (ص ۴۵۶ رقم ۱۵۷۹)، وأبو نعيم في "الحلية" (۶/۶۷)، والرافعي (۱/۲۶۱)، والديلمي (۳/۵۳۴ رقم ۵۶۶۷)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۲۴۰).

به‌رگری له ناموس و لاشه‌ی موسلمانیک بکات له پاشمله، ئه‌وه بێ‌گومان خوای په‌روه‌ردگار پیویستی کردووه له‌سه‌ر خۆی که پزگاری بکات له ئاگری دۆزه‌خ.

هه‌ر که‌سیک پابگیریت و پویشتنی هیواش و خاوی بیت له‌سه‌ر پردی (صراط) ئه‌وه گه‌روو تینی ئاگری دۆزه‌خی بۆ دیت و ده‌یسووتینیت (خوا په‌نامان بدات)، هه‌ره‌ک أبو سلیمان الدارانی (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) ووتویه‌تی: ئه‌گه‌ر گویت له که‌سیک بوو به که‌سیکی تری ده‌ووت: له‌سه‌ر پردی (صراط) ده‌تبینم تۆله‌ت لێ‌ده‌ستینمه‌وه، ئه‌گه‌ر وای ووت: ئه‌وه بزانه ئه‌و که‌سه نه‌ پردی (صراط) ده‌ناسیت و نه‌ده‌زانیت چه‌ندێ ناخۆشی و نا‌په‌حه‌تی له‌سه‌ره، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه بیزانیاه سه‌ر پردی (صراط) چه‌ندێ نا‌په‌حه‌ته ئه‌وه هه‌رگیز چه‌زی نه‌ده‌کرد نه‌ هیچ که‌س ببینیت و پابگیریت، وه نه‌ ئه‌میش هیچ که‌س ببینیت و پابگیریت و دوا‌ی بخت ^(۸۹).

۱۰. خیرکردن و ووتنی ووتنه‌ی جوان و باش:

هاوه‌لی به‌پرز ع‌دی کورپی حاتم (خوای لێ‌ پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: ((اجْعَلُوا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ النَّارِ حِجَابًا وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ))، و فی‌ روایه‌: ((مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَبْرَأَ مِنَ النَّارِ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ فَلْيَفْعَلْ)) ^(۹۰). واته: ئه‌ی موسلمانان له‌ نیوان خۆتان و ئاگری دۆزه‌خدا به‌ربه‌ست و په‌رده‌یه‌ک دابنێن ئه‌گه‌ر به‌به‌خشینی له‌ته‌ خورمایه‌کیش بیت (به‌که‌می مه‌زانن). وه له‌ فه‌رموده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رموویت: ئه‌ی موسلمانان هه‌ر یه‌کیک له‌ ئیوه‌ ده‌توانیت به‌ربه‌ستی بۆ خۆی دروست بکات و خۆی پێ‌ بپارێزیت له‌ ئاگری دۆزه‌خ ئه‌گه‌ر به‌به‌خشینی له‌ته‌ خورمایه‌کیش بیت، ئه‌وه با بیکات، که‌مه‌رخه‌م نه‌بیت و ئه‌و کاره به‌که‌م نه‌زانیت. وه له‌ فه‌رموده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) باسی ئاگری دۆزه‌خی کردووه‌ په‌نا‌ی

^(۸۹) بروه‌نه: التحويف من النار والتعريف بحال دار البوار لابن رجب الحنبلي، تحقيق إباد القيسي (صفحة ۲۳۲).

^(۹۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۵۶/۹)، والبخاري (۶۵۶۳)، ومسلم (۱۰۱۶)، والترمذي (۲۴۱۵)، والنسائي (۲۵۵۲)، وابن

ماجه (۱۸۵)، والدارمي (۱۶۵۷).

گرت به خوای په‌روه‌دگار لێی، پاشان باسی ئاگری دۆزه‌خی کردو و په‌نای گرت به خوای په‌روه‌دگار لێی، ئیمامی شُعْبَة ده‌فه‌رموویت: به دلناییه‌وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دوو جار وای کرد، پاشان فه‌رمووی: ((اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَبِكَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ))^(٩١). واته: ئه‌ی موسلمانان خۆتان بپاریزن له ئاگری دۆزه‌خ ئه‌گه‌ر به‌به‌خشینی له‌ته خورمایه‌کیش بێت، ئه‌گه‌ر ئه‌و له‌ته خورمایه‌تان نه‌بوو بیبه‌خشن (هه‌ژار بوون نه‌تانتوانی مال ببه‌خشن)، ئه‌وه خۆتان بپاریزن لێی ئه‌گه‌ر به‌ووتنی ووتی جوان و باش و خێریش بێت.

١١. پۆژوو گرتن:

هاوه‌لی به‌پریز أبوه‌ریرة (خوای لێ پازی بێت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((الصَّيَّامُ جُنَّةٌ، وَحِصْنٌ حَصِينٌ مِنَ النَّارِ))^(٩٢). واته: پۆژوو گرتن قه‌لغانه‌، وه قه‌لایه‌کی پته‌وی پارێزه‌ره له ئاگری دۆزه‌خ.

وه هاوه‌لی به‌پریز عثمان کورپی أبو العاص (خوای لێ پازی بێت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((الصَّيَّامُ جُنَّةٌ مِنَ النَّارِ كَجُنَّةٍ أَحَدِكُمْ مِنَ الْقِتَالِ))^(٩٣). واته: پۆژوو گرتن قه‌لغان و پارێزه‌ره له ئاگری دۆزه‌خ، به‌وینیه‌ی ئه‌و قه‌لغانه‌ی که خۆتانی پیده‌پاریزن له‌جه‌نگدا. ئه‌و قه‌لغان و پارێزگارییه‌ به‌هیزترو زیاتر ده‌بێت ئه‌گه‌ر ئه‌و پۆژوو گرتنه له کاتی جیهاد کردندا

^(٩١) رواه الإمام البخاري واللفظ له (٦٠٢٣)، ومسلم (١٠١٦)، والنسائي (٢٥٥٢).

^(٩٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٠٨/٩)، والبيهقي في شعب الإيمان (٢٨٩/٣)، رقم (٣٥٧١)، وقال الهيثمي (١٨٠/٣): إسناده حسن، وحسنه الألباني في "صحيح الجامع" (٣٨٨٠).

^(٩٣) أخرجه أحمد (٢١/٤)، رقم (١٦٣١٧)، والنسائي (١٦٧/٤)، رقم (٢٢٣٠)، وابن ماجه (٥٢٥/١)، رقم (١٦٣٩)، والطبراني (٥١/٩)، رقم (٨٣٦٠)، والبيهقي في "شعب الإيمان" (٢٩٠/٣)، رقم (٣٥٧٣)، وابن حبان (٤٠٩/٨)، رقم (٣٦٤٩). وأخرجه أيضًا: ابن أبي عاصم في "الآحاد والمثاني" (١٩٥/٣)، رقم (١٥٤٢)، والرويان (٤٩٢/٢)، رقم (١٥٢٢)، والبزار (٣٠٩/٦)، رقم (٢٣٢١)، وأبو نعيم في "الحلية" (٢٦٥/٦)، وصححه العلامة الألباني في "صحيح الجامع" حديث رقم: (٣٨٧٩).

بَيْت، ههروهك هاوهلی بهرێز أبو أمامة (خوای لی پازی بێت) دهفهرموویت: پیغهمبهر (ﷺ) فهرموویهتی: ((مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ جَعَلَ اللَّهُ بَيْنَهُ، وَبَيْنَ النَّارِ خَنْدَقًا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ))^(٩٤). واته: ههروموسلمانیک تهنها یهك پۆژیک له پیناو خوای پهروهردگاردا به پۆژوو بێت، ئهوه خوای پهروهردگار له نیوان ئهوه موسلمانانه و ئاگری دۆزهخدا چالیک (خندق) دادهنبیت به ئهندازهی دووری نیوان ئاسمان و زهوی (ئهوه موسلمانانه ئهوهنده دوور دهبیت له ئاگری دۆزهخ).

١٢. گریان له ترسی خوای پهروهردگارو پاسهوانی کردن له سنووری، چاو گرتن له حهرامهكان (نهزهر نهکردن):

هاوهلی بهرێز أبوهریرة (خوای لی پازی بێت) له پیغهمبهرهوه (ﷺ) بۆمان دهگیریتهوه كه فهرموویهتی: ((لَا يَلِجُ النَّارَ رَجُلٌ بَكَى مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى حَتَّى يَعُودَ اللَّبَنُ فِي الضَّرْعِ، وَلَا يَجْتَمِعُ غُبَارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدُخَانُ نَارِ جَهَنَّمَ فِي مَنْحَرِي مُسْلِمٍ أَبَدًا))^(٩٥). واته: موسلمانیک ناچیته ئاگری دۆزهخهوه كه له بهر خوای پهروهردگار گریا بێت، ههتا شیر نهگهپیتهوه ناو گوانی ئازهل (كه ئهمهش شتیکی مهحاله)، وه ههركیز تهپوتۆزی گۆرهپانی جیهادو دوکهلی ئاگری دۆزهخ له لووتی موسلماندا کۆ نابیتهوه، واته: ههركیز ئهوه موسلمانانهی كه بهراستی دهجهنگیت و خوای پهروهردگار لی وهردهگریت ناچیته ئاگری دۆزهخهوه.

^(٩٤) رواد الترمذی (١٦٢٤)، وصححه الألبانی فی "صحیح الجامع" (٦٣٣٣).

^(٩٥) رواد الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٤/١٤)، والترمذی (١٧١/٤)، والنسائي (١٢/٦)، ورقم (٣١٠٨)، وهناد (٢٦٨/١)، رقم (٤٦٥)، وقال: حسن صحيح، والحاكم (٢٨٨/٤)، رقم (٧٦٦٧) وقال: صحيح الإسناد. والبيهقي في "شعب الإيمان" (١/٤٩٠)، رقم (٨٠٠) وصححه الألبانی فی "صحیح الجامع" (٧٧٧٨).

وه هاوه لى به پىز آنس كوپى مالك (خوای لى پازى بیّت) ده فه رموویت: پیغه مبهرى خوا (ﷺ) فه رموویه تی: ((عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا النَّارُ أَبَدًا: عَيْنٌ بَاتَتْ تَكُلُّ الْمُسْلِمِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ))^(۹۶). واته: دوو چاو هه ن هه رگیز ئاگرى دۆزه خ نایان گریت و نایان سووتینیت، چاوێك له پیناو خوای پهروهردگارا ده ونخونی کردبیت و پاریزگاری له موسلمانان کردبیت، وه چاوێك له ترسی خوای پهروهردگار گریا بیّت.

هاوه لى به پىز معاویه كوپى حیده (خوای لى پازى بیّت) ده فه رموویت: پیغه مبهرى خوا (ﷺ) فه رموویه تی: ((ثَلَاثَةٌ لَا تَرَى أَعْيُنُهُمُ النَّارَ عَيْنٌ حَرَسَتْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ كَفَّتْ عَنْ مَحَارِمِ اللَّهِ))^(۹۷). واته: سى كۆمه ل هه ن له موسلمانان چاوه كانیان ئاگرى دۆزه خ نایان سووتینیت: چاوێك له ترسی خوای پهروهردگار گریا بیّت، وه چاوێك له پیناو خوای پهروهردگار پاریزگاری له موسلمانان کردبیت، وه چاوێك خاوه نه كه ی پاراستوو بیّتى له تیروانین و سهیرکردنی ئه و كارو شتانه ی كه خوای پهروهردگار حه رامى کردووه لى (نه زهر نه كردن).

پاراستنى چاو (واته: نه زهر نه كردن) یه كێكه له و عیباده تانه ی كه زۆربه ی موسلمانان بى ئاگان لى و كه مته رخه من تیايدا به تايبه تی له م كات و سهرده مه دا، له كاتێكدا ئافره تانى له خوا نه ترسى ئه م سهرده مه به شیوه یه كى زۆر بى شه رم و بى حه یایانه خۆیان پووت كردۆته وه و پۆشاکی شه رعى و پۆشته یی و حه یاو حورمه تیان فری داوه و پۆشاکی نادروست و ئابرو چونا نه یان پۆشیوه، پووتی و خۆ ده رخستن به شیوه یه كى وا كه به هیچ شیوه یه ك له سهرده مانى پيشوودا بوونی نه بووه، به لى ئافره تان به هو ی خۆ نه پۆشینیان به جل و به رگی

^(۹۶) رواد الترمذی (۱۶۳۹)، وأبو یعلی (۳۰۷/۷)، رقم (۴۳۴۶)، والطبرانی (۱۴۰/۷)، رقم (۲۳۷۰)، وقال الألبانی فی "صحیح الترغیب والترهیب": حسن صحیح (۱۲۳۰).

^(۹۷) رواد الطبرانی، وقال الألبانی فی "صحیح الترغیب والترهیب": حسن لغیره (۱۹۰۰).

شەرى جۋانى خۆيان دەرختووه، وه بوونه ته مايهى فیتنه بۆ پیاوان و زۆریان له خشته بردوون، به تايبه تی له دواى کرانه وهى هۆکاره کانی راگه یاندن له جیهاندا به دەرکه وتنى كه ناله ئاسمانیه كان (سه ته لايت و ته له فزیۆن) و (تۆپى ئینته رنیت)، خواى پهروه ردگار هه موو لایه کمان پاریزیت له شه پو خراپه و تاوانى ئه و ئامیرانه .

موسڵمانى خۆشه ويست به راستى (سه ته لايت و ته له فزیۆن) و (تۆپى ئینته رنیت) په نجه ره يه کى شه پو خراپه کارين، په نجه ره ي ئه مپۆو دەرگای خراپه کارى سبهى، ئه مپۆ دلوپه و تکه تکه ی فه ساده و سبهى پووبارى خراپه و تاوانکارى و مال ويرانى لیده باريت، به لئى ئه و ئامیرانه سه ره تاو ده ستپیکه رى تاوان و خراپه کارى و دارپووخانى ئيمان و په وشته، هه رچه نده خه لکى شه پو خراپه ی به که م بزائن و به سووک سه یرى بکه ن. به لئى له به ر خوو گرتنیکی زۆرو هه ز پى بوونیکی زیاد پييانه وه هه ست کردنمان به خراپه و تاوانيان ترسناکیانمان له ده ست داوه، بۆیه بوون و ده ست پيۆه گرتنيان زۆر بووه و هه ست کردن به خراپه يان که م بووه .

موسڵمانى خۆشه ويست کاتيک بير له حالى ئه مپۆى موسڵمانان ده که يته وه ده بينيت چاومان کراوه ته وه و هه ستمان به ئاگا هاتووه له زۆر کاردا، به لام گوئى و چاوو دلّه کانمان راگرتووه و ناخه ينه گه پ به رامبه ر به و هه موو تاوان و خراپه کاریه ی له و ئامیرانه وه پيشان ده دريت، جا فه رمووده ی خواى پهروه ردگارمان له بير چوو بيت يان به ده ستى ئه نقه ست له بيرمان کردبيت که ده فه رموويت: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (٣٦) (الإسراء: ٣٦) واته: به راستى گوئى و چاوو دل هه موويان به رپرسیارن له گوئى گرتن و تيروانين و ئاره زوو کردنى تاوان.

ئایا هه یچ داناییه کى تیدا هه يه تا ئيمه ی موسڵمان به و ساده و ساکارى و گوئى نه دانه به سه رئه نجامى خراپى ئه و ئامیرانه ئاوها به سووکى و ئاسانى مامه له يان له گه لدا بکه ين؟ چونکه ئه وه نده خراپه و تاوان و فه سادى تيدا يه ناتوانريت باسى خيرو چاکه ی بکريت.

موسلمانى خۆشه‌ويستى نوڤخوڤ ئامير پەر لە تاوان و خراپه‌كارىيه‌كانى وه‌كو: (سه‌ته‌لايت و ته‌له‌فزيون) و (تۆپى ئىنته‌رنىت) پله‌ى يه‌كه‌مى داگير كردوو له‌ نڤوان هۆكاره‌كانى ڤاگه‌يانندا، كه‌ ئه‌ويش له‌ هه‌مويان ترسناكترو به‌ هه‌يزتره‌ بۆ ده‌ست گرتن به‌سه‌ر مرۆقه‌كاندا، زال بوون و ده‌ست گرتن به‌سه‌ر گرنگترين ئه‌ندامى هه‌ستيارى مرۆف (ئه‌ندامى هه‌ستيارى چاوو دله‌كان).

پۆلى گرنگى باوكان، قوتابخانه‌كان، به‌ها به‌رزه‌كان، پوچه‌ل كراوه‌ته‌وه‌و هه‌له‌شه‌وه‌ته‌وه‌، ئه‌مرۆ كه‌ناله‌كان پۆلى په‌روه‌رده‌و فيركردن ده‌بينن (فيركردن و نيشاندانى كاره‌ خراپ و به‌دپه‌شته‌كان).

موسلمانان خواى په‌روه‌ردگار دروستى كردووين بۆ عىبادت و گوڤاڤه‌لى كردنى خۆى، نه‌ك بۆ گالته‌و گه‌پ و تاوان و سه‌رپه‌چى، هه‌روه‌ك ده‌فه‌رموويت: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (المؤمنون: ١١٥). واته‌: ئايا وا گومان ده‌به‌ن و واى لىك ده‌ده‌نه‌وه‌ كه‌ ئيمه‌ ئيوه‌مان بۆ گالته‌و گه‌پ و بى‌مه‌به‌ست دروست كردوو، وه‌ ئيوه‌ وا گومان ده‌به‌ن كه‌ ناگه‌رپه‌نه‌وه‌ لاي ئيمه‌ له‌ دواپۆژدا (بى‌گومان هه‌مووتان ده‌گه‌رپه‌نه‌وه‌ لمان و لپه‌رسينه‌وه‌تان له‌ گه‌لدا ده‌كه‌ين، له‌سه‌ر كاره‌ خراپه‌كانتان، گوڤ نه‌دانت به‌ فه‌رمانى خواى په‌روه‌ردگار و پيغه‌مبه‌ره‌ (ﷺ) خۆشه‌ويسته‌كه‌ى). پيويسته‌ ژيانمان به‌ هه‌موو ماناكانيه‌وه‌ بۆ خواى په‌روه‌ردگار بىت هه‌چ كاتىك دانه‌بري‌ت له‌ په‌رستنى خواى په‌روه‌ردگارى تاك و ته‌نها، ﴿قُلْ إِنَّ

صَلَائِي وَنُكُي وَحَيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (١١٢) لَا شَرِيكَ لَهُ، وَيَذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (١١٣) (الأنعام: ١٦٢-١٦٣). واته‌: ئه‌ى پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ موشرىكين و هاوه‌ل په‌يداكه‌ران بلى: من نوڤز كردنم (فه‌رزه‌كانم و سوننه‌ته‌كانم) سه‌رپه‌نينم و هه‌موو ژيانم "ئه‌وه‌ى له‌م دونيايه‌دا ئه‌نجامى ئه‌ده‌م و ئه‌وه‌ى كه‌ به‌سه‌رم دي‌ت "مردنم" واته‌: هه‌موو ئه‌و كاره‌ چاكانه‌ى كه‌ له‌سه‌رى ئه‌مرم ته‌نها بۆ خواى په‌روه‌ردگارى جيهانپانه‌، ئه‌و خوايه‌ى كه‌ هه‌چ هاوه‌ليكى نيه‌، به‌و شي‌وه‌يه‌

فه‌رمانم پئی کراوه که هه‌موو په‌رسته‌نه‌کان ته‌ن‌ها بۆ خ‌وای گه‌وره ئه‌ن‌جام بده‌م، وه من یه‌که‌م که‌سم له‌م ئوممه‌ته که مل که‌چم بۆفه‌رمانه‌کانی خ‌وای گه‌وره .

بۆیه هه‌ر کارێک و په‌وشتێک پێچه‌وانه‌ی ئه‌م ب‌نه‌مايه‌و ب‌ه‌ندایه‌تی کرد‌نه بی‌ت بۆ خ‌وای په‌روه‌ردگار ئه‌وه له‌ شه‌ری پیرۆزدا هه‌رامه‌و رێگه‌ی پێنه‌دراوه، به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌و ب‌نه‌ماو حیکمه‌ته‌ی له‌ دڵ و ده‌روون و بۆچوونی ئێمه‌دا لاواز کرد‌وه: بینینی بانگه‌شه‌ی پروون و ئاشکراو بئی په‌رده‌یه بۆ خ‌راپ بوونی بیروباوه‌رو په‌وشتی به‌رز و تیکچونی شیرازه‌ی کۆمه‌لگا ...

با پێکه‌وه بیرێک له‌وه‌موو تاوان و خ‌راپه‌و خ‌راپه‌کاریانه بکه‌ینه‌وه که ئه‌و ئامێرانه له‌ خ‌وای گرتوون، که هه‌یج که‌س ناتوانی‌ت نکۆلی لی‌بکات مه‌گه‌ر که‌سانی له‌ خ‌وبایی.

ئیمانداران، قورئان خوێنان، باوکان، برایان، می‌رده‌کان، خاوه‌ن حه‌یاکان، که‌سانی ناموس پارێز، گه‌نجان، باش بزانه‌ن و ئاگاداربه‌ن که خ‌وای په‌روه‌ردگار به‌ گویماندا ده‌دات و ده‌فه‌رمووی‌ت:

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ بَعْضُوا مِنْ أَبْصَرِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَّهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝٣٠﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ بَعْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ خِطْمَهُنَّ عَلَىٰ جُجُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الْطِفْلِ الَّذِينَ لَا يَظْهَرُونَ عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يُضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣١﴾ (التور: ٣٠ - ٣١). واته: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)

به‌ پیاوانی ئیماندار بلێ: با چاوو داوینیان بپارێزن (چاو له‌ نه‌زه‌رو داوین له‌ زینا)، چونکه‌ چاو گرتن و داوین گرتن و پاراستن‌یان زۆر پاک‌ترو باش‌تره‌ بۆیان، به‌پاستی خ‌وای په‌روه‌ردگار زۆر شه‌ره‌زایه به‌ خودو ناوه‌پۆکی ئه‌و کارانه‌ی که ده‌یکه‌ن، وه هه‌روه‌ها به‌ ئافه‌ره‌تانی ئیماندار بلێ: با چاوو داوینیان بپارێزن (له‌ نه‌زه‌رو زینا)، ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ وه با جوانی

خۆیان دهرنه خه ن بۆ پیاوانی بیگانه و نامه حرم جگه له وهی که به دهره وهیه و دیاره له جوانی (دهم و چاوو دهستیان)، ﴿وَلْيَضْرِبْنَ خُمْرَهُنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾ و ه با سه ریۆشه کانیاں به ربده نه وه به سه ر سینگ به رۆکیاندا، ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ و ه با جوانی خۆیان دهرنه خه ن زیاد له وهی که دهرده که ویت، ﴿إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ﴾ مه گه ر بۆ میردیاں یاں باوکیان، ﴿أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یاں باوکی میرده کانیاں، ﴿أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یاں کوپه کانیاں یاں کوپری میرده کانیاں (له ژنی تریان)، ﴿أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ﴾ یاں براکانیاں یاں کوپری براکانیاں (برازایان) یاں کوپری خوشکه کانیاں (خوشکه زایان)، ﴿أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ یاں ئافره تانی (ئیماندار) یاں که نیزه کانیاں، ﴿أَوِ التَّيْبِعَاتِ غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ یاں ئه و شوین که و ته و پیاوانه ی که بی نیازن له ئافره تان (وهك خزمه تکارو پیاوانی پیرو په که که و ته و نه خوش که ئاره زووی ژن و میردایه تیان نییه)، ﴿أَوِ الطِّفْلِ الذَّيْبِ لَمْ يَطْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَتِ النِّسَاءِ﴾ یاں ئه و منداله کوپانه ی که ئاگایان له له شی (عه و رت) ئافره تان نییه (مندالن و بالغ نه بوونه)، ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ و ه به ئافره تانی ئیماندار بلن: با له کاتی رۆیشتنیاندا قاچیاں نه دهن به زه ویدا (تا دهنگی خرخال و پاوه نه کانیاں بیّت) و بزانیّت به و جوانیه ی (پییاں) که شار دو یانه ته وه، ﴿وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ هه مووتان ته و به بکه ن و بگه پینه وه بۆ لای خوی په روه ردگار ئه ی ئیمانداران تا پزگار سه رکه و توو بن.

زیانەکانی سەتەلایت و تەلەفزیۆن و تۆری ئینتەرنێت

موسڵمانی خۆشەویست کوا گوێرایەلیمان بۆ ئەم ئایەتە ئە مامەلە کردنمان لە گەڵ (سەتەلایت و تەلەفزیۆن و تۆری ئینتەرنێت)، ئایا چاوەکان شەونخوونی ناکەن و بەردەوام نین لە تێپروانین بۆ دیمەن و کارە حەرەم و سەنچ پراکێشەکان؟ بۆ ئافەرەتانی پیاوان لە خەشتەبەر؟ لاشە و جوانی خۆیان بەو پەڕی بێ باوەڕی و لە خاوەنەترسی و بێ شەرمییە و دەرخستوو.

برایانی موسڵمان با پوون و ئاشکرا بێن لە گەڵ یە کتردا، ئایا ئەو هی لە شاشەکانە وە پیشان دەدرێت تەنھا ئارەزووی گەنجان ناجولینێت؟ بەڵێ بە لکو فیتنە و ئاشوبن و ئارەزووی گەنجان و پیران دەجولینێت، هەر یەك لە ئیمە مرقف دان بە وەدا دەنێت كە خوای پەرەردگار حەزو ویست و ئارەزووی پێبەخشیو و حەزو ئارەزوومان هەیه.

بەڵێ بە لای گەرە و کاری بێ شەرم و بێ حەییای لە ناو موسڵماناندا بە شیوەیەکی زۆر بەربڵاو، لە کاتی کدا دەبینیت ئافرتان (لە کچان و خوشکان و ژنان) پێکە وە لە گەڵ پیاوان لە بەردەم شاشە (سەتەلایت و تەلەفزیۆنەکان) دادەنیشن، یەك لە دوا یەك دیمەنی پیاوان و گەنجان پیشان دەدرێت لە و پەڕی گەنجانەتی و جوانیتیاندا، پیاوی و هەیه یەك جار غیرەت دەیگریت و توپە دەبیئت کاتی ک پیاویکی بێگانه دەبینیت سەیری خیزانی دەکات و نەزەری لێدەکات، بەلام سەد جار غیرەت دەیگریت توپە دەبیئت کاتی ک دەبینیت خیزانی (کچی، خوشکی) سەیری پیاویکی بێگانه دەکات و نەزەری لێدەکات، ئەگەر پوو بە پوو بیئت!، بەلام ئەو پۆژە پیاوان با هەست بە بێ غیرەتی و بێ دەسەلاتی پیاوەتی خۆیان بکەن، کاتی ک دەبینن ئافەرەتانیان بە دیار شاشە (سەتەلایت و تەلەفزیۆنەکان) وە دادەنیشن و دەپواننە (المصارعة

الحرّة) يان (فلان گۆرانی بیژی پیاوی عەرەبی یان بیانی) یان (زنجیرە فیلمەکان) یان (دیمەنی
 ڕەقص و خۆبادان و تیکەلاوی پیاوان و ئافەرەتان) یان (فیلمە بەدپەروشتەکان کە راستەوخۆو بێ
 هیچ پیچ و پەناو پەردەیهک فاحیشەیی زیناو نێربازی) پیشان دەدریّت، دەبینرێت ئافەرەتان
 بەدیار ئەم بێ ڕەوشتییەوه دادەنیشن بێ ئەوەی دەسەڵاتدارانیان (باوکان، میژدەکان،
 براکانیان) ڕێگریان لێبکەن، ھۆکار چییەو بوچی؟

وەلام: ھەموویان بەشداری لەو تاوانەدا، تۆ بێ دەنگبەو واز لە من بێنە، منیش واز لە تۆ دینم،
 کاتێک ئافەرەتان بێشەرم و بێترس ئەوکارە دەکەن بێگومان باوک و میژدو براکانیشیان ئەو
 کارە دەکەن بۆیە غیرەتیان ناجولیت تا ڕێگریان لێبکەن.

إذا كان رب البيت للدف ضارباً... فشيمة أهل البيت كلهم الرقص

واتە: ئەگەر خاوەن مال و گەورەکەیان تەپل و دەف لێدات، ئەووە سیفەت و پیشەیی دانیشتوانی
 ئەو ماله ڕەقص و خۆبادان دەبێت !!! .

ئەگەر گەورەو دەسەڵاتداری ئافەرەتان خۆیان ئەو کارە بکەن ئەووە ھەرگیز غیرەتیان ناجولیت و
 ناتوانن ڕێگری لە ئافەرەتەکانیان بکەن !!! .

ئەمە یەکیکە لە زیانەکانی ئەو ئامێرانە، لەوەش خراپتر ئەوەیە فەسادو بەدپەروشتی پێزیاتر
 دەبێت لە پێی خستە ڕووی چەندین فیلم کە ھەموویان باس لە دلدارێ و خۆشەویستی دەکات،
 کە لە زانکۆو خوێندنگاو شوێنە گشتییەکان ڕوودەدات، بێ ئەوەی کەس و کاری ئافەرەتان
 ئاگایان لێبێت، پاشان کۆتاییەکی ژن و میژدیکی بەختەوەر (بە گومانی پڕوپوچی خۆیان)، ئەم
 فیلم و کارە بەدپەروشتییانە دەخریتە ڕووی کۆمەلگای موسلمانان، ئەو گۆمەلگایە کە پێویستە
 کچانی فیڕبکات کە سەیرکردنی پیاوان بۆیان و کۆبونەووە لەگەڵیان بە تەنھا حەرامەو
 نادروستە !!! .

بەلێ لەوەش خراپتر ئەوەیە شاشەیی تەلەفزیۆنەکان دیمەنی سەرچۆی ژن و میژدە پیشان دەدات

له هۆدهی نوستن و حه‌وانه‌ی خۆیان، ئاخۆ ده‌بێ بۆچوونی منداڵیان چۆن بێت له‌گه‌ڵ بێنیی ئه‌و دیمه‌نه‌؟ له‌ کاتێکدا ئیسلام فیریان ده‌کات سێ جار ئیزن وه‌رگرن تا پێگه‌یان بدریت، بێنه‌ ژووره‌وه‌ یان نا، ده‌بێ چی پێزو چی مامه‌له‌یه‌ک بێت له‌گه‌ڵ کاره‌ به‌ نرخ و به‌هاکانی ئیسلامی پێرۆزدا؟

به‌پاستی کاره‌ساته‌، له‌و کاره‌ساته‌ش گه‌وره‌ترو تالتر و ترسناکتر ئه‌وه‌یه‌: دا‌پرووخانی موس‌لمانانه‌ له‌ دین و په‌روشت و عیباده‌ت و میژووی پرشن‌گداری پر له‌ ماندووبوون و شه‌ونخونی و جیهاد کردنه‌ به‌ هۆی تی‌پروانین و خووگرتن به‌و ئامی‌ره‌ له‌ناو به‌رانه‌وه‌.

به‌لێ دا‌پرووخانی سه‌ربه‌رزیه‌ی شوینکه‌وتوانی ئوممه‌تی ئیسلام به‌رامبه‌ر غه‌رب و بێ‌باوه‌ران، به‌وه‌رگرتنی پێ‌په‌وی ژیان و هه‌لس و که‌وتیان و نه‌هه‌شتنی په‌رده‌ی نیوه‌ندی پق لی‌بونیان و دوور که‌وته‌وه‌ لی‌یان (الب‌راء مِنْهُمْ)، سه‌یر کردنیان و بێنی هه‌لس و که‌وتیان به‌به‌رده‌وامی وای له‌ هه‌ندێ موس‌لمان کردووه‌ شوینی داب و نه‌ریب و بۆچوونیان بکه‌وی‌ت له‌ کاتێکدا خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ

مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾ (المائدة: ٥١). واته‌: ئه‌ی ئیمانداران گا‌ورو جوله‌که‌ مه‌که‌نه‌ هاوه‌ل و خۆشه‌ویستی خۆتان، ئه‌وان هه‌ندیکیان هاوه‌ل و خۆشه‌ویستی یه‌کترن، هه‌ر یه‌کی‌ک له‌ ئیوه‌ی موس‌لمان خۆشه‌ویستی هه‌بێت بۆیان و پشت‌گیریان لی‌بکات، ئه‌وه‌ بێ‌گومان له‌وانه‌ (بێ‌باوه‌ره‌ وه‌کو ئه‌وان)، به‌پاستی خوای په‌روه‌ردگار هیدایه‌ت و پێنمونی که‌سانی زالم و سه‌تمکار ناکات. خوای په‌روه‌ردگار وا ده‌فه‌رمووی‌ت: ئه‌ی کوا وه‌لامی تۆی موس‌لمانی نوێژخوین و قورئان خوین و شوینکه‌وتووی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)؟ به‌ گومانی خۆت موس‌لمانیه‌کی باشی به‌لام مه‌رج نییه‌ لای خوای په‌روه‌ردگار وا بیت.

شوینه‌واری شوین که‌وتنی خراپی گا‌ورو جوله‌که‌ به‌ هه‌ندی‌ک له‌ کو‌ران و کچانی موس‌لمانانه‌وه‌ دیاره‌ له‌ جل و به‌رگ و سه‌ر چا‌کردن و بگره‌ له‌ ووتوو وێژیشیاندا.

له وهش ترسناکتر ئه وهیه منداڵ و جگهر گۆشه کانمان بدهینه دهست شاشه ی ته له فزیۆن و سه ته لایته کان تا ژیانان و یران بکه ن و شه پو خراپه کاری له ناخیاندا برۆینن، گومان دروست کردن له بیروباوه پیان به رامبه ر خوای په روه ردگار، پاهینانیان له سه ر ئه نجامدانی چه ندین کاری کوشتن و سه ربهرین و ته قانده وه و شه پ کردن، ژیان له نیوان خه یال و گوماندا، ترساندنیان به بینینی ئه و کاره درپندانه یه ی که پیشان ده دریت.

موسڵمانی خۆشه و یست ئه وه مان له بیر نه چیت کاتیك به رنامه ی ته له فزیۆنی ده کریته وه سه ره تاو ده ستپیک ی چه ند ئایه تیك له قورئانی پیروۆو چه ند ئامۆژگارییه ک ده بییت که زۆربه ی خه لکی بێ تاقه ت ده بن به بیستن و بینینی (له به ر ئه وه ی حاڵی موسڵمانی ئیمان لاوازی ئه مرۆ وایه که به بینین و بیستنی قورئان و فه رمووده و ووتارو ئامۆژگار بێ تاقه ت ده بن)، نابیت ئه مانه چاومان کویر بکات به رامبه ر ئه و هه موو خراپه یه ی که له دوا ییدا پیشان ده دریت.

موسڵمانی خۆشه و یست ئه مه زیان و خراپه ی ته له فزیۆنه، له کاتیكدا چاو ده که یته وه ده بینیت هه موو سه ربان و بان شوقه و بینایه ک سه حنی سه ته لایتی به سه ره وه ده بینریت (مه گه ر که سانیک خوای په روه ردگار په حمی پیکرد بیتن)، به لێ بوونی ئه و سه ته لایت و ئامیرانه خاوه نه که ی پووبه پووی چه ندین تاوان و خراپه کاری ده کاته وه، گومان دروست بوون له بیروباوه ری ئیسلام، دروست بوونی چه ندین بیروباوه ری به تال و پوچه ل، وه رگرتنی بیروباوه ری پڕو پوچ و باتلی گاوارو جوله که و دارو به ردوو بت په رستان.

له هۆلندا گۆنگره یه کی جیهانی به ستره که زیاتر له هه شت سه د هه زار پیاوی بانگ خوازی گاوری تیدا به شدار بوو، مه به ستیش له به ستنی ئه م کۆنگره یه ئه وه بوو: چۆن بتوانن له پێی بلاو کردنه وه ی راسته وخۆ (له پێی سه ته لایته وه) خه لکی بکه ن به گاوار.

به لێ دارپووخانی په وشت و ئه خلاق له پێی بلاو کردنه وه ی چه ندین فیلم و به رنامه وه که هه موویان بانگه شه کردنه بۆ نه هیشتن و له ده ست دانی په وشتی به رزی ئیسلام، چی فیلمیک ی بیانی و

عەرەبى ھەيە دوور بىت لە ديمەنى وورژاندنى لايەنى شەھوت، خواردنەوى مەى، بەکارھينانى ماددە سەرخۆشکەرەکان، پەقص و خۆ بادان، تیکەلاوى پياوان و ئافرەتان، دلدارى، گۆرانى و مۆسیقا،، ھتد؟.

وہ زیانیك و ترسناکییەكى تر لە بوونی ئەو ئامیرانە ئەوھیە: ترسناکی لەسەر بارى ئەمنى و ھیمنى کۆمەلگا دەبیٹ، پیشاندانى ئەو ھەموو فیلمە توندوتیژی و شەپوشۆلە ھاندەرێکە بۆ ئەوھى کەسانیکى خراپەکار تووشى کوشتن و برین پفاندن و ترساندن ببن، ھەرۆک یەکیك لە دکتۆرە نەفسانییە غەربییەکان دەلیت: ئەگەر بەندیخانە (السجن) کۆکەرەوى خراپەکاران و تاوانباران بیٹ، ئەو تەلەفزیۆن و سەتەلایت سەرەتایە کە بۆ پوودانى ئەو ھەموو خراپە و تاوانکارییە و بوونی خراپەکاران و تاوانباران.

موسلمانی خوشەوێست، کاتیك باسی ئەم بابەتە دەکەین پێویستە چەند حەقیقەت و راستییەك بخەینە پێش چاو، وە ئاگاداریشی بین:

یەكەم: ئامیرەکانى (سەتەلایت و تەلەفزیۆن) چەکیكى دوورپوون، واتە: بۆ لایەنى باشە و بۆ لایەنى خراپەش بەکار دیت، بەلام ئەو کەسانەى ھەیانە و بەکاریان دینن زیاتر بۆ لایەنى خراپە و تاوان بەکارى دینن، کە ئەویش لایەنە ژەھراویيە کە یەتى.

دووەم: ئەم ئامیرانە لایەنى باشە و خراپەى تێدا یە، بەلام خراپە و تاوان و زیانى زۆر زۆرتەرە لە سود و قازانجى، چون ئەگەر شیر تیکەل بە مەى بکریت حەرام دەبیٹ، ھەرچەندە شیرە کەش حەلالە، ئەگەر ئەو ئامیرانەش بۆ حەرام بە کاربھێنرین، ئەو ھەر حەرامە ئەگەر بشووتریت: چاکەى تێدا یە، دلۆپە چاکە یە کە لە چاو دەریایەك خراپە و تاوان، مەگەر کە سانیک ھەر لە بنەرتەو تەنھا بۆ زانستى شەرى و چەند کاریكى باشەى تر بە کارى بھینن، تەنانەت نابیت کە نالیکی ئیسلامیشى تیا بیٹ ئەگەر گۆرانى و مۆسیقا و بیدعو و ھەندى تاوانى تر بلۆ بکاتەو، لەبەر ئەوھى چون دەوتریت: ئەو کە نالانە دروست نییە چونکە خراپە بلۆ دەکەنەو، ئەو

دهبى بشووتریت: گۆرانى و مۆسیقاو بیدعو چه ند کارىكى تر حه رامه و نابیت بلاو بکریته وه، چونکه ئە گەر کارىك حه رام بوو ئە وه ئە و کاره حه لال نابیت هه رچه ند ه موسلمانیش ئە نجامى بدات، حه رام به کرده وهى موسلمان حه لال نابیت، هه رچه ند ئە و موسلمانەى ئە و کاره ده کات به لای خۆیه وه یان به لای خه لکییه وه که سیکی باشه، که سى باش هه رگیز به خراپه و تاوان نالیت باش (باش له باشه وهیه، خراپه ش له که سى خراپ ده وه شیته وه)، ئە گەر ئە و که سه بانگه شهى له خوا ترسان و شوین که وتنى قورئان و سوننه تیش بکات !!! .

سێیه م: ئە و شاشه بچوکه ی ته له فزیۆن و سه ته لایت بۆته گه وره ترين چه ک به ده ست دوزمنانى ئیسلامه وه تا بتوانن له پێیان هه بیروبا وه پره وشت و به ها پیرۆزو به رزه کانى ئیسلامی پى له ناو به رن.

چواره م: ته له فزیۆن و سه ته لایت ده سه لاتی په ره رده یی له دایکان و باوکان و مامۆستایان و بانگه وازکاران سه ندو وه ئە و ئامێرانه په ره رده یان ده کهن، ده بینیت ئە و هه موو مۆدیل و مۆدیل کاریانه ی له ناو موسلماناندا هه یه زۆربه ی هه ره زۆرى له پى ئە و ئامێرانه وه هاتۆته ناو کۆمه لگای موسلمانى بى ئاگا و شوین که و تووی گا ورو جوله که و بى با وه پان، بۆیه پێویسته که شتى ته قوا و خۆپاریزی بخه یه رى پيش هه ستان و هاتنى لافاوى تاوان و خراپه ی له ناو به ر.

برای موسلمان، خاوه ن سه ته لایت، خاوه ن ته له فزیۆن، فرۆشیاری گۆرانى وفیلمه خراپه کان، ئە ی ئە و که سه ی که ده پوانیته ئە و شاشه به دپره وشتیانه، باش بزانه هه ر به سه یرکردنیکت نوکته یه کى په ش له سه ر دلت دروست ده بیّت و په شایى تاوان یه ک له دواى یه ک زیاد ده کات تا زالّ ده بیّت به سه ر سپیایى دلتدا، ئە و کاته دلت ده مریت و ته نها لاشه ت زیندوو ده بیّت، هه زت به هه موو خراپه یه ک ده بیّت و رقت له هه موو کارىكى خێرو چاکه ده بیّت، له چاکه دوور ده که ویته وه له خراپه نزیک ده بیته وه، خه م و خه فه ت و دلت نه نگى به ناو چه وانه ته وه ده رده که ویت، چۆن به خته وه ر ده بیت له کاتییدا خواى په ره رده گار فه رموویه تى؟: ﴿ وَمَنْ أَعْرَضَ

عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾ (طه: ١٢٤) واته: هه
كه سيك پشت له يادو زيكرى من هه لباكات (شوینی فهرمووده ی خواو پیغه مبهه ﷺ نه كه ویت)
ئه وه ژيانیکى تهنگ و نارهه ته ده بیته (له دونیاو له ناو گوردا) وه له پوژی دوايیدا به کویری
حه شری ده که یه.

موسلمانى خو شه ویست هه لویسته یه که و پرسیاریک له خوت بکه، تا که ی شوینی هه واو
ئاره زوو ده که ویت و خوت ده خه یته گیتراوی تاوان و خراپه کارییه وه؟ مردن و کاتی سه ره مه رگ
بیته پیش چاوی خوت، ئه و پوژه بیته پیش چاوت به زه لیلی و دامای له بهر دهستی خواى
په ره ردگاردا ده وه ستیت، به چی زمانیک وه لامی خواى په ره ردگار ده ده یته وه؟ (به و زمانه ی
خراپه یه که نه مابوو پی نه که یته؟)!!، به چی پییه که خوت راده گریته و ده وه ستیت؟ (به و پییه ی
له هه شوین و جیگایه که خراپه هه بوايه ده پویشتی بوی)!!! وه لامت چیه و چی ده لیت
کاتیک خواى په ره ردگار پی ووتی؟ ئه ی بهنده که م بۆ به گه وره مت نه زانی و ترسی منت له دلدا
نه بوو؟ ئه ی بهنده که م بۆ شه رمت لیم نه کرد؟ بۆ منت به چاودیر نه زانی به سه رته وه؟ ئایا
ئاگادار بوون و بینینی منت به که م سه یر ده کرد؟ ئایا چاکه م له گه لدا نه کرد بووی؟ ئایا نازوو
نیعمه تم به سه ردا نه پشتبووی؟

موسلمانى خو شه ویست دینت، په وشتی به رزت، عه قلئ ته واوت، وه ئه و دلته که له خواى
په ره ردگار ده ترسیته، وه غیره ته له سه ر ئافره تانت، ئه م شتانه به حه رام و خراپ ده زانیته،
ده ی سه رکه وه به سه ر نه فستاو زالبه به سه ر ئاره زووتداو ئه و جیهازو شاشانه له مالتدا ده رکه و
مه یه یله "خو ئه گه ر ئه لئی ئه مه ناگونجی و ناگریته (به لام له به نه پرتدا وانییه) ئه وه هه ولبده
که نالیک له ماله که تدا مه یله ئه گه ر گورانی موسیقاشی تیدایه"، چونکه توی ده سه لاتدار له
ماله وه پیغه مبهه ﷺ به پرسیتی خستوته سه ر شانت و پیته ده لیت: ((... وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي

أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ...))^(٩٨). واته: ... پیاوان شوان و به پرسن له مال و مندال و خیزانیان، وه پرسیاریان لیده کریت (له دواړوژدا) له باره ی به پرسیاریتیکه یانه وه.... ده ی موسلمان نه وه به لایه له مال هکه تدا دهر بکه و واز بهینه له کپین و فروشتنی نه و شته خراپانه بهینه.

برای به پیز زوره ی هره زوری نه وه به نامه و فیلمانه به نامه پریژیان بو کراوه بو نه هیشتنی دینی تو، بو داپووخان و نه مانی په وشتی به رزو جوانی تو موسلمان. پیغمبر (ﷺ) ه والی پیمان داوه که فیتنه یه که له دوا یه که به وینه ی شهوی تاریک و په ش به سر نه م نوممه ته دا دیت کو تاییه که ی له سهره تاکه ی خراپتره، وه موسلمانانیشی لی ناگدار کردو ته وه، هروه هاوه لی به پیز أسامة کوپی زید (خوا ی لی پازی بیت) ده فهرمویت: جاریکیان پیغمبر (ﷺ) چوه سهر به رزی و ته پوله که یه کی شاری مه دینه و فهرمووی: ((هَلْ تَرَوْنَ مَا أَرَى إِنِّي أَرَى مَوَاقِعَ الْفِتَنِ خِلَالَ بُيُوتِكُمْ كَمَوَاقِعِ الْقَطْرِ))^(٩٩). واته: ئایا نابین نه وه ی که من ده بینم؟ من ده بینم فیتنه به سهر مال ه کانتاندا به وینه ی باران دباریت. پیغمبر (ﷺ) کاتیک نه و فهرمووده پیروزه ی فهرمووه، نه سه ته لایت، نه ته له فزیون، نه گورانی و فیلمی خراپ هه بووه !! نه شتانه هیچی نه بوو پیغمبر (ﷺ) وای فهرمووه، تو خوا نه گهر خو شه ویستمان (ﷺ) ئیستا زیندوو بویه و حالی "ئیمان لاوازی و دوور که وتنه وه له شهرع و تاوان زوری و چاکه که می" نه مړی موسلمانانی ببینیا به ده بویه چی بووتایه !!!

خو شه ویستان نه گهر به ووردی برونینه به نامه دارپژی دوژمنانی ئیسلام نه وه نور به پوونی و ناشکرای ده بینن که دوژمنانی ئیسلام جوړه ها به نامه داده پښتن بو له ناو بردنی ئیسلام، ده ی

^(٩٨) صحیح، أخرجه البخاري في "كتاب الجمعة" (٨٥٣)، ومسلم في "كتاب الإمامة" (١٨٢٩)، من حديث ابن عمر (رضي الله عنه).

^(٩٩) رواه البخاري (١٨٧٨)، ومسلم (٧٤٢٧).

که وابوو موسلمانان با دوژمنانی ئیسلام و فیل و تهلهکانیان بناسین، چونکه مه به سستیان ته نهها ئه وهیه بتهکن به گاوریان جوله که یان هاوڵ بریارده ریان بی باوه پوون، یان که مترین شت دلت په یوه ست بیته به په وشته و داب و نه ریتیان.

موسلمانان شتی که خوی په روهردگاری پیغه مبهه (عَلَيْهِ السَّلَام) بۆیان جیگیر کرد بیته تا هه موو موسلمانان ئاگاداری بن و بیزان، ئه وهیه که دوژمنانی ئیسلام جوړه ها به رنامه داده پیرتن بۆ

له ناو بردنی دین و مالی موسلمانان و له ناو بردنی خوشیان، هه روه که ده فه رموویته: ﴿وَدَّ

كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنْفُسِهِمْ

مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ (البقرة: ١٠٩). واته: زۆری که له خاوهن کیتابه کان (گاوری

جوله که) له بهر هه سوودی و ناپاکیان پییان خوشه و هه زده کهن دوی ئه وهی باوه پرتان هی ناوه و

موسلمان بوونه کافرتان بکه نه وه، پاش ئه وهی که به ته واوی هه ق و راستیان بۆ پوون بوویه وه و

زانیان که موحه ممه د پیغه مبهه ری خواجه (عَلَيْهِ السَّلَام).

وه هه روه ها ده فه رموویته: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُم حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا﴾ (البقرة: ٢١٧).

واته: بیگومان بن که ئه و بی باوه پرانه جهنگتان له گه ل ده کهن و هه رگیز کو تای

ناهین و ده ست هه لئاگرن "تا ئه گه ر بۆیان بگونیته" له ئایینتان وه رده گی پرن.

به نه ده کانی خوا گه وره ترین هوکاری که بۆ نه هیشتن و له ناو بردنی دینی توی موسلمان سه فه ر کردنه

بۆ وولاتانی شیرک و کوفرو بی په وشته، پیغه مبهه (عَلَيْهِ السَّلَام) ده فه رموویته: ((إِنِّي بَرِيءٌ مِنْ كُلِّ

مُسْلِمٍ يُقِيمُ بَيْنَ ظَهْرَانِي الْمُشْرِكِينَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلِمَ؟ قَالَ: لَا تَرَأَى نَارَهُمَا)) (١٠٠).

واته: من به ریم له و موسلمانیه که نیشته جییه له ناو هاوه ل بریارده ران، هاوه لانی به پیز (خوایان

(١٠٠) رواه أبو داود (٢٦٤٧)، والترمذي (١٦٠٤)، والطبراني في "المعجم الكبير" (٢٢١٥/٤٤١/٢)، وصححه الشيخ الألباني في "صحيح

سنن أبي داود" (٢٦٤٥/٤٥/٣).

لئ پازی بیټ) ووتیان بۆچی ئەو پیغه مبهەر (ﷺ)؟ ئەویش فەرمووی: لەبەر ئەوەی حوکمیان یە کسان نییه، وە هەندێ لە زاناکان فەرموویانە: لەبەر ئەوەی خواى پەرورەدگار جیاوازی خستۆتە نێوان وولاتی موسلمانان و وولاتی بى باوەرپان، بۆیە دروست نییه بۆ موسلمان نیشتهجێ بیټ لە وولاتی کافران کاتیک ئەوان ئاگریان کردەووە ئەمیش بیان بینیت ^(۱۰۱)، واتە: نزیك بیټ لییان و تیکە لاویان بیټ مەگەر بۆ کارى پیویست.

موسلمانى خۆشه‌ویست باسى سەفەرێك دەکەم کە لە مێشكى زۆربەى خەلکیدا نییه، بەلکو زۆربەى خەلکى هەر بەسەفەرى نازانن، بەلێ منیش دەلێم: ئەو سەفەرە نییه کە کەسى گەشتیار تیايدا ماندوو دەبیټ، ناپەهەتێ تیا بیټ و لە مال و منداڵ و کەس و کارو وولاتى دوور بیټ و غەریب بیټ، بەلکو باسى سەفەرێك دەکەم پیویستى بە پاسپۆرت و شوێن گرتن نییه، گەشتیار پیویستى بە تەمەنى دیارى کراو نییه، گەشتیار پیویستى بە هاوێرى نییه، بەلکو تەنها پیویستى بە هاوێرییه‌تى کردنى شەیتان و نەفسى فەرمان کارێتى بە خراپە، گەشتیکە کەسى گەشتیار نەفسى تاوانبارى ئەمیریتى، کوێى ویست لی بیټ دەبیات، لە نێوان وولاتان دەگێریت، گەشتیکە پیاو بە ویستى خۆى بە تەنها لە گەڵ ئاfrه‌تان دەمینیته‌وه‌و بە دەمیانه‌وه‌ پێده‌کەنیت و سەیری جوانیان دەکات، کە ئەو‌ه‌ش ئەو پەپى بێ شەرمى و بێ حەیا ییه.

ئەو سەفەرەى کە من باسى دەکەم بریتییه: لە سەفەر کردنى مۆفد بە عەق و دلێ بۆ وولاتانى شیرک و کوفرو داپوخانى ئەخلاق و پەوشت لە پێگەى شاشەو کەناله ئاسمانییه‌کانه‌وه‌ کە ئەم‌پۆ مالی زۆربەى موسلمانانى داگیر کردووه.

گەشت کردن بۆ ئەو وولاتانه لە پێگەى شاشە‌کانه‌وه‌ (تەله‌فریۆن و سەتەلایت و ئینتەرنیت) زیان و ترسناکی زۆر زیاتره، وە پاشە‌پۆژى زۆر ترسناکتره وەك لە سەفەر کردن بە لاشەو بە پێگەى

^(۱۰۱) بپوانه: تفسیر سنن أبی داود (معالم السنن) لأبي سليمان الخطابي (۱/۲).

دیاری کراودا، چونکه ئەو کەسەى بە دیار ئەو شاشانەو دادەنیشییت و کاتى خۆى بە فیرۆ دەدات تەنھا سەیر دەکات و شت وەردەگریت، بئىئەوێ هیچ بەرەنگارى و پەددیکى هەبییت، بەلام ئەو کەسەى بە لاشەى سەفەرى پێویست دەکات بۆ ئەو وولاتانە بە ئاگایەو دەسەلاتى بەسەر نەفسى خۆیدا هەیه، زیاتر لەو کەسەى کە بە عەق و دللى گەشت دەکات بۆ وولاتانى شیرک و کوفرو داروخانى ئەخلاق و پەروشت لە پێگەى شاشەو کەناله ئاسمانییهکانەو.

بەندەکانى خوا ئەو کەناله ئاسمانییه خراپانە کە زۆربەى خەلکى پازییەو پێگەى داوہ بیته ناو ماله کانیان لە شەرعدا حەرەمە، هەر چەندە کەسانیک بە باشى بزائن بلین باشەى تیدایە، بەلئى منیش وا دەلیم، بەلام بئىگومان دەبییت دان بەوهدا بنیین کە لایەنى باشەى سەدان جار کەمترە لە لایەنى خراپەو تاوانى.

موسلمانى خۆشەویست ئاگادارت دەکەمەو بە سى شت، ئاگادارکردنەویدیە بۆ هەموو پیاویکى بەرپرس لە مال و مندال و نافەرەتانى:

یەكەم: خۆای پەرەردگار فەرمانى بە بەندەکانى کردووە کە تەقواى بکەن و لیى بترسن، بەلام پیت دەلیم: کوا تەقواو ترسى تۆ لە خۆای گەورە کاتیک بە چاوەکانت دەپروانىتە ئەو کارە حەرەم و خراپانە.

دووەم: خۆای پەرەردگار فەرمانى پى کردوویت کە خۆت و مال و مندالت لە ئاگرى دۆزەخ بپاریزیت، هەرەو ک دەفەرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

﴿التحریم: ٦﴾. واتە: ئەى ئیمانداران خۆتان و مال و مندالتان بپاریزن لە ئاگرى دۆزەخ، ئەو ئاگرەى کە سوتەمەنییەکەى مرقوف و بەردە (بەردى پەشى کبریت، زوو ئاگر دەگریت و بەلاشەو دەنوو سییت)، خۆتان پزگار بکەن لە ئاگرى زۆر بە ئیشى ترسناک، وە لەگەل خۆتاندا ئەهەلکەشتان پزگار بکەن کە دەلین خۆشمان دەوین، چۆن خۆشتان دەوین لە کاتیکدا بە دەستى خۆتان بەرەو هەلگیران و لەناو چوونیان دەبەن لەگەل بوونى ئەو ئامیرانەدا.

ئەو كەسەى كە ئەھل و مندالەكانى تووشى ئەو تاوانانە دەكات ئايا لەو ناترسىت بەر ئەو
 فەرمودەى پىغەمبەر (ﷺ) بکەوئىت كە دەفەرمووئىت: ((مَا مِنْ عَبْدٍ يَسْتَرْعِيهِ اللَّهُ رَعِيَّةً يَمُوتُ
 يَوْمَ يَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لِرَعِيَّتِهِ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ)) (١٠٣). واتە: هىچ بەندەى ك نىيە كە خواى
 پەروردگار دەىكاتە بەرپرس و گەرە دەسەلاتدار، ئەو پۆژەى كە دەمرئ غەش و خيانەتى
 كردوو لەژئ دەستەكانى، ئەو خواى پەروردگار پىگەى بەهەشتى لئىدەگرئ و نايكاتە
 بەهەشتەو لەگەل كۆمەلى يەكەم لە سەرفرازان، يان ھەر نايكاتە بەهەشتەو ئەگەر زولم و
 ستم و خيانەت بە دروست و حەلال بزائئ (١٠٣).

موسلمانى خۆشەويست وا گومان مەبە!! بلئيت: ئەم فەرمودەى تەنھا مەبەستى گەرە
 كار بە دەستانە، نەخىر ھەرگىز وانىيە، بەلكو فەرمودەى كى گشتىيەو ھەموو ئەو كەسانە
 دەگرئەو كە فەرمانيان پىكراوئ ژئ دەستەكانيان بپارئزن، پيشەوا لەسەرئى حەق و مافى
 خەلكى بپارئزئ، پياوان لەسەريانە مال و منداليان بپارئزن (١٠٤).

خۆ ئەگەر ھەر پشت ھەل دەكەيت و گوئ نادەيت بە حەق و شوئنى ھەواو ئارەزوو و شەيتان
 دەكەويت، ئەو ئەگادارت دەكەمەو لە كارى سئىيەم: ئەويش ئەوئە: دوو شتت لەبەر دەمدايە،
 كە پاكردن نىيە لئيان، يەكەميان: خواى پەروردگار بەشەوو پۆژ نىعمەتى بەسەردا رشتووئ،
 ئايا لەو ناترسيت لە ناكاو خواى گەرە سزات بۆ بنئريت (لەسەر تاوانەكانت)، ئايا نازانئت
 چەند گەل و ھۆز لە ناوچوون لە چاو تروكانئىدا بە ھۆى تاوانەكانيانەو؟.

(١٠٣) رَوَاةُ الْبُخَارِيِّ (٦٧٣١)، و مسلم (٣٨٠/٨٧/١)، وابن حبان في "صحيحه" (٤٤٩٥)، وقال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم.

(١٠٣) بېوانە: شرح النووي على صحيح مسلم (١٦٦/٢).

(١٠٤) بېوانە: المفهم لما أشكل من تلخيص كتاب مسلم (٢٨٤/١).

خۆ ئەگەر هەر واز ناهێنیت لە تاوان ئەو کارێکی تەرت لە بەردەمدا ماوه کە بە هیچ شێوەیەك
 پزگارت نابێت لێ: **ئەویش مانەووەو تەنیا یی ناو گۆرتە**، پێ بان دەم و چاوت بوو لە خۆل،
 لاشەت پێ بوو لە کرم و مارو دوپشک، پاشان کە زیندوو دەکرێتەو بە سەری پووت و پێی
 پەتی لە بەر دەستی خۆی پەرەردا دەر دەستێندرییت، حەسەرەت و پەشیمانیت زیاتر دەبێت
 ئەو کاتە ی کە خێزانت، کوپت، کچت، برات، شوینکە و توانت، شانت دەگرن و پێت دەلێن: کوا
 مافمان؟ بۆ فێلت لێ کردین؟ بۆ غەش و خیانتەت لێ کردین؟ بۆ ئامۆژگاریت نە کردین؟ بۆ پێگە
 تاوانت بۆ ئاسان کردین؟ بۆ دەمانت بینی بە دیار کە نالە خراپەکانەو دانیشتبووین و تاوانمان
 دەکرد بەلام پێگرت لێنە دە کردین؟ دەبێت حالت چۆن بێت لە و کات و ساتە ناپەچەتەدا.

بۆ هەموو ئەو کەسانە ی کە زۆر بە سادەیی ئەو ئامێرانە لە مالهەو دادەنێن، **پێیان دەلێم:**
 سوێند بە خۆی پەرەردگار پادەگیرێت لە بەر دەستی خۆی پەرەردا، وە پرسیار
 لێ دەکرێت، دەبێت وەلامت چی بێت بە رامبەر خۆی زانا بە هەموو ئاشکراو نەهێنەکان؟؟!!

خۆ ئەگەر پاش هەموو ئەمانە هەر وازت نەهێناو شاشە ی تەلە فزیۆنە کەت پێ بوو لە کە نالی
 خراپ، ئەو بە دووری مەگرو لۆمە ی کوپە کەت مە کە سبەینێ سەلێب لە مل بکات (ببێتە گاوو
 جوله کە)، وە بە دووری مەزانی کچە کەت بێ هیچ شەرم و بێ هیچ حەیا یە ک پە یوەندی ناشەرعی
 لە گەل کوپانی بێگانه ببهستیت و هەر پۆژە ی لە گەل کوپێکدا دەرچیت بە ملالادا، وە بە دوور
 نازانریت کە ئافەرە تانی خاوەن مێرد پە یوەندی حەرام و ناشەرعی لە گەل دۆست و هاوڕێ یانی
 مێردیان و کەسانی تردا ببهستن و تووشی تاوانی سەر شوێرکەر و ئابروو بەری زینا ببن،
 ئەویش هەموو بە هۆی بوونی ئەو ئامێر و کە نالە خراپانەو یە لە ناو مالهە کانیاندا !!!.

ئەو ی کە ئێنسێان دەیان بینیت لە شاشە ی کە نالەکانەو بێ گومان کاریگەری لە سەری دەبێت
 ئەگەر پاش ماوه یەکی زۆریش بێت، بەلام شەیتان چاوو دلی خەلکی کوێر کردوو و ئاگیان لە
 خۆیان نییه، کەسی وا هەیه چەندین سال هەولێ داو تا مال و مندالی چاک بکات، بەلام لە

ماوهیه کی زۆر کهمدا تووشی خراپه و تاوانی زۆریان دهکات، ئه ویش به هینانی ئه و ئامیرو که ناله خراپانه یه بۆ ناو مال و مندالی.

موسلمانانی خوشه و یست حوکمی کرین و فروشتنی ته له فزیۆن و سه ته لایت لای ئه م زانا به پیزانه حه رامه، مه گهر سه دا سه د بۆ کاری باشه به کار بهینریت: (الشَّيْخُ ابْنُ حَمِيدٍ، سَمَاخَةُ الشَّيْخِ ابْنُ بَازٍ، وَفَضِيلَةُ الشَّيْخِ ابْنِ الْعَثِمِينَ، وَفَضِيلَةُ الشَّيْخِ ابْنِ جَبْرِينَ) (په حمه تی خوایان لیبت).

خۆ ئه گهر ده لیبت من تازه ئه و ئامیرانه م هه یه چی بکه م؟ ده لیم: له خوا بترسه و هه ولبده با که ناله کانت دینی بی (قورئانی پیرۆز شه ری ئیسلام و به رنامه ی به سوود بی)، با که نالیکتی تیا نه بی که خراپه و تاوانی تیا پیشان ده دریت، ته نانه ت با به ناوی هه وال و زانیاری و وه رزش و ... هتد، شه یتان هه لت نه خه له تینیت و ده رگای خراپه ت بۆ بکاته وه و به هۆیانه وه بئ ئاگا بیت و تووشی تاوان بیت، موسلمان پاش هه موو ئه مانه ئه وه ماوه ئه رکی سه رشانت بزانی و هه ستیت به کاری خۆت *.

١٣. روست جوانی له گه ل خه لکید:

هاوه لی به پیز عبدالله کورپی مسعود (خوای لی پازی بی) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَنْ يُحَرِّمُ عَلَى النَّارِ، أَوْ بِمَنْ تَحَرَّمُ عَلَيْهِ النَّارُ؟ عَلَى كُلِّ قَرِيبٍ هَيْنٍ سَهْلٍ))، و فی روایه للإمام أحمد أنه (ﷺ) قال: ((حُرِّمَ عَلَى النَّارِ كُلُّ هَيْنٍ لَيْنٍ سَهْلٍ قَرِيبٍ مِنَ النَّاسِ))^(١٠٥). واته: ئایا هه والتان پیبده م به هه موو ئه و موسلمانانه ی که پاریزراون له ئاگری دۆزه خ، یان ئاگری دۆزه خیان له سه ر دوره، له سه ر هه موو موسلمانیکتی پوو خوشی نه رم و نیان و له سه رخۆو نزیک له خه لکی. وه له پیاویه تیکتی ترده فه رموویه تی: ئاگری دۆزه خ پیگه ی لیگیاره وه

* وه رگیت.

^(١٠٥) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٧٨/١٩)، والترمذي (٢٤٨٨)، وابن حبان (٤٧٠)، وقال الألباني في صحيح الترغيب والترهيب: صحيح لغيره (٢٦٧٦).

له سووتان و ئازاردانی هه موو موسلمانیکى پوو خووش و نه رم و نیان و له سه رخوو نزیک له خه لکی.

١٤. ئارامگرتن له سه ر بوونی کچان و به خێو کردنیان و چاودیری کردنیان به چاکى:

دایکى ئیمانداران خاتوو عائیشه (خوای لى پازى بیټ) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((مَنْ ابْتُلِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَنَاتِ فَصَبَرَ عَلَيْهِنَّ كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ)) (١٠٦). واته: هه ر موسلمانیک تاقى کرایه وه به بوونی کچان، ئارامى له سه ر گرتن، ئه وه ئه و کچانه بوى ده بنه په رده و به ربه ست له ئاگرى دۆزه خ.

وه له پیاوایه تیكى تر دا خاتوو عائیشه (خوای لى پازى بیټ) ده فه رموویت: ئافره تیك هات بو مالمان دوو کچی له گه لدا بوو، داواى شتیکی لیکردم (خواردنیک)، منیش له خورما زیاتر هیچم نه بینی له مال خو ماندا، بویه ته نها خورما م پێدا، ئه ویش به شى کرد له نیوانیاندا و خو ی هیچی لى نه خوارد، کاتیك پیغه مبه ر (ﷺ) گه رایه وه مال ه وه بۆم باس کرد، ئه ویش فه رموو ی: هیچ موسلمانیک تاقى نا کرێته وه به بوونی کچان و ئارامیان له سه ر ده گریت، ئیلا ئه و کچانه بو ی ده بنه په رده و به ربه ست له ئاگرى دۆزه خ.

ها وه لى به پێز عقیبه کورپی عامر (خوای لى پازى بیټ) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((مَنْ كَانَتْ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ فَصَبَرَ عَلَيْهِنَّ، وَأَطْعَمَهُنَّ، وَسَقَاهُنَّ وَكَسَاهُنَّ، كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ)) (١٠٧). واته: هه ر موسلمانیک سى کچی هه بیټ، ئارامیان له سه ر بگریټ، به جوانی خواردنیان بدات، وه ئاویان بدات (نان و ئاویان بداتى) وه جل و به رگیان بو بکات (جل و به رگی پو شته و شه رعى)، ئه وه ئه و کچانه بو ی ده بنه په رده و به ربه ست له ئاگرى دۆزه خ.

(١٠٦) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٥٠/١٩)، والبخاري (١٤١٨)، ومسلم (٢٦٢٩)، والترمذي (١٩١٣).

(١٠٧) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٥٠/١٩)، وابن ماجه (٣٦٦٩)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٦٤٨٨).

دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (خوای لى پازى بىت) دهفه رمووئىت: پىڤغه مبهه (ﷺ) فه رمووئىه تى: ((لَيْسَ أَحَدٌ مِنْ أُمَّتِي يَعُولُ ثَلَاثَ بَنَاتٍ، أَوْ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ، فَيُحْسِنُ إِلَيْهِنَّ، إِلَّا كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنْ النَّارِ)) (١٠٨). واته: هېچ موسلمانىك نيهه له ئوممه تى من كه سى كچه، يان سى خوشك به خىو دهكات و چاكه يان له گه لدا دهكات و په وشتى جوان ده بىت له گه لىاندا، ئىللا ئه و سى كچه، يان سى خوشكه بوى ده بنه په رده و به ربه ست له ئاگرى دۆزه خ.

مُطَلَّب كورى عبدالله المخزومي (خوای لى پازى بىت) دهفه رمووئىت: جارىك يان چووم بولاى اُم سَلَمَة خىزانى پىڤغه مبهه (ﷺ)، اُم سَلَمَة (خوای لى پازى بىت) پىى ووتم: ئه ي كورى خوم ئايا فه رمووده يه كت بۆ باس بكه م كه له پىڤغه مبهه (ﷺ) بىستوو ه؟ منىش ووتم: به لى ئه ي دايكى خوم (خىزانه كانى پىڤغه مبهه (ﷺ) دايكى ئيمانداران)، ئه وىش فه رمووئى: گويم له پىڤغه مبهه (ﷺ) بوو ده يفه رمووئى: هېچ موسلمانىك نيهه كه دوو كچه، يان دوو خوشك، يان دوو ئافره تى خزم و نزىكى به خىو دهكات، ئه و مه سره فه ي كه ده يان كات حىسابى ئه جرو پاداشتى بۆ دهكات لاي خوای په روه ردار (له بهر خوای په روه ردار به خىويان دهكات)، تا به هوى به خشىنيه وه ئه و دوو كچه، يان ئه و دوو خوشكه، يان ئه و دوو ئافره ته ده وله مند ده بن، يان بى پىويست ده بن له به خشىن و مه سره فه ي ئه و موسلمانانه، ئىللا ئه و دوو كچه ي، يان ئه و دوو خوشكه ي، يان ئه و دوو ئافره ته ي خزم و نزىكى بوى ده بنه په رده و به ربه ست له ئاگرى دۆزه خ.

كاتىك ده ووتريت: ئه و دوو كچه، يان ئه و دوو خوشكه، يان ئه و دوو ئافره ته (ئافره تان) بوى ده بنه په رده و به ربه ست له ئاگرى دۆزه خ، ده بىت ئه و كه سه به په روه رده يه كى ئىسلامى و شه رعى په روه رده يان بكات، چاك بوون له گه لىاندا و خزمه ت كردنيان ته نها بۆ دونيا نه بىت، به لكو بۆ دواپوژيش بىت، كه ده بىت فىرى چاكه يان بكات و پىگه ي خراپه يان لىبگرىت.

(١٠٨) رواه البيهقي، وصححه الألباني في صحيح الجامع (٥٣٧٢).

١٥. نارامگرتن له کاتی توشبوون به نه خوښی گرانه تا:

هاوه‌لی به‌پرز أبوهریره (خوای لی پازی بیټ) ده‌فه‌رموویت: جارێکیان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌ردانی پیاویکی کرد که نه‌خوښی گرانه‌تای گرتبوو، پێی فه‌رموو: موژده‌ت لی‌بیټ، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ((هِيَ نَارِي أَسْلَطْتُهَا عَلَى عَبْدِي الْمُذْنِبِ لِتَكُونَ حَظَّهُ مِنَ النَّارِ))^(١٠٩). واته: ئه‌وه ئاگری خۆمه ده‌یده‌م به‌سه‌ر به‌نده‌ی تاوانبارمدا تا به‌شی بیټ له ئاگری دۆزه‌خ "سزای دواپوژی پیکه‌م ده‌بیټ".

هاوه‌لی به‌پرز أبوامامة (خوای لی پازی بیټ) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویت: ((الْحُمَّى كَبِيرٌ مِنْ جَهَنَّمَ، فَمَا أَصَابَ الْمُؤْمِنَ مِنْهَا كَانَ حَظَّهُ مِنَ النَّارِ))^(١١٠). واته: نه‌خوښی گرانه‌تا له گرو تین و هه‌لاوی گه‌رمی ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌یه، بۆیه هه‌ر موسلمانیک تووشی بیټ له دنیا‌دا، ئه‌وه به‌شیټی له ئاگر (واته: له دواپوژدا تووشی ئاگری دۆزه‌خ نابیت).

زانای پایه‌به‌رز ئیمامی المناوی (په‌حمه‌تی خوای لی‌بیټ) ده‌لیت: هه‌ر موسلمانیک تووشی ئه‌و نه‌خوښیه بیټ ئه‌وه زۆر به‌ ئاسانی به‌سه‌ر پردي (صراط) دا ده‌په‌رپه‌ته‌وه، به‌ شیوه‌یه‌کی وا هه‌ست به‌ ناخوښی و نا‌په‌حه‌تی ناکات^(١١١). بۆیه دروست نییه‌ جوین به‌ نه‌خوښی گرانه‌تا و هه‌چ جوړه نه‌خوښیه‌ک بدریټ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمانی پیکردوین که نابیت جوین به‌ هه‌چ جوړه نه‌خوښیه‌ک به‌دین.

هه‌روه‌ک هاوه‌لی به‌پرز جابر کوپی عبدا‌لله (خوای لی پازی بیټ) ده‌فه‌رموویت: جارێکیان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چوو بۆلای (أَمَّ السَّائِبِ، يَانَ أَمَّ الْمُسَيَّبِ)، فه‌رموو: ئه‌وه چیه (أَمَّ السَّائِبِ،

^(١٠٩) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٣٥/١٩)، والترمذي واللفظ له (٢٠٨٨)، وابن ماجه (٣٤٧٠)، والحاكم (٤٩٦/١)، وحسنه ابن كثير في "النهاية" (١٢٦/٢)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٣٢).

^(١١٠) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٦٠/١٧)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٣١٨٨).

^(١١١) بپوانه: فيض القدير شرح الجامع الصغير للمناوي (٤٢١/٣).

يان أمّ المُسيب) هه‌ل‌ده‌رزیت؟ ئه‌ویش ووتی: الحُمی لا بَارَكَ اللهُ فِيهَا! فَقَالَ: لا تَسْبِي الحُمَى فَإِنَّهَا تُذْهِبُ خَطَايَا بَنِي آدَمَ كَمَا يُذْهِبُ الْكَبِيرُ خَبَثَ الْحَدِيدِ))^(۱۱۲). واته: ووتی: نه‌خۆشی گرانه‌تامه، خوا به‌ره‌که‌تی تینه‌کات، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: نا، جوینی پی‌مه‌ده، چونکه نه‌و نه‌خۆشییه‌تاوانی موسلمان لا‌ده‌بات و نایه‌یلت هه‌روه‌ک چۆن ئاگر خلت و خاش و پیسی ئاسن نایه‌یلت، (تووشبوون به‌نه‌خۆشی گرانه‌تا پاک بوونه‌وه‌یه‌له‌تاوان).

١٦. سه لاواتدان له سهر پيغه مېهر (ﷺ) له کاتي ناو هيناني يان بېستني ناوی:

مُحَمَّد كُورِی عَلِی كُورِی حُسَیْن (خوایان لی پازی بیټ) له باوكیه وه ده گیر پټه وه و ده فره موو یت :
 پیغه مبهړ (ﷺ) فره موو یه تی : ((مَنْ ذُكِرْتُ عَنْدهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَیْ فَقَدْ خَطِئَ طَرِیقَ الْجَنَّةِ)) (۱۱۳).
 واته : هر موسلمانیک ناوی منی لا هیټرا (باسکرا) سه لاواتی له سهرم نه دا، ئه وه به پاستی ریځه ی
 پاستی به هه شتی هه له کردووه (۱۱۴). واته : هر موسلمانیک ناوی پیغه مبهړی (ﷺ) بیست و به
 دهستی ئه نقه ست سه لاواتی له سهر نه دا (گرنگی پینه داو به گه وره ی نه زانی)، ئه وه به پاستی
 ریځه ی به هه شتی هه له کردووه، وه ریځه ی پاستی به هه شتیش ته نها پوښتنه به سهر پردی
 (صراط) دا، وه هر که سیك ریځه ی (صراط) هه له بکات، ئه وه هیچی بۆ نه ماوه مه گه ر به ر
 بونه وه و که و تنه خواره وه له سهر پردی (صراط) هه بۆ ناو ناگری دوزخ.

واتای فەرمووده که ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت: که هه‌ر موسلماڤێک کاتی که ناوی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌بیستیت و سه‌لاواتی له‌سه‌ر ده‌دات و ده‌لێت: (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) یان (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئه‌وه رێگه‌ی به‌هه‌شت هه‌له‌ ناکات و لێی ناگوریت، به‌لکو رێگه‌ی به‌هه‌شتی بو‌ ئاسان ده‌بیت، وه

(۱۱۲) رواه الإمام مسلم واللفظ له (۲۵۷۵)، وابن ماجه (۳۴۶۹).

(١١٣) رواه البيهقي في الشعب (١٥٧٣)، وصححه الألباني في "فضل الصلاة على النبي" (٤٤).

(١٤) برواه: شرح "عمدة الأحكام" للشيخ عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الله بن جبرين (١٣/٢١).

ووتی: (آمین)، وه له پلهی سییه میش ووتی: (آمین)، پاشان که هاوه لانی به پیز پرسیاریان کرد
 له پیغه مبهەر (ﷺ) بۆچی سێ جار ووتت: (آمین)، پیغه مبهەر (ﷺ) فه رموی: ((أَتَانِي جَبْرِيلُ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ))، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ مَنْ أَدْرَكَ أَحَدَ وَالِدَيْهِ، فَمَاتَ، فَدَخَلَ النَّارَ، فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ، قُلْ آمِينَ،
 فَقُلْتُ: آمِينَ، قَالَ: يَا مُحَمَّدُ مَنْ أَدْرَكَ شَهْرَ رَمَضَانَ، فَمَاتَ، فَلَمْ يُغْفَرْ لَهُ، فَأُذْخِلَ النَّارَ، فَأَبْعَدَهُ
 اللَّهُ، قُلْ آمِينَ، فَقُلْتُ: آمِينَ، قَالَ: وَمَنْ ذُكِرَتْ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْكَ، فَمَاتَ فَدَخَلَ النَّارَ، فَأَبْعَدَهُ
 اللَّهُ، قُلْ آمِينَ، فَقُلْتُ: آمِينَ))^(۱۱۸). واته: کاتی که ئه م ووت: (آمین)، ئه وه جبریل (ﷺ) بوو
 هات بۆ لام و پێی ووتم: ئه ی مُحَمَّد (ﷺ) هه ر موسلمانیک یه کێک له دایک و باوکی پیر بوون و
 که و تنه لای، ئه و موسلمانانه ئه وه نده چاکه ی له گه لدا نه کردن تا به هویانه وه بجیتته به هه شته وه،
 به لکو خراپ بوو له گه لیان، کاتی که مردوو چوو ه ئاگری دۆزه خه وه، ئه وه خوای پهروهردگار له
 پهحم و بهزه یی خوای دووری بخاته وه، بلی: (آمین)، منیش ووتم: (آمین)، کاتی که له پلهی دووهم
 ووتم: (آمین)، جبریل (ﷺ) پێی ووتم: ئه ی مُحَمَّد (ﷺ) هه ر موسلمانیک کاتی که مانگی
 په مه زانی پێگه یشت ئه وه نده چاکه ی تیا نه کرد تا به هویه وه بجیتته به هه شته وه، به لکو خراپه ی
 تیا ده کرد (به پۆزو نه ده بوو، تاوانی تیا ئه نجام ده دا)، کاتی که مردوو چوو ه ئاگری دۆزه خه وه،
 ئه وه خوای پهروهردگار له پهحم و بهزه یی خوای دووری خاته وه، بلی: (آمین)، منیش ووتم:
 (آمین)، کاتی که له پلهی سێیه م ووتم: (آمین)، جبریل (ﷺ) پێی ووتم: ئه ی مُحَمَّد (ﷺ)
 هه ر موسلمانیک کاتی که ناوی تووی لا هی تراو بیستی، به لام سه لاواتی له سهرت نه دا، تا به هویه وه
 بجیتته به هه شته وه، به لکو گوئی پینه داو پشت گوئی خست و به که می زانی، کاتی که مردوو چوو ه
 ئاگری دۆزه خه وه، ئه وه خوای پهروهردگار له پهحم و بهزه یی خوای دووری خاته وه، بلی:
 (آمین)، منیش ووتم: (آمین).

^(۱۱۸) رواه الطبرانی (۱۹۹۰)، وابن حبان (۴۱۰)، وصححه الألبانی فی "التعليقات الحسان علی صحيح ابن حبان" (۴۰۹).

ئەم فەرمودانە بەلگە نین لەسەر واجبیتی سەلاواتدان لەسەر پیغەمبەر (ﷺ) ھەر کاتیک ناوی باسکرا، ھەرۆک زانای پایەبەرز **ابن حَجَر** (پەحمەتی خۆی لیبیت) دەلیت: ئەم فەرمودانە بەلگە نین لەسەر واجبیتی سەلاواتدان لەسەر پیغەمبەر (ﷺ)، بەلکو بەلگەیە لەسەر گەرەیی و سوننەتی و جەختکراوی سەلاواتدان لەسەری (ﷺ) ھەرکاتیک ناوی بیسترا، وە بەلگەیە لەسەر ئەوەی داواکراوە لەو کەسە کە زۆر جار ناوی پیغەمبەر (ﷺ) دەبیستیت و سەلاواتی لەسەر نادات، تا سەلاواتی لەسەر بدات کاتیک ناوی بیست، وە ئەم فەرمودانە بەلگەش نین لەسەر واجبیتی دووبارە کردنەوەی سەلاواتدان لەسەر پیغەمبەر (ﷺ) ھەر کاتیک ناوی دووبارە کرایە وە لە دانیشتیکیدا ^(۱۱۹).

۱۷. فریاکەوتنی "الله أكبر"ی نوێژ دابەستن لەگەڵ ئیمامدا:

فریاکەوتنی "الله أكبر"ی نوێژ دابەستن لەگەڵ ئیمامدا چل پۆژ بە بەردەوامی موسڵمان دەپاریزیت لە ئاگری دۆزەخ، ھاوێلی بەرپێز **أنس کۆری مالک** (خۆی لی پازی بیت) دەفەرمویت: پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((مَنْ صَلَّى لِلَّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا فِي جَمَاعَةٍ يُدْرِكُ التَّكْبِيرَ الْأُولَى كُتِبَتْ لَهُ بَرَاءَتَانِ: بَرَاءَةٌ مِنَ النَّارِ، وَبَرَاءَةٌ مِنَ التَّفَاقُ)) ^(۱۲۰). واتە: ھەر موسڵمانیک چل پۆژ لەسەر یەک و بە بەردەوامی نوێژ بە جەماعەت بکات تەنھا بۆ خۆی پەروردگار (دوور بیت لە پیاو خۆ دەرخستن و)، ئەو لە دوو شت پاریزراو دەبیت، لە ئاگری دۆزەخ و لە دوپوویی.

موسڵمان ناتوانیت فریای "الله أكبر"ی نوێژ دابەستن بکەویت لەگەڵ ئیمامدا مەگەر زوو بچیت بۆ نوێژ، ھەندیک لە پیاوچاکانی ئەم ئوممەتە ئەگەر فریای "الله أكبر"ی نوێژ دابەستن نەکەوتنایە

^(۱۱۹) بپوانە: فتح الباري بشرح صحيح البخاري لابن حجر العسقلاني (۱۱/ ۱۷۳ ح ۶۳۵۸).

^(۱۲۰) رواه الترمذي (۲۴۱)، وحسنه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۳۶۵).

له گه‌ل ئىمامدا ئه‌وه سه‌ره‌خۆشيان له خۆيان ده‌کرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى ئه‌و دوو شایه‌تییه گه‌وره‌یه‌یان له ده‌ست چوو

له لایه‌ن خواى په‌روه‌ردگاره‌وه، پارێزراوى له ئاگرى دۆزه‌خ و له دوو‌پووی.

ئىمامى ابراهيم التّخعي (په‌حمه‌تى خواى لىبىت) ده‌لّیت: کاتیک بینیت موسلمانیک که‌مه‌رخه‌مه‌و دوا ده‌که‌ویت له "الله اکبر" ی نوێژ دابه‌ستن له‌گه‌ل ئىمامدا ئه‌وه ده‌ستى لى بشو (واته: پیاویکی باش نییه) ^(١٢١).

تابعى به‌رێز سعید کورى المسیب (په‌حمه‌تى خواى لىبىت) لى گێڤدراوه‌ته‌وه که نزیکه‌ى چل سال "الله اکبر" ی نوێژ دابه‌ستنى له‌گه‌ل ئىمامدا له ده‌ست نه‌چوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى به‌رده‌وام له سه‌فى یه‌که‌م نوێژى کردوو له مزگه‌وتى پیغه‌مبه‌ر (ﷺ).

ئىمامى وکیع (په‌حمه‌تى خواى لىبىت) ده‌لّیت: ئىمامى أعْمَش (په‌حمه‌تى خواى لىبىت) نزیکه‌ى چه‌فتا سال "الله اکبر" ی نوێژ دابه‌ستنى له‌گه‌ل ئىمامدا نه‌فه‌وتاو ^(١٢٢).

١٨. گرتنى ده‌ست نوێژ به‌ جوانی:

ده‌ست نوێژ جوان گرتن بۆ نوێژ لاشه‌ى موسلمان ده‌پارێزیت له گروپ تین و شالاوى ئاگرى دۆزه‌خ کاتیک ئه‌و موسلمان به‌سه‌ر پردى (صراط) دا تیده‌ه‌پیت.

هاوه‌لى به‌رێز عبدالله کورى عمرو (خوایان لى پازى بیّت) ده‌فه‌رموویت: جاریکیان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) گه‌راينه‌وه له شارى مه‌که‌وه بۆ شارى مه‌دینه، له رینگ ئاوێکمان لیده‌رکه‌وت، کاتى نوێژى عه‌سر بوو هه‌ندى له هاوه‌لان (خوایان لى پازى بیّت) په‌له‌یان کرد له پيش ئیمه‌وه چوون بۆ ده‌ست نوێژ گرتن، کاتیک گه‌یشته‌ینه لایان بینیمان پاژنه‌ى پیاان ته‌ر نه‌بووه (ئاوى

^(١٢١) بېوانه: حلیه الأولیاء وطبقات الأصفیاء لأبي نعیم (٥١/٢).

^(١٢٢) بېوانه: صفة الصفوة لابن الجوزي (٦٩/٢).

به رنه كه وتبوو)، كاتيك پيغه مبهەر (ﷺ) بينيتيانى فه رمووى: ((وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ، أَسِغُوا
 الْوُضُوءَ))^(١٢٣). واته: هاوار بۆ ئەو كه سانهى كاتيك نويز ده گرن و پاژنهى پييان ته پ ناكه ن،
 موسلمانان كاتيك دهست نويز ده گرن پاژنهى پيتان ته پ بكه ن و جوان دهست نويز بگرن.
 جاريكيان أبوهريرة (خوای لى پازى بيت) كه سانىكى بينى دهست نويزيان ده گرت، پييانى فه رموو:
 گويم له أبو القاسم (واته: پيغه مبهرى خوا) (ﷺ) بووه، ده يفه رموو: ((وَيْلٌ لِلْعَرَاقِبِ مِنَ النَّارِ))
 واته: هاوارو له ناوچوون بۆ ئەو كه سانهى كاتيك دهست نويز ده گرن و پاژنهى پييان ته پ
 ناكه ن.

١٩. سه لام كردن و خواردن به خشين و شهو نويز كردن:

عبدالله كورپى سلام (خوای لى پازى بيت) ده فه رموويت: كاتيك پيغه مبهەر (ﷺ) هات بۆ
 شارى مه دينه، خه لكى كه وتنه پى بۆ بينينى پيغه مبهەر (ﷺ)، ده ووترا: پيغه مبهەر
 (ﷺ) هات، پيغه مبهەر (ﷺ) هات، پيغه مبهەر (ﷺ) هات، عبدالله (خوای لى پازى بيت)
 ده فه رموويت: منيش نزىك بوومه وه ويستم پووى پيغه مبهرم (ﷺ) ليده ربكه ویت،
 كاتيك پووى پيغه مبهرم (ﷺ) بينى بۆم ده ركهوت ئەم دەم و چاوو پووه گه شه پووى
 كه سيكى درۆزن نيه، يه كه م وتەى پيغه مبهەر (ﷺ) ئەوه بوو ده يفه رموو: ((يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ أَطْعَمُوا الطَّعَامَ، وَأَفْشُوا السَّلَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامَ، تَدْخُلُوا
 الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ))^(١٢٥). واته: ئەهى خه لكينه خواردن به خشين (به فه قىرو هه ژاران)، وه

^(١٢٣) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٤٢/٢)، والبخاري (٦٠)، ومسلم واللفظ له (٢٤١)، والنسائي (١١١)، وأبو داود (٩٧)، وابن
 ماجه (٤٥١).

^(١٢٤) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٤٢/٢)، ومسلم واللفظ له (٢٤٢)، وابن ماجه (٤٥٢).

^(١٢٥) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٣٣١/١٧)، والترمذي واللفظ له (٢٤٨٥)، وابن ماجه (١٣٣٤)، والدارمي (١٤٦٠)، وصححه
 الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٧٨٦٥).

سهلام بکهن، وه سیله ی په حم به جی بگه یه نن له گهل خزم و کهس و کارتاند، وه شه و نویژ بکهن له کاتیځدا خه لکی خه وتوون، نه گهر ئه م کارانه تان کرد ئه وه به سه لامه تی ده چنه به هه شته وه.

حیکمه ت له باس کردنی چوونه به هه شت به سه لامه تی بو موسلمانیک که ئه م کارانه ده کات، ئه وه یه: کاتیځک موسلمان به سهر پردی (صراط) دا ده پوات به سه لامه نی ده په پیته وه بیئه وه ی ناگری دوزه خ بیسو تینیت.

٢٠. هه ر موسلمانیک کو تا وشه ی (لا اله الا الله) بی ت:

هه ر موسلمانیک کو تا وشه ی ئه م زیکرانه بی ت ئه وه ده چیت به هه شته وه: ((لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)).

ها وه لانی به پیز أبوهریره و أبوسعید الخدری (خوایان لی پازی بی ت) ده فه رموون: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((إِذَا قَالَ الْعَبْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ: يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: صَدَقَ عَبْدِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَأَنَا أَكْبَرُ، وَإِذَا قَالَ الْعَبْدُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، قَالَ: صَدَقَ عَبْدِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَحْدِي، وَإِذَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، قَالَ: صَدَقَ عَبْدِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَلَا شَرِيكَ لِي، وَإِذَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، قَالَ: صَدَقَ عَبْدِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا لِي الْمُلْكُ وَلِي الْحَمْدُ، وَإِذَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، قَالَ: صَدَقَ عَبْدِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِي، مَنْ رَزَقَهُنَّ عِنْدَ مَوْتِهِ لَمْ تَمْسُهُ النَّارُ))^(١٢٦). واته: هه ر کاتیځک به نده ی موسلمان ووتی: "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ"، خوی په روه ردگار ده فه رموویت: به نده که م پاستی کرد، به پاستی هیچ

^(١٢٦) رواه الترمذي (٣٤٣٠)، وابن ماجه واللفظ له (٣٧٩٤)، وابن حبان (٨٥١)، والحاكم (٥/١)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع"

په رستراویك نښه به حق جگه له من، وه من له هه موو كهس و شتيك گه وره تر، وه هر كاتيک به ندهی موسلمان ووتی: "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ"، خوی په روه ردگار ده فره موویت: به نده كه م راستی كرد، به راستی هیچ په رستراویك نښه به حق جگه له من به تاك و ته نها، وه هر كاتيک به ندهی موسلمان ووتی: "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ"، خوی په روه ردگار ده فره موویت: به نده كه م راستی كرد، به راستی هیچ په رستراویك نښه به حق جگه له من، وه من هیچ هاو له و شه ريكيكم نښه، وه هر كاتيک به ندهی موسلمان ووتی: "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ"، خوی په روه ردگار ده فره موویت: به نده كه م راستی كرد، به راستی هیچ په رستراویك نښه به حق جگه له من، وه هه موو مولك و ده سه لات و سوپاس و ستايشی ته واو ته نها بو منه، وه هر كاتيک به ندهی موسلمان ووتی: "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ"، خوی په روه ردگار ده فره موویت: به نده كه م راستی كرد، به راستی هیچ په رستراویك نښه به حق جگه له من، وه هیچ هه لس و كه و توو هيزيك ناكريت جگه به من نه ييت، هر موسلمانيك له كاتي سه ره مه رگيدا نه مانه بليت نه وه ناگري دوزه خ نايسو و تينيت.

٢١. په ناگرتن به خوی په روه ردگار له ناگري دوزه خ:

هاو لهی به پيز انس كوپي مالك (خوی لی پازی بيت) ده فره موویت: پيغه مبه ر (ﷺ) فره موويه تی: ((مَا سَأَلَ رَجُلٌ مُسْلِمٌ الْجَنَّةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ قَطُّ، إِلَّا قَالَتْ الْجَنَّةُ: اللَّهُمَّ ادْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَلَا اسْتَجَارَ مِنَ النَّارِ، إِلَّا قَالَتْ النَّارُ: اللَّهُمَّ أَجِرْهُ))^(١٢٧). واته: هیچ به ندهيه کی موسلمان نښه له پياوان و ئافره تان سی جار داوی به هه شت بکات، ئیلا به هه شت ده لیت: خوی به نه وه به ندهيه بکه به هه شته وه، وه هیچ به ندهيه کی موسلمان نښه له پياوان و ئافره تان سی جار په نا ده گريت به

^(١٢٧) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٦٣/٢٤)، والترمذي واللفظ له (٢٥٧٢)، والنسائي (٥٥٢١)، وابن ماجه (٤٣٤٠)، والحاكم (٥٣٥/١)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٦٢٧٥).

خوای په‌روه‌ردگار له ئاگرى دۆزه‌خ ئیلا دۆزه‌خ ده‌لیت: خوايه ئه‌و به‌نده‌یه بپاریزه له ئاگرى دۆزه‌خ. وه‌ فه‌رمانمان پیکراوه که دواى هه‌موو ته‌حیاتیک و پيش سه‌لامدانه‌وه له نوێژدا په‌نا بگيرن به‌ خوای په‌روه‌ردگار له ئاگرى دۆزه‌خ، هه‌روه‌ك أبوه‌ریرة (خوای لى‌ پازى بیټ) ده‌فه‌رموویټ: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تى: ((إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ)) (١٢٨). واته: هه‌ر يه‌كێك له ئیوه‌ كاتیک ته‌حیاتان خویند پيش سه‌لامدانه‌وه په‌نا بگرن به‌ خوای په‌روه‌ردگار تا په‌ناتان بدات و بتان پارێزیت له ئاگرى دۆزه‌خ، واته: ئه‌و موسلمانانه‌و بلیټ: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ)). واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگار په‌نات پیده‌گرم له سزای ئاگرى دۆزه‌خ، وه‌ له سزای ناوگۆر، وه‌ په‌نات پیده‌گرم له نا‌په‌حه‌تى و تاقى بوونه‌وه‌ی ژيان و مردن، وه‌ په‌نات پیده‌گرم له فیتنه‌و ئاشوبی ده‌ججال.

هه‌ر موسلمانیک په‌نا بگريټ به‌ خوای په‌روه‌ردگار له ئاگرى دۆزه‌خ ئومیده‌ خوای په‌روه‌ردگار بپارێزیت لى، وه‌ پزگارى بکات له شالای ئاگرى دۆزه‌خ كاتیک به‌سه‌ر پردی (صراط) دا ده‌پوات.

٢٢. نازادکردنى (کۆيله):

هاوه‌لى به‌رێز أبوه‌ریرة (خوای لى‌ پازى بیټ) ده‌فه‌رموویټ: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تى: ((مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُسْلِمَةً أَعْتَقَ اللَّهُ بِكُلِّ عَصْوٍ مِنْهُ عَصْوًا مِنَ النَّارِ حَتَّىٰ فَرَجَهُ بِفَرَجِهِ)) (١٢٩). واته: هه‌ر

(١٢٨) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٩/٤)، والبخاري (١٣٧٧)، ومسلم واللفظ له (٥٨٨)، والترمذي (٣٦٠٤)، والنسائي (٥٥٠٥)، وابن ماجه (٩٠٩)، والدارمي (١٣٤٤).

(١٢٩) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٤٠/١٤)، والبخاري واللفظ له (٦٧١٥)، ومسلم (١٥٠٩)، والترمذي (١٥٤١)، والنسائي (٣١٤٥).

موسلمانیک بھندہ کی موسلمان نازاد بکات، ئوہ خوی پھروہردگار بھہر ئہندامیکی لاشہی ئو بھندہیہ ئہندامیکی لاشہی ئو موسلمانہ نازاد دھکات لہ ئاگری دۆزخ، تا داوینی ئو موسلمانہ بھ پزگارکردنی ئو بھندہیہ پزگار دھکات، (واتہ: خوی پھروہردگار ئو موسلمانہ پزگار دھکات لہ ئاگری دۆزخ بھ وینہی نازادکردنی ئو کۆیلہیہ، ہتا ئہگر ئو موسلمانہ بھ داوینی تاوانیشی ئہنجام دابیت ئوہ خوی پھروہردگار بھ نازاد کردنی ئو بھندہیہ نازادی دھکات، جگہ لہ زینا چونکہ زینا تاوانی گہورہیہ و پیویستی بھ تہوبہ ہہیہ).

چون "کۆیلہ" نازاد دھکەیت؟ یان چون پاداشتی کۆیلہ نازاد کردنت دھست دھکەویت؟

موسلمان خۆشەویست ئو پزگایانہی کہ ئیسلام گرتویہ تیہ بھر بو نازادکردنی کۆیلہ زۆن،

لہوانہ:

نازادکردنی کۆیلہ لہ کەفارەتی کوشتندا، خوی پھروہردگار دھفہرموویت: ﴿وَمَا كَانُ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسْلَمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۖ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا ۖ فَإِنْ كَانِ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسْلَمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ ۖ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ۖ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۹۲﴾ (النساء: ۹۲). واتہ: ہیچ باوہرداریک پزگہی پینہ دراوہو بو نیہ کہ باوہرداریکی تر بکوژیت مہگر بھ ہلہ، وہ ہر کەسێک مروقیکی باوہرداری بھ ہلہ کوشت، ئوہ دہبیت لہ تۆلہیدا دوو شت ئہنجام بدات، **یہکەم:** (فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ) نازادکردنی کۆیلہیہ کی باوہردار لہ بھر ئوہی تاوانیکی گہورہی ئہنجام داوہ، **دووہم:** (وَدِيَةٌ مُسْلَمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ) وہ خوینیکی بھ کەس و کاری کوژاوہ کە بدریت، (إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا) مہگر کەس و کاری کوژاوہ کە بیکہنہ صہدقہ و بیبہخشن و خوینی لینہستینن، (فَإِنْ كَانِ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ)

ئەگەر کوژراوەکە لە تیرەى خوانەناسانى دوژمنتان بوو، بەلام موسلمان بوو ئەو (ئەو کەسەى کە بە ھەلە کوشتویەتى) تەنھا کۆیلەىەکی باوەردار ئازاد دەکات، خوینی نادری، (وَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَقٌ فِدْيَةٌ مَسْلَمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ) (و ئەگەر ئەو مروڤە ئیماندارە کوژراوە لە تیرەىەکی خوانەناسى ھاوپیەمانتان بوو، ئەو دەبى تۆلەى خوینەکەى بە میراتگری کوژراوەکە بدریت و بەندەىەکی باوەرداریش ئازاد بکات، (فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ) جا ھەر کەسێک بەندەى دەست نەکەوت (توانای کرینی نەبوو، یان ھەر نەماوو، وەك ئیستا)، ئەو دەبیت دوو مانگ بەبەردەوامى و بى بەین تیکردن بە پۆژوو بیت (مەگەر نەخۆش بیت یان بەر پۆژانى جەژن بکەویت)، (تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ) تا خواى پەرەردگار تەوبە لە بکوژەکە وەربگریت، (وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا) خواى پەرەردگار زاناو کار بەجێیە دەزانیت چى فەرمان و بریارێک بۆ بەندەکانى چاکە.

ئازاد کردنى بەندە بۆ کەفارەتى (الظَّهَار): * خواى پەرەردگار دەفەرموویت: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَٰلِكُمْ تُعْطَوْنَ بِهِ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢﴾﴾ (المجادلة: ٣). واتە: ئەوانەى لە ژنەکانیان (ظَّهَار) دەکەن، پاشان پەشیمان دەبنەو لە قەسەى خویان و دەیانەویت بیان کەنەو بە ژنى خویان، ئەو کەسە پێش ئەوێ ئەم کارە بکات، دەبى کۆیلەىەکی باوەردار ئازاد بکات، (واتە: ئەو موسلمانە کاتێک (ظَّهَار) لە ژنەکەى دەکات و پاشان پەشیمان دەبیتەو پێش ئەوێ بجیتە لای و جیماعى لەگەڵدا بکات پێویستە بەندەىەکی

* الظَّهَار: ئەوێە پیاویک بە خێزانی بلت: تۆ وەکو دایکم وایت، یان وەکو پششى دایکم وایت، واتە: چۆن دایکم لێم حەرامە تۆش بەھەمان شیوە، ئەگەر پیاویک وای بە ژنەکەى ووت و پاشان پەشیمان بوو، ئەو پێش ئەوێ بجیتە لای خێزانەکەى پێویستە یەکیک لەو کەفارەتانە بدات کە لە ئایەتەکەدا باسکراوە (واتە: نابیت جیماع لەگەڵ خێزانەکەدا بکات تا کەفارەتى قەسەى نەدات).

باوه‌ردار ئازاد بکات، (ذَلِكُمْ تُوَعُّظُونَ بِهِ) ئه‌وه‌ی خوا واجبی کردۆته سه‌رتان له ئازادکردنی به‌نده ئامۆزگارییه‌که بۆتان و ئامۆزگاریتانی پێده‌کریّت تا جاریکی تر ئه‌و ووتانه به‌ده‌متاندا نه‌یه‌ت، وه‌ خوای په‌روه‌ردگاریش ئاگاداره به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که ئێوه ده‌یکهن.

ئه‌گه‌ر ئه‌و موسلمانه‌ی که (ظهار)ی له ژنه‌که‌ی کردووه و پاشان په‌شیمان ده‌بیته‌وه ئه‌وه پێش ئه‌وه‌ی بچێته لای خێزانی پێویسته به‌نده‌یه‌کی باوه‌ردار ئازاد بکات، ئه‌گه‌ر به‌نده‌ی ده‌ست نه‌که‌وت ئه‌وه ده‌بیّت دوو مانگ له‌سه‌ر یه‌ک و بێ به‌ین تێکردن به‌ پۆژوو بیّت، خو ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی ئه‌وه ده‌بیّت خواردنی شه‌ست که‌سی فه‌قیرو هه‌ژار بدات.

وه ئازادکردنی به‌نده له تو‌له‌ی که‌فاره‌تی سو‌ن‌ند خواردن‌دا، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویّت:

﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَرْتُمْ أَيْمَانَكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (المائدة: ٨٩)

(واته: خوا به سویندی سه‌رزاره‌کی و بێ‌مه‌به‌ست و بێ‌نیاز ناتانگړی و هه‌چتان له‌سه‌ر نانوو‌سیّت، به‌لام به‌و سویندانه ده‌تانگړی و له‌سه‌رتان ده‌نووسیّت که له دلتانه‌وه دێته‌ ده‌رو ناشیان به‌نه‌سه‌ر، جا هه‌ر که‌سیک سویندی ناو دلّ بخوات و نه‌یباته‌ سه‌ر، یان بۆی نه‌کرا، ئه‌وه ده‌بیّت که‌فاره‌تی بدات به‌م شیوه‌یه: خواردنی ده‌ که‌سی فه‌قیرو هه‌ژار بدات له‌و خۆراکه‌ مام ناوه‌ندییه که ئێوه پۆژانه به‌ مالّ و مندالّ و خێزانی خۆتانی ده‌ده‌ن، یان ده‌بیّ جل و به‌رگی ده‌ که‌سی فه‌قیرو هه‌ژار بکه‌ن، یان ده‌بیّت کۆیله‌یه‌ک ئازاد بکه‌ن، جا هه‌ر که‌سیک ئه‌وانه‌ی نه‌بوو ئه‌وه ده‌بیّت سی پۆژ به‌ پۆژوو بیّت، ئه‌وه‌یه که‌فاره‌تی ئه‌و سویندانه‌ی که به‌ ئه‌نقه‌ست خواردووتان و ده‌یان شکینن، ده‌ی که‌وابوو سوینده‌کانتان پاگرن و بیانپاریزن، به‌ ناچارى نه‌بیّت مه‌یان

شکینن، ئا بهو شیویه خوا یاساکانی خۆی پوون دهکاتهوه بۆتان تا ئیوهش سوپاسگوزاری یهروهردگارتان بن.

وہ نازادکردنی کویلہ وہکو کہفارت بونہو کہسہی کہ نہ پوژانی رہمہزاندا بہ پوژوہو جیماع نہگہل

خیزانیدا دهکات، هاوہلی بہریز أبوہریرۃ (خوای لیٰ رازی بیٹ) دہفہرموویٹ: جاریکیان لہگہل

يَبْغِيهِ مَبْرَدًا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) دَانِشْتَبُووين له مه جليسيك، بياوذك هات و ووتی: ((يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلَكْتُ،

فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا لَكَ؟ قَالَ: وَقَعْتُ عَلَى امْرَأَتِي وَأَنَا صَائِمٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

هَإِ تَحْدُ رَقَبَةً تُعْتِقُهَا؟ فَقَالَ: لَا، فَقَالَ: فَهَإِ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَابَعَيْنِ؟ قَالَ: لَا، قَالَ:

فَهَا تَجِدُ اطْعَامَ سَيِّئٍ مُسْكِنًا؟ قَالَ: لَا، فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَيُنَا نَحْنُ عِنْدَ

سَمِعْنَاكَ اللَّهُ (سَمِعْنَاكَ) اِذْ تُتَبَعُ فِيهِ تَمَّ وَالْعَقُ الْمُكْتَبُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : أَنْ السَّائِ أَنْفَاءً

فَيُصَلِّفُ فَيَقُولُ اللَّهُ أَجَلُ أَهْلِ مَنْ أَسْمَاءُ اللَّهُ فَمَ اللَّهُ مَا سَمَ:

[illegible][illegible]

۱۰. واته. نهی پیغمبر (ﷺ) به هیلاکدا چوم، پیغمبر

فەرمووی: چینه بو به هیلاک چووی؟ پیاوه که ووی: له کهل حیرانمدا جیعام کرد له

كانيكدا به پښتو بووم (له مانكي پډمه زاندا)، پيغه مېر (پيغه) فه رموي: ناي كويله يه ك شك

دهبهیت تا نازادی بکهیت؟ پیاوهکه ووتی: نهخیر، پیغهمبه ر (عالمگیر) فهرمووی: ئایا دهتوانی دوو

مانگ له سهر يه ك به پوژوو بيت؟ پياو ده كه ووتى: نه خير، پيغه مېبه ر (ﷺ) فه رموى: ئايا

دهتوانی خواردنی شه‌ست فه‌قیر بدهیت، پیاوه‌که ووتی: نه‌خیر، ابوهریره (خوای لی پازی بیت)

دەفەرمووئیت: پیغمبەر (ﷺ) تۆزیک مایەوہ سەبەتەیک خورمای بۆهات، پاشان فەرمووی: کۆ

(١٣٠) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٨٩/١٠)، والبخاري واللفظ له (١٩٣٦)، ومسلم (١١١)، والترمذي (٧٢٤)، وأبو داود (٢٣٩٠)،

بوو ئەو کەسەى کە پێشتر پرسىارى کرد؟ پىاوه کە ووتى من بووم؟ پىڤه مبهەر (ﷺ) فهرموى: بپۆ ئەو سەبەتە خورمايه به رهو بىکه به خىر، پىاوه کە ووتى: ئايا کەسێک ههيه له من فهقيرتر بىت تا بىکه مه خىرو بىدهمى؟ سوپند به خوا له م پەر پۆ ئەو پەرى شار مالێک نىيه له مالێ ئىمه هه ژارتر بىت، پىڤه مبهەر (ﷺ) پىکهنى تا ددانى پىروژى ده رکەوت، پاشان فهرموى: بپۆ ئەو سەبەتە خورمايه بکه خواردنى مال و مندالە کهت.

وه ئازادکردنى بهنده بۆ کەسێک کە بهنده کەى ئازاد دهدات، زاذان (خوای لى پازى بىت) ده فهرمووت: چووم بۆ لای ابن عُمَر (خوایان لى پازى بىت) بهنده يه کى ئازاد کردبوو، چىلکه يه کى يان شتىکى هه لگرت و ووتى: ئازادکردنى ئەو بهنده يه به ئەندازەى ئەو چىلکه داره خىرى تيا نىيه، به لام گویم له پىڤه مبهەر (ﷺ) بووه فهرموويه تى: ((مَنْ لَطَمَ مَمْلُوكَهُ أَوْ ضَرَبَهُ فَكَفَّارَتُهُ أَنْ يُعْتِقَهُ)) (١٣١). واته: هه رکەسێک له کۆيله کەى داو ئەزىه تى داو برىندارى کرد ئەوه کە فاره ته کەى ئازاد کردنىيه تى.

أبو مسعود الأنصاري (خوای لى پازى بىت) ده فهرمووت: کۆيله يه کم هه بوو لىم داو ئەزىه تىم دا، گویم له دهنگێک بوو له پشتمه وه دهيووت: خوای پهروهردگار به دهسه لاتره به سه رتا له دهسه لاتى تو به سه ره ودا، کاتێک ئاوپم دايه وه بىنيم پىڤه مبه ره (ﷺ)، ووتم: ئەى پىڤه مبه ره (ﷺ) ئازاد بىت له بهر خوا، پىڤه مبه ره (ﷺ) فهرموى: ((أَمَّا لَوْ لَمْ تَفْعَلْ لَلْفَحْتِكَ النَّارُ أَوْ لَمَسْتِكَ النَّارُ)) (١٣٢). واته: ئەگەر ئازادت نه ده کرد ئەوه شالاوى ئاگرى دۆزه خ ده تى گرت، يان ده تى سووتاند (واته: له دواپۆژدا). ئازادکردنى کۆيله ته نها له بهر خوای پهروهردگار، بى هىچ کە فاره تىک خىرو پاداشتى يه کجار زۆرى هه يه، وه خاوه نه کەى پزگار ده کات له ئاگرى دۆزه خ،

(١٣١) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٤/١٤٩)، ومسلم واللفظ له (١٦٥٧)، وأبو داود (٥١٦٨).

(١٣٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٤/١٤٩)، ومسلم واللفظ له (١٦٥٩)، والترمذي (١٩٤٨)، وأبو داود (٥١٥٩).

عَمْرُو كُورِی عَنبَسَةَ (خوای لى پازى بیټ) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تى: ((مَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مُّؤْمِنَةً كَانَتْ فِدَاءَهُ مِنَ النَّارِ)) (۱۳۳). واته: هەر موسلمانێك كۆيله‌یه‌كى باوه‌پدار ئازاد بكات ئه‌وه بۆى ده‌بیته‌ پرزگاركه‌رى له ئاگرى دۆزه‌خ.

هەر بۆیه پیاوچاكانى پيشینی ئه‌م ئوممه‌ته پيش‌پركیيان كردوو له ئازاد كردنى كۆيله، تا خيرو پاداشتی گه‌وه‌رى به‌نده ئازادكردنیان ده‌ست بكه‌وێت.

نافع (خوای لى پازى بیټ) ده‌فه‌رموویت: ابْنُ عُمَرَ (خوایان لى پازى بیټ) نه‌مرد تا هه‌زار یان زیاتر كۆيله‌ی ئازادكرد (۱۳۴).

وه حَكِيم كُورِی حِزَام (خوای لى پازى بیټ) له سه‌رده‌مى جاهلیدا سه‌د كۆيله‌ی ئازاد كردوو، وه دواى موسلمان بوونیشى سه‌د كۆيله‌ی ترى ئازاد كردوو (۱۳۵).

هاندانى ئیسلام و ده‌ست پيشخه‌رى موسلمانان بۆ كۆيله ئازاد كردن واى كرد كه كۆیلايه‌تى نه‌مینیټ، تا واى لیهاتوو موسلمان كۆيله‌یه‌ك نابینیټ تا پرزگارى بكات ئه‌گه‌ر یه‌كێك له‌و كه‌فاراتانه‌ی كه‌وته‌سه‌ر، یان بیه‌وێت خیری كۆيله ئازاد كردنى ده‌ست بكه‌وێت، ئه‌مه‌ش راستی فه‌رمووده‌ی خوای په‌روه‌ردگارى پى دیته‌دى كه له چه‌ند ئایه‌تێكدا ده‌فه‌رموویت: ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾ (النساء: ۹۲)، وه ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ (المائدة: ۸۹)، واته: ئه‌گه‌ر كه‌سێك كۆيله‌ی نه‌بوو یان ده‌ستی نه‌كه‌وت ئه‌وه با دوو مانگ له‌سه‌ر یه‌ك و بى به‌ین تێكردن به‌ پۆژوو بیټ (له‌ كه‌فاره‌تى كوشتندا)، یان سى پۆژ به‌ پۆژوو بیټ له‌ كه‌فاره‌تى سویند خوارندا (پاش ئه‌وه‌ی ئه‌و كه‌سه‌ سویندى خواردوو و نایباته‌ سه‌رو ده‌شكینیټ).

(۱۳۳) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱/۴۲)، والنسائي (۳۱۴۲)، وأبو داود (۳۹۶۶)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۰۵۰).

(۱۳۴) بروانه: صفة الصفوة لابن الجوزي (۱/۲۴۰).

(۱۳۵) بروانه: صفة الصفوة لابن الجوزي (۱/۳۱۳).

بەمەش بۆمان دەردەكەوئیت ئیسلام یەكەم دینه كە كۆیلە ی ئازاد كردوو بە ھۆكاری زۆر سووك و ئاسان.

موسلمانى خۆشەویست فەزڵ و بەرەكەتى خاى پەرەردگار زۆر بەسەرمانەو بە كاتێكدا بێبەشى نەكردوین لە خێرو پاداشتی كۆیلە ئازادكردن سەرەپای نەبوونی یان ئەستەم دەست كەوتنى (لە پۆزگاری ئەمڕۆماندا)، بەلكو چەند كاریكى خێرى بۆ داناوین بە كردنیان خێرو پاداشتی كۆیلە ئازاد كردنمان دەست دەكەوئیت، ئەمەش واتای پزگار بوونە لە ئاگرى دۆزەخ، بەلام ئەم كارە خێرانە شوینی كە فارەتى كوشتن و ڤھار و سوئند خواردن و... ناگرێتەو.

**ئەو كارە خێرانەى خێرو پاداشتی كۆیلە ئازاد كردنیان ھەبە
ئەمانەن**

یەكەم: سورانەو بە دەورى كەعبەى پیرۆزدا (الطواف):

إِبْنُ عُبَيْدٍ كَوْرَى عُمَيْر (خوایان لى پازى بیّت) لە باوكیەو دەگێرێتەو دەفەرمووئیت: جارێكیان "عَبْدُ اللَّهِ كَوْرَى ئیمامى عُمَر" م بینى (خوایان لى پازى بیّت) لە پوكنى (الیمانى) و پوكنى (بەردەرەشەكە "الحَجَرُ الْأَسْوَد") زیاد دەچوو پێشەو، ھىچ كات ھاوئلانى بەپێزى پێغەمبەرم (ﷺ) نەبینیبو بەو شیوہیە، منیش ووتم: ئەى باوكى عَبْد الرَّحْمَن دەتبینم لە پوكنى (الیمانى) و پوكنى (بەردەرەشەكە) زیاد دەچیتە پێشەو، ھىچ كات ھاوئلانى بەپێزى پێغەمبەرم (ﷺ) نەبینیو بەو شیوہیە، "عَبْدُ اللَّهِ كَوْرَى ئیمامى عُمَر" (خوایان لى پازى بیّت) فەرمووی: بۆیە ئەو كارە دەكەم، چونكە گویم لە پێغەمبەر (ﷺ) بوو فەرموویەتى: ((إِنَّ مَسْحَهُمَا كَفَّارَةٌ لِلْخَطَايَا))، واتە: دەست ھێنان بە پوكنى (الیمانى) و پوكنى (بەردەرەشەكە "الحَجَرُ الْأَسْوَد")

دهبیته هۆکاری لیخۆش بوون و سپینهوهی تاوانهکان. وه گویم له پیغه مبه‌ر (ﷺ) بووه
 فهرموویه‌تی: ((مَنْ طَافَ بِهَذَا الْبَيْتِ أُسْبُوعًا فَأَخْصَاهُ كَانَ كَعَتَقِ رَقَبَةٍ لَا يَضَعُ قَدَمًا وَلَا يَرْفَعُ أُخْرَى
 إِلَّا حَطَّ اللَّهُ عَنْهُ خَطِيئَتَهُ وَكَتَبَ لَهُ بِهَا حَسَنَةً)) (١٣٦). واته: ههر که سیك به دهوری ئەم بهیته‌دا
 بسوڕیته‌وه هه‌وت جار بێ که‌م و زیاد، ئەوه خێرو پاداشتی کۆیله ئازاد کردنیکی هه‌یه، وه ئەو
 که‌سه‌ی که ته‌واف ده‌کات هه‌چ پێیه‌کی هه‌لناگرێ و ئەوی تریان دانانی‌ت ئیلا خوای په‌روه‌ردگار
 تاوانیکی پێ ده‌سپریته‌وه‌و خیریکی بۆ ده‌نووسی‌ت.

ده‌ی که‌وابوو ئە‌ی موس‌لمانی خۆشه‌ویست کاتی‌ک ری‌ت که‌وته ئە‌و شوینه‌ پیرۆزه ته‌واف زۆر بکه‌و
 کات‌ت به‌ بازارپو سه‌ردانی شوینی‌ک مه‌کوژه که له سوننه‌‌تدا نه‌هاتوه، چونکه ئە‌و خیره
 گه‌وره‌یه‌ت له ده‌ست ده‌چیت و له هه‌چ شوینی‌کی سه‌ر پووی زه‌وی ده‌ست‌ت ناکه‌ویت.

دووهم: کردنی دوو پکات نویژی سوننه‌ت له دوا‌ی ته‌واف کردن، وه هاتوو چۆی نیوان سه‌فاو مه‌پوه:

ئیمامی عُمَر (خوای لی‌ پازی بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموویه‌تی: ((... وَأَمَّا رَكْعَتَاكَ
 الطَّوَافَ، كَعَتَقِ رَقَبَةٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَأَمَّا طَوَافُكَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ بَعْدَ ذَلِكَ كَعَتَقِ سَبْعِينَ رَقَبَةً
 ...)) (١٣٧). واته: ... کردنی دوو پکات نویژت له دوا‌ی ته‌واف پاداشتی ئازاد کردنی کۆیله‌یه‌کی
 هه‌یه له نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر إسماعیل (عليه‌السلام)، وه هاتوو چۆی نیوان سه‌فاو مه‌پوه‌ت له دوا‌ی ئە‌و
 دوو پکات نویژه پاداشتی ئازاد کردنی هه‌فتا کۆیله‌ی هه‌یه

هاتوو چۆی نیوان سه‌فاو مه‌پوه نا‌کریت به‌بێ کردنی هه‌ج و عومره، له‌مه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌ویت
 کردنی هه‌ج و عومره خاوه‌نه‌که‌ی پزگار ده‌کات له ناخۆشی و نا‌په‌هه‌تی ئاگری دۆزه‌خ کاتی‌ک
 موس‌لمان به‌سه‌ر پردی (صِراط) دا ده‌پوات.

(١٣٦) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٣/١٢)، والترمذي واللفظ له (٩٥٩)، والنسائي (٢٩١٩)، وابن ماجه (٢٩٥٦)، والحاكم

(٤٨٩/١)، وقال الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب": صحيح لغيره (١١٣٩).

(١٣٧) رواه الطبراني، والبخاري، وقال الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب": حسن لغيره (١١١٢).

سَیْیه: جیهاد کردن له پیناو خوای پهروەردگادا:

عَمِرُو كُورِی عَنبَسَةَ (خوای لی پازی بیّت) ده‌فه‌رموویّت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((مَنْ رَمَى الْعَدُوَّ بِسَهْمٍ فَلَبَّغَ سَهْمَهُ أَخْطَأَ أَوْ أَصَابَ فَعِدْلُ رَقَبَةٍ))^(۱۳۸). واته: هەر موسلمانێك تیریك بهاویّت بۆ دوژمن و پیی بگات، بیپیکیّت یان نا (به‌ر دوژمن بکه‌ویّت و بیکوژیّت یان نه‌یکوژیّت)، ئه‌وه پاداشتی ئازاد کردنی کۆیله‌یه‌کی هه‌یه.

وه هاوه‌لی به‌ریز أبو نجیح (خوای لی پازی بیّت) ده‌فه‌رموویّت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((مَنْ رَمَى بِسَهْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَهُوَ عِدْلُ مُحَرَّرٍ))^(۱۳۹). واته: هەر موسلمانێك تیریك بهاویّت له پیناو خوای په‌روەردگادا ئه‌وه پاداشتی ئازاد کردنی کۆیله‌یه‌کی هه‌یه.

موسلمانێ خۆشه‌ویست له‌م فه‌رموودانه ئه‌وه‌ت بۆ ده‌رده‌که‌ویّت که تیر هاویشتن به‌ نییه‌تی جیهاد کردن له‌ گه‌ڵ کافراندای خێرو پاداشتی ئازاد کردنی کۆیله‌ی هه‌یه.

چواره‌م: یارمه‌تی دانی برای موسلمانان، قه‌رز پێدانی، ڕی پێشاندانی که‌سیکی ڕی لی تیکچوو، یان که‌سیکی نابینا:

هاوه‌لی به‌ریز براء کورِی عازب (خوای لی پازی بیّت) ده‌فه‌رموویّت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((مَنْ مَنَحَ مِنْحَةً وَرَقٍ أَوْ مِنْحَةً لَبَنٍ أَوْ هَدَى زُقَافًا فَهُوَ كَعَتَاقٍ نَسَمَةٍ))^(۱۴۰). واته: هەر موسلمانێك قه‌رز بدا به‌ موسلمانێك، یان "ووشتره‌که‌ی، مانگا‌که‌ی، مه‌په‌که‌ی... بداتی تا سوودی لی

^(۱۳۸) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۲/۱۴)، وابن ماجه (۲۸۱۲)، والحاكم (۹۵/۲)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (۱۲۸۵).

^(۱۳۹) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۷۷/۲۱)، والترمذي (۱۶۳۸)، والنسائي (۳۱۴۳)، والحاكم (۱۲۱/۲)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۲۶۸).

^(۱۴۰) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۱۶۳/۱۵)، والترمذي (۱۹۵۷)، وابن حبان (۵۰۹۶)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۶۵۵۹).

ببینیت "شیره‌که‌ی بدۆشیت" پاشان بۆی بگێڕیت‌ه‌وه، یان پێنمونی که‌سیکی پێ لێ تێکچوو بکات یان ده‌ستی نابینایه‌ک بگێیت، ئه‌وه خێرو پاداشتی ئازاد کردنی کۆیله‌یه‌کی هه‌یه .
ئهم کاره‌ خێرانه که لابرندی ناخۆشی و ناره‌حه‌تی موسلمانانه، به‌ کردنی هه‌ر یه‌کیکیان خوای په‌روه‌ردگار خێرو پاداشتی ئازاد کردنی کۆیله‌یه‌کت بۆ ده‌نووسیت.

پێنجهم: خویندنی ئهم زیکره‌ له‌ دواى نوێژى به‌یانی و ئیواره‌ ده‌ جار، (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ):

هاوه‌لێ به‌رێز أبو ایوب الأنصاري (خوای لێ پازی بیّت) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: هه‌ر موسلمانێک به‌یانیا‌ن ده‌ جار بلێت: ((لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) ئه‌وه: ((كُتِبَ لَهُ بِكُلِّ وَاحِدَةٍ قَالَهَا عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَرَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا عَشْرَ دَرَجَاتٍ، وَكُنَّ لَهُ كَعِتْقِ عَشْرِ رِقَابٍ، وَكُنَّ لَهُ مَسْلَحَةٌ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ إِلَى آخِرِهِ، وَلَمْ يَعْمَلْ يَوْمَئِذٍ عَمَلًا يُفْهَرُحُنَّ، وَإِنْ قَالَهَا حِينَ يُمَسِّي فَمِثْلُ ذَلِكَ))^(١٤١). واته‌: هه‌ر موسلمانێک به‌یانیا‌ن ده‌ جار ئهم زیکره‌ی خویند ئه‌وه هه‌ر به‌ یه‌کجار ووتنی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ...) خوای په‌روه‌ردگار ده‌ چاکه‌ی بۆ ده‌نووسیت، وه‌ ده‌ خراپه‌ی له‌سه‌ر لا ده‌بات، وه‌ ده‌ پله‌ به‌رزى ده‌کاته‌وه، وه‌ ده‌ جار ووتنی ئه‌و زیکره‌ خێرو پاداشتی ئازاد کردنی ده‌ کۆیله‌ی هه‌یه، وه‌ خوای په‌روه‌ردگار ئه‌و زیکرانه‌ بۆ ئه‌و موسلمانانه‌ ده‌کاته‌ سیلاح و پارێزه‌ریک له‌ به‌یانی هه‌تا ئیواره‌ ده‌پاریزیت، وه‌ هه‌چ که‌سیک چاکه‌ی ناگاته‌ ئه‌و موسلمانانه‌ مه‌گه‌ر که‌سیک به‌ وینه‌ی ئه‌و یان زیاتری کردبیت، وه‌ ئه‌گه‌ر موسلمان ئیواره‌ش ده‌ جار ئه‌و زیکره‌ی خویند ئه‌وه ئه‌و هه‌موو خێرو چاکه‌یه‌ی بۆ ده‌نووسیت.

^(١٤١) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٣٥/١٤)، والترمذي (٣٥٣٤)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٦٦٠).

خویندنی ئەم زیکره به یانیان ده جارو ئیواران ده جار خێرو پاداشتی ئازاد کردنی بیست کۆیله ی ههیه .

شه شههه: ووتنی ئەم زیکره پوژانه سهه جار، ((لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)):

هاوه لای به پیز أبوه ریره (خوای لای پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبهه (ﷺ) فه رموویه تی: ههه موسلمانیک پوژی سهه جار بلیت: ((لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) ئەوه ((كَانَتْ لَهُ عِدْلَ عَشْرِ رِقَابٍ وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةٌ حَسَنَةٍ وَمُحِيتَ عَنْهُ مِائَةٌ سَيِّئَةٍ وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمْسِيَ وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلٍ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحَدٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ))^(١٤٢). واته: ههه موسلمانیک پوژی سهه جار ئەم زیکره ی خویند ئەوه خێرو پاداشتی ئازاد کردنی ده کۆیله ی بۆ ده نووسریت، وه سهه چاکه ی بۆ ده نووسریت، وه سهه تاوانی ده سپدریت هه، وه بۆی ده بیته پاریزه ره شه ی تان ئەو پوژه تا ئیواره، وه هیه چ که سیك نایات له دوا پوژدا به وینه ی ئەو موسلمان هه خێرو چاکه ی هه بیت، مه گهه موسلمانیک ئەو زیکره کرد هه ی چاکه ی زیاتری کرد بیت.

موسلمان ی ئازیز ده توانیت سهه جار ئەم زیکره بلیت له چاره که سه عاتی کدا، له ناو سه یاره دا بیت، یان بۆ سهه کاره کهت بجیت، یان له بازار بیت، یان بۆ مزگهه وت بجیت،..... جا ئەم هه موو خیره له ده ست خۆت مه ده .

هه وه تههه: ووتنی ئەم زیکرانه سهه جار له پوژی کدا (اللَّهُ أَكْبَرُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ):

ههه موسلمانیک ئەم زیکرانه سهه جار بخوینیت خێرو پاداشتی ئازاد کردنی سهه کۆیله ی بۆ ده نووسریت، أم هانی (خوای لای پازی بیت) ده فه رموویت: چووم بۆ لای پیغه مبهه (ﷺ) پیم

^(١٤٢) رواه الإمام مالك (٤٨٦)، وأحمد "الفتح الرباني" (٢١٦/١٤)، والبخاري (٣٢٩٣)، ومسلم (٢٦٩١)، والترمذي (٣٤٦٨)، وابن ماجه (٣٧٩٨).

ووت: ئەى پىڭەمبەر (ﷺ) پىر بوومە و بىتاقەت بوومە (واتە: ناتوانم ھەموو کارىكى خىر بکەم) کارىكى چاکم پى بلى (تا بە دانىشتنە وە بىکەم و شوینى ھەندى عىبادەتم بۆ بگريتنە وە کە ناتوانم بىکەم)، پىڭەمبەر (ﷺ) ھەرمووى: ((كَبْرِي اللّٰهُ مِائَةً مَّرَّةً، وَ اَحْمَدِي اللّٰهُ مِائَةً مَّرَّةً، وَسَبَّحِي اللّٰهُ مِائَةً مَّرَّةً، خَيْرٌ مِنْ مِائَةِ فَرَسٍ مُلَجِمٍ مُسْرَجٍ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ، وَخَيْرٌ مِنْ مِائَةِ بَدَنَةٍ، وَخَيْرٌ مِنْ مِائَةِ رَقَبَةٍ))^(۱۴۳). واتە: سەد جار بلى (اللّٰهُ أَكْبَرُ)، وە سەد جار بلى (الْحَمْدُ لِلّٰهِ)، وە سەد جار بلى (سُبْحَانَ اللّٰهِ)، ووتنى ئەمانە خىرتەرە لە ئامادەکردنى سەد ئەسپى لغا و کراو لە پىناو خواى پەرەردگاردا (بۆ جىھاد)، وە خىرتەرە لە بەخشىنى سەد ووشتر، وە خىرتەرە لە ئازاد کردنى سەد کۆيلە.

نرخى ئازادکردنى سەد کۆيلە لە سەدان ملیۆن دینار زیاتەرە، ھەر موسلمانیک ئەم زیکرانە بلیت ئەو وەك ئەو وایە ئەوئەندە پارەيەى کردبیت بە خىرو قەلایەكى پۆلایینی لە نیوان خوى و ئاگرە دروست کردبیت کاتیک بەسەر پردى (صراط) دا دەروات.

بەشى سىيەم:
نارەحەتییەکانى سەر پردى (صراط) و ئەو کارانەى کە پوناكى دەکەنەو

نارەحەتى و تاریكى سەر پردى (صراط) زۆر زۆرە لە کاتیکی ئەوئەندە تاریکە موسلمان ھیچ نابینیت، مەگەر کەسانیک خواى پەرەردگار پوناكى پى بەخشیبیت و پردى (صراط) ی بۆ پوناك کردبیتنەو، لە پاداشتی ئەو کردەو چاکانەى کە لە دونیادا کردوویانە، لە کاتیکی ئاگرى دۆزەخ ئەوئەندە رەش و تاریکە تروسکەیکە پوناكى تیدا نییە، ھاوێلى بەرپز أبوهريرة (خواى لى

^(۱۴۳) حسنه الشيخ الألباني في "صحيح سنن ابن ماجه" (۱۲۵۲/۲)، رقم: ۳۸۱۰.

پازی بیټ) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((أَتَحْسِبُونَ أَنَّ نَارَ جَهَنَّمَ مِثْلُ نَارِكُمْ هَذِهِ؟ هِيَ أَشَدُّ سَوَادًا مِنَ الْقَارِ، هِيَ جُزْءٌ مِنْ بَضْعَةٍ وَسَتَيْنِ جُزْءًا مِنْهَا))^(۱۴۴). واته: ئایا وا گومان ده‌به‌ن که ئاگری دۆزه‌خ وه‌کو ئاگری دونیاتان وایه؟ نه‌خیر ئاگری دۆزه‌خ په‌شته‌ره له‌ قیر، ئاگری دنیا به‌شیکه له‌ شه‌ست و ئه‌وه‌نده به‌شی ئاگری دۆزه‌خ (واته: ئاگری دۆزه‌خ شه‌ست و ئه‌ونده جار په‌شته‌رو گه‌رم‌ترو به‌ تینتره له‌ ئاگری دنیا).

هاوه‌لی به‌پێژ ئوبان (خوای لی پازی بیټ) ده‌فه‌رموویت: جارێکیان لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ستا بووم، زانایه‌ک له‌ زاناکانی جوله‌که‌ هات و وتی سه‌لامت لی‌بیټ ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ)، ئوبان (خوای لی پازی بیټ) ده‌فه‌رموویت: پالێکم پێوه‌ناو ئه‌زیه‌تمدا، زانا جوله‌که‌ وتی: بۆ پالم پێوه‌ ده‌نیی؟ منیش وتی: بۆ نالێی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئه‌ویش وتی: ئیمه‌ بانگی ده‌که‌ین به‌و ناوه‌ی که ئه‌هله‌که‌ی ناویان ناوه‌، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ناوم "مُحَمَّد"ه‌، ئه‌هله‌که‌م به‌و ناوه‌ ناومیان ناوه‌، زانا جوله‌که‌که‌ وتی: بۆ ئه‌وه‌ هاتووم بۆلات تا چه‌ند پرسیارێکت لی بکه‌م، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: جا هه‌ر شتی‌کت بۆ باس بکه‌م سوودت پێده‌گه‌یه‌نیټ؟ جوله‌که‌که‌ وتی: گوێی لێده‌گرم، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چیلکه‌ دارێکی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو له‌ زه‌وی ده‌خشاندا، وتی: پرسیار بکه‌، جوله‌که‌که‌ وتی: خه‌لکی له‌ کوێن له‌و پۆژه‌ی که ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌گۆردرین؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: (هُمْ فِي الظُّلْمَةِ دُونَ الْجِسْرِ) له‌ تاریکیدان له‌سه‌ر پردی (صراط)، جوله‌که‌که‌ وتی: یه‌که‌م که‌س کێیه‌ به‌سه‌ریا ده‌په‌رپته‌وه‌؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: (فُقَرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ) فه‌قیرو هه‌ژاره‌ کوچکردوو ده‌کانن، جوله‌که‌که‌ وتی: کاتێ ده‌چه‌نه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ چییان ده‌دریټی، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: جه‌رگی حووت، جوله‌که‌که‌ وتی: دوا ئه‌وه‌ چی خواردنیکیان ده‌دریټی؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: (يُنْحَرُ لَهُمْ ثَوْرُ الْجَنَّةِ الَّذِي كَانَ

^(۱۴۴) صححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٣٦٦٦)، الجامع الصحيح للسنن والمسانيد (٣/ ٣٣٤)

يَا كُلُّ مَنْ أَطْرَفَهَا) گای به ههشتیان بۆ سهر دهبردیت، که له دهورو پشتی به ههشت دهله وهپیت، جوله که که ووتی: ئه ی خواردنه وهیان چیه؟ پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: (مِنْ عَيْنٍ فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا) خواردنه وهیان له کانێ و چاوه که که پئی دهووتریت (السَّلْسَبِيل)، جوله که که ووتی: راسته فهرمووی. کاتیک هاتم بۆلات و ئه و پرسیارانه تم لی کرد، مه به ستم ئه وه بوو راستی پیغه مبهریتی (ﷺ) تۆم بۆ ده ربکه ویت، چونکه هیچ کهس له سهر پووی زهوی وه لامی ئه م پرسیارانه نازانیت مه گهر پیغه مبهرێک (ﷺ)، یان پیاوێک، یان دوو پیاو، زانا جوله که که ووتی: پرسیاریکی ترت لیده که م، پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: جا ههر شتیکت بۆ باس بکه م سوود پیده که یه نیت؟ جوله که که ووتی: گوئی لیده گرم، هاتووم پرسیارێ مندالت لی بکه م (واته: ئایا پیش له دایک بوونی ده زانیت کۆره یان که؟)، پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: (مَاءُ الرَّجُلِ أْبْيَضُ وَمَاءُ الْمَرْأَةِ أَصْفَرُ، فَإِذَا عَلَا مِنْهُ الرَّجُلُ مَنِي الْمَرْأَةِ أَذْكَرًا بِإِذْنِ اللَّهِ تَعَالَى، وَإِذَا عَلَا مِنْهُ الْمَرْأَةُ مَنِي الرَّجُلِ آتَنَّا بِإِذْنِ اللَّهِ). واته: ئاوی پیاو سپییه و ئاوی ئافره تیش زهرده، ئه گهر ههر دووکیان کۆبونه وه، ئاوی پیاوه که زال بوو به سهر ئاوی ئافره ته که دا ئه وه منداله که کۆر ده بیته به ویستی خوای پهروه ردگار، وه ئه گهر ئاوی ئافره ته که زال بوو به سهر ئاوی پیاوه که دا ئه وه منداله که کچ ده بیته به ویستی خوای پهروه ردگار، جوله که که ووتی: راسته فهرموو به راستی تۆ پیغه مبههری خوایت (ﷺ)، پاشان پشتی هه لکردوو رویشته، پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: ((لَقَدْ سَأَلَنِي هَذَا عَنْ الَّذِي سَأَلَنِي وَمَا لِي بِشَيْءٍ مِنْهُ عِلْمٌ حَتَّى أَتَانِي اللَّهُ بِهِ))^(١٤٥). واته: کاتیک ئه و جوله که یه پرسیارێ ئه و شتانه ی لی کردم، زانیاریم به هیچیان نه بوو تا خوای پهروه ردگار فیتری کردم و ئاگاداری کردم وه.

^(١٤٥) رواه الإمام مسلم (٣١٥)، والبيهقي في "السنن الكبرى" (١ / ١٦٩، رقم: ٨٣٠)

کاتیك ئاسمانه كان و زهوى دهگۆردیڤرین به ئاسمان و زهوى تر، خهلكى له ناپهههتى و تاریکیدان لهسه پردي (صراط)، ههروهك دایكى ئیمانداران خاتوو عایشه لهه بارهیهوه فهرموودهیه کمان له پیغه مبهروهه (ﷺ) بۆ دهگێڕیتهوه دهفه رموویت: پرسیارم له پیغه مبههر (ﷺ) کرد سه بارهت بهه ئایهته: ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ ۖ﴾ (إبراهيم: ٤٨). واته: لهو پۆژهدا كه قیامهته ئاسمانه كان و زهوى دهگۆردیڤریت بۆ ئاسمان و زهوى تر. و وتم: ئهوى پیغه مبههر (ﷺ) لهو پۆژهدا خهلكى له كوین؟ ئه ویش فهرمووی: لهسه پردي (صراط)ن، له رپویه تیكى تردا كه ئیمامی الترمذی دهگێڕیتهوه، فهرمووی: خهلكى لهو پۆژهدا له تاریکیدان لهسه پردي (صراط) (١٤٦).

لهو کاتهدا خوای پهروهردگار پوناكى به ئیمانداران و دووپووان ده بهخشیت، پێی دهپۆن لهسه پردي (صراط)، له ناكاو "لهو تاریكى و ناپهههتییه" پوناكى دووپووه كان دهكوژیتهوه، تا بكهونه ناو ئاگرى دۆزهخهوه، پوناكى ئیمانداران ده مینیتهوه بهلام ههركهس به پێی كردهوه كانیههتی. أبو الزبير (خوای لى پازى بیت) دهفه رموویت: ئاگام لیبوو پرسیار له جابر كوبرى عبدالله كرا (خوایان لى پازى بیت) ده بارهه: (وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا) ئه ویش فهرمووی: له دواپۆژدا دین، بانگى ئوممهتان دهكریت به په رستراوه كانیا نهوه (ئهوهى له دونیادا په رستوویانه) ئوممهت له دواى ئوممهت، دواى ئهوه خوای پهروهردگار دیت بۆ لامان و پیمان ده لیت: كیتان دهوئ و چاوه پێی كى دهكه ن؟ موسلمانان ده لین: چاوه پێی پهروهردگارمان دهكهین، خوای پهروهردگار دهفه رموویت: من پهروهردگار تانم، ئیمهش ده لین ده مانه وئ بتهبین، خوای پهروهردگار خوئ پيشانیان ده دات و پیده كه نیت، خوای پهروهردگار دهیان بات و ئهوانیش شوینی دهكهون،

(١٤٦) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٨٩/١٨)، ومسلم (٢٧٩١)، و الترمذی (٣١٢١)، وابن ماجه (٤٢٧٩)، والدارمي (٢٨٠٩)،

وابن حبان (٣٣١)، والحاكم (٤٧٣/٢).

پاشان خوای په‌روه‌ردگار پوناکیان پیده‌به‌خشیت ئیماندار بن یان دوو‌پوو، ئەوانیش دواى پوناکیه‌که‌یان ده‌که‌ون تا له‌سه‌ر پردی (صِراط) پیى بپه‌پنه‌وه، له‌سه‌ر پردی (صِراط) قولاپ و درکی ئاگرینی لییه ئەو که‌سانه ده‌گریت که خوای په‌روه‌ردگار ویستی لییه، پاشان پوناکی دوو‌پوو‌ه‌کان ده‌کوژیت‌ه‌وه، موسلمانان له‌سه‌ر پردی (صِراط) ده‌په‌پنه‌وه‌و پزگاریان ده‌بیّت، یه‌که‌م کۆمه‌ل که ده‌په‌پنه‌وه‌و پزگاریان ده‌بیّت ده‌م و چاویان دره‌وشاوه‌یه وه‌کو مانگ له‌شه‌وی چوارده‌دا، هه‌فتا هه‌زار که‌سن لیپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا ناکریت (سزا نادرین)، پاشان کۆمه‌لی دواى ئەوان که ده‌په‌پنه‌وه‌و پزگاریان ده‌بیّت وه‌کو ئەستیره‌کانی ئاسمان دره‌وشاوه‌ن، پاشان کۆمه‌ل کۆمه‌ل به‌و شیوه‌یه ده‌په‌پنه‌وه‌و پزگاریان ده‌بیّت، پاشان شه‌فاعه‌ت رێگه پیده‌دریت، موسلمانان شه‌فاعه‌ت ده‌که‌ن، به‌هۆی شه‌فاعه‌تیانه‌وه که‌سانیک له‌ئاگری دۆزه‌خ درده‌که‌ن ووتویانه: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، وه‌له‌دلایندا خێرو چاکه‌هه‌بووه‌به‌ئەندازه‌ی ده‌نکه‌جۆ، درده‌هینرین له‌ئاگری دۆزه‌خ و له‌ده‌وری به‌هه‌شت داده‌نرین، ئەه‌لی به‌هه‌شت ئاویان به‌سه‌ردا ده‌که‌ن، ئەوانیش ده‌گه‌شیننه‌وه (سووتاویان چاک ده‌بیته‌وه‌و ره‌شی‌تیان نامینیت) به‌وینه‌ی دانه‌ویلّه چۆن ئاوی به‌سه‌ردا ده‌پوات ده‌پویت و ده‌گه‌شیته‌وه، ئەوانیش به‌و ئاوه‌ ده‌گه‌شیننه‌وه، پاشان ئەو موسلمانانه به‌رده‌وام داواى به‌هه‌شت ده‌که‌ن تا خوای په‌روه‌ردگار به‌وینه‌ی دونیاو ده‌جار ئەوه‌نده‌ی دنیا مولکیان پیده‌دات (١٤٧).

خوای په‌روه‌ردگار دیمه‌نی ئیماندارانمان بۆ باس ده‌کات که له‌پوناکیدا ده‌پۆن، وه‌دیمه‌نی دوو‌پوو‌انمان بۆ باس ده‌کات چۆن پوناکیان ده‌کوژیت‌ه‌وه‌و داوا له‌ئیمانداران ده‌که‌ن تا چاوه‌ڕێیان بکه‌ن و ئەمانیش به‌هۆی پوناکی ئەوانه‌وه‌بتوانن له‌تاریکی سه‌ر پردی (صِراط) پزگاریان بیت و بپه‌پنه‌وه، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ

(١٤٧) رواه الإمام أحمد "المسند" (١٤٧٦٣)، ومسلم موقوفا على جابر ٢ (١٩١).

بُشِّرْكُمْ الْيَوْمَ جَنَّتْ بَعْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِيدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُتَفِقُونَ وَالْمُنْفِقَتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انظُرُونَا نَقْتِسِ مِنْ ثَوْرِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمْ الْأَمَانِيُّ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ قَالِيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَىٰكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ (الحديد: ١٢ - ١٥). واته: پوژی قیامت پیاوان و ئافره تانی ئیماندار ده بینی پوناکیه که یان له بهر دهم و لای راستیانه وه دهره وشیته وه، فریشته پییان ده لئین: مژده تان لیبت ئه مپو به باخ و باختیک که جوگه و پووبار به ژیر درخت و کوشکه کانیاندا ده پوات، به هه میشه یی و هه تا هه تای تیایدا ده مینه وه، به راستی ئه وه یه سه رکه وتن و سه رفرازی گه وه، (یَوْمَ يَقُولُ الْمُتَفِقُونَ وَالْمُنْفِقَتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انظُرُونَا نَقْتِسِ مِنْ ثَوْرِكُمْ) له و پوژدها پیاوانی دوو پوو و ئافره تانی دوو پوو به ئیمانداران ده لئین: چاوه پوانیمان بکه ن تا له نوورو پوناکیه که تان وهرگرین، (قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا) پییان ده ووتری: بگه پینه وه بو دواوه تان (دنیا) و له وی پوناکی وهربگرن، (فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ) یه کسه به ره به ستیک (دیواریک) ده خریته نیوان ئیمانداران و مونا فیه کهان، دهرگایه کی تیا یه، دیوی ناوه وهی په حمه تی تیا یه (ئه وهی له ئیمانداره کهانه وه دیاره)، له دیوی دهره وه شی سزای تیا یه (ئه وهی له مونا فیه کهانه وه دیاره)، دوا ی ئه وه به هه شتی کهان ده چنه به هه شته وه، (يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ) مونا فیه کهان بانگیان لیده کهن و ده لئین: باشه ئیمه له گه ل ئیوه نه بووین "له دنیا"، موسلمانان ده لئین: (بَلَى وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ) به لئ به پوالت له گه لمان بوون، به لام ئیوه خوتان تووشی دوو پووی کرد، وه هه میشه چاوه پوانیتان ده کرد تا ئیمه تووشی به لا بین، وه که له سوره تی (التوبة) دا خوی په روه ردگار ده فه رموویت: (وَيَرْيَضُ بِكُمْ

الدَّوَّائِرِ خَوَّيَان مَه لَاس دَابُوو تا زِيَان به مَوسَلْمَانَان بَگه يه نَن، (وَأَزَيْتَبْتُمْ) وه هه مِيشه له دوو دَلِي و گوماندا ده ژيان به رامبهر دينه كه ي خَوا، (وَأَزَيْتَبْتُمْ وَعَزَيْتَبْتُمْ أَلَامَانِي حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَيْتَبْتُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ) وه هيواو ئاره زووي ناشياو فريوي دابوون، تا فه رمانِي خَوا هات (مردن)، وه شه يتاني نه فرهت ليكراو خراپه كاريش فريوي دابوون به رامبهر فه رمانه كانِي خَوا، ده ي كه وابوو (فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوِيَّتُكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَانِكُمْ وَيَسْ أَلْمَصِيرُ) ئه مِرْو هِيچ فِدييه كه له ئيوو ئه وانه ي كه بِي باوه پبوون وه رنا گيرِيَت، شوِيَن و جِيگه تان ئاگري دۆزه خه وه ئه وه شايسته تره پِيَتان، ئاگري دۆزه خيش خراپه ترين جِيگاي گه پانه وه يه (بُو بِي باوه پان و دوو پووان).

موسلْماني خَوْشه ويست بيركه وه له داواكاري دوو پووه كان و وه لَامِي موسلْمَانان بُوِيان ئه وهت بُو ده رده كه ويَت هاو پِييه تي كردني پياوچاكان به ئِيْمَان و به به رده وامي چه ندي گرنكه، (يُتَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى).

هاوه لِي به رِيَز عَبدُالله كوري مَسْعُود (خَواي لِي پازِي بِيَت) له ته فسيري ئايه تي (يَسْعَى ثَوْرُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ) ده فه رموويَت: موسلْمَانان به پِيي كرده وه كانيان پوناكيان پِيي ده درِيَت، هه يانه پوناكييه كه ي به قه د شاخي كه، وه كه مَترينيان پوناكييه كه ي به سه ري په نجه يه وه يه تي جاري ك ده كوژِيَت وه وه جاري ك پوناك ده بِيَت وه (١٤٨).

له پيوايه تيكي تر دا ده فه رموويَت: موسلْمَانان به پِيي كرده وه كانيان به سه ر پردِي (صِراط) دا ده پَوَن، هه يانه پوناكييه كه ي به قه د شاخي كه، وه هه يانه به قه د دار خورمايه كه، وه كه مَترينيان پوناكييه كه ي به سه ري په نجه يه وه يه تي جاري ك پوناك ده بِيَت و جاري ك ده كوژِيَت وه (١٤٩).

(١٤٨) رواه الحاكم (٤٧٩/٢)، وقال الذهبي في التلخيص: على شرط البخاري.

(١٤٩) أخرجه ابن جرير وابن أبي حاتم، كما في البدور السافرة للسيوطي (ح ٩٩٣) (ص ٣٢٦)

كرده وه چاكه كانت ده بئته پوناكى بۆت له سهر پردى (صراط)، په يوه ندى نيوان خيرا پويشتن و پوناكى له سهر پردى (صراط) په يوه ندى كى پيكه وه په يوه ستن، هر كاتيك پوناكى زور بوو ئه وه زوو به سهر پردى (صراط) دا ده پيته وه، به لام چه ندى پوناكى كه م بئت ئه وه پويشتن به سهر پردى (صراط) دا هيواش ده بئت، له بهر ئه وهى هردووكيان په يوه ستن به كرده وه چاكه كانه وه، بيهينه پيش چاوت ئه گهر پيت بووتريت به شه و سه فهر بكه بۆ شوينيك به ئوتومبيله كهت، له كاتيكدا ئوتومبيله كهت لايته كانى بئ هيزين (پوناكى كه م بئت)، چه ندى كات پيوسته تا بگه يته ئه و شوينه، بئ گومان زور، چونكه پوناكى كه م وه زور له سهر خو ده پويت؟ بويه موسلمانى خوشه ويست پيوسته له م دونيايه دا پيشبركى بكه يت بۆ كردنى كارى چاكه، تا ئه و كاره چاكانه كو بكه يته وه كه پوناكى سهر پردى (صراط) زياد ده كات، تا له و گه شته ترسناكه بتوانى به سه لامه تى و خيرايى برؤيت، له كاتيكدا نازانيت ئايا ده يريت يان نا؟ باش بزانه هيچ كه س به سه لامه تى پردى (صراط) نابريت مه گهر كه سانى له خوا ترس و ئه و كه سانه ي كارى چاكه زور ده كه ن و به گهرم و گوپى دينيان گرتووه و به رده و اميان هه يه له سهرى.

هاوه لى به ريز عبدالله كوپى مسعود (خوای لى رازى بئت) ده فهرمويت: پيغه مبه ر (عليه السلام) فهرمويه تى: ((... وَالصَّراطُ كَحَدِّ السَّيْفِ دَخُضَ مَرَلَةً، قَالَ: وَيَقُولُ: مُرُوا، فَيَمُرُونَ عَلَى قَدَرِ نُورِهِمْ، مِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَطَرْفِ الْعَيْنِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالْبَرْقِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالسَّحَابِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَانْقِضَاضِ الْكُوكَبِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَالرَّيْحِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَمُرُّ كَشَدِّ الرَّجُلِ وَبِرْمَلٍ رَمَلًا، فَيَمُرُونَ عَلَى قَدَرِ أَعْمَالِهِمْ، حَتَّى يَمُرَّ الَّذِي نُورُهُ عَلَى إِبْهَامِ قَدَمَيْهِ، تَخِرُّ يَدٌ وَتَعْلَقُ يَدٌ، وَتَخِرُّ رِجْلٌ، وَتَعْلَقُ رِجْلٌ، فَتُصِيبُ جَوَانِبَهُ النَّارُ))^(١٥٠). واته: ... پردى (صراط) به ويته دهمى شمشير تيزه، خليسكه و پييه كان له سهرى خو ناگريت، ده فهرمويت: پييان

^(١٥٠) رواه الحاكم واللفظ له (٦٣٣/٤)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٣٦٢٩).

دهووتریت: به سهریدا برۆن، خه لکیش به پیی ئه و نورو پوناکییه ی پییان به خشاروه به سهریدا ده برۆن، هه یانه به خیرایی چاو تروکان به سهریدا ده پوات و ده په رپته وه، وه هه یانه به خیرایی تیشک و به وینه ی خیرایی هه ور، وه هه یانه به وینه ی ئه ستیره کشان، وه هه یانه به خیرایی با، وه هه یانه به وینه ی پاکردنی پیاویک به خیرایی، به پیی کرده وه کانیا ن به سهریا ئه په رنه وه، تا ئه گاته ئه و که سه ی که نورو پوناکییه ی به سهره په نجه وه یه تی (زۆر که مه)، ده ستیکی داده نیت و ده سه که ی تری هه لده گریت، پیه کی داده نیت و پیه که ی تری هه لده گریت، ئاگر ئه ملاو ئه ولای ئه و موسلمانان ده گریت و ده یسووتینیت.

هاوه لی به ریز عبدالله کوری مسعود (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: خوای په ره ردگار له دوا پۆژدا هه موو خه لکی کو ده کاته وه،، پاشان نورو پوناکیان به پیی کرده وه کانیا ن ده دریت، هه یانه زیاتر له کرده وه کانی خو ی پوناکی پی ده دریت، وه هه یانه به ئه ندازه ی دار خورمایه ک پوناکی پی ده دریت به ده ستی راستیه وه یه تی، وه هه یانه پوناکی له وه که متری پی ده دریت، تا کو تا که س ئه وه نده پوناکییه که ی که مه به سه ری په نجه ی پیه وه یه تی جاریک هه لده بیت و جاریک ده کوژیته وه، کاتیک پوناک ده بیت هه نگاویک ده نیت وه کاتیک ده کوژیته وه له شوینی خو ی ده وه ستیت و ناتوانیت هه نگاو بنیت، ئه وها خه لکی به سه ر پردی (صراط) دا ده برۆن، پردی (صراط) یش به وینه ی ده می شمشیر تیژه، خلیسکه و پیه کان له سه ری خو ی ناگریت، ده فه رموویت: پییان ده ووتریت: به سهریدا برۆن، خه لکیش به پیی ئه و نورو پوناکییه ی پییان به خشاروه به سهریدا ده برۆن، هه یانه به خیرایی چاو تروکان به سهریدا ده پوات و ده په رپته وه، وه هه یانه به خیرایی تیشک و به وینه ی خیرایی هه ور، وه هه یانه به وینه ی ئه ستیره کشان، وه هه یانه به خیرایی با، وه هه یانه به وینه ی پاکردنی پیاویک به خیرایی، به پیی کرده وه کانیا ن به سهریا ده په رنه وه، تا ده گاته ئه و که سه ی که نورو پوناکییه ی به سهره په نجه یه وه یه تی (زۆر که مه)، کاتیک په پینه وه و بزگاریان بوو، ده لێن: سوپاس بو ئه و خوایه ی

که پزگارمانی کرد لیّت، دواى ئه وهى توى نیشان داین، به پاستى خواى په روهردگار شتیکی پیبه خشیوین به هیچ که سیکی نه به خشیوه ^(۱۵۱).

ئه و کاره چاكانه ی که نورو پوناکی موسلمان زیاد دهکات له سهر پردی (صراط)

شهرعی پیروژ زۆر کارو کرده وهی چاکی بۆپوون کردوینه ته وه که نورو روناکی موسلمان زیاد دهکات له سهر پردی (صراط)، وه هر کاتی که موسلمان پوناکی زۆر بیت له دواپوژدا ئه وه خیرایی له سهر پردی (صراط) زیاد ده بیت.

ئه و کرده وه چاكانه ئه مانه ن:

۱. کردنی پینج نویژه فهره کان به گشتی و نویژی به یانی به تاییه تی:

هاوه لى به پیز عبدالله كورپی عمرو كورپی العاص (خوایان لى پازى بیت) ده فهرموویت: پوژکیان پیغه مبه ری خوا (عليه السلام) باسی نویژی کردو فهرمووی: ((مَنْ حَافِظٌ عَلَيْهَا، كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا وَنَجَاةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا، لَمْ يَكُنْ لَهُ نُورًا وَلَا بُرْهَانًا وَلَا نَجَاةٌ، وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَأُبَيَّ بْنِ خَلْفٍ)) ^(۱۵۲). واته: هر موسلمانیک پاریزگاری له نویژه کانی بکات (له کاتی خویدا بیان کات و بهرده وام بیت له سهر کردنیان)، ئه وه نویژه کانی بوی ده بنه

^(۱۵۱) رواه الحاكم (۴۰۸/۲)، والبيهقي، وصححه الألباني في تخريج أحاديث العقيدة الطحاوية (صفحة ۴۷۰).

^(۱۵۲) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۳۲/۲)، وابن حبان وصححه (۱۴۶۷)، والدارمي (۲۷۲۱)، والبيهقي، والهيثمي في مجمع الزوائد وقال: رجال أحمد ثقات (۲۹۳/۱)، وقال المنذري في الترغيب والترهيب: رواه أحمد بإسناد جيد (۳۸۶/۱)، وصححه الألباني في "مشكاة المصابيح" (۵۷۸)، ثم ضعفه في "التعليقات الحسان على صحيح ابن حبان" (۱۴۶۵).

نورو پوناکی و به لگهی سهرفرازی و پزگار بوون له دواپوژدا، وه ههر موسلمانیک پاریزگاری له نویژهکانی نهکات، ئه وه له دواپوژدا نورو پوناکی و به لگهی سهرفرازی و پزگار بوونی نییه، وه ئه و کهسه له قیامه تدا له گه ل (قارون و فرعون و هامان و ابی کوری خلف) حه شر ده کریت (خوا په نامان بدات).

وه هاوه لی به پیز ابو موسی الأشعري (خوای لی پازی بیّت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو، فَبَايَعُ نَفْسَهُ، فَمُعْتَقُهَا أَوْ مُوبِقُهَا))^(۱۰۳). واته: ده ست نویژ نیوهی ئیمان، یان ده ست نویژ نیوهی نویژه، (یان خو پاککردنه وه نیوهی ئیمان، چونکه ئیمان دوو به شه: به شیکیان پاککردنه وهی دل و ده روونه له شیرک و کوفرو دوو پووینی و ...، وه به شه که ی تری پاککردنه وهی لاشه یه له له شگرانی و بی ده ست نویژی و پیسیه کانی تر)، وه ووتنی زیکی (الحمد لله) ترازووی چاکه ت پر ده کات، وه ووتنی زیکی (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) نیوان ئاسمانه کان و زه وی پر ده کات له چاکه، وه نویژ نورو پوناکییه، وه سه ده قه (زه کات و خیرکردن) به لگهی ئیمانی ئه و کهسه یه تا پاداشتی له سه ر وه ربگریت له دواپوژدا، چونکه کافرو موشریک و دوو پوو باوهریان به پاداشتی سه ده قه نییه، وه ئارامگرتن (له سه ر گوپرایه لی کردنی خواو پیغه مبه رو (ﷺ) نه کردنی خراپه) پوناکییه، وه قورئانی پیروژ به لگهی پزگار بوونته (ئه گه ر کارت پی کردبیت)، یان به لگهی له سه ر له ناو چوونت (ئه گه ر پشت گویت خستبیت و کارت پیته کردبیت)، هه موو خه لکی هه ول ده دات و کۆشش ده کات، هه یانه نه فسی ده فروشیت

^(۱۰۳) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۷/۱۹)، ومسلم (۲۲۳)، والترمذي (۳۵۱۷)، والنسائي (۲۴۳۷)، وابن ماجه (۲۸۰)، وابن حبان (۸۴۴)، والدارمي (۶۵۳).

به خوی پهره‌ردگار (گوپراهی ده‌کات) و نه‌فسی پزگار ده‌کات له ئاگری دۆزه‌خ، وه هه‌یانه له‌ناوی ده‌بات (به‌فرۆشتنی به‌شهی‌تان و شوینکه‌وتنی هه‌واو ئاره‌زی).
 زانای پایه‌به‌رز **إِبْنُ رَجَب** (په‌حمه‌تی خوی لی‌بی‌ت) له شه‌رحی ئه‌م فه‌رموده‌یه‌دا ووتویه‌تی:
(وَالصَّلَاةُ نُورٌ): به‌لێ نوێژ نورو پوناکی ئیماندارانه له تاریکاییه‌کانی قیامه‌تدا، نورو پوناکیان به پێی کرده‌وه‌کانیان پێده‌دری‌ت ^(١٥٤).

هه‌ر له‌به‌ر قورسی نوێژی به‌یانیه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌فس که خوی پهره‌ردگار هانی موسلمانانی داوه تا به‌جه‌ماعه‌ت و له‌کاتی خۆیدا بیکه‌ن، هه‌ر موسلمانیک به‌رده‌وام بیکات خوی پهره‌ردگار پاداشتیکی بۆ داناوه که له نوێژه‌کانی تردا به‌دی نا‌کری‌ت (ئه‌ویش نورو پوناکی ته‌واوه له‌سه‌ر پردی **(صِراط)**، هه‌روه‌ک هاوه‌لی به‌ریز **أَنَسِ كَوْرِي مَالِك** (خوی لی‌پازی بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: پێغه‌مبه‌ر **(ﷺ)** فه‌رموویه‌تی: **((بَشِّرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلَمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ النَّامِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))** ^(١٥٥). واته: مژده‌ بی‌ت به نورو پوناکی ته‌واو له قیامه‌تدا بۆ ئه‌و موسلمانانه‌ی که له تاریکایی شه‌ودا ده‌که‌ونه‌ی و به‌پێ ده‌پۆن بۆ مزگه‌وته‌کان (بۆ کردنی نوێژی جه‌ماعه‌ت).

زانای پایه‌به‌رز ئیمامی **السَّنْدِي** (په‌حمه‌تی خوی لی‌بی‌ت) ده‌لێ‌ت: ئه‌م فه‌رمودیه نوێژی عی‌شاو به‌یانی ده‌گرێ‌ته‌وه، چونکه هه‌ردووکیان له تاریکایی شه‌ودا ده‌کری‌ت ^(١٥٦).
 ئه‌گه‌ر ئافره‌تی‌ک می‌ردو منداله‌کانی خه‌به‌ر بکاته‌وه‌و هانیان بدات بۆ ئه‌وه‌ی بچن بۆ کردنی نوێژی عی‌شاو به‌یانی به‌جه‌ماعه‌ت، ئۆمیده ئه‌و نورو پوناکییه ته‌واوه‌ی بدري‌تی له دواپۆژدا، چونکه هه‌رکه‌سی‌ک یارمه‌تی ده‌ری که‌سی‌ک بی‌ت له کردنی کاری چاکه (یان خراپه‌)، ئه‌وه به ئه‌ندازه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که هانی داوه یان یارمه‌تی داوه خێر (یان خراپه‌ی) بۆ ده‌نوسری‌ت.

^(١٥٤) بېروانه: جامع العلوم والحکم لابن رجب الحنبلي، تحقيق شعيب الأرنؤوط وإبراهيم باجس (٢٣/٢).

^(١٥٥) رواه الترمذي (٢٢٣)، وأبو داود (٥٦١)، وابن ماجه (٧٨١)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٢٨٢٣).

^(١٥٦) بېروانه: شرح سنن ابن ماجه القزويني لأبي الحسن الحنفي المعروف بالسندي (٢٦٢/١).

٢. کردنی نویژی جومعه به ئادابه‌کانی، وه بانگدان تهنه‌ها بۆ پازی بوونی خوا: □

هاوه‌لی به‌پێز أبو موسی الأشعري (خوای لی پازی بیّت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ الْأَيَّامَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ هَيَّاتِهَا، وَيَبْعَثُ الْجُمُعَةَ زَهْرَاءَ مُبِيرَةً، أَهْلُهَا يَخْفُونَ بِهَا كَالْعُرُوسِ تُهْدَىٰ إِلَىٰ كَرِيمٍهَا تُضِيءُ لَهُمْ، يَمْشُونَ فِي صَوْنِهَا، أَلْوَانُهُمْ كَالثَّلْجِ بَيَاضًا، وَرِيحُهُمْ يَسْطَعُ كَالْمِسْكِ، يَخُوضُونَ فِي جِبَالِ الْكَافُورِ، يَنْظُرُ إِلَيْهِمُ الثَّقَلَانِ لَا يُطْرِقُونَ تَعَجُّبًا حَتَّىٰ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ، لَا يُخَالِطُهُمْ أَحَدٌ إِلَّا الْمُؤَدَّبُونَ الْمُحْتَسِبُونَ))^(١٥٧). واته: خوای په‌روه‌ردگار له دواپۆژدا پۆژه‌كان له‌سه‌ر شیوه‌ی خوایان دینیت، وه پۆژی هه‌ینیش دینیت که زۆر پوناک و دره‌وشاوه‌یه، ئه‌ه‌لی جومعه (ئه‌و موسلمانانه‌ی ئاماده‌ی نویژی جومعه‌و ووتاری جومعه‌ بوونه)، ده‌وری ده‌دن (به‌ وینه‌ی بوکیک پازیندرا بیته‌وه‌ بۆ می‌رده‌که‌ی)، ئه‌وه‌نده‌ جوان و دره‌وشاوه‌یه، ئه‌وانیش به‌ هۆی پوناکیه‌که‌یه‌وه‌ ده‌که‌ونه‌ پێ، پرویان وه‌کو به‌فری سپی دره‌وشاوه‌یه، بۆنیکی خوشیان لیدیت به‌ وینه‌ی بۆنی خوشی میسک، ده‌چنه‌ ناو کیوی بۆن خوشی کافوره‌وه‌، مرقوف و جنۆکه‌کان سه‌یریان ده‌که‌ن و چاویان ناتروکینن و سه‌یری ئه‌ملاو ئه‌ولا ناکه‌ن سه‌رسامن به‌و ئه‌جرو پاداشت و پێزه‌ گه‌وره‌یه‌یان لای خوای په‌روه‌ردگار، تا ده‌چنه‌ به‌هه‌شته‌وه‌، هه‌یج که‌سیک تیکه‌لیان نابیت و له‌گه‌لیاندا ناچیت به‌هه‌شته‌وه‌ مه‌گه‌ر تهنه‌ها ئه‌و بانگ بیژانه‌ی که له‌به‌ر خوای گه‌وره‌ بانگیان دابیت، به‌ نییه‌تی وه‌رگرتنی ئه‌جرو پاداشت له‌ دواپۆژدا (ته‌نها بۆ پازی بوونی خوا بانگیان داوه‌، بێ‌ئه‌وه‌ی چاویان له‌ پاداشتی خه‌لکی بووبیت، وه‌ نییه‌تیشیان تهنه‌ها بۆ خوا بووه‌).

^(١٥٧) رواه الحاكم (٢٧٧/١)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (١٨٧٢).

٣. دەرکردنی زهکات: □

هاوه‌لی به‌پێز أبو موسی الأشعري (خوای لی پازی بیّت) ده‌فه‌رموویت: فه‌رمووێه‌تی: ((الطَّهْرُ شَطْرُ الْإِيمَانِ،، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ،)) ^(١٥٨). واته: ده‌ست نوێژ نیوه‌ی ئیمان، یان ده‌ست نوێژ نیوه‌ی نوێژه، (یان خو پاک‌کردنه‌وه نیوه‌ی ئیمان، چونکه ئیمان دوو به‌شه به‌شیکیان پاک‌کردنه‌وه‌ی دل و ده‌روونه له شیرک و کوفرو دووپوویی و، وه به‌شه‌که‌ی تری پاک‌کردنه‌وه‌ی لاشه‌یه له له‌شگرانی و بێ‌ده‌ست نوێژی و پیسیه‌کانی تر)،، وه سه‌ده‌قه (زه‌کات و خێرکردن) به‌لگه‌ی ئیمانی ئه‌وه‌که‌سه‌یه تا پاداشتی له‌سه‌ر وه‌ریگریت له‌سه‌ری له‌ دواپۆژدا چونکه کافرو موشریک و دووپوو باوه‌ریان به پاداشتی نییه،).

٤. ئارامگرتن له‌سه‌ر قه‌ده‌ری خوای په‌روه‌ردگار: □

هاوه‌لی به‌پێز أبو موسی الأشعري (خوای لی پازی بیّت) ده‌فه‌رموویت: فه‌رمووێه‌تی: ((الطَّهْرُ شَطْرُ الْإِيمَانِ،، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ،)) ^(١٥٩). واته: ده‌ست نوێژ نیوه‌ی ئیمان،، وه ئارامگرتن له‌سه‌ر گوێپایه‌لی کردنی خواو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، وه نه‌کردنی خراپه، وه تووش بوون به ناخۆشی و ناپه‌رحه‌تی و نه‌بوونی،، نورو پوناکییه له‌ دواپۆژدا،).

ئارامگرتن: واته: گرتنه‌وه‌ی نه‌فس له‌ ده‌ربیرینی ناپه‌زایی به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ش تانیه‌ی که تووش ده‌بیّت و (به‌ویستی خوای په‌روه‌ردگار) پێت ناخۆشه، ئارامگرتن نیوه‌ی ئیمان، ده‌ی که‌وابوو پێویسته ئارام بگرین له‌سه‌ر قه‌ده‌ری خوای په‌روه‌ردگار، له‌سه‌ر گوێپایه‌لی خوا، له‌سه‌ر تاوان

^(١٥٨) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٧/١٩)، ومسلم (٢٢٣)، والترمذي (٣٥١٧)، والنسائي (٢٤٣٧)، وابن ماجه (٢٨٠)، وابن حبان (٨٤٤)، والدارمي (٦٥٣).

^(١٥٩) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٧/١٩)، ومسلم (٢٢٣)، والترمذي (٣٥١٧)، والنسائي (٢٤٣٧)، وابن ماجه (٢٨٠)، وابن حبان (٨٤٤)، والدارمي (٦٥٣).

نه كردن، له كاتى تووش بوون به ناخۆشى و ناپه‌حه‌تى و نه‌بوونى،، تا ئه‌و نورو پوناككیه گه‌وره‌یه‌مان له‌ده‌ست نه‌چیت له‌ته‌نگانه‌و ناپه‌حه‌تى سه‌ر پردي (صراط).

5. خويندنی سوره‌تى "كه‌ف" له‌ پۆژى جومعه‌دا:

هاوه‌لى به‌پرز أبو سعيد الخدري (خوای لى پازى بيت) ده‌فه‌رموویت: پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تى: ((مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَضَاءَ لَهُ مِنَ النُّورِ مَا بَيْنَ الْجُمُعَتَيْنِ))^(١٦٠). واته: هه‌ر موسلمانیک سوره‌تى "كه‌ف" بخوينیت له‌ پۆژى جومعه‌دا، ئه‌وه‌ بۆى ده‌بيتته‌ نورو پوناكى تا جومعه‌ى داهاتوو (پۆژانى نيوان هه‌ردوو جومعه‌كه‌ى بۆ پوناك ده‌كاتوه)، له‌ پيوايه‌تيكى ترده‌فه‌رموویت: ((مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ كَمَا أُنْزِلَتْ، كَانَتْ لَهُ نُورًا مِنْ مُقَامِهِ إِلَى مَكَّةَ)). واته: هه‌ركه‌سيك سوره‌تى "كه‌ف" بخوينیت له‌ پۆژى جومعه‌دا به‌و شيوه‌يه‌ى كه‌ دابه‌زيوه، ئه‌وه‌ بۆى ده‌بيتته‌ نورو پوناكى له‌و شوينه‌ى كه‌ خويندوويه‌تى تا شارى مه‌كه‌ه.

6. خويندنی سوره‌تى "البقرة و آل عمران" به‌به‌رده‌وامى:

هاوه‌لى به‌پرز أبو أمامة (خوای لى پازى بيت) ده‌فه‌رموویت: پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تى: ((اقْرَأُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ، اقْرَأُوا الزَّهْرَاوِينَ: الْبَقَرَةَ وَ سُورَةَ آلِ عِمْرَانَ، فَإِنَّهُمَا يَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ، أَوْ كَأَنَّهُمَا غَيَاتَانِ، أَوْ كَأَنَّهُمَا فِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ يُحَاجَّانِ عَنْ صَاحِبَيْهِمَا، اقْرَأُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ؛ فَإِنْ أَخَذَهَا بَرْكَةٌ، وَتَرَكَهَا حَسْرَةٌ، وَلَا يَسْتَطِيعُهَا الْبَطَلَةُ))^(١٦١). واته: موسلمانان قورئان بخوين چونكه‌ قورئان له‌ دواپۆژدا شه‌فاعه‌ت ده‌كات بۆ خاوه‌نه‌كه‌ى (ئهو موسلماننه‌ى ته‌نها له‌به‌ر خوا قورئان خوین بووه)، وه‌ ئه‌و دوو سوره‌ته‌ پۆشن و پرشنگداره‌ بخوين (كه‌ سوره‌تى "بقرة و آل عمران"ه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ى هيدايه‌تى تيايه‌ بۆ ئه‌و كه‌سه‌ى كه‌

^(١٦٠) رواه الحاكم (٧٥٢/١)، والدارمي (٣٤٠٧)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٦٤٧٠).

^(١٦١) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٦٩/١٨)، ومسلم (٨٠٤).

دهيانخوینیت، یان نورو پوناکی ده به خشن به خوینره که ی له دواپۆژدا، چونکه ئەو دوو سورەتە له دواپۆژدا دین به وینە ی دوو پەلە هەور، یان به وینە ی دوو کۆمەل بەلندە ی زۆر، سیبەر و شەفاعەت بۆ خاوەنەکانیان دەکەن، سورەتی "بَقَرَة" بخوینن، چونکه خویندن و دەست پیۆه گرتنی بەره که تی تیا یه، وه پشت گوی خستن و نه خویندن و کارپینه کردنی په شیمانی له دوایه، وه هەر که سێک بیخوینیت سیکرو ساحیران پێی ناویرن و کاری لیناکەن.

زانای پایه بهرز ئیمامی المُنَاوِي (په حمەتی خوی لیبیت) له مانای وشە ی "الزَّهْرَاوین" دا ده لیت: ئەم دوو سورەتە پۆشن و پرشن گدارو پوناکەر هەون، له بهر زۆری پوناکی حوکمه شەریعه کان و زۆری ناوه پیۆزه کانی خوی په ره ر دگار که له م دوو سورەتە دا هەیه، یان هیدایه تی تیدایه بۆ ئەو که سه ی که ده یانخوینیت، یان نورو پوناکی ده به خشن به خوینره که ی له دواپۆژدا ^(١٦٢).

موسڵمانی خۆشه و یست ئەم فەرمووده پیۆزه هانمان دەدات بۆ له بهر کردن و خویندنی ئەم دوو سورەتە پیۆزه به بهرده وامی.

٧. فێربوونی قورئانی پیۆزو له بهر کردنی: □

هاوه لێ به پێز بُریدَة (خوی لێ پازی بیت) ده فەرمویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فەرموویه تی: ((مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَتَعَلَّمَهُ وَعَمِلَ بِهِ، أُلِيسَ وَالِدَاهُ تَاجًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ نُورٍ، ضَوْؤُهُ مِثْلُ ضَوْءِ الشَّمْسِ، وَيُكْسَى وَالِدَاهُ خُلْتَيْنِ لَا يَقُومُ لَهُمَا الدُّنْيَا، فَيَقُولَانِ: بِمَ كَسَبْنَا هَذَا؟ فَيُقَالُ: بِأَخْذِ وَلَدِكُمَا الْقُرْآنَ)) ^(١٦٣).

واته: هەر موسڵمانێک قورئان بخوینیت و خه لکی فێر بکات و خۆشی کاری پێ بکات، له دواپۆژدا تاجی نورو پوناکی ده کریته سه ر دایک و باوکی، پوناکی ئەو تاجه به وینە ی پوناکی خۆره، وه جل و بهرگیك ده کریته بهریان که هه موو دونیا پێی ناگات و به وینە ی ئەو تاجه به نرخ نین،

^(١٦٢) بپوانه: فیض القدير شرح الجامع الصغير للمناوي (٦٣/٢).

^(١٦٣) رواه الحاكم (٧٥٦/١)، وقال الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب": حسن لغيره (١٤٣٤).

ئەوانیش دەلێن: بەچی ئێمە ئەم جل و بەرگە جوان و بەنرخە کرایە بەرمان؟ پێیان دەوتری: بە دەست گرتنی کۆرەکەتان بە قورئانی پیرۆزە (دەبخویندو خەلکی فێر دەکردو کاری پێ دەکرد). جا هەر موسڵمانێک دەیهوێت چاکە لەگەڵ دایک و باوکیدا بکات و سەرفرازیان بکات، ئەو بە قورئانی پیرۆز لەبەر بکات، موسڵمانی خۆشەویست ئەگەر خۆی پەرەردگار ئەو پێزو کەرەمەتە بە دایک و باوکی قورئان خوین ببەخشی؟ ئەو ئەو کەسە ی کە قورئانی لەبەرەو خەلکی فێر دەکات و خۆشی کاری پێ دەکات، دەبێ خۆی پەرەردگار چەندی پێزداری بکات و پلەو پایە ی بەرز بکاتەو.

٨. تیکۆشان لە پێناو خۆی پەرەردگار:

تیکۆشان و جەنگان لە پێناو خۆی پەرەردگاردا نورو پوناکی دەبەخشی بە خاوەنەکە ی لە دواپۆژدا، هاوێلی بەرپێز أبوهریرە (خۆی لێ رازی بێت) دەفەرمووی: پیغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((مَنْ رَمَى بِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، كَانَ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(١٦٤). واتە: هەر موسڵمانێک تیرێک بەهوی ئە پێناو خۆی پەرەردگار (بۆسەرکەوتنی دینەکە ی)، ئەو ئەو تیر هاویشتنە ی بۆ دەبێتە نورو پوناکی لە دواپۆژدا.

شەهیدان نورو پوناکیان بۆهە یە لای خۆی پەرەردگار لە دواپۆژدا، هەرەک خۆی پەرەردگار دەفەرمووی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ﴾^ط (الحدید: ١٩). واتە: ئەوانە ی باوەریان هێناو بە خواو بە پیغەمبەران (سەلات و سەلامی خویان لەسەر بێت) ئەوانە پلە ی راستگۆییان وەرگرتوو، وە شەهیدەکانیش پاداشت و پوناکی خویان هە یە لە دواپۆژدا.

^(١٦٤) رواه البزار، وقال الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب": صحيح لغيره (١٢٩٢).

زانای پایه بهرز ئیمامی الطَّبْرِي (پهحمهتی خوی لیبیت) له تهفسیری ئه م ئایه ته دا ده لیت: شه هیدان ئه و که سانه ن که له پیناوی خوی پهروهردگارا شه هید کراون، یان له پینا و ئه و دا له ناو چوون، ئه و که سانه پاداشتی گه و ره و نورو پوناکی زۆریان بۆهیه ^(۱۶۵).

موسلمانانی خۆشه و یست داوا له خوی پهروهردگار بکه تا پلهی شه هیدیت پی ببه خشیت، چونکه هه رکه سیك له دلّه و هه به پراستی داوای شه هیدی بکات له خوی پهروهردگار، ئه و هه خوی پهروهردگار پیی ده به خشیت ئه گه ر ئه و که سه له ساحه ی جیهادیشدا شه هید نه بیت، هه روه ک هاوه لی به ریز سه ل کورپی حنیف (خوی لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر ^(عَلَيْهِ السَّلَام) فه رمویه تی: ((مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ، بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ)) ^(۱۶۶). واته: هه ر موسلمانیک له دلّه و هه به پراستی داوای شه هیدی بکات له خوی پهروهردگار، ئه و هه خوی پهروهردگار پیی ده به خشیت و ده یگه یه نیت به پلهی به رزی شه هیدان، ئه گه ر ئه و که سه له سه ر جیگه که ی خۆشی بمییت.

۹. داد په روه ری و زولم نه کردن: □

هاوه لی به ریز جابر کورپی عَبْدُ اللَّهِ (خوی لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر ^(عَلَيْهِ السَّلَام) فه رمویه تی: ((إِتَّقُوا الظُّلْمَ؛ فَإِنَّ الظُّلْمَ ظِلْمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ؛ فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ، وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ)) ^(۱۶۷). واته: خۆتان بپاریزن له زولم و سته م کردن، چونکه سته م کردن تاریکاییه له دواپۆژدا، وه خۆتان بپاریزن له به خیلی و په زیلی، چونکه به خیلی و په زیلی گه لانی پیش ئیوه ی له ناو بردوو به هیلاکی بردن، وای لی کردن تا

^(۱۶۵) بپوانه: مختصر تفسیر الطبري للصابوني (۴۲۷/۲).

^(۱۶۶) رواه الإمام مسلم (۱۹۰۹)، وأبو داود (۱۵۲۰)، والترمذي (۱۶۵۳)، والنسائي (۳۱۶۲).

^(۱۶۷) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۲۳۵/۱۹)، والبخاري (۲۴۴۷)، ومسلم واللفظ له (۲۵۷۸)، والترمذي (۲۰۳۰)، والدارمي (۲۵۱۶)، والحاكم (۵۶/۱).

خوینی یه کتری برپژن، وه وای لیگردن که ئافره تانیان حه لال بکهن، یان ئه و مالهی که خوای پهروهردگار حه رامی کردبوو حه لالیان کرد ^(١٦٨).

زانای پایه بهرز ئیمامی التّووي (پهحمهتی خوای لیبیت) ده لیت: ئیمامی القاضي (پهحمهتی خوای لیبیت) فهرموویهتی: ووتراوه: فهرمووده که ئه وه دهگه یه نیت که زوّل و سته م کردن ده بیته تاریکایی له سه ر سته مکاران، که سی سته مکار له دواپوژدا ناتوانیت هیچ پیگه یه ک بگریته بهر بو ئه وهی تاریکاییه کانی سه ر پردی (صراط)ی بو پوناک بیته وه، له کاتیکدا ئیمانداران نورو پوناکی له بهردهم و پشتیانوه هیه ^(١٦٩). ئه گهر زوّل و سته م ببیته تاریکی له دواپوژدا، ئه وه دادپهروهری ده بیته نورو پوناکی بو خاوه نه که ی له دواپوژدا، له کاتیکدا فه رمانمان پیکراوه که دادپهروه ر بین له نیوان خه لکیدا، هه تا له نیوان منداله کانمدا، بگره له سه ر نه فسی خوشمان، ههروهک خوای پهروهردگار ده فهرموویت: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كُؤُؤًا قَوْمِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْٓا اَعْدِلُوْٓا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ﴾ (المائدة: ٨). واته: ئه ی ئه و که سانه ی که باوه رپتان هیناوه، هه میشه هه ولّ بدهن له بهر خوا دادگه رو راستگو بن و پابه ندی هه موو بریارو فه رمانه کانی خوا بن، به دادپهروه رانه شایه تی بدهن و به لای هیچ لایه کدا دایمه برن، ته نانه ت ئه گهر مندالکانیشتان بن، ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْٓا﴾ وه بق و کینه و دوژمنایه تی هیچ که س و هیچ لایه ک واتان لینه کات که به دادپهروه رانه په فته ر نه کهن، ﴿اَعْدِلُوْٓا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى﴾ دادگه ر بن (هه رچه نده ئه وان نا عه داله ت و نارپیکیش بن)، چونکه بی گومان

^(١٦٨) بهوانه: التیسیر بشرح الجامع الصغیر، للإمام الحافظ زین الدین عبد الرؤوف المناوی، (٥٨/١).

^(١٦٩) بهوانه: صحیح مسلم بشرح النووي (٣٧٠/١٦).

په فتاری دادگه ریی و یه کسانى به ته قواوه نزیکتره و پارێزگاری سنوره کانی خوی پیده کریت، ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه ته قواى خوا بکه ن و له و بترسن، چونکه به راستی ئیوه هه ر کاریک بکه ن خوی په روه ردگار ئاگاداره لی.

١٠. به رد هاویشتنی شهیتان په جم کردن (رَمَى الْجِمَارَ): □

هاوه لى به پریز ابن عباس (خوایان لى پازى بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((إِذَا رَمَيْتَ الْجِمَارَ كَانَ لَكَ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(١٧٠). واته: کاتیك شهیتانت په جم کرد، ئه وه بۆت ده بیته نورو پوناکی له پۆژی دوايیدا (کاتیك حاجی له پۆژی یه که م و دووه م و سییه می جه ژن له مینا ده پوات بۆ ئه و شوینه ی که شهیتان هاته پى پیغه مبه ر ابراهيم (عليه السلام) تا ریی لیبگریت، ئه ویش هه وت به ردی تیگرت و شهیتانیش خوی شارده وه، بۆیه به و کاره ئه ووتریت "رَمَى الْجِمَارَ"، به رد هاویشتن، نه ک شهیان په جم کردن.

١١. سه ر تاشین له جه ج: □

هاوه لى به پریز ابن عمر (خوایان لى پازى بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((... وَإِذَا خَلَقَ رَأْسَهُ، فَلَهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ سَقَطَتْ مِنْ رَأْسِهِ نُورٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَإِذَا قَضَى آخِرَ طَوَافٍ بِالْبَيْتِ خَرَجَ مِنْ ذُنُوبِهِ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ))^(١٧١). واته: ... کاتیك حاجی سه ری تاشی (پیاوان)، ئه وه هه ر تاله قژیکی سه ری که به رده بیته وه سه ر زه وی ده بیته نورو پوناکی بۆی له دواپۆژدا، وه کاتیك حاجی (پیاوان و ئافره تان) کۆتا سوپانه وه ی ده وری که عبه ی پیرۆزی ته واو کرد پاک ده بیته وه له تاوانه کانی به وینه ی ئه و پۆژه ی که تازه له دایک بووه (هیچ تاوانی نامینیت).

^(١٧٠) رواه البزار في كشف الأستار (٣٣/٢ رقم ١١٤٠)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (١٥٥٧).

^(١٧١) رواه ابن حبان (١٨٨٦)، وحسنه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (١١٥٥).

وه هاوهلی به پیز عبادة کوپی صامت (خوای لی پازی بیّت) دهفه رموویت: پیغه مبهەر (ﷺ) فهرموویه تی: ((... وَأَمَّا حَلْقُكَ رَأْسَكَ، فَإِنَّهُ لَيْسَ مِنْ شَعْرِكَ مِنْ شَعْرَةٍ تَقَعُ فِي الْأَرْضِ إِلَّا كَانَتْ لَكَ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۱۷۲). واته: سه ر تاشینت له هج ئه وهنده خیره به پادهیهك هیه تاله موویهکی سه رت ناکه ویتته سه ر زهوی ئیلا ده بیته نورو پوناکی بۆت له دواپوژدا.

۱۲. فیربوونی زانستی شهرعی ته نها بو پازی بوونی خوای گه وهره:

هاوهلی به پیز أبوهیره (خوای لی پازی بیّت) دهفه رموویت: پیغه مبهەر (ﷺ) فهرموویه تی: ((مَا مِنْ رَجُلٍ يَسْأَلُ طَرِيقًا يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا إِلَّا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقَ الْجَنَّةِ وَمَنْ أَضَلَّ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِغْ بِهِ نَسْبُهُ))^(۱۷۳). واته: هیه پیاویکی موسلمان نییه که ریگهیهك دهگریته بهر بو فیربوونی زانست و زانیاری شهرعی، ئیلا خوای پهروهردگار به هوئی ئه و کارهیه وه ریگای بهههشتی بو ئاسان دهکات، وه هه ر که سیك کرده وهکانی دواي بخت ئه وه کهس و کارو عهشیرهت و ناوداوی پیئشی ناخات (کرده وهی چاکه ی کهم بیّت). وه ههروه ها أبوهیره (خوای لی پازی بیّت) دهفه رموویت: پیغه مبهەر (ﷺ) فهرموویه تی: ((مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ))^(۱۷۴). واته: هه ر موسلمانیک ریگهیهك بگریته بهر، بهمه بهستی فیربوونی زانست و زانیاری شهرعی، ئه وه خوای پهروهردگار ریگهیهکی بهههشتی بو ئاسان دهکات.

موسلماننی خو شه و یست جوان وورد به وه له فهرمووده که چۆن پیغه مبهەر (ﷺ) وازهینانی له فیربوونی زانست و زانیاری شهرعی په یوهست کردووه به دواکه و تن و هیواش پویشتن له سه ر پردی (صراط)، ئه وهی پویشتنی بهنده ی موسلمان خیرا دهکات له سه ر پردی (صراط) زانست و

^(۱۷۲) رواه الطبراني في "المعجم الأوسط" برقم (۲۴۱۰)، وحسنه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (۱۱۱۳).

^(۱۷۳) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۶۵/۱۹)، وأبو داود (۳۶۴۳)، والدارمي (۳۴۴)، وابن حبان (۸۱)، والحاكم (۱۶۵/۱)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۵۷۱۵).

^(۱۷۴) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (۶۵/۱۹)، ومسلم (۲۶۹۹)، والترمذي واللفظ له (۲۶۴۶)، وابن ماجه (۲۲۳)، والدارمي (۳۴۴).

زانباری شهرعی و کردهوهی چاکهیه نهک کهس و کارو عه شیرهت و ناوودای، وه ههرکه سیئک خیرایی زیاد بیئت له سهر پردی (صِراط) بی گومان نورو پوناکییه کهی زۆره .

زانای پایه بهرز ابنُ رَجَب (پهحمهتی خوای لیبیئت) له شهرحی ئەم فەرموده یه دا ده لئیت: سهر پای ئاسان بوونی په پینه وهی له سهر پردی (صِراط)، ناخۆشی و نارپهحهتی پیش و دوی پردی (صِراط) یشی بۆ ئاسان ده بیئت ^(۱۷۵).

وه زانای پایه بهرز ئیمامی شافعی (پهحمهتی خوای لیبیئت) ده لئیت: جارێکیان زانایهک نامهیهکی نووسی بۆ زانایهکی تر، تیایدا نووسیوی: برای خۆم خوای پهروهردگار زانست و زانباری شهرعی پیبه خشیوویت، تیکی مه ده و خراپی مه که به تاریکی تاوانه کان، له دواپۆژدا له تاریکاییه کاندا ده مینیته وه، له کاتیکی زانایان و ئەهلی عیلم به هوی نورو پوناکی زانستیانه وه بهر پێیان پوناکه و پێی ده پۆن ^(۱۷۶).

۱۳. خوش ویستن له بهر خوای پهروهردگار: □

هاوهلی به پیز أبومالك الأشعري (خوای لی پازی بیئت) ده فهرموویت: پیغه مبهر (ﷺ) فهرموویهتی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ اسْمَعُوا وَاعْقِلُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عِبَادًا لَيَسُوا بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ، يَغِطُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ عَلَى مَجَالِسِهِمْ وَقُرْبِهِمْ مِنَ اللَّهِ، فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَعْرَابِ مِنْ قَاصِيَةِ النَّاسِ وَأَلْوَى بِيَدِهِ إِلَى نَبِيِّ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ نَاسٌ مِنَ النَّاسِ لَيَسُوا بِأَنْبِيَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ يَغِطُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ وَالشُّهَدَاءُ عَلَى مَجَالِسِهِمْ وَقُرْبِهِمْ مِنَ اللَّهِ؟ انْعَتَهُمْ لَنَا (يَعْنِي صِفَهُمْ لَنَا) فَسَرَّ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لِسُؤَالِ الْأَعْرَابِيِّ، فَقَالَ: رَسُولُ ﷺ هُمْ نَاسٌ مِنْ أَفْنَاءِ النَّاسِ وَنَوَازِعِ الْقَبَائِلِ لَمْ تَصِلْ بَيْنَهُمْ أَرْحَامٌ مُتَقَارِبَةٌ، تَحَابُّوا فِي اللَّهِ وَتَصَافَوْا، يَضَعُ اللَّهُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنَابِرَ مِنْ نُورٍ فَيَجْلِسُهُمْ عَلَيْهَا، فَيَجْعَلُ

^(۱۷۵) بپوانه: جامع العلوم والحكم لابن رجب الحنبلي، تحقيق شعيب الأرنؤوط وإبراهيم باجس (۲/ ۲۹۷).

^(۱۷۶) بپوانه: حلية الأولياء وطبقات الأصفياء لأبي نعيم (۹/ ۱۴۶).

وَجُوهَهُمْ نُورًا وَثِيَابَهُمْ نُورًا، يَفْزَعُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَفْزَعُونَ، وَهُمْ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ^(١٧٧). واتە: ئەو خەڵکێنە گۆی بگرن و تیبگەن، خۆی پەرەردگار کۆمەڵە بەندەییەکی هەیه نە پیڤەمبەرەن و (وەلات و سەلامی خۆیان لەسەر بێت) وە نە شەهیدانیش، بەلکو پیڤەمبەرەن و (وەلات و سەلامی خۆیان لەسەر بێت) شەهیدان ئاوات بە پلەو پایەو شوینی نزیکیان لە خۆی پەرەردگار دەخوێن، پیاویکی دەشتەکی لەو پەری قەومەکەو هات و دەستی هەلپری و ئیشارەتی بۆ پیڤەمبەر (ﷺ) کردو ووتی: ئەو پیڤەمبەر (ﷺ) کەسانیک لە خەلکی هەن نە پیڤەمبەرەن و (وەلات و سەلامی خۆیان لەسەر بێت) وە نە شەهیدانیش، بەلکو پیڤەمبەرەن و (وەلات و سەلامی خۆیان لەسەر بێت) شەهیدان ئاوات بە پلەو پایەو شوینی نزیکیان لە خۆی پەرەردگار دەخوێن، کێن ئەو کەسانە بۆمان پوون بکەو وە باسی سیفاتەکانیانمان بۆ بکە؟ پووی پیڤەمبەر (ﷺ) گەشایەو کاتیک ئەو پیاو دەشتەکییە ئەو پرسیارە لیکرد، پاشان پیڤەمبەر (ﷺ) فرمووی: ئەو کەسانە چەند کۆمەڵیکن لە چەند هۆزیکێ جیاوا، وە نازاندییت لە چی خیل و کۆمەڵیکن، لەبەر خاتری خۆی پەرەردگار یەکتریان خۆش دەوێت و پێکن لەگەڵ یەکتەدا، بێ ئەوێ کەسی یەکتەرن و خزمایەتی نیک لە نێوانیاندا هەبێت، ئەو کەسانە ی کە ئەوان خۆی پەرەردگار لە دواپۆژدا مینبەریان لە نورو پوناکی بۆ دادەنێت و دایان دەنیشینێت لەسەری، دەم و چاوو پوویان گەش دەکات و جل و بەرگیشیان نورو پوناک دەکات، لەو پۆژەدا خەلکی هەموویان دەترسێن و دلایان رادەچەلەکییت لە کاتیکدا ئەوان ترس و دلە پراوکییان لەسەر نییە، بەراستی ئەوانە دۆست و ئەولیای خۆی گەرەن، ئەو کەسانەن کە نە ترسیان لەسەرەو نە خەفەتیش دەخۆن (واتە: نە ترسی سزاو ناپەچەتی دواپۆژیان هەیه، وە نە خەفەتیش دەخۆن لەوێ کە بە جێیان هیشتوو لە دنیا).

^(١٧٧) رواه الإمام أحمد واللفظ له "الفتح الرباني" (١٥٨/١٩)، وأبو داود عن عمر (عليه السلام) (٣٥٢٧)، وابن حبان (٥٧٣)، وأبو يعلى، والحاكم (١٨٨/٤)، وقال الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب": صحيح لغيره (٣٠٢٧).

١٤. جیبه جیکردنی کاری خه ئکی و لابردنی ناخۆشی و نارهحه تی له سهریان:

هاوه لى به ریز ابن عُمَر (خوایان لى پازى بیّت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(١٧٨). واته: موسلمان برأى موسلمان زولم و سته مى ليناكات و پشتى ليه ليناكات و نايداته ده ست دوژمنانى، هه ر موسلمانك كاروبارى برأى موسلمانى جيبه جى بكات و يارمه تی بدات، خواى په روه ردگار كارو بارى ئه و موسلمان هه لده سورپنييت و به پيوه ي ده بات، وه هه ر موسلمانك ناخوشي و نارهحه تيبه ك له سه ر موسلمانك لابات خواى په روه ردگار نارهحه تيبه ك له ناخوشي و نارهحه تيبه كانى دواپوژى له سه ر لا ده بات، وه هه ر موسلمانك عه يب و كه م و كوپى موسلمانك بپوشييت له دونيادا خواى په روه ردگار كه م و كوپى و عه يبه كانى ئه و موسلمان هه پوشييت له دواپوژدا.

وه هه روه ها أبوهريرة (خواى لى پازى بيّت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((مَنْ نَفَسَ عَنْ كُرْبَةٍ مِنْ كُرْبِ فِي الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ فِي يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ...))^(١٧٩). واته: هه ر موسلمانك نارهحه تيبه ك له ناخوشي و نارهحه تيبه كانى دونيا له سه ر موسلمانك لابات، ئه وه خواى په روه ردگار نارهحه تيبه ك له ناخوشي و نارهحه تيبه كانى دواپوژى له سه ر لا ده بات، وه هه ر موسلمانك كار ئاسانى بو كه سيكى هه ژارو نه بوو بكات، ئه وه خواى په روه ردگار كار هه كانى له سه ر ئاسان ده كات له دونياو

^(١٧٨) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٦٧/١٩)، والبخاري (٢٤٤٢)، ومسلم واللفظ له (٢٥٨٠)، والترمذي (١٤٢٦)، وأبو داود (٤٨٩٨).

^(١٧٩) الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٦٦/١٩)، ومسلم واللفظ له (٢٦٩٩)، والترمذي (١٤٢٥)، وأبو داود (٤٩٤٦)، وابن ماجه (٢٢٥).

دواپوژدا، وه هر موسلمانیک عیب و کهم و کورپی موسلمانیک بیوشیت له دنیا، خوی پهره‌دگار کهم و کورپی و عیبه‌کانی ئه موسلمانانه ده‌پوشیت له دنیا و دواپوژدا، وه خوی پهره‌دگار ئیش و کاره‌کانی به‌نده‌ی موسلمان جیبه‌جی ده‌کات، ئه‌گهر ئه‌و به‌نده موسلمانانه له خزمه‌تی برا موسلمانانه که‌یدا بی‌ت و کاره‌کانی بۆ جیبه‌جی بکات...

موسلمانانی خۆشه‌ویست پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) جو‌ری ئه‌و نا‌په‌حه‌تییه‌ی باس نه‌کردوه که له دواپوژدا له‌سه‌رت لا ده‌بردری‌ت، به‌لکو به‌گشتی باسی کردوه، وه پاداشتی‌ش له‌سه‌ر به‌په‌رتی کرده‌وه‌کانه، وه به‌هۆی جیبه‌جی کردنی کاری موسلمانان و یارمه‌تی دانیان و لابرندی ناخۆشی و نا‌په‌حه‌تییان، خوی پهره‌دگار ناخۆشی و نا‌په‌حه‌تییه‌کانی دواپوژت له‌سه‌ر لا ده‌بات، پی‌ده‌چیت یه‌کێک له‌و ناخۆشی و نا‌په‌حه‌تییه‌یانه لابرندی تاریکی و نا‌په‌حه‌تی سه‌ر پردی (صراط) بی‌ت، نورو پوناکی‌ت زیاد ده‌بی‌ت به‌هۆی لابرندی ناخۆشی و نا‌په‌حه‌تی براییانی موسلمانان، ئه‌و کاته خیرایی سه‌ر پردی (صراط) زیاد ده‌بی‌ت، وه‌ک له‌فه‌رمووده‌ی سه‌حیدا هاتوه هر موسلمانیک له‌گه‌ڵ برایه‌کی موسلمانیدا ب‌پوات بۆ جیبه‌جی کردنی کاریکی پی‌ویستی، تا ئه‌و موسلمانانه پی‌ویستییه‌که‌ی ته‌واو ده‌کات و ته‌واو پی‌یه‌کانی جیگیر ده‌بی‌ت تیا‌یدا، ئه‌وه خوی پهره‌دگار پی‌یه‌کانی جیگیر ده‌کات له‌سه‌ر پردی (صراط) له‌و پۆژه‌ی که پی‌یه‌کان هه‌ل‌ده‌خلیسکین و خۆیان نا‌گرن به‌سه‌ر پردی (صراط) هه‌و^(١٨٠)، به‌ئه‌ندازه‌ی ئاسان کردنی کاری برای موسلمانان و یارمه‌تی دانی خوی پهره‌دگار ناخۆشی و نا‌په‌حه‌تییه‌کانی ئه‌و پۆژه ترسناکه‌ت بۆ ئاسان ده‌کات، ده‌ی که‌وابوو هه‌ول‌بده زۆر کاری موسلمانان ئاسان بکه‌و یارمه‌تییان ده‌، تا خوی پهره‌دگار هه‌موو ناخۆشی و نا‌په‌حه‌تییه‌کاتی دواپوژت له‌سه‌ر لا بدات و بۆت ئاسان بکات.

^(١٨٠) رواه ابن أبي الدنيا، والطبراني، وحسنه الألباني في "صحيح الجامع" (١٧٦).

١٥. هه ئه كيشانى مووى سپى:

هه ندى موسلمان شهرم ده يگرى كاتيك مووى سپى ده بىت، وه چه ز ناكات مووى سپى لىدهر بكه وىت، بويه يه كسه ره لى ده كيشىت، يان سبووغي ده كات به رهنگى رهش كه ئه ويش حه رame، به لام ئه وه كه سه نازانىت كه موو سپى بوون له ئىسلامدا ده بىته نورو پوناكى له دواپوژدا.

هاوه لى به پرىز فضالة كورى عبىد (خوای لى پازى بىت) ده فهرمووىت: پىغه مبه ر (ﷺ) فهرمووىه تى: ((مَنْ شَابَ شَيْبَةً فِي الْإِسْلَامِ كَانَتْ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّ رَجُلًا يَنْتَفُونَ الشَّيْبَ، فَقَالَ: مَنْ شَاءَ فَلْيَنْتَفِ نُورَهُ)) (١٨١). واته: هه ر موسلمانىك مووى لاشه ي سپى بىت له ئىسلامدا، ئه وه ئه وه موو سپى بوونه ي بو ده بىته نورو پوناكى له دواپوژدا، پياويك ووتى: كه سانىك هه ن مووى سپيان هه لده كيشن، پىغه مبه ر (ﷺ) فهرمووى: جا هه ر كه سىك چه ز ده كات نورو پوناكىه كه ي نه هىلئىت و كه مى بكاته وه با مووه سپىيه كانى هه لبكيشىت.

فه زلى هيشتنه وه ي مووى سپى و هه لئه كيشانى ئه وه يه خاوه نه كه ي چوار شتى پىده درىت له دواپوژدا: پوناكى سه ر پردى (صراط)، وه به هه ر تاله موويه كى سپى چا كه يه كى پىده درىت، وه تاوانىكى له سه ر لا ده چىت، وه به هوىه وه پله يه كه به رز ده بىته وه له دواپوژدا.

هاوه لى به پرىز ابو هريرة (خوای لى پازى بىت) ده فهرمووىت: پىغه مبه ر (ﷺ) فهرمووىه تى: ((لَا تَنْتَفُوا الشَّيْبَ فَإِنَّهُ نُورٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَ مَنْ شَابَ شَيْبَةً فِي الْإِسْلَامِ، كُتِبَ لَهُ بِهَا حَسَنَةٌ، وَ حُطَّ عَنْهُ خَطِيئَتُهُ، وَ رُفِعَ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ)) (١٨٢). واته: مووى سپى لاشه تان هه لمه كيشن، به راستى نورو پوناكىه له پوژى قيامه تدا، وه هه ركه سىك مووى سپى بىت له ئىسلامدا ئه وه به هه ر تاله موويه كى سپى

(١٨١) رواه البزار، والطبراني، وحسنه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٢٠٩٢).

(١٨٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٣١٥/١٧)، والترمذي (٢٨٢١)، وابن ماجه (٣٧٢١)، وابن حبان، وقال الألباني في "صحيح

الترغيب والترهيب": حسن صحيح (٢٠٩٦).

چاکه یه کی بۆ ده نووسریت، وه تاوانیکی له سه ر لا ده چیت، وه به هۆیه وه پله یه ك به رز ده بیته وه له به هه شتدا. موسلمانى خوشه و یست لیڤه وه ئه وه مان بۆ ده رده كه ویت هه ر فه رمانیکی پیغه مبه رو (عليه السلام) کاریکی چاکه به گالته فه رمانمان پینه کراوه كه بیکه ین، به لکو قازانج و به رووبومی باشی هه یه، وه تا خوی په روهردگار پاداشتی چاکه ی چاکه کاران بداته وه، وه گوپرایه لی کارو تاوانبار لیک جیا بکاته وه.

موو سپی بوون نیعمه ته، له بهر ئه وه ی ترسینه رو به یاد هیڤه ره وه ی که سی ژیره به نزیکى مردن و ئه جه لی، هه روه ك خوی په روهردگار ده فه رموویت: ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۖ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾ (فاطر: ۳۷). واته: بئی باوه ران له ئاگری دۆزه خدا زۆر هاوار ده که ن و ده لێن: ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ په روهردگارمان له م سزاو نا په حه تییه ده رمان بیڤه، تا ئه م جاره کاری چاکه ئه نجام بده ین جگه له و کاره خراپانه ی پیشوو که ده مان کرد، ئه و کاته باوه ر دینین و ته نها گوپرایه لی ته واوی تو ده که ین، وه لامیان ده دریته وه و پییان ده ووتریت: ﴿أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ﴾ ئایا ئه وه نده ته مه نی در پێژمان پینه دان که هه ر که سیک ژیره وریا بوایه له و ماوه یه دا بیر بکاته وه، که ده یتوانی په ندو که لکی لی وه ربگریت؟ له هه مان کاتیشدا ترسینه رمان بۆ ناردن تا بتان ترسینیت له م سزا گه وره و نا په حه ته، به لام ئایا هیچ سوودتان لیبینی؟ ﴿فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾ ده ی که وابوو سزای زوڵم سته متان بچیزن، له و پۆژهدا هیچ یارمه تی ده ریک نییه بۆ زالمان و سته مکاران.

جارێکیان عەبدالعزیز کۆری أبوزۆاد (پەحمەتی خۆی لێبێت) بە پیاویکی ووت: هەر کەسێک پەند لە سێ شت وەرناگرێت ئەو هەرگیز پەند لە هیچ شتێک وەرناگرێت: ئیسلام، قورئانی پیرۆز، موو سپی بوون (پیر بوون) ^(١٨٣).

١٦. چاکە کردن لەگەڵ دۆستانی باوکت:

هاوێلی بەرێز عەبدالله کۆری ئیمامی عُمەر (خوایان لێ پازی بێت) جارێکیان لە سەفەرێکدا پیاویکی دەشتەکی بینی کە دۆستی باوکی بوو، پیاوێک دەشتەکییە کە بە عەبدالله ووت: تۆ کۆری فلانە کەس نیت؟ (واتە: ئیمامی عُمەر (خۆی لێ پازی بێت)؟ عەبدالله فەرمووی: بەلێ، پاشان عەبدالله (خۆی لێ پازی بێت) ئەو گۆی درێژەیی کە پێی بوو دایپێی لەگەڵ عەمامەکی سەری، ئەوانەیی لەگەڵ عەبدالله بوون، ووتیان: ئایا بەس نەبوو تەنھا دوو درهەمت بدایەت؟ عەبدالله (خۆی لێ پازی بێت) فەرمووی: پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((إِحْفَظْ وَدَّ أَيْبُكَ لَا تَقْطَعْهُ فِي طُفَى اللَّهِ نُورَكَ)) ^(١٨٤). واتە: دۆستایەتی و خۆشەویستی باوکت بپارێزەو مەبەرە، ئەگەر وا بکەیت ئەو خۆی پەروەردگار نورو پوناکیت دەکوژێنێتەو.

زانای پایەبەرز ئیمامی المُنَاوِي (پەحمەتی خۆی لێبێت) دەلێت: ئیمامی حَافِظُ الْعِرَاقِي (پەحمەتی خۆی لێبێت) فەرموویەتی: ئایا مەبەست بە نەمان و کوژانەوهی نورو پوناکی لە دنیا دایە یان لە دواوژدایە؟ پێدەچێت لە هەردوو لا بێت ^(١٨٥).

^(١٨٣) بڕوانە: صفة الصفوة لابن الجوزي (٤٧٠/١).

^(١٨٤) قال الهيثمي في مجمع الزوائد: رواه الطبراني في الأوسط وإسناده حسن اه (١٤٧/٨)، ووافقه السيوطي في الجامع الصغير (٢٦٥) والمنّاوي في فيض القدير وقال: قال زين الحفاظ العراقي إسناده جيد اه (١٩٦/١)، به لام زانای پایەبەرز شێخ ئەلبانی (پەحمەتی خۆی لێبێت) ئەم فەرموودەیە بە "ضعیف" داناوه، بڕوانە: الأدب المفرد (٤٠).

^(١٨٥) بڕوانە: فيض القدير شرح الجامع الصغير للمناوي (١٩٦/١).

١٧. داوا کردنی نورو پوناکی له خوای په روهر دگار:

موسلمانانې خوښه ويست زور داوا بکه له خوای په روهر دگار تا نورو پوناکيت پيښه خشيت، له سوجه ددها، نه و کاته ی نه پوښت بو مزگهوت.

هاوہ لی به ریز عبدالله کوری عباس (خوایان لی پازی بیت) ده فهرموویت: شه ویکیان له مالی پیغه مبه ر (ﷺ) خه وتم، پیغه مبه ر (ﷺ) هه ستا بو شه و نویژ کردن سیواکی کردو ده ستونیژی شوش و نه م نایه تانه ی ده خویند: ﴿إِنِّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۝١١٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١١١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١١٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١١٣﴾ رَبَّنَا وَءَاثِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١١٤﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنُفِي بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١١٥﴾ لَا يَغْرُنَكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١١٦﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١١٧﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿١١٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ﴿١١٩﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٢٠﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٢١﴾

(آل عمران: ١٩٠ - ٢٠٠).

پاشان هه ستا دوو پکات نویژی کرد، تیایدا زور به پیوه وه ستاو رکوع و سوجه دی زور دریژ کرده وه، پاشان چووه وه سهر جیگا که ی خهوت تا پرخه پرخی لیوه هات، (پیغه مبه ر (ﷺ) به

چاو دهخوت به لام دلی به ئاگابوو، سێ جار ئەم کارە ی دووبارە کردەووە له نیوان شەش پکاتدا، له نیوان هەردوو پکاتی کدا سیواکی دەکردو دەستنوێژی دەشوست و ئەم ئایە تانە ی دەخویند، پاشان سێ پکات نوێژی ویتری کرد، پاشان بیلال (خوای لێ پازی بێت) هات بانگیدا، دواى بانگ پیغه مبه‌ر ﴿عَلَيْهِ السَّلَام﴾ چوو بۆ نوێژو له پێگا ده‌یفه‌رموو: ((اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَ فِي لِسَانِي نُورًا، وَ اجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَ اجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَ اجْعَلْ مِنْ خَلْفِي نُورًا، وَ مِنْ أَمَامِي نُورًا، وَ اجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا، وَ مِنْ تَحْتِي نُورًا، اللَّهُمَّ اعْطِنِي نُورًا)) (١٨٦). واتە: ئە ی خوا یه نورو پوناکی بکه‌یتە ناو دڵمەو، وە پوناکی بکه‌یتە زمانمەو، وە پوناکی بکه‌یتە گوێیە کانمەو، وە پوناکی بکه‌یتە چاوە کانمەو، وە پشتمەو نورو پوناک بکه‌یت، وە پیشمەو پوناک بکه‌یت، وە سەرۆم پوناک بکه‌یت، وە ژێرم پوناک بکه‌یت، وە خوا یه نورو پوناکیم پیبە خشیت.

له رپوایه‌تیک ی تردا که ئیمامی النَّسَائِي (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) ده‌یگی‌ریتەو، پیغه‌مبه‌ر ﴿عَلَيْهِ السَّلَام﴾ ئەم دوعایه‌ ی له سوچه‌دا خویندوو. زانای پایه‌رز ابْنُ عَلَانَ (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) ده‌لێت: ئیمامی قُرْطُوبِي (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) فه‌رموویه‌تی: ئەو نورو پوناکیانە ی که پیغه‌مبه‌ر ﴿عَلَيْهِ السَّلَام﴾ داوای کردوو ده‌توانریت له‌سه‌ر پوڵه‌تی فه‌رمووده‌که لێک بدریتەو، واتە: داواکردنی پیغه‌مبه‌ر ﴿عَلَيْهِ السَّلَام﴾ ئەو بووه‌ که خوای په‌روه‌ردگار نورو پوناکی بکاته هه‌موو ئەندامه‌کانی لاشه‌یه‌و تا بتوانیت به‌ هۆیه‌و تاریکییه‌کانی دواپوژی پی پوناک بکاتهو، به‌لام له‌ پیشتر وایه‌ بگووتریت داواکردنی ئەو نورو پوناکیه‌ عیلم و پێنمونی و هیدایه‌ته‌ (١٨٧). موسلمان ی ژیر نابیت واز بێنیت له‌ داواکردنی نورو پوناکی له‌ خوای په‌روه‌ردگار، به‌لکو ده‌بیت به‌رده‌وام بیت له‌ داواکردنی، هه‌ر له‌ به‌ر گرنگی نورو پوناکیه‌ که موسلمانان له‌ دواپوژیشدا داوا له‌ خوا ده‌که‌ن تا

(١٨٦) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٩١/٣)، والبخاري (٦٣١٦)، ومسلم واللفظ له (٧٦٣)، وأبو داود (١٣٥٣)، والنسائي (١١٢١).

(١٨٧) بپوانه: الفتوحات الربانية على الأذكار النبوية، لابن علان الصديقي (٣٧/٢).

بۆيان زياد بکات، ئايا فهرمودهى خواى پهروهردگارت نه خویندۆته وه که دهفهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَى
 مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزَىٰ اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ ۖ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ
 رَبَّنَا آتِنَا لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾ (التحریم: ٨). واته: ئهه ئه وه
 که سانهه ئیماننان هیناوه ئیماندارن، تهوبه بکهن و بگهپینه وه بۆ لای خواى پهروهردگارو
 تهوبهیهکی یه کجاری بکهن، تهوبهیهکی (نصوح) بکهن، پرسیار کرا له ئیمامی عومهر (خواى لى پازى بیى) تهوبهیه (نصوح)
 پازى بیى) تهوبهیه (نصوح) چیه؟ ئه ویش (خواى لى پازى بیى) فهرموو: تهوبهیه (نصوح)
 ئه وهیه: ئه وه که سه تاوانباره له تاوانهکانی په شیمان بیته وه جارێکی تر نه گه پیتته وه سه ری،
 چۆن شیر ههر که هاته دهر له گوانی ئاژه ل جارێکی تر ناگه پیتته وه ناو گوانی، ئه وه که سه ش
 نابیت جارێکی تر بگه پیتته وه سه ر تاوانهکانی پیشووی، بى گومان بن ئه گهر تهوبهیهکی ئاوه اتان
 کرد خواى پهروهردگار له تاوانه کانتان خوش ده بیى و ده تانخاته به هه شتانیکه وه که پوو بارو
 ئاوی ساف و سازگار به ژیر باخه کانیدا ده پوات، ﴿يَوْمَ لَا يُخْزَىٰ اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ ۖ﴾ له وه
 پۆژهدا (پۆژی قیامهت) خواى پهروهردگار پیغه مبه رو ﴿عَلَيْهِمُ السَّلَامُ﴾ ئه وانیه که به پاستی باوه پریان
 هینابوو له گه لیا زه لیل و سه رشۆر ناکات، ﴿نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا
 لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا﴾ نورو پوناکیان له بهر ده میانه وه وه لای پاستیانه وه دهره وشیتته وه وه له سه ر
 پردی (صراط) پیی ده پۆن و ده لێن: ئه هى پهروهردگار دمان نورو پوناکییه که مان بۆ ته واوو
 بهردهوام بکه و لیمان خوش به، ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به پاستی تو به سه ر هه موو
 شتی کدا به توانایت.

زانای پایه به رزو پاڤه کاری قورئانی پیروژ ابن کثیر (پهحمه تی خوی لیبت) ده لیت: ئیمامی
مجاهد و ضحاک و حسن البصري و جگه له وانیش (پهحمه تی خویان لیبت) فهرموویانه: له دواپوژدا
کاتیک ئیمانداران ده بینن نورو پوناکی دوپووه کان ده کوژیته وه ده لیت: ﴿رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا
وَاعْفِرْ لَنَا﴾^(۱۸۸). موسلمانان خۆشه و یست هه موو ئه و کاره چاكانه ی باسما ن کرد نورو پوناکی
ئیمانداران زیاد ده کات له دواپوژدا (له پوژی تاریکایی و ناخۆشی و نا پهحه تی)، داواکارین له
خوی پهروهردگار که نورو پوناکی زۆرمان پیبهبه خشیت له دواپوژدا تا به رچاومان پۆشن و پوناک
بیّت و به ئاسانی له تاریکایی ساحه ی مه حشه رو سه ر پردی (صراط) بپه رینه وه و پزگارمان بیّت،
آمین.

بهشی چواره م:

ئه و تاوانانه ی که به هویه وه خاوه نه که ی ده که ویته ناو دۆزه خه وه

موسلمانان خۆشه و یست پیویسته ئه وه بزانیّت که ئوممه تی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه وه نده یان
ده چنه دۆزه خه وه که س ژماره یان نازانیّت مه گه ر ته نها خوی پهروهردگار، ئه ویش له به ر ئه وه ی
تاوان و سه ریچی خوی پهروهردگاریان زۆر کردوه .

هاوه لئ به ریز عبدالله کورپی عمرو (خویان لی پازی بیّت) ده فه رموویّت: پیغه مبه ر (ﷺ)
فه رموویه تی: ﴿يَدْخُلُ مِنْ أَهْلِ هَذِهِ الْقَبِيلَةِ النَّارَ مَنْ لَا يُحْصِي عَدَدَهُمْ إِلَّا اللَّهُ، بِمَا عَصَوْا اللَّهَ،
وَاجْتَرَأُوا عَلَى مَعْصِيَتِهِ، وَخَالَفُوا طَاعَتَهُ، ...﴾^(۱۸۹). واته: ئه وه نده که سانی ئه هلی قبیله

^(۱۸۸) بپوانه: تفسیر القرآن العظیم لابن کثیر (۶/۲۲۲).

^(۱۸۹) رواه الطبرانی، وحسن إسناده الحافظ ابن حجر في الفتح (۱۱/۴۶۳) (ح ۶۵۷۴)، وصححه الألباني في "صحيح الترمذی والترهیب"

(موسلمانان) دهچنه دۆزهخه وه كه كهس ژماره يان نازانيت مه گهر ته نها خواي پهروهردگار، ئه ويش له بهر ئه وه ي تاوان و سه رپيچي خواي پهروهردگاريان زور كردوه، وه به بويرانه و بئ ترس و بئ شهرم سه رپيچي خواي گه وريه يان كردوه، وه به پيچه وانه ي فه رمانه كان ي خواي پهروهردگار جولونه ته وه، به لام مه رج نيه ئه وه ي كه وته ناو ئاگري دۆزهخه وه به هه ميه شي تيايدا بمينيته وه.

موسلمان ي وا هه يه به هوي هه ندي تاوانه وه كه كردويه تي له سه ر پردي (صراط) وه بهر ده بيته وه ناو ئاگري دۆزهخ، هه رچه نده ئه و موسلمان ه سوور بووه له سه ر كردني ئه و كار ه چاكانه ي كه هوكار بوونه بۆ خيرا كردني رويشتني له سه ر پردي (صراط)، وه كو نويزو پوژوو و چه ندين كاري تري گه وري چاكه، له فه رموده ي پيروزي سه حيحدا هاتوو كه هه ندي له موسلمانان به رده وام پاريزگاريان كردوه له نويزو زهكات و هه ج و جيهاد، به لام سوودي پينه گه ياندوون بۆ په رينه وه يان له سه ر پردي (صراط)، بويه به رده بنه وه ناو ئاگري دۆزهخ، پيده چي ت هوكاره كه ئه وه بيت ئه و كرده وه چاكانه يان لي وهرنه گيراييت، يان چه ند تاوانيكي گه وريه يان هه بووي ت و ته وه يان لينه كردي ت و خواي پهروهردگار لايان خو ش نه بووي ت.

هاوه لي به ريز اوسعيد الخدري (خواي لي رازي بيت) ده فه رموي ت: كه سانك له سه رده مي پيغه مبهردا (ﷺ) پرسياريان له پيغه مبهر (ﷺ) كرد، ئايا ئيمه خواي پهروهردگار ده بينين له دوا پوژدا؟ پيغه مبهر (ﷺ) فه رموي: ئايا ئيوه تووشي هيج ناره حه تي و زه حمه تيك ده بن له كاتي سه ير كردني خو رو مانگ له پوژيكي ساف و بئ ته م و هه وردا؟ ووتيان: نه خير، (واته: بئ گومان خواي پهروهردگار ده بينن)، پاشان پيغه مبهر (ﷺ) فه رموي: ((... ثُمَّ يُضْرَبُ الْجِسْرُ عَلَى جَهَنَّمَ وَتَحِلُّ الشَّفَاعَةُ، وَيَقُولُونَ: اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ. قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَا الْجِسْرُ؟ قَالَ:

دَحْضَ مَزَلَّةٍ. فِيهِ خَطَاطِيفُ وَكَالَالِيبُ وَحَسَكٌ تَكُونُ بِنَجْدٍ فِيهَا شُوبِكَةٌ يُقَالُ لَهَا: السَّعْدَانُ، فَيَمُرُّ الْمُؤْمِنُونَ كَطَرْفِ الْعَيْنِ وَكَالْبَرْقِ وَكَالرَّيْحِ وَكَالطَّيْرِ وَكَالْجَاوِيدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَابِ فَنَاجٍ مُسَلَّمٌ وَمَمْدُوشٌ مُرْسَلٌ وَمَمْدُوسٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ. حَتَّى إِذَا خَلَصَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ، فَأَوَّلَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا مِنْكُمْ مَنْ أَحَدٍ بِأَشَدَّ مُنَاشِدَةً لِلَّهِ فِي اسْتِقْصَاءِ الْحَقِّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لِلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ فِي النَّارِ، يَقُولُونَ: رَبَّنَا كَانُوا يَصُومُونَ مَعَنَا وَيُصَلُّونَ وَيَحُجُّونَ. فَيُقَالُ لَهُمْ: أَخْرِجُوا مَنْ عَرَفْتُمْ. فَتَحَرَّمَ صُورُهُمْ عَلَى النَّارِ، فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا قَدْ أَخَذَتِ النَّارُ إِلَى نِصْفِ سَاقِيهِ وَإِلَى رُكْبَتَيْهِ، ثُمَّ يَقُولُونَ: رَبَّنَا مَا بَقِيَ فِيهَا أَحَدٌ مِمَّنْ أَمَرْتَنَا بِهِ. فَيَقُولُ: ارْجِعُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ دِينَارٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ. فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا، ثُمَّ يَقُولُونَ: رَبَّنَا لَمْ نَذَرْ فِيهَا أَحَدًا مِمَّنْ أَمَرْتَنَا. ثُمَّ يَقُولُ: ارْجِعُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ نِصْفِ دِينَارٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ. فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا، ثُمَّ يَقُولُونَ: رَبَّنَا لَمْ نَذَرْ فِيهَا مِمَّنْ أَمَرْتَنَا أَحَدًا. ثُمَّ يَقُولُ: ارْجِعُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ. فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا، ثُمَّ يَقُولُونَ: رَبَّنَا لَمْ نَذَرْ فِيهَا خَيْرًا (...))^(١٩١). واته: پاشان پردی (صراط) دادەنریت لەسەر پشتی دۆزەخ، ڕیگە بە شەفاعەت کردن دەدریت، پیغەمبەرەن (صەلاوات و سەلامی خوايان لەسەر بیت) دەلێن: خوايه سەلامەتیا بکە، خوايه سەلامەتیا بکە، ووترا: ئەي پیغەمبەر (ﷺ) ئەو پرده چييه و چۆنه؟ پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: پردی (صراط) ڕیگەیه که زۆر لووسه پێی لەسەر بەند نابیت بە لکو هەڵدەخلیسکیت، لەسەر ئەو ڕیگەیه کۆمەڵە قولاپ و ڕاکیشەرێک هەیه، وە دڕکێکی پێوهیه که بە لەشیانەوه دەنوسییت و ڕایان دەکیشییت، پێی دەووتریت: دڕکی (سعدان) که له وولاتی نهجد هەیه، پاشان موسلمانان کۆمەڵ کۆمەڵ بە پێی کردەوه کانیا ن بەسەریدا دەپۆن، یه کهم کۆمەلێان به وێنه ی چاو تروکان، پاشان به وێنه ی تیشک و هه وره

^(١٩١) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٠٨/٢٤)، والبخاري (٧٤٣٩)، ومسلم واللفظ له (١٨٣)، والنسائي (٥٠٢٥)، والحاكم

بروسکه، پاشان وهکو خیرایی با بهسهریا دهپۆن، پاشان وهکو پۆیشتنی بالنده، پاشان وهکو
 سوارچاکیکی باش، پاشان وهکو پۆیشتنی پیاویکی خیرا، وه هه یانه به پیاده دهپهپیتتهوهو
 بهسهلامهتی پزگاری دهبیّت، وه هه یانه پزگاری دهبیّت بهلام لهش و دهم و چاوی پووشاوه،
 هه یانه بهردهبیّتهوه ناو ئاگری دۆزهخ و ناتوانیّت بهپهپیتتهوه، ههتا موسلمانان پزگاریان دهبیّت
 له ئاگری دۆزهخ، پاشان پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی: سویند بهو پهروهردگارهی که گیانی منی
 بهدهسته ههچ کهس له ئیوه نییه له دنیادا که داوا له خوا بکات بۆ به دهست هیّانی مافی
 خۆی لهو کهسهی که زوڵم و ستهمی لیکردوه، وهکو داواکردنی ئیمانداران له خوای پهروهردگار
 تا پێگهیان بدات بۆ شهفاعةت کردن بۆ برایی موسلمانانی تاوانبارو سزادراویان له دواپۆژدا
 (واته: ئهوهنده خهمی برایی موسلمانانی ناو دۆزهخیان زیاتر له حق و مافهکانی خۆیان له
 دنیادا)، ئیمانداران دهلّین: ئهی پهروهردگار ئهو موسلمانانه پۆژووویان دهگرت لهگهلامندا، وه
 نوێژیان دهکرد، وه هه جیان دهکرد، پێیان دهووتریّت: بپۆن ئهو کهسانهی دهیان ناسن دهریان
 بپۆن له ناو دۆزهخدا، ئاگری دۆزهخ شیوهو پوخساری تیک نه داو، ئهوانیش دهچن کۆمهلیکی
 زۆر دهردینن که ئاگری دۆزهخ تا نیوهی ئهژنۆ، یان سهه ئهژنۆیانی گرتووهو سووتاندووپیتهی،
 کاتیك دهگهپینهوه دهلّین: ئهی پهروهردگار ههچ کهس نهماوه لهو کهسانهی که فهرمانت
 پیکردین تا دهریان بپۆن، خوای پهروهردگار پێیان دهفهرموویّت: بگهپینهوه سهیر بکه
 ههکهسیك له موسلمانانی ناو ئاگری دۆزهختان بپۆن به ئهندازهی قورسی دهکه گهردیلهیهك
 خیرو چاکهی ههبوو دهی بپۆن له دۆزهخ، ئهوانیش دهچن کهسانیکی زۆر دهردهکهن له
 دۆزهخ، کاتیك دهگهپینهوه دهلّین: ئهی پهروهردگار ههچ کهسیکمان نه هیشت لهو کهسانهی که

فهرمانت پیکردین تا دهریان بیین له دۆزهخ، له دوایدا دهلێن: ئه ی پهروهردگار که سیك نه ماوه که خێرو چاکه ی هه بیته تا ئیمه دهری بیین، ... (١٩٢).

موسلمانى خۆشه و یست جوان و وردبه وه له و ته ی ئیمانداران که باسی برایانى موسلمانان ده که ن و ده لێن: (رَبَّنَا کَانُوا یَصُومُونَ مَعَنَا وَیُصَلُّونَ وَیَحُجُّونَ) ئه ی پهروهردگار ئه و موسلمانانه پۆژوو یان ده گرت له گه لماندا، وه نوێژیان ده کرد، وه هه جیان ده کرد، (موسلمان بوونه و کرده وه ی چاکه شیان زۆر بووه، به لام ئیستا چونه ته ئاگرى دۆزهخه وه) به پاستى کاره سات و موصیبه تیکی زۆر گه وره یه که موسلمان پوکنه کانى ئیسلام به جی بگه یه نیته و کرده وه چاکه کانیش بکات پاشان بچیته ئاگرى دۆزهخه وه، (خوا هه مو لایه کمان بپاریزیت له ئاگرى دۆزهخ)، ده ی که وابوو بابزانین ئه و تاوانانه چین که به هۆیه وه موسلمانانى تاوانبار ده چنه دۆزهخه وه؟

ئه و تاوانانه چین که به هۆیه وه خاوه نه که ی ده چیته دۆزهخه وه؟

موسلمانى خۆشه و یست ناتوانریت ئه و تاوانانه هه مو یان بژمیردریت و دیاری بکریته، له بهر زۆریان، وه نه بوونی به لگه ی پوون و ئاشکرا له سه ر ئه وه ی که هه ر موسلمانیک بیان کات ده چیته دۆزهخه وه، هه رچه نده هه ر په شه ی دۆزهخ کراوه له و که سه ی که ده یان کات، گه وره ترین

تاوانه کان ئه م تاوانه ن:

یه که م: که و تنه ناو ئاره زوو هه رامه کانه وه:

(١٩٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٠٨/٢٤)، والبخاري (٧٤٣٩)، ومسلم واللفظ له (١٨٣)، والنسائي (٥٠٢٥)، والحاكم (٥٨٢/٤).

ئاره زووه هه رامه كان: ئاره زووه ديارو هه ست پيكراره كان و ئاره زووه شاراره كانيش ده گريته وه، ئاره زووه ديارو هه ست پيكراره كان وه كو: شه هوته و ئاره زووى سك و داوين، ئاره زووه شاراره كانيش وه كو: هه ز كردن به پله و پايه و خو ده رختن و توله سه ندنه وه.

هاوه لى به پيز ابو برزة (خوای لى پازى بيت) ده فه رموويت: پيغه مبهه (عَلَيْكُمْ) فه رمويه تى: ((إِنَّ مِمَّا أَخَافُ عَلَيْكُمْ شَهَوَاتِ الْغَيِّ فِي بُطُونِكُمْ وَفُرُوجِكُمْ، وَمُضَلَاتِ الْهَوَى)) (١٩٣). واته: ترسناكترين شتيك كه لى بترسم تووشتان بيت: پوچوون و شوينكه وتنى هه زو ئاره زووه كانى سك و داوينتانه (ئه و تاوانانه ي كه به دل و ده روون ده گريته، وه ئه و تاوانانه ي به داوين ده گريته)، وه شوينكه وتنى ئاره زووه سه رليشيوينه ره كانه.

كه وتنه ناو ئاره زووه هه رامه كانى وه كو: زيناو نيروبازي و خواردنه وه ي مه يى و تيروانين بو ئافره تانى بيگانه و (نه زه ر كردن)، په ياكردنى مالى هه رام و گالته كردن به ناموسى خه لكى و هتد، كه مروف له ززه ت و ئاره زووى پيوه وه ده گريته، له كاتيكا خوای په روه ردگار هه رامى كردوه، هه مو ئه م كاره هه رامانه هو كاره بو ئه وه ي خاوه نه كه ي بجيته ئاگرى دوزه خه وه.

زانای پایه بهرز ابن حَجَر (به حمه تى خوای ليبيت) ده ليت: ئيمامى القاضي ابوبكر العربي (به حمه تى خوای ليبيت) ووتويه تى: ئه و قولاپانه ي كه به ده ورى پردى (صراط) وه هه يه ئه و هه واو ئاره زووانه ن كه له فه رمووده كه ي پيشوودا ئاماژه ي بو كراوه، وه پيغه مبهه (عَلَيْكُمْ) فه رمويه تى: ((حُقَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ)) واته: ئاگرى دوزه خ ده وره دراوه به هه واو ئاره زووه كان، هه واو ئاره زووه كان دانراون به ده ورى دوزه خه وه، هه ركه سيك شويني ئاره زوويه ك بكه ویت ده كه ویت نه ناو دوزه خه وه، له بهر ئه وه ي تاوانه كان پاكيشه رن بو ناو دوزه خ (١٩٤).

(١٩٣) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٨٠/١٩)، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (٥٢).

(١٩٤) بپوانه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري لابن حجر العسقلاني (١١/٤٦١ ح ٦٥٧٤).

دهی خۆزگه خه لکی به خهر بهاتنایه لهو خهوه بئ ئاگاییه که تیایدان، وه به ئاگا بهاتنایه لهو پییه لخلیسکان و کهوتنه ناو ههواو ئاره زووه حهرا مه کانه وه له کاتی سه فره و گهشت و تیروانین بۆ هۆکاره کانی راگه یاندن (ته له فزیۆن و سه ته لایت و ئه نته رنیت و موبایل و کتیت و گوشاره به دره وشتیه کان)، بئ ئاگان لهو هه موو سزاو ناخۆشی و نارچه تی و ئه و قولاپانه ی ته نیشته پردی (صراط) که چاوه پریان ده کات و به زهیی به هیچ که سیکا نایات، فه رمان کرابیت هه رکه سیك رابکیشریت بۆ ناو دۆزه خ، راده کیشریت و له بیر نا کربیت، پیاوان و ئافره تانی پی هه لخلیسکا و له سه ر پردی (صراط) و به ره وه بوو بۆ ناو دۆزه خ زۆر زۆرن لهو پۆژه دا.

زانای پایه به رز ابن رجب (په حمه تی خوی لیبت) ده لیت: له کاتیکدا ئیمان و کرده وه ی چاکه له دونیادا ئه و ریگه راسته یه که خوی په روه ردگار فه رمانی کردووه تا به نده کان له سه ری برۆن و به رده وام بن له سه ری، وه فه رمانی پی کردوون که داوا له خوا بکه ن تا خوا هیدایه تیان بدات بۆی، بۆیه هه ر موسلمانیک له دونیادا ریگه ی ته نها ئه و ریگه راسته بیت له پوا له ت و ده روونیدا، ئه وه پییه کانی جیگیر ده بیت و ریک و راست له سه ر ئه و پردی (صراط) ه ی که له سه ر دۆزه خ دانراوه ده پوات و به سه لامه تی ده په ریته وه، به لام هه رکه سیك له دونیادا ته نها له سه ر ئه و ریگه راسته نه بیت له پوا له ت و ده روونیدا، به لکو لابات به لای فیتنه و ئاشووبی گومانه کان یان هه واو ئاره زووه کان، ئه وه قولاپه راکیشه ره کانی سه ر پردی (صراط) رایان ده کیشیت، به پیی لادانیان له ریگه راسته که ی خوی په روه ردگارو شوینکه وتنی گومانه کان یان هه واو ئاره زووه کان، هه روه که له فه رموده یه کدا هاتووه که پیغه مبه ر (عَنْ) فه رموویه تی: ((تَخْطَفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ)) واته: قولاپه کانی ته نیشته پردی (صراط) تاوانباران به پیی تاوانه کانیان راده کیشیت^(١٩٥).

^(١٩٥) بڕوانه: التحویف من النار والتعریف بحال دار البوار للحافظ ابن رجب الحبلی، تحقیق إیاد القیسی (صفحة ٢٣٠).

ئىمامى سَهْل كورپى عَبْدُ اللَّهِ التَّسْتُرِي (پهحمهتى خواى لَيْبِيَّت) ده لَيْت: هه ر كه سِيك له دونيادا پيگه له سه ر خَوى ته سك بكات، ئه وه له دواپوژدا بوى پان و فراوان ده بِيَّت (واته: پردى صِراط)، وه به پيچه وانه وه هه ر كه سِيك له دونيادا پيگه له سه ر خَوى پان و فراوان بكات، ئه وه له دواپوژدا بوى ته سك وتهنگ ده بِيَّت (واته: پردى صِراط)ى له سه ر ته سك ده بِيَّت) ^(١٩٦).

زاناي پايه به رز ابْنُ رَجَب (پهحمهتى خواى لَيْبِيَّت) له سه ر وته كهى ئىمامى سَهْل كورپى عَبْدُ اللَّهِ التَّسْتُرِي ده فه رموويِت: ماناي وته كهى ئه وه يه: هه ر كه سِيك ژيان له سه ر خَوى ته سك بكاته وه له دونيادا به شوين كه وتنى فه رمانه كانى خواى په روه ردگارو پيغه مبه رو (پهحمهتى) دوركه وتنه وه له تاوانه كان، كه ئه وه ش راستيى به رده وام بوونه له سه ر پيگاي راست له دونيادا، ئه وه پادا شتى له دواپوژدا ئه وه يه: پردى (صِراط)ى بۆ فراوان ده كريت، وه هه ر كه سِيك ژيان له سه ر خَوى فراوان بكات له دونيادا به شوين كه وتنى ئاره زووه حه رامه كان و ئاره زووه سه رليشيوين ه ره كان تا له پيگه ي راست ده رده چيِت، ئه وه سزاكه ي له دواپوژدا ئه وه يه: پردى (صِراط)ى لى تهنگ و ته سك ده كريت ه وه به پيى دوركه وتنه وه ي له پيگا راسته كه وه شوين كه وتنى ئاره زووه حه رامه كان ^(١٩٧).

زاناي پايه به رز ابْنُ تَيْمِيَّة (پهحمهتى خواى لَيْبِيَّت) ده لَيْت: له كاتيكا دۆزه خ به ربه ست كراوه و ده وره دراوه به ئاره زووه كان هيچ كه س ناچي ته ناوى مه گه ر به هويانه وه نه بِيَّت (به هوى حه رامه كانه وه)، وه له كاتيكا به هه شت به ربه ست كراوه و ده وره دراوه به ناخوشى و

^(١٩٦) بېوانه: حلية الأولياء وطبقات الأصفياء لأبي نعيم (١٩٧/١٠)، وصفه الصفوة لابن الجوزي (٢٧٨/٢).

^(١٩٧) بېوانه: التخويف من النار والتعريف بحال دار البوار للحافظ ابن رجب الحنبلي، تحقيق إيد القيسي (صفحة ٢٣٣).

نارپهحه تیه کان ئه وه هیچ کهس ناچیتنه ناوی مه گهر به هۆیان هه وه نه بیته (به هۆی کاره چاکه کانه وه) ^(١٩٨).

بۆیه پیویسته موسلمان بهردهوام بیته له سهردینی خوای پهروهردگار، وه خۆی بپاریزیت له هه ندی شتی هه لالی دونیایی تا نه کهویتته ناو هه رانه وه، هه روه که هاوه لای به پیزه بوذر (خوای لی رازی بیته) ده فهرموویت: خوشه ویستم (واته: پیغه مبهه ^(ﷺ)) هه والی پیدام که پردی (صراط) ریگه یه کی خلیسکه و پیی له سهه به ند نابیت، وه ئیمه کاتیک ده چینه سهه ری ئه گهر بارمان سووک بیت (تاوانمان که م بیت و لیپرسینه وه مان سووک بیت)، ئه وه زووتر پرگارانمان ده بیت لیی وه که له وه ی که بارمان قورس بیت کاتیک ده چینه سهه ری (تاوانمان زور بیت و لیپرسینه وه مان قورس بیت) ^(١٩٩).

دووهم: تهوبه نه کردن له تاوانه گه وره کان:

به لگه کانی قورئانی پیرۆزه فهرمووده سه حیه کانی پیغه مبهه ^(ﷺ) ئه وه ده سه لمینن ئه وه موسلمان هه خوا به ته نه ها په رستانه ی که ده چنه دۆزه خه وه، به هۆی ئه وه تاوانانه وه یه که کردوویانه وه له سهه ری مردوونه بۆ ئه وه ی تهوبه یه کی راسته قینه یان لی کرد بیت، وه که خواردنی رپبا، به که م زانینی خه لکی و مافه کانیا، بیدعه کردن، شوپکردنه وه ی جل و به رگ بۆ ژیر قاپه ره قه ی پییه کان (بۆ پیاوان)، خو به زل زانین، ووتنی ووته یه که که خوای پهروهردگار پیی ناخۆشه، درۆ هه لبه ستن به ده م پیغه مبهه ری خواوه ^(ﷺ)، وه جگه له م تاوانه گه ورانه که هه ره شه له خواوه نه کانیا کراره به ئاگری دۆزهخ، یان نه فرهت لی کردن، یان توپه یی خوای

^(١٩٨) بپوانه: الاستقامه لابن تیمیة (٤٥١/١).

^(١٩٩) رواه الإمام أحمد "المسند" (٢١٤٥٤)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٣١٧٨).

په‌روه‌دگار، یان بوونی وه‌یل بۆیان، یان بوونی سزای تووند بۆیان، یان بوونی حه‌د له‌سه‌ریان، په‌نا ده‌گرین به‌ خوای په‌روه‌دگار ^(٢٠٠).

موسلمانى خۆشه‌ويست ئه‌وه‌ى كه زانراوه ئه‌وه‌يه: پينج نوێزه فه‌رزه‌كه ته‌نها گوناوه بچوكه‌كان ده‌سپه‌وه نه‌ك گوناوه گه‌وره‌كان، له‌سه‌ر بۆچوونى هه‌ندىك له زانايان، چونكه تاوانه گه‌وره‌كان مه‌گه‌ر ته‌وبه‌يه‌كى نه‌صوح و راسته‌قينه بيان سپيته‌وه.

هاوه‌لى به‌ريز أبو هريرة (خوای لى پازى بيت) ده‌فه‌رموويت: پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمويه‌تى: ((الصَّلَاةُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ، مُكْفَرَاتُ مَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبَ الْكَبَائِرُ)) ^(٢٠١). واته: كردنى پينج نوێزه فه‌رزه‌كه، وه كردنى نوێژى هه‌ينى تا هه‌ينى داهاتوو، وه گرتنى پۆژووى مانگى رهمه‌زان، ده‌بنه كه‌فاره‌تى تاوانه‌كان ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌نده موسلمانه خۆى له تاوانه گه‌وره‌كان پاراستبیت.

به‌لام هه‌ندى له زانايان بۆچوونيان وايه كه كردنى پينج نوێزه فه‌رزه‌كه ده‌بیته هۆكارى سپينه‌وه‌ى هه‌موو تاوانه‌كان هه‌تا تاوانه گه‌وره‌كانيش، به‌لگه‌شيان ئه‌و فه‌رموده‌يه‌يه كه هاوه‌لى به‌ريز أبو هريرة (خوای لى پازى بيت) له پيغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) بۆمان ده‌گيڕيته‌وه كه فه‌رمويه‌تى: ((أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِبَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ، هَلْ يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ؟ قَالُوا: لَا يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ. قَالَ: فَكَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَاةِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَّ الْخَطَايَا)) ^(٢٠٢). واته: ئه‌گه‌ر پووباريك به‌به‌رده‌مى مالى يه‌كيكتاندا بروت و پۆژى پينج جار خۆى تيا بشوات، ئايا ئه‌و كه‌سه

^(٢٠٠) تاوانه گه‌وره‌كان زۆر له‌وه زياتر كه خه‌لكى ده‌يان كات و زۆر به‌ سووكى سه‌يريان ده‌كات، بۆ زياتر شاره‌زابوون له تاوانه گه‌وره‌كان، بپوانه ئه‌م كيتابانه: "الكبائر" و "تبيين المحارم" للإمام الذهبي، و "الزواجر عن اقتراف الكبائر" للإمام الهيثمي" وه جگه له‌م كيتابانه.

^(٢٠١) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٩٨/٢)، ومسلم واللفظ له (٢٣٣) والترمذي (٢١٤).

^(٢٠٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٠٢/٢)، والبخاري (٥٢٨)، ومسلم (٦٦٧)، والترمذي (٢٨٦٨)، والنسائي (٤٦٢)، وابن ماجه (١٣٩٧)، والدارمي (١١٨٣).

هیچ چلک و پیسی به لاشه یه وه ده مینیت؟ هاوه لآن (خوایان لی پازی بیت) فه رموویان: نه خیر هیچ چلک و پیسی به لاشه یه وه نامینیت، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: دهی ئه وه وینه ی پینج نویره فه رزه که یه خوی په روه ردگار تاوانه کانی پی ده سپرته وه (چۆن ئه و ئاوه لاشه پاک ده کاته وه له چلک و پیسی، به هه مان شیوه کردنی نویره فه رزه کانیش موسلمان پاک ده کاته وه له تاوانه کان). مه زه به ی ئه هلی سوننه و جه ماعه ئه وه یه: ئه و موسلمانیه که خوا به ته نها په رسته و تاوانی گه وره ی هیه، ئه گه ر خوی په روه ردگار لی خوش نه بیت ئه وه به پی تاوانه که ی سزا ده دریت و پاشان پرزگاری ده بیت له دۆزه خ و به هه میشه یی تیایدا نامینیت وه، بۆیه پیویسته موسلمان خوی بپاریزیت له تاوانه گه وره کان، وه زۆر به خیرایی ته و به ی لیبکات ئه گه ر هه ر یه کیکیانی کردوه و که وتۆته ناوی.

ئه و تاوانه گه ورانه ی که زۆربه ی خه لکی تی که وتوونه و گوئی پیناده ن ئه مانه ن:

۱. ریا کردن له کردنی کاره چاکه کان و نه بوونی دلسۆزی تیایدا:

هاوه لی به ریز أبو هريرة (خوای لی پازی بیت) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَىٰ فِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةٌ: رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ فَأَتَىٰ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا، فَقَالَ: مَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِي سَبِيلِكَ حَتَّى اسْتَشْهَدْتُ، قَالَ: كَذَبْتَ إِنَّمَا أَرَدْتُ أَنْ يُقَالَ: فُلَانٌ جَرِيءٌ فَقَدْ قِيلَ، فَأَمَرَ بِهِ فُسْحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ، فَأَتَىٰ بِهِ اللَّهُ فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا، فَقَالَ: مَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَقَرَأْتُ الْقُرْآنَ وَعَلَّمْتُهُ فَيْكَ، قَالَ: كَذَبْتَ إِنَّمَا أَرَدْتُ أَنْ يُقَالَ: فُلَانٌ عَالِمٌ، وَفُلَانٌ قَارِئٌ، وَقَدْ قِيلَ فَأَمَرَ بِهِ فُسْحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ أَنْوَاعَ الْمَالِ فَأَتَىٰ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا، فَقَالَ: مَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ فَقَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ شَيْءٍ تُحِبُّ أَنْ أَنْفِقَ فِيهِ إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهِ لَكَ، قَالَ: كَذَبْتَ إِنَّمَا أَرَدْتُ أَنْ يُقَالَ: فُلَانٌ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ فَأَمَرَ بِهِ فُسْحِبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ))، وفي رواية عند الترمذي أَنَّ النَّبِيَّ

﴿عَلَيْهِ السَّلَام﴾ قال: ((أُولَئِكَ الثَّلَاثَةُ أَوَّلُ خَلْقِ اللَّهِ تُسَعَّرُ بِهِمُ النَّارُ)) (٢٠٣). واته: يه كه م كه س و كۆمه ل له

دواړژدا لپرسینه وه یان له گه لدا بکړیت سى کۆمه لن (سى که سن):

یه که م: پیاوړیکه شه هید کراوه، ئەم پیاوه ده هیتریت و نیعمه ته کانی خوای گه وره ی به پوودا ده دریته وه و ئه ویش هه مووی دیته وه یاد، خوای په روه ردگار پیى ده لیت: چیت کرد به و هه مووی نازو نیعمه ته ی که پیم به خشیبووی؟ ئه ویش ده لیت: جیهام کردو تیمکۆشا له پیناوی تودا تا شه هید کرام، خوای په روه ردگار پیى ده لیت: درۆت کرد جه نگایت تا پیئت بووتریت: فلانه که س ئازایه، وه پیئت ووترا ئازایه له دنیا دا، پاشان فه رمان ده کړیت به پاکیشانی بۆ ناو دۆزه خ، به سهر سهر را ئه کیشریت تا فری ده دریته ناو ئاگری دۆزه خه وه.

دوو م: پیاوړیکه زانست و زانیاری شه رعی فی ر بووه و قورئان خوین بووه و خه لکیشی فی ر کردووه، ئەم پیاوه ش ده هیتریت و نیعمه ته کانی خوای گه وره ی به پوودا ده دریته وه و ئه ویش هه مووی دیته وه یاد، خوای په روه ردگار پیى ده لیت: چیت کرد به و هه مووی نازو نیعمه ته ی که پیم به خشیبووی؟ ئه ویش ده لیت: زانست و زانیاری فی ر بووم و خه لکیشم فی ر کردو قورئانیشم خویند له بهر خاتری تۆ ئه ی خوایه، خوای په روه ردگار پیى ده لیت: درۆت کرد زانست و زانیاری فی ر بوویت تا پیئت بووتریت: زانایه، وه پیئت ووترا له دنیا دا، وه قورئانت خویند تا پیئت بووتریت: قورئان خوینه، وه پیئت ووترا له دنیا دا، پاشان فه رمان ده کړیت به پاکیشانی بۆ ناو دۆزه خ، به سهر سهر را ده کیشریت تا فری ده دریته ناو ئاگری دۆزه خه وه.

سى یه م: پیاوړیکه خوای په روه ردگار ده وله مهندي کردووه و چه ندين جوړ مالی پیبه خشیه وه، ئەم پیاوه ش ده هیتریت و نیعمه ته کانی خوای گه وره ی به پوودا ده دریته وه و ئه ویش هه مووی دیته وه یاد، خوای په روه ردگار پیى ده لیت: چیت کرد به و هه مووی نازو نیعمه ته ی که پیم به خشیبووی؟

(٢٠٣) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٢٣/١٩)، ومسلم واللفظ له (١٩٠٥) والنسائي (٣١٣٧)، والترمذي (٢٣٨٢)، والحاكم (٥٧٩/١)، وابن خزيمة.

ئەویش دەلێت: ئەى پەرەردگار هیچ پێگەیه کی خێرو چاکە نە مابوو کە تۆ حەز بکەیت تیايدا ببه خشریت ئیلا لە بەر خاتری تۆ مالم تیا بە خشی، خۆی پەرەردگار پێی دەلێت: درۆت کرد مالت دە بە خشی و خیرت دە کرد تا پیت بووتریت: فلانە کەس بە خشنده و خیرخوازه، وه پیت ووترا له دونیادا، پاشان فەرمان دە کریت به پاکیشانی بۆ ناو دۆزهخ، به سەر سەرا پائەکیشریت تا فری دەدریتە ناو ئاگری دۆزهخه وه.

له رپوایه تیکی تردا که ئیمامی الترمذی دهیگیریتە وه پیغه مبه ر (عليه السلام) فەرمووی: ئەى أبوهیره ئەم سى کۆمه له یه که م کۆمه ل و دروست کراوی خۆی پەرەردگارن که ئاگری دۆزهخیان پێگه رم و داخ ده کریت و ده سووتیندرین، (قورئان خوینیک، تیکۆشه ریک، خیرخوازیک، ئەو کاره باشانه یان کردووه بۆ ئەوه ی پیاان بووتریت: فلانە کەس قورئان خوین بووه، فلانە کەس ئازا بووه، فلانە کەس بە خشنده و خیرخواز بووه، کرده وه کانیاان ته نها له بەر خاتری خۆی پەرەردگار نه بووه، به لکو بۆ رپاو خۆ ده رخستن بووه).

هەر بۆیه هاوه لی به ریز أبو هُریره (خۆی لى پازى بیت) کاتیک ئەم فەرمووده یه ی ده گیرایه وه ده بورایه وه له هۆش خۆی ده چوو.

وه هه ره ها هاوه لی به ریزی پیغه مبه ر (عليه السلام) أبوهریره (خۆی لى پازى بیت) فەرمووده یه کی ترمان له پیغه مبه ره وه (عليه السلام) بۆ ده گیریتە وه که فەرموویه تی: ((مَنْ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ لِيُبَاهِيَ بِهِ الْعُلَمَاءَ، وَ يُجَارِيَ بِهِ السُّفَهَاءَ، وَ يَصْرِفَ بِهِ وَجْهَ النَّاسِ إِلَيْهِ، أَدْخَلَهُ اللَّهُ جَهَنَّمَ))^(٢٠٤). واته: هه رکه سیك فیرى عیلم و زانیاری شه رعی ببیت بۆ خۆ پادان و شانازی کردن به سەر زانایاندا، وه بۆ دهمه دهمی و موناقه شه کردن له گه ل که سانی بئ عیلم و نه زاندا تا گومانیاان بۆ دروست بکات، وه به هۆی فیربوونی عیلم و زانیاری شه رعییه وه پووی خه لکی بۆ لای خۆی پابکیشیت (بۆ ئەوه ی به رده وام

^(٢٠٤) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١/١٦٤)، وابن ماجه واللفظ له (٢٦٠)، وقال الألباني في "صحيح الترمذ والترهيب": صحيح لغيره

له سه رووی خه لکه وه بیټ یان زیاتر ڕیز لێگیراو بیټ)، هه ره که سیڤ ئه وه کاره بکات (عیلم و زانیاری شه رعی فیر بیټ به مه بهستی یه کیک له و سێ شته) ئه وه بێ گومان خوی په ره وردگار ده یخاته ناو دۆزه خه وه.

٢. وینه گرتن:

هاوه لێ به ڕیز أبو هريرة (خوی لێ پازی بیټ) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموو یه تی: ((يَخْرُجُ عَنْقُ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَهُ عَيْنَانِ يُبْصِرُ بِهِمَا، وَأُذُنَانِ يَسْمَعُ بِهِمَا، وَلِسَانٌ يَنْطِقُ بِهِ، فَيَقُولُ: إِنِّي وَكَلْتُ بِثَلَاثَةِ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ، وَبِكُلِّ مَنْ ادَّعَى مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، وَالْمُصَوِّرِينَ)) (٢٠٥).

واته: له پۆژی قیامه تدا ملیک له ناو ئاگری دۆزه خه وه ده ره ده چیت، دوو چاوی هه یه پیی ده بینیت، دوو گوێی هه یه پیی ده بیستی، زمانیکی هه یه قسه ی پیده کات و ده لیت: من شه رپشک کراوم و ڕیگه پی دراوم به ڕاکیشانی سێ کۆمه ل که س بۆ ناو ئاگری دۆزه خ: هه موو که سیڤی خۆ به زل زانی ئینکار که ره له حه ق، وه هه موو ئه وه که سانه ی له گه ل خوی په ره وردگاردا هاوار بۆ په رستراوی تر ده که ن (موشریکین)، وه هه موو وینه گرو وینه کیڤیک.

سعيد كوپى أبو الحسن (خوی لێ پازی بیټ) ده فه رموویت: جاريکیان پیاویک هات بۆلای ابن عباس (خوایان لێ پازی بیټ) پیی ووت: من ئه م وینه نه ده کیشم (وینه ی پوح له به ران) جا بۆم پوون بکه وه ئایا دروسته یان نا؟ ابن عباس (خوایان لێ پازی بیټ) پیی ووت: نزیک به ره وه لیم، پیاوه که لێی نزیک بووه وه، دووباره ابن عباس (خوایان لێ پازی بیټ) پیی ووت: نزیک به ره وه لیم، پیاوه که لێی نزیک بووه وه تا ابن عباس (خوایان لێ پازی بیټ) ده ستی خسته سه ره سه ری و پیی ووت: ئه وه ت بۆ باس ده که م که خۆم له پیغه مبه ری خوام (ﷺ) بیستوو ه*، بیستوو مه له پیغه مبه ر

(٢٠٥) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٦٨/٢٤)، والترمذي واللفظ له (٢٥٧٤)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٨٠٥١).

* موسلمانى راسته قینه ده بیټ وه کو ابن عباس بیټ (خوایان لێ پازی بیټ)، ته نها فه رموو ده ی خوی په ره وردگارو پیغه مبه ر

﴿عَلَّامٌ﴾ كه فەرموویەتی: ((كُلُّ مُصَوِّرٍ فِي النَّارِ يَجْعَلُ لَهُ بِكُلِّ صُورَةٍ صَوَّرَهَا نَفْسًا فَتُعَذِّبُهُ فِي جَهَنَّمَ. وَقَالَ: إِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَأَعْلًا، فَاصْنَعِ الشَّجَرِ، وَمَا لَا نَفْسَ لَهُ)) (٢٠٦). واتە: ھەموو وێنەگرو وێنەكێشێك لە ئاگری دۆزەخدا، ھەر وێنەكێشێك كە كێشاویتی لە دنیا دا دەكرێت بە روح لە بەرێك و سزای (وێنەگرو وێنەكێشەكە) دەدات، **﴿عَلَّامٌ﴾** (خوایان لێ پازی بێت) بە پیاوھكە ی ووت: ئەگەر تۆ ھەر وێنەكێشی و وێنە دەكێشیت، ئەو وێنە ی دارو درەخت و ئەو شتانە بكێشە كە روح لە بەر نین (واتە: وێنە ی شاخ و كێو پووبارو ... ھتد).

موسڵمانی خۆشەویست ئاگاداربە و خۆت بپاریزە لە دروست كردنی پەیکەر و وێنە ی مرقف و روح لە بەران، یان گۆرینی وێنەكان بە گالته كردن بە شیوە و پوخساریان بە برین و پێكەو نانیان لە رێگە ی بەرنامە ی كۆمپیوتەر و مۆبایل و ھۆكارەكانی تر، كە زۆربە ی خەلكی بە چاوی سووكەو ھەسەری دەكەن و كردوو یا نەتە ھۆكاری گالته ئامیزو كاتی پێ بەسەر دەبەن.

و ھەروەھا خۆت بپاریزە لە وێنە گرتن و مەلێ كاتی خۆی بە دەست وێنە كێشراو، ئیستا بە كامێرا ئامیزی پیشكەوتوو دەگیریت و ھوكمی وێنە كێشانی نییە.

نەخیر وا نییە، موسڵمانی خۆشەویست پێت دەلێم: خۆتی لێ بپاریزە تا ھەر پەشە ی ئەو فەرموودانە ی سەرەو ھەندین فەرموودە ی ھەحیحی تری پێغەمبەر ﴿عَلَّامٌ﴾ نەتگرتەو، خۆ

﴿عَلَّامٌ﴾، باس بكات و فەتوای پێدات، نەك ووتە ی ئەم و ئەو، بە تاییبەتی لەو باسانە ی كە خیلافی زۆری تیا دروست بوو لەم سەردەمە دا، وەكو: گۆرانی و موسیقا و وێنە گرتن و پێش ناشین و جل و بەرگ شۆڕكردنەو ھەو بۆ ژێر قاپە پەقە ی پێیەكان (بۆ پیاوان)، وە ھەلال كردنی پانتۆل و دەم و چاوی بۆ ھەلگرتن بۆ ئافەرتان، ئەگەر تۆ موسڵمانی راستە قینە بیت و ھەو ویت بە پاستی شوینی قورئانی پیرۆز و فەرموودە ھەحیحەكانی پێغەمبەر ﴿عَلَّامٌ﴾ بکەویت، ئەو ھەو بۆت دەردەكەو ویت ھەموو ئەم شتانە و ھەندین شتی تر كە لە ھەو پەتدا ھەر ھەم، بە لایم بە ووتە و فەتوای ئەم و ئەو ھەو ھەلال كراو، نەك بە فەرموودە ی خۆی پەروەردگار و پێغەمبەر ﴿عَلَّامٌ﴾.

(٢٠٦) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٧٧/١٧)، والبخاري (٢٢٢٥)، ومسلم واللفظ له (٢١١٠)، والترمذي (٧٧٥١)، والنسائي (٥٣٥٨)، وأبو داود (٥٠٢٤).

ئەگەر دەلایەت: بابەتەكە بابەتییكى خیلافییه و زانایانی سەردەم بۆچوونیان جیاوازه لەسەر دروستی و نادروستی (وینەگرتن)، بەلای منیش لەگەڵتام كە زانایانی سەردەم بۆچوونیان جیاوازه لەسەر دروستی و نادروستی، بەلام مەرج نییه هەر بابەتییكى شەری زانایان بۆچوونیان جیاواز بوو تیایدا تۆ بلایت: کامیان ئاسانترو گونجاوترو خۆشتره ئەو هیان ئەنجام دەدەم، چونكە حەق هەرگیز یەكەو لای كۆمەڵیكیانه نەك لای هەردوو لایان، وە ئەگەر شوینی خیلافی بێ بنەماو بێ بەلگە بكەویت ئەو سەرت لیدەشیوێت و موسڵمانیكى حەق ویست نابیت، لەبەر ئەو هی ئەو زانایانهی كە دەلاین: وینەگرتن دروست نییه و لە تاوانە گەرەكانە، بەلگەیان هەم فەرموودەى صەحیحی پیغەمبەرەو (ﷺ)، هەم بۆچوونی راست و دروستی خۆیان و زانایانی پیش خۆیانە، كە ئەمەش تەواو گونجاوتره لەگەڵ حوكم و مەبەستەكانى ئاینی پیروزی ئیسلام بۆ رێگرتن لە بلأوبوونەو هی تاوان و هەموو خراپەكارییهك، بە تاییهتی لەم سەردەمەدا كە هەموو جۆره خراپە و تاوانیك بەربلأوهو موسڵمانان تیكەوتوونە جا نەزانن ئەو كارە حەرەمە، یان بشزانن حەرەمە هەر دەیکەن و گوێ پینادەن كە ئەم لایەنەیان زیاتره، چونكە موسڵمان زۆربەى بابەتەكانى حەرەم و حەلألى بۆ پوون بوو تەو، بەلام لەم سەردەمەدا تاوان كردن و گوێ نەدان بە حەرەم و حەلأل لە هەموو كات و سەردەمیك زیاتره، وە زۆربەى وینەگرتنەكان پیاوان و ئافەرتان بە تیکەلأوى دەیگرن و بێ ئەو هی مەحرەمى یەكتریش بن، ئافەرتان بە سەرى پووت و جل و بەرگی ناشەری و شان بە شانى پیاوان وینە دەگرن، دواتریش مەگەر تەنها خۆای پەرەردگار بزانیت ئەو وینانە چییان لیدەكری و چۆن بەناو خەلكیدا بلأو دەبیتهو. زانای پایەبەرز الشوكانى (پەحمەتى خۆای لیبت) دواى ئەو هی خیلافى نیوان زانایان باس دەكات سەبارەت بەگۆرانى، دەلایت: پاش ئەو هی بەلگەى هەردوولامان باس كرد سەبارەت بە گۆرانى، ئەو هەمان بۆ دەردەكەوێت ئەگەر خیلافى نیوان زانایان لە بازنەى حەرەمیش دەرچیت ئەو لە بازنەى شوبهەو گومان دەرنەچیت (لەم باسەدا: باسى گۆرانى)، وە ئیماندارانىش

وهستانون بهرامبەر ئه و فهرموودانهی که ماناکه ی تهواو ئاشکراو دیار نییه (هه رچه نده ئه م باسه حوکمی پوون و ئاشکرایه لای زانیانی راسته قینه و موسلمان ی شوین که وتووی حه ق)، وه ههروه ها له فهرمووده یه کی سه حیدا هاتوو ه که شته حه لاله کان پوون و ئاشکراو دیارن، وه شته حه رامه کانیش به هه مان شیوه، وه له نیوانیاندا چه ند کارو شتی که هیه مانا و اتاکه ی به پوون و ئاشکرای ی له هه موو که سی که دیار نییه، هه ر موسلمان ی که خوی بیاریزی ت لیان ئه وه دینه که ی سه لامه ت ده بی ت و خوی دوورخستو ته وه له توانج و قسه و قسه لۆک و گومانی خه لکی) ^(٢٠٧). موسلمان ی خو شه ویست و ته ی زانی پایه به رز ئیما می الشوکانی (په حمه تی خوی لی بی ت) تهواو وینه گرتنیش ده گری ته وه به تایبه تی له م سه رده مه دا، بۆیه خۆی لی بیاریزه و مه یگره ئه گه ر فه توای نادروستی شی له سه ر بی ت.

٣. ووتنی ووته یه که خوی پهروه ردگاری پی تووره ده بی ت:

هاوه لی به ری ز أبو هریره (خوی لی پازی بی ت) ده فه رمووی ت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا، يَرْفَعُ اللَّهُ بِهَا لَهُ دَرَجَاتٍ، وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا، يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ)) ^(٢٠٨). واته: به نده ی وا هیه ووته یه که ده لی ت بۆ پازی بوونی خوی پهروه ردگار، ئه و به نده یه ئه و ووته یه زۆر به گه وریه نازانی ت، به لام به لای خوی پهروه ردگاره وه زۆر خیر و گه وریه، بۆیه چه ندین پله له به هه شتدا به رزی ده کاته وه به هۆیه وه، وه به نده ی وا هیه ووته یه که ده لی ت که خوی پهروه ردگار پی ناخۆشه و پی تووره ده بی ت، ئه م به نده یه گو ی به ووته یه نادا ت و زۆر به گه وری نازانی ت،

^(٢٠٧) بیوانه: نیل الأوطار للعلامة الإمام الشوكاني (٥١١/٨).

^(٢٠٨) رواه الإمام مالك (١٨٤٩)، وأحمد "الفتح الرباني" (٢٦٩/١٩)، والبخاري (٦٤٧٨)، ومسلم (٢٩٨٨)، والترمذي (٢٣١٤).

به لām به لای خوای په روه ردگار وه تاوانیکی زور گه ورهیه، بویه به هوئی ئه و قسه یه وه به رده دریتته وه ناو ئاگری دۆزه خه وه.

وه هاوه لای به پیز معاذ کوری جبال (خوای لای پازی بیت) دهفه رموویت: ((كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ) فِي سَفَرٍ فَأَصْبَحْتُ يَوْمًا قَرِيبًا مِنْهُ وَنَحْنُ نَسِيرُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ؟ قَالَ: لَقَدْ سَأَلْتَنِي عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيْسِيرٌ عَلَى مَنْ يَسْرُهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا أَذْلُكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ، الصَّوْمُ جَنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ، قَالَ: ثُمَّ تَلَا: (تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ) حَتَّى بَلَغَ (يَعْمَلُونَ) ثُمَّ قَالَ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ كُلِّهِ وَعَمُودِهِ وَذُرْوَةِ سَنَامِهِ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ وَذُرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ، ثُمَّ قَالَ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَاكٍ ذَلِكَ كُلُّهُ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا نَبِيَّ اللَّهِ، فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ، قَالَ: كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا، فَقُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ: وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟ فَقَالَ: تَكَلَّمْتَ أُمُّكَ يَا مُعَاذُ، وَهَلْ يَكُفُّ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ أَوْ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟)) (٢٠٩).

واته: جارێکیان له سهفه ریڤدا له گه ل پیغه مبهردا (ﷺ) بووم، تا پوژیکیان به ریڤادا ده پویشستین لای نزیك بوومه وه و پیم ووت: ئه ی پیغه مبهردی خوا (ﷺ) هه والم پیبده به و کاره چاکانه ی که ئه گهر بیکه م پیی بچه به هه شته وه، وه دوورم بخاته وه له ئاگری دۆزه خ، پیغه مبهرد (ﷺ) فه رمووی: به پاستی پرسپاری کاریکی زور گه وردهت لیکردم، به لām ئاسانه له سهرد ئه و که سه ی که خوای په روه ردگار له سهردی ئاسان بکات، (ئه و کاره چاکانه ی پیی بجیته به هه شته وه و دوور بکه ویتته وه له ئاگری دۆزه خ) ئه مانه ن: خوای په روه ردگار به تاک و ته نها بپه رستیت و هه یچ

(٢٠٩) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٥٨/١٩)، والترمذي واللفظ له (٢٦١٦)، وابن ماجه (٣٩٧٣)، والحاكم (٤٤٧/٢)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٥١٣٦).

هاوێ و شەریکی بۆ بریار نە دەیت، وە نوێژ بکەیت، زەکاتی مالهەت دەربکەیت، وە پۆژووی مانگی پەمەزان بگریت، حەجی مالی خوای پەرەردگار بکەیت، پاشان پیڤەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئایا هەوالت پیبەدەم و پیت پابگەیهنم کە دەرگای خێرەکان چیین؟ پۆژوو قەلغانە (موسڵمان دەپاریزیت لە ئاگری دۆزەخ)، وە خێر و سەدەقە تاوان دەسپێتەو هەرەکو چۆن ئاو ئاگر دەکوژنیتەو، وە شەو نوێژ کردن لە جەرگەیی شەودا، مُعَاذ (خوای لێ پازی بێت) دەفەرمویت: پاشان پیڤەمبەر (ﷺ) ئەم ئایەتەیی خویندەو (تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ) تا گەیشتە (يَعْمَلُونَ)، پاشان فەرمووی: ئایا هەوالت پیبەدەم بە سەرچاوەی هەموو کارە چاکەکان وە کۆڵەکو و لووتکەیی بەرزێ ئەم دینە؟ مُعَاذ (خوای لێ پازی بێت) دەفەرمویت: ووتم: بەلێ ئەی پیڤەمبەری خوا (ﷺ)، پیڤەمبەر (ﷺ) فەرمووی: سەرچاوەی هەموو کارە چاکەکان ئیسلام بوونە (پیش کردنی هەر کاریکی چاکە دەبێت ئەو کەسە موسڵمان بێت ئەگەر بە تەمای خێر و پاداشتی دواپۆژە)، وە کۆڵەکوێ ئەم دینە نوێژ کردنە (بێ نوێژ کردن ئەو کەسە دینی نییە)، وە لووتکەیی بەرزێ ئەم ئیسلامە جیهاد و تیکۆشانە لە پینا و خوای پەرەردگادا، مُعَاذ (خوای لێ پازی بێت) دەفەرمویت: پاشان پیڤەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئەی مُعَاذ (خوای لێ پازی بێت) ئایا هەوالت پیبەدەم بە کاریک کە کۆکەرەوێ هەموو ئەمانەییە؟ ووتم: بەلێ ئەی پیڤەمبەری خوا (ﷺ)، مُعَاذ (خوای لێ پازی بێت) دەلێت: پیڤەمبەر (ﷺ) زمانی گرت و فەرمووی: خۆت لە شەپ و خراپە و تاوانی ئەمە بپاریزە، ووتم: ئەی پیڤەمبەری خوا (ﷺ) ئایا ئیمە لە سەر ئەوێ کە دەیلێن سزا دەدرێن (لە سەر ووتەیی خراپ و نابەجێ و تاوانی زانمان)؟ پیڤەمبەر (ﷺ) فەرمووی: (ئەی لەبار دایکت بجویتایە، ئەمە گالتهیهک بوو پیڤەمبەر (ﷺ) لەگەڵ هەندی لە هاوێلانی کردوویەتی (خوایان لێ پازی بێت)، ئایا کاتیک خەلکی بە سەر دەم و چاو و پویانا پادەکشێن بۆ ناو ئاگری دۆزەخ هەمووی بە ھۆی دروینەیی زمانیانەو نییە (تاوانەکانی زمانیان)؟.

٤. ئازاردانی دراوسێ:

هاوه‌لی به‌پێژ أبو هريرة (خوای لی پازی بیّت) ده‌فه‌رموویت: جارێکیان پیاویك ووتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فلانه ئافره‌ت باسی نوێژی نۆرو پۆژووی نۆرو خیری زۆری ده‌کریّت، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه ئه‌و ئافره‌ته به‌ زمانی ئازاری دراوسێی ده‌دات (خراپه له‌گه‌لیاندا، هاوسێکانی بیوه‌ی نین له‌ زمانی به‌لکو له‌ زمانی ده‌ترسن)، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((هِيَ فِي النَّارِ))، ئه‌و ئافره‌ته له‌ ئاگری دۆزه‌خدايه، پیاوه‌که ووتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فلانه ئافره‌ت باسی که‌م نوێژی و که‌م پۆژووی و که‌م خیری ده‌کریّت جاری و هه‌یه (وورده که‌شک ده‌کات به‌ خیر)، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه ئه‌و ئافره‌ته به‌ زمانی ئازاری دراوسێکانی نادات (باشه له‌گه‌لیاندا)، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: ((هِيَ فِي الْجَنَّةِ))^(٢١٠)، ئه‌و ئافره‌ته له‌ به‌هه‌شتدايه.

٥. شوپکردنه‌وه‌ی جل و به‌رگ بۆ ژێر قاپه‌ په‌قه‌ی پێیه‌کان:

موسڵمانی خۆشه‌ویست ئه‌م بابته‌ش وه‌کو بابته‌ی وینه‌گرتن و گۆرانی و موسیقاو چه‌ندین بابته‌ی تر که‌له‌م دوايه‌دا خيلاف له‌ نێوان زانایان دروست بووه له‌سه‌ر دروستی و حه‌رامی، ئایا شوپکردنه‌وه‌ی جل و به‌رگ بۆ ژێر قاپه‌ په‌قه‌ی پێیه‌کان (بۆ پیاوان) حه‌رام و تاوانه‌ یان نا؟ موسڵمانی خۆشه‌ویست ئه‌گه‌ر بۆ فیزو ته‌که‌به‌وور بیّت ئه‌وه هه‌موویان یه‌که‌ده‌نگن له‌سه‌ر حه‌رامی و نادروستی، وه‌ تاوانیکه له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کان، به‌لام ئه‌گه‌ر بۆ خۆ پادان و فیزو ته‌که‌به‌وور نه‌بیّت ئایا هه‌ر تاوانه‌و حه‌رامه؟ فه‌رمووده‌کان هه‌ندیکیان به‌ په‌های (مُطْلَق) هاتوونه‌و هه‌ندیکیان به‌ دیاری کراوی (مُقَيَّد) هاتوونه له‌سه‌ر حوکم و سزای شوپکردنه‌وه‌ی جل و به‌رگ بۆ ژێر قاپه‌ په‌قه‌ی پێیه‌کان، به‌لام ئه‌گه‌ر ووردبینه‌وه له‌ هۆکاری شوپکردنه‌وه‌ی جل و به‌رگ بۆ ژێر قاپه‌ په‌قه‌ی پێیه‌کان، وه‌ سزای هه‌ر دوو جووره شوپکردنه‌وه‌که (بۆ فیزو ته‌که‌به‌وور بیّت یان نا)

^(٢١٠) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢١٩/١٩)، والحاكم (١٨٣/٤)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٢٥٦٠).

ئەو بۆمان دەردەكەوئیت كە بە ھەموو شیوەیەك شۆرپکردنەوێ جەل و بەرگ بۆ ژێر قاپە پەقەى پێیەكان ھەرامەو تاوانە (جا خۆتى لیبپاریژەو گوێ مەدە بە قسەى ئەم و ئەو كە گوايە ھەلەو دروستە ئەگەر بۆ فیزو تەكەبەور نەبێت).

ھاوھەلى بەرپز ھیب الغفاري (خوای لى پازى بێت) دەفەرمووئیت: پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتى: ((مَنْ وَطِئَ عَلَى إِزَارِهِ خِيَلًا وَطِئَ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ))^(٢١١). واتە: ھەر كەسێك جەل و بەرگی لەبەر كردو شۆرپى كەردەو ھە بۆ فیزو تەكەبەور ئەو پێیەكانى خستۆتە ئاگرى دۆزەخەو.

و ھاوھەلى بەرپز أبو ھریرە (خوای لى پازى بێت) دەفەرمووئیت: پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتى: ((مَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِي النَّارِ))^(٢١٢). واتە: ھەر جەل و بەرگیك لە ژێر قاپە پەقەى پێو بێت ئەو ئەو پێیانە لە ئاگرى دۆزەخدايە.

٦. پالەدانە لای زالم و ستەمكاران و پازى بوون بە كارەكەيان:

خوای پەرورەدگار دەفەرمووئیت: ﴿وَلَا تَرْكُؤُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾ (هود: ١١٣). واتە: خۆتان مەدەنە پال و زالم و ستەمكاران و پازى مەبن بە كارەكەيان، خۆ ئەگەر واتان كرد ئەو ئاگرى دۆزەخ دەتان گریت و دەتان سووتینیت، ئەو كاتە جگە لە خوای پەرورەدگار ھیچ دۆست و خۆشەویستێكتان نییە، وە پاشان سەرناكەوینرین لە لایەن ستەمكارانەو (كاتێك ئاگرى دۆزەخ گرتانى).

٧. دەرنەکردنى زەكات:

^(٢١١) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٩٠/١٧)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٦٥٩٢).

^(٢١٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٣٥/١٧)، والبخاري واللفظ له (٥٧٨٧)، والنسائي (٥٣٣١)، وابن ماجه (٣٥٧٣).

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾﴾ (التوبة: ٣٤ - ٣٥). واته: ئەى ئيمانداران ئاگادار بن و باش بزنان كه زۆريك له قه‌شه‌و (فره‌زانه‌كانى جوله‌كه) پاپاكان (گۆشه‌گيرو په‌به‌نه فه‌له‌كان) مال و سامانى خه‌لكى ده‌خۆن به ناحق و به تالانى ده‌به‌ن، وه پيگريشيان لى‌ده‌كه‌ن و ناهيئل دينى ئىسلام قه‌بوول بكه‌ن، ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ئەو كه‌سانه‌ى كه زي‌پو زي‌و كو ده‌كه‌نه‌وه‌و ناييه‌خشن له پيى خوادا، ئەوه تو ئەى پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ مرده‌يان پي‌بده به سزايه‌كى ئيش پيگه‌يه‌نه‌ر، ﴿يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ﴾ له پوژيكد ئەو زي‌پو زي‌وه له ناو ئاگرى دۆزه‌خدا سوور ده‌كړيته‌وه‌و گه‌رم و داخ ده‌كړيت و نيو چاوو ته‌نيشته‌كان و پشتيانى پيداخ ده‌كړيت و پييان ده‌ووتريت: ﴿هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ﴾ ئەمه ئەو زي‌پو زي‌ويه‌كه خپتان كرده‌وه بو خۆتان و نه‌تان به‌خشى له پيى خوای په‌روه‌ردگارا، ده‌ى كه‌وابوو ئيستا سزاكه‌ى بچيژن.

٨. پشت هه‌لكردن له كاتى رووبه‌روو بوونه‌ى دوژمن: □

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ إِلَّا دُبَارَ ﴿١٥﴾ وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤْمِدْ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِنَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَنُهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾﴾ (الأنفال: ١٥ - ١٦). واته: ئەى ئيمانداران كاتيك

له مهیدانی جهنگدا بوون و تووشی بی‌باوه‌پان بوون و به‌زۆری هی‌رشیان بۆ ده‌هینان و لی‌تان نزیک ده‌بوونه‌وه، نابیت پشتیان تی‌بکه‌ن و هه‌لبی‌ن و پابکه‌ن، به‌لکو خۆ پاگر بن و به‌رامبه‌ریان بوه‌ستن، چونکه ﴿وَمَنْ يُؤْلَمْ يَوْمَئِذٍ دُبْرَهُ﴾ هه‌رکه‌سیک له کاتی پووبه‌پوو بوونه‌وه‌ی دوژمندا پشت هه‌لبکات و خۆی بدزیته‌وه‌و شوینیان بۆ چۆل بکات، به‌ راستی توپه‌یی خۆی په‌روه‌ردگاری ده‌که‌وێته سه‌رو جیگاشی دۆزه‌خ ده‌بی‌ت، ﴿إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقَوْلٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ﴾ مه‌گه‌ر که‌سیک بۆ شه‌ر کردن له شوینی‌که‌وه بۆ شوینیکی تر به مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی جاریکی تر خۆی ئاماده بکاته‌وه بۆ هی‌رش بردن، یان بۆ ئه‌وه‌ی فی‌ل له بی‌باوه‌پان بکات و خیرا بگه‌رێته‌وه سه‌ریان بۆ جه‌نگ، یان جیگۆرکی بکات تا خۆی بگه‌یه‌نیته تا‌قمی‌کی تری جه‌نگاوه‌ران، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موویان به‌ کۆمه‌لی بجه‌نگن، ئه‌وه قه‌یدی نییه له‌م حاله‌تانه‌دا، به‌لام ئه‌گه‌ر له کاتی پووبه‌پوونه‌وه‌ی دوژمندا پشت هه‌لبکات و خۆی بدزیته‌وه‌و شوینیان بۆ چۆل بکات له ترسان یان به مه‌به‌ستی زāl بوونی دوژمن به‌سه‌ر موس‌لماناندا ئه‌وه ﴿فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَنُهُ جَهَنَّمَ﴾ به راستی توپه‌یی خۆی په‌روه‌ردگاری ده‌که‌وێته سه‌رو جیگاشی دۆزه‌خ ده‌بی‌ت، به‌راستی دۆزه‌خیش چاره‌نوسی‌کی زۆر خراپه‌.

٩. پۆشینی جل و به‌رگی ناشه‌ری بۆ ئافه‌ره‌تان:

هاوه‌لی به‌پێ‌ز أبو هریره (خۆی لی‌ پازی بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((صِنْفَانِ مِنَ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا: قَوْمٌ مَّعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَّاتٌ مِّمَالَاتٌ مِّمِالَاتٍ رُّءُوسُهُنَّ كَأَمْثَالِ أَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا، وَإِنَّ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ كَذَا وَكَذَا))^(٢١٣). واته: دوو تا‌قم و کۆمه‌ل هه‌ن ئه‌هلی ئاگری

^(٢١٣) رواه الإمام مالك (١٦٩٤)، وأحمد "الفتح الرباني" (٣٠٢/١٧)، ومسلم واللفظ له (٢١٢٨).

دۆزهخن که من نه یانم بینویه (چونکه له سهردهمی ئەودا نه بوونه): کۆمه لێکیان که سانیکن قامچیان به دهسته وهیه به وینهی کلکی مانگا خه لکی پێ ئازار ده دهن (واته: جه لاده کان)، وه تاqm و کۆمه لی دووه میان ئافره تانیکن جل و بهرگیان له بهردایه به لام پووتن (جل و بهرگیان تهنگ و تهسك و کورت و کون کونه که لاشه یان دهرده خات)، به له نجه ولار ده پۆن و خۆیان با ده دهن، قژی سهریان به وینهی کۆپانهی سهر پشتی ووشتر لار بۆته وه (سهریان پووت ده کهن و به تۆپه ل ده ییه ستن له سهر تهوقی سهریان، له چکی چی و حجابی چی؟)، ئەو ئافره تانهی ئەوه حالیا نه ناچنه به هه شته وه و بۆن و بهرامی خوشی به هه شتیش نا کهن، له کاتی کدا بۆن و بهرامی خوشی به هه شت دووری ئەوه ندوه ئەوه ندوه سا له ده پروات (پینچ سه د سال).

به لی ئەی پیغه مبه ری (ﷺ) خوشه ویست ئەو دوو کۆمه له له خوا نه ترسه نه بوونه له سهردهمی تۆو هاوه لانی به پیزت و پیشینی چاکه خواز (پهحمه تی خویان لیبت) که به پاستی ته نها شوینکه وتووی قورئان و فهرمووده سه حیه کانی تۆی خوشه ویست بوونه، ده بی بلیین: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۶)، بۆ دووری و گوینه دانی زۆربه ی موسلمانان به فرمانه کانی خوی پهروه دگار و پیغه مبه ر (ﷺ)، زیاتر ئافره تان له پووی پوشینی جل و بهرگی ناشه رع ی و دهرخستنی له ش و لاریان، که بوونه ته مایه ی فیتنه و فه ساد بۆ زۆریک له گه نجان و راکیشانیان بۆ ناو ئاگری دۆزهخ، ده بی چی غیره تی که له و باوک و برا و میرده یا هه بی ت که ده بینن ئافره تانیان ئەو جل و بهرگه ناشه رعیه ده پوشن و ریگریان لینا کهن؟ له کاتی کدا زۆربه شیان نوێژخوین و پۆژوو گروو مامه حاجیشن!!! ده بی ئەو که سانه چی دلێکیان به و نوێژ و پۆژوو و هه جیه یان خوش بی ت؟ له کاتی کدا ئەوها گوێ نادهن به نرخترین زیرو گه وه ریان که ئافره تانیان، زۆربه ی ئافره تانی ئەم پۆژگاره به جۆره ها مۆدیل و جل و بهرگی ناشه رع ی خۆیان ده پازیننه وه بۆ پیاوانی بیگانه، بی ئەوه ی گوێ بده نه فرمانه کانی خوی پهروه دگار و پیغه مبه ر (ﷺ)، عابای چی و حجابی چی و له چکی چی؟ ئەمانه هه مووی هی ئیسلامه و

پۆیشت و به سهر چوو مۆدیلی نه ماوه لایان، ئیستا دهوری مۆدیلی غهرب و گاورو جوله کهیه، خۆپۆشته کردن و جل و بهرگی شهرعی له بهر کردن، دواکه وتنه به لای ئه وانه وه، وه ده لێن: به که لکی ئه مړۆ نایات، ئه گهر ئه و ئافره تانه به زمانیشیان وا نه لێن، ئه وه به زمانی حالیان وا ده لێن (بالا و جل و بهرگیان وا ده لێت، له بهر کردنی پانتۆل و ته نووره ی ته سک و کورت و ستریچ هتد)، ههرچۆنیک بێت ئه مه حالێ ئافره تانیکه که یان باوه پیان به خوای پهروه ردگار نییه، یان ههر لێی ناترسن، یان ئه گهر لێشی بترسن ئه وه ترسیان که مه و ئیمانیان لاوازه، به لام هه ندی له خوشکانی حیجاب له بهر (ههر به ناو) حیجاب هه که یان یان ته سک و لاشه یان ده رده خات، یان مانتۆیه، یان بریق و باقی پێوه یه، یان له سهر مۆدیله و مه رجه کانی حیجابی تیانییه.

بۆیه به هه موو خوشکیکی به رپێز ده لێم: زۆر ئاگاداری جل و بهرگتان بن و جوانی خۆتان ده رمه خه ن بۆ پیاوانی بیگانه، خۆتان مه که نه نیچیری گورگه برسییه له خوا نه ترسه کان، خۆتان مه خه نه بهر هه رپه شه و نه فره تی خوای پهروه ردگار و پیغه مبه ر (ﷺ) و فریشته کان و سه رجه م موسلمانان، به لکو خۆتان بپاریزن له ئاگری دۆزهخ، ئه و ئاگره ی که سووته مه نییه که ی مړۆف و به ردی کبریه، ئاگری که شه ست و تۆجار (یان نه وه دو تۆ جار) گهرمتره له ئاگری دنیا که هه یج که س ته حه ممولی ناکات و بهرگه ی ناگریت، ئایا ئیوه ی بێ ده سه لات بهرگه ی ده گرن؟ نا، سویند به خوای پهروه ردگار به ردو ئاسنیش بهرگه ی ناگریت، ده ی که وابوو ئه گهر تا ئیستا بێ ئاگا بوویه و نه ترانیوه یان گویت پینه داوه، ئه وه ههر له ئیستا وه هه ول بده و خه م له خۆت بخۆ، چونکه هه ندی جار بۆ ژیا نی دوا پۆرت ته نها مامۆستایان و که سانی چاکه خواز دلسۆرتن، نه ک ئه و باوک و براو میرده ی که به بهر چاویانه جل و بهرگی ناشه رع ی ده پۆشیت، گوئی پیناده ن و رپیت لێناگرن و له ئاگری دۆزهخ ناتپاریزن له کاتی که پیه مبه ر (ﷺ) هه والی داوه و پێی راگه یاندووین ئه و ئافره تانه ی جل و بهرگیان له بهر دایه به لام پووتن، وه به له نجه ولار ده پۆن و خۆیان با ده دن، قژی سه ریان به وینه ی کۆپانه ی سه ر پشتی ووشتر لار بۆته وه، بۆنی به هه شت ناکه ن و

ناچنه بهه شته وه، پێغه مبهەر (ﷺ) وا دهفه رموویت و وا فه رمان دهکات، باوک و براو میرده کانیش ئاوهان و گوئی پینادهن و بی دهنگن بهرامبه رتان.

سُلیمان کورپی یَسار (خوای لی پازی بیّت) ده لیت: باشت رینی ئافره تانتان ئه و ئافره تانه ن که مندالیان ده بیّت و میرده کانیان خۆش ده ویت و قسه و بۆچونیان له گه لّ قسه ی میرده کانیا ندایه، وه له گه لّ ئه وه شدا ته قوای خوا ده که ن و لیی ده ترسن، وه خراپ ترینی ئافره تانتان ئه و ئافره تانه ن که جل و بهرگی ناشه رعی ده پۆشن و سافه رن و خۆ به زل زانن، ئه و ئافره تانه ی ئه وه حالیا نه ئافره تانیکی دوو پروو و له سنوری خوا ده رچوون، ئه و ئافره تانه لییان ناچیت بهه شته وه مه گه ر به وینه ی قه له ره شی پێ سپی (که ئه م جوړه قه له ره شه زۆر که مه)، واته: ئه و ئافره ته موسلمانانه ی که جل و بهرگی ناشه رعی ده پۆشن زۆریان ده چنه دۆزه خه وه، که میان هه یه بچیت بهه شته وه، مه رج نییه ئه و ئافره تانه کافرو بی باوه پ بن، نه خیر به لکو ئافره تانیکن هه ندیکیان موسلمانیش نوێژیش ده که ن و پۆژوش ده گرن و چاکه ش ده که ن و جل و بهرگیشیان له به ردایه، به لام پروتن (واته: جل و بهرگیان ته نگ و ته سک و کورت و کون کونه که لاشه یان ده رده خات)، ده ی که وابوو خوشکی موسلمانانی سافه ری بی ناگا خۆت بپاریزه له ناگری دۆزه خ، ئه و ناگره ی که سووته مه نییه کی تۆی بی ده سه لات و به رده، وه ناگری که نه وه دو نۆ جار گه رمتره سوتینه رتره له ناگری دنیا^(۲۱۴).

۱۰. ئه وانه ی که فه رمان ده که ن به چاکه و خویان نایکه ن، وه به خه لکی ده ئین ئه وه خراپه یه وه مه یکه ن به لام خویان ده یکه ن:

هاوه لی به ریز اُسامة کورپی زید (خوای لی پازی بیّت) ده فه رموویت: پێغه مبهەر (ﷺ) فه رمویه تی: (يُجَاءُ بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ فَيَنْدَلِقُ أَقْتَابُهُ فِي النَّارِ فَيَدُورُ كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِرَحَاهُ،

^(۲۱۴) رواه البيهقي، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (۳۳۳۰).

فَيَجْتَمِعُ أَهْلُ النَّارِ عَلَيْهِ فَيَقُولُونَ: أَيُّ فُلَانٍ مَا شَأْنُكَ أَلَيْسَ كُنْتَ تَأْمُرُنَا بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَانَا عَنِ الْمُنْكَرِ؟ قَالَ: كُنْتُ أَمُرُكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ، وَأَنْهَأُكُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيهِ^(٢١٥). واته: له پۆزی دوایدا پیاویک دههیندریت و فری دهدریتته ناو ئاگری دۆزهخهوه، ریخۆلهی بهردهبیتهوه بهر پیی و به دهوریا دهسوریتتهوه وهکو گوئی دریز کاتیک گیره دهکات چۆن به دهوری خۆیدا دهسوریتتهوه، ئههلی ناو دۆزهخ لیی کۆ دهبنهوهو پیی دهلین: ئهی فلان کهس چیته بۆ وات لیها توهو چیت لی قهوماوه؟ ئایا تۆ له دنیا دا پیمانته نه دهووت: ئهوه چاکهیه بیکه ن و ئهوه خراپهیه مهیکه ن؟ ئهویش دهلین: بهلی، پیتانم دهووت: ئهوه چاکهیه بیکه ن بهلام خۆم نه مه ده کرد، وه پیتانم دهووت: ئهوه خراپهیه مهیکه ن و لیی دوور بکه ونهوه، بهلام خۆم ده مه کرد. موسلمانن خۆشه و یست ئه گهر تۆزی به ووردی بروانیتته فهرمووده که ئه وه ت بۆ ده رده که ویت، که سانیک له ناو ئاگری دۆزهخ دا دهسووتین، ته نه ئاگری دۆزهخیان به سه بۆ سزاو سووتانیان، به لام له گه ل ئه وه شدا کۆمه له که سیک لیی کۆبوونه ته وه (له کاتیکدا ریخۆلهی به ربۆته وه بهر پیی و به دهوریا دهسوریتتهوه وهکو گوئی دریز کاتیک گیره دهکات چۆن به دهوری خۆیدا دهسوریتتهوه)، که ئه ویش به لگه یه له سه ر ناشرینی تاوانه که یی و تووندی سزا که ی، وه شوبهینراوه به گوئی دریزیش، چونکه ههچ نه فامی و نه زانیه که له وه گه وره تر نییه که که سیک حه ق بزانیته و خه لکیشی بۆلا بانگ بکات، به لام خۆی کاری پینه کات، وه ئه و گفتوگۆیه ی له نیوانیا ندا ده کریت گفتوگۆیه کی ئاسایی نییه، به لکو پره له هاوارو پۆرۆ سزای به ئیش، خوای په ره ردگار کۆی کردونه ته وه و گفتوگۆ ده که ن و دهسووتین و سزاشیان له سه ره، بۆ ریسوا بوونیان و دان نان به تاوانه کانیان.

^(٢١٥) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٩/١٧٢)، والبخاري واللفظ له (٣٢٦٧)، ومسلم (٢٩٨٩).

موسڵمانی خۆشه‌ویست جوان وورد به‌وه له‌ فه‌رمووده‌که‌ چۆن خوای په‌روه‌ردگار ئه‌و بانگه‌وازکاره‌و هه‌ندیک له‌ شوین که‌وتوانی به‌ یه‌که‌وه‌ کۆ کردۆته‌وه‌ له‌ ناو دۆزه‌خدا تا زیاتر سه‌رشۆر بن ، چونکه‌ له‌ دونیادا گوئیان له‌ ئامۆژگارییه‌کانی گرتوه‌ به‌لام گوئیان پینه‌داوه‌و به‌ قسه‌یان نه‌کردوه‌، ئه‌وانه‌ی سزا ده‌درین دوو کۆمه‌لن: یه‌که‌م: که‌سانیک هه‌قیان زانیوه‌و خه‌لکیشیان فی‌ر کردوه‌، به‌لام کاریان پینه‌کردوه‌، دووه‌م: که‌سانیک گوئیان له‌ عیلم و په‌ندو ئامۆژگاری و ووتار گرتوه‌، به‌لام گوئیان پینه‌داوه‌و کاری چاکه‌یان پی نه‌کردوه‌، بۆیه هه‌رکه‌سیک کاری چاکه‌ نه‌کات به‌ عیلم و زانیارییه‌که‌ی یان ووته‌ی پیچه‌وانه‌ی کرده‌وه‌ی بی‌ت ئه‌وه‌یه‌ شایسته‌ی سزای به‌ ئیش و سه‌رشۆرکه‌ر ده‌بی‌ت له‌ دواپۆژدا.

١١. دواکه‌وتن به‌ به‌رده‌وامی له‌ پیزی یه‌که‌م له‌ نویژی جه‌ماعه‌ت:

دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (خوای لی‌ رازی بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((لَا يَزَالُ قَوْمٌ يَتَأَخَّرُونَ عَنِ الصَّفِّ الْأَوَّلِ حَتَّى يُؤَخَّرَهُمُ اللَّهُ فِي النَّارِ))^(٢١٦). واته‌: که‌سانیک به‌رده‌وام دوا ده‌که‌ون له‌ پیزی یه‌که‌م له‌ نویژی جه‌ماعه‌ت، تا خوای په‌روه‌ردگاریش دوايان ده‌خات بۆ ناو ئاگری دۆزه‌خ.

زانای پایه‌به‌رز ئیمامی السُّبُکِّي (په‌حمه‌تی خوای لی‌بی‌ت) ده‌لی‌ت: پی‌ده‌چیت ئه‌م هه‌ره‌شه‌ تونده‌ بۆ موسڵمانیک بی‌ت ئه‌وه‌نده‌ دوا ده‌که‌وی‌ت له‌ پیزی یه‌که‌م له‌ نویژی جه‌ماعه‌ت تا وای لی‌دی‌ت واز له‌ نویژ دینی‌ت، یان ئه‌و دواکه‌وته‌ی وای لی‌ده‌کات نویژه‌کانی به‌رده‌وام دوا دوابخات و له‌ کاتی خۆیدا نه‌یکات^(٢١٧).

^(٢١٦) رواه أبو داود (٦٧٩)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٧٦٩٩).

^(٢١٧) بپوانه‌: المنهل العذب المورد شرح سنن الإمام أبي داود لمحمود السبكي (٧٠/٥).

وه زانای پایه بهرز مُحَمَّد الحسن الدَّودو^(٢١٨) (په حمه تی خوای لی بیّت) له شه رحی ئه م
 فهرموده ده دا ده لیّت: پیډه چیت ئه و دواکه وتنه له پیزی یه که م له نو یژی جه ماعت دواکه وتنی ک
 بیت بئ ئه وهی خاوه نه که ی هیچ عوزرو بیانویه کی شه رع ی هه بیت، به لکو دونیای خو ش ده ویت
 و شوینی که وتو وه و داویتی به سهر دوا پوژدا.

١٢. خواردنه وهی مه ی:

ها وه لی به پیز جابر کو پی عبدالله (خوای لی پازی بیت) ده لیّت: جار یکیان پیاو ی ک له "جیشان"
 (شوینی که له وولاتی یه مه ن) هات بولای پیغه مبه ر (ﷺ) پرس یاری لی کرد ده رباره ی
 خواردنه وه یه ک که له وولاتی ئه وان ده خوریتته وه له گه نه شامی دروست ده کریت و پی
 ده ووتریت (المز)، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمو ی: ئایا ئه و خواردنه وه یه سه رخو ش که ره؟ پیا وه که
 ووتی: به لی، هه رکه سی ک بیخواته وه سه رخو شی ده کات، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمو ی: ((كُلْ مُسْكِرٍ
 حَرَامًا، إِنَّ عَلَى اللَّهِ عَهْدًا لِمَنْ يَشْرَبُ الْمُسْكِرَ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ طِينَةِ الْخَبَالِ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا
 طِينَةُ الْخَبَالِ؟ قَالَ: عَرَقُ أَهْلِ النَّارِ أَوْ غُصَارَةُ أَهْلِ النَّارِ))^(٢١٩). واته: هه موو خواردن و
 خواردنه وه یه کی سه رخو شکه رو بئ هو شکه ر هه رهامه، وه خوای په روه ر دگار په یمانی داوه و
 هه ره شه ی کردو وه له و که سه ی که مه ی ده خواته وه (خوی بئ هو ش ده کات به ماده
 بئ هو شکه رو سپکه ره کان) که (طینه الخبال) بکاته خواردنه وه ی ئه و که سه له دوا پوژدا، ووترا:
 ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) (طینه الخبال) چییه؟ پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمو ی: کیم زوخاوو خوین و
 پیسی ئه هلی ئاگری دوزه خه، ده ر خواردی مه ی خو رو خو بئ هو شکه ره کان ده دریت.

^(٢١٨) مُحَمَّد الحسن الدَّودو یه کی که له زانا ناودارو شاره زاکانی وولاتی مو ریتانیا.

^(٢١٩) رواه الإمام أحمد - الفتح الرباني - (١٣٢/١٧)، ومسلم واللفظ له (٢٠٠٢)، وأبو داود (٣٦٨٠)، والنسائي (٥٧٠٩).

وه ههروه ها هاوه لی به پێز عەبدۇالله كۆری عَمَرُو (خوایان لی پازی بیّت) ده فەرموویت: پێغه مبه‌ر (ﷺ) فەرموویه تی: ((مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ وَسَكِرَ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، وَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ، فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَإِنْ عَادَ فَشَرِبَ فَسَكِرَ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، فَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ، فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَإِنْ عَادَ فَشَرِبَ فَسَكِرَ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا، فَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ، فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَإِنْ عَادَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ رَدْعَةِ الْخَبَالِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا رَدْعَةُ الْخَبَالِ؟ قَالَ عُصَارَةُ أَهْلِ النَّارِ)) (٢٢٠). واتە: هه‌ر كه‌ سه‌ك ئه‌كه‌ر به‌و مه‌ی خواره‌وه‌و خۆی سه‌رخۆش كرده‌، ئه‌وه‌ چ‌ل پۆژ نوێژی لی وه‌رناگیریت، وه‌ ئه‌گه‌ر به‌و حاله‌وه‌ بمړیت ده‌چیته‌ ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر وازی لیه‌یناو ته‌وبه‌ی كرد ئه‌وه‌ خۆی په‌روه‌ردگار ته‌وبه‌ی لی قه‌بول ده‌كات، وه‌ ئه‌گه‌ر گه‌راپه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و تاوانه‌و مه‌ی خواره‌وه‌و خۆی بیه‌هۆش كرده‌وه‌، ئه‌وه‌ چ‌ل پۆژ نوێژی لی وه‌رناگیریت، وه‌ ئه‌گه‌ر به‌و حاله‌وه‌ بمړیت ده‌چیته‌ ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر وازی لیه‌یناو ته‌وبه‌ی كرد ده‌وه‌، ئه‌وه‌ خۆی په‌روه‌ردگار ته‌وبه‌ی لی قه‌بول ده‌كات، وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌مجاره‌شیان گه‌راپه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و تاوانه‌و مه‌ی خواره‌وه‌و خۆی بیه‌هۆش كرده‌وه‌، چ‌ل پۆژ نوێژی لی وه‌رناگیریت، وه‌ ئه‌گه‌ر به‌و حاله‌وه‌ بمړیت ده‌چیته‌ ئاگری دۆزه‌خه‌وه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر وازی لیه‌یناو ته‌وبه‌ی كرد ده‌وه‌ خۆی په‌روه‌ردگار ته‌وبه‌ی لی قه‌بول ده‌كات، ئه‌گه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ هه‌ر وازی نه‌ه‌یناو گه‌راپه‌وه‌ سه‌ر خواره‌دنه‌وه‌یی و خۆی بیه‌هۆش كرده‌وه‌، ئه‌وه‌ خۆی په‌روه‌ردگار په‌یمانی داوه‌و هه‌ره‌شه‌ی كرده‌وه‌ كه‌ (رَدْعَةُ الْخَبَالِ) بكاته‌ خواره‌دنه‌وه‌ی ئه‌و كه‌سه‌ له‌ دواپۆژدا، ووترا: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) (رَدْعَةُ الْخَبَالِ) چییه‌؟

(٢٢٠) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (١٣٨/١٧)، والترمذي (١٨٦٢)، وابن ماجه واللفظ له (٣٣٧٧)، والنسائي (٥٦٧٠)، والدارمي (٢٠٩١)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع" (٦٣١٢).

پيڤه مبهەر (ﷺ) فەرمووی: کیم زوخاوو خوین و پیسی ئەهلی ئاگری دۆزهخه، دەرخواردی مەهی خۆرۆ خو بێهۆشکەرەکان دەدریّت* .

ئەهی ئەو کەسەهی مەهی و هاوشیۆو هەرامەکانی دەخۆیتەوێ نوێژخوینیشی، ئەگەر لەو چل شەوو پۆژەهی کە نوێژت لی وەرناگیریت بمریت، دەبێ حالت چۆن بیت لای خوای پەروردگار، وە حوکمی دواپۆژت چی بیت؟ لە کاتی کدا پيڤه مبهەر (ﷺ) بەو ترسناکییە باسی مەهی خواردنەوێ کردووە .

١٣. درۆ هەلبەستن بە دەم پيڤه مبهەری خواوە (ﷺ):

هاوەلی بە پیز أبو هريرة (خوای لی پازی بیت) دەفەرموویت: پيڤه مبهەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ)) (٣٢١) . واتە: هەرکەسێک بە دەستی ئەنقەست درۆم بە دەمەوێ هەلبەستیت، ئەو بە شۆینێک لە ئاگری دۆزهخ بۆ خۆی دابنیت.

موسلمان ئاگاداربەو باش بزانه پەتکردنەوێ فەرموودەهی صەحیحی پيڤه مبهەر (ﷺ) حوکمی کە مەتر نییە لە درۆ هەلبەستن بۆی، پاش پوون بوونەوێ صەحیحیتی و دەرکەوتنی مانای تەواوی، چونکە ئەو کەسەهی درۆ بە دەم پيڤه مبهەر (ﷺ) هەڵدەبەستیت، پيڤه مبهەری خواو (ﷺ) فەرموودەکانی بە لاوە کەمەو بە چاوی بێ پیزییەوێ سەیریان دەکات، وە ئەو کەسەشی کە فەرموودەکانی پيڤه مبهەر (ﷺ) پەتدەکاتەوێ یان بە لایەوێ کەمەو بە چاوی بێ پیزییەوێ سەیریان

* موسلمانێ خۆشەویست تەنها مەهی حەرام نییە بە لێکو هەر ماددەیک مرقۆف سەرخۆش بکات ئەوێ هەرامە وەکو (تلیاک و حەشیشەو ئەفیۆن و.....هتد)، پيڤه مبهەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ))، واتە: هەموو شتێک کە مرقۆف سەرخۆش دەکات و عقلی لای خۆی ناھێلێت حەرامە، وە هەر شتێک خواردنەوێ زۆری مرقۆف سەرخۆش دەکات ئەوێ کەمەکەشی هەر حەرامە ئەگەر دلۆپە بە کیش بیت، وە بە هیچ شتێکە عیلاج و چارەسەر بە هۆکاری حەرام ناکرێت وەکو (مەهی و بێرەو....).

(٣٢١) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٦٧/١٩)، والبخاري (١٢٩١)، ومسلم واللفظ له (٣)، وأبو داود (٣٦٥١)، والترمذي (٢٦٥٩)، وابن ماجه (٣٠)، والدارمي (٥٩٣).

دهكات، يان باوه‌ری پێی نییه جا به‌هر بیانویهك بیټ، چونكه ئه‌وه‌ی موسلمانێ راسته‌قینه بیټ ده‌بیټ حالێ به‌و شیوه‌یه بیټ كه خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ (الأحزاب: ۳۶). واته: بۆ پیاوان و ئافره‌تانێ ئیماندار نییه کاتیك خوای په‌روه‌ردگار پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) فه‌رمانیکیان کردو شتیکیان به‌ باش زانی، ئه‌وان بلێن: ئیمه سه‌رپشکین له‌وه‌ی كه شوینی بکه‌وین یان نا!! نه‌خیر وانییه به‌لکو ده‌بیټ گوێرایه‌لی ته‌واویان هه‌بیټ بۆ فه‌رموده‌کانی خواو پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌گه‌ر ئه‌وان خۆیان به‌ ئیماندار ده‌زانن، وه هه‌رکه‌سیك سه‌رپێچی فه‌رمانه‌کانی خوای په‌روه‌ردگارو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) بکات، ئه‌وه بێ‌گومان سه‌ری لێشیواوه به‌سه‌ر لێشیوانیکی پوون و ئاشکرا.

وه هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَاءَ أَنْتُمْ الرُّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْهَوْا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الحشر: ۷). واته: ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیناویتی بۆتان و فه‌رمانی پێکردوون، ئیوه بیه‌کن و ده‌ستی پێوه بگرن، وه ئه‌وه‌ی ئه‌و پێگری لێکردوونه تا نه‌یه‌کن و به‌ خراپی ده‌زانیت، ئیوه مه‌یه‌کن و لێی دوور بکه‌ونه‌وه، وه له‌ خوا بترسن و ته‌قواتان هه‌بیټ و خۆتان له‌ غه‌زه‌ب و توپه‌یی خوا بپاریزن (به‌ جیه‌جی‌کردنی فه‌رمانه‌کانی و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی)، چونكه به‌راستی خوای په‌روه‌ردگار تۆله‌و سزای زۆر تووند و به‌ ئێشه‌.

١٤. خواردن و خواردنه‌وه له‌ قاپ و قاچاگی نالتون و زیو:

دایکی ئیمانداران أُمُّ سَلَمَةَ (خوای لی‌ پازی بیټ) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: ((مَنْ شَرِبَ فِي إِنَاءٍ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ فِصَّةٍ، فَإِنَّمَا يُجْرَجُ فِي بَطْنِهِ نَارًا مِنْ جَهَنَّمَ)) (٢٢٢). واته: هه‌رکه‌سیك له‌

(٢٢٢) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٥٣/١٧)، والبخاري (٥٦٣٤)، ومسلم واللفظ له (٢٠٦٥)، وابن ماجه (٣٤١٣).

قاپ و قاچاگی ئالتون و زیو بخوات یان بخواتهوه، ئەوه ئاگری دۆزهخی پاكیشاوه بۆ ناو سکی خۆی.

١٥. خواردنی مائی ههتیو به زوئم و ستهم:

خوای پهروهردگار دهفهرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِيَتَنِي ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۝١٠﴾ (النساء: ١٠). واته: ئەو كهسانه ی كه به زوئم و ستهم و ناههق مال و سامانی مندالانی بیباوك و ههتیو دهخۆن، بیگومان ئەو كهسانه تهنها ئاگر دهكه نه ناو سکیانهوه، وه به زوویی دهكرینه ناو ئاگریکی زۆر گه رمی به گۆپی سوتینه ری دۆزهخه وه.

١٦. وهگرتن و بردنی مائی خه ئکی به سویندی درۆ:

هاوهلی بهرێز أبو أمانة (خوای لی پازی بیئت) دهفهرموویت: پیغه مبه ر (عليه السلام) فهرموویه تی: ((مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ، فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ. فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: وَإِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَإِنْ قَضِيًّا مِنْ أَرَاكِ)) (٢٣٣). واته: ههركه سیك مال و ههقی موسلماننیک وهبرگریت و بیبات بۆ خۆی به سویندی درۆ، ئەوه خوای پهروهردگار ئاگری دۆزهخی بۆ ئەو كهسه مسۆگه ر کردووه و به ههشتیشی له سه ر حه رام کردووه، پیاویك ووتی: ئە ی پیغه مبه ر (عليه السلام) ئەگه ر ئەو ماله یان ئەو شته شتیکی كه میش بیئت؟ پیغه مبه ر (عليه السلام) فهرمووی: ئەگه ر ئەو شته به وینه ی دار سیواکیكیش بیئت، (واته: ئەو ماله ی كه به سویندی درۆ وه ری دهگریت با ئەوهنده كه میش بیئت).

(٢٣٣) رواه الإمام مالك (١٤٣٥)، وأحمد "الفتح الرباني" (١٠٣/١٨)، ومسلم (١٣٧)، والنسائي (٥٤١٩)، والدارمي (٢٦٠٣)، وابن ماجه (٢٣٢٤).

١٧. كه متەرخەمی له گەیانندی ئەمانەت و بچرانندی سیلەى رەحم: □

پاریزگاری کردن له ئەمانەت و گەیانندی سیلەى رەحم و پەيوەندى خزمایەتى، گرنگترین ئەو کارانەن که له دواپۆژدا له تەنیشەت پردى (صِراط) هوه دهووستن جگه له کردهوه چاکهکانى تر، ئەویش له بەر گەورەبیانە لای خوای پەرورەدگار، هەر وهك هاوەلى بەرپز حُدیفە (خوای لى پازى بىت) دەفەر موویت: پيغەمبەر (ﷺ) فەر موویەتى: ((... فَيَأْتُونَ مُحَمَّدًا ﷺ) فَيَقُومُ فَيُؤْذَنُ لَهُ، وَتُرْسَلُ الْأَمَانَةُ وَالرَّحْمُ، فَتَقُومَانِ جَنَبَتِي الصِّرَاطِ يَمِينًا وَشِمَالًا فَيَمُرُّ أَوْلَكُمُ كَالْبَرْقِ ...)) (٢٢٤). واتە: ... پاشان خەلکى لهو ناخۆشى و ناپەرەحەتییهى که تیايدان دینە لای پيغەمبەر (ﷺ) تا شەفاعەت بکات بۆ پزگار بوونیان، پيغەمبەر (ﷺ) هەلدەستیت بۆ ئەوهى شەفاعەت بکات رێگەى پێدەدریت و ئەویش شەفاعەت دەکات، وه ئەمانەت و سیلەى رەحم دەنێردرین، هەردووکیان لای راست و چەپی پردى (صِراط) هوه دهووستن، یەكەم كۆمەڵتان بە وینەى خیرایى تیشك دەپەرەنەوه...).

پێدەچیت وەستانى ئەمانەت و سیلەى رەحم لای راست و چەپی پردى (صِراط) بۆ ئەوه بىت تا پى ئەو کەسانە جیگیر بکەن که به جوانى و پیک و پیکى ئەنجامیان داو، وه ئەو کەسانە بەردەنەوه ناو ئاگرى دۆزەخ که فەوتاندوو یانەو به پیک و پیکى به جیيان نەگەیاندوون، له کاتی کدا هاوەلى بەرپز جُبیر کوپى مُطْعَم (خوای لى پازى بىت) له پيغەمبەر (ﷺ) بۆمان دەگێریتەوه که فەر موویەتى: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ رَحِمٍ)) (٢٢٥). واتە: ئەو کەسەى که سیلەى رەحم و پەيوەندى خزمایەتى دەبچرپینیت به بى هیچ بیانویەكى شەرعى ناچیتە به هەشتەوه.

زانای پایه بەرز ئیمامى الملا علي قاري (رەحمەتى خوای لیبت) دەلیت: ئیمامى التوربشتي

(٢٢٤) رواه الإمام مسلم (١٩٥)، والحاكم (٦٣١/٤).

(٢٢٥) رواه الإمام أحمد "المسند" (١٦٢٩١)، والبخاري (٥٩٨٤)، ومسلم واللفظ له (٢٥٥٦)، والترمذي (١٩٠٩)، وأبو داود (١٦٩٦).

(په حمه تی خوی لیبیت) فهرموویه تی: (جَبَبَتِي الصَّرَاطُ): مه به ست پیی لای راست و چه پی پردی (صِراط) ه، واتای فهرموده که ئه وه ده گه یه نیئت: که ئه مانه ت و سیله ی په حم ئه وه نده گه وره و گرنگن به لای خوی په روه ردگار وه که پیو یسته به نده کان په چاویان بکه ن و به چاکی جیبه جیبیان بکه ن، ده کرین به شیوه ی دوو مروّف له بهر چاوی که سانی ده ست پاک و خیانه تکار، وه له بهر چاوی ئه و که سه ی که سیله ی په حمی گه یاندووه و ئه و که سه ی په یوه ندی خزمیه تی پچراندووه و نه یگه یاندووه، تا ببه به لگه ی پرگار بوون بۆ ئه و که سانه ی که به جوانی و پیک و پیکی ئه نجامیان داوون و گه یاندوویانه، وه ببه به لگه ی له ناو چوون و به ربوونه وه بۆ ناو ئاگری دۆزه خ بۆ ئه و که سانه ی که فهورتاندوویانه و به ریک و پیکی به جیبیان نه گه یاندوون، تا هه ردو لایان له یه ک جیا بکریته وه^(۲۲۶). وه زانای پایه به رز ئیمامی الطیبی (په حمه تی خوی لیبیت) ده لیت: ناردن ئه مانه ت و سیله ی په حم له بهر گه وره یی و پله و پایه یانه لای خوی په روه ردگار، له دواړوژدا ده کریته سهر شیوه ی دوو مروّف به و شیوه یه ی که خوی په روه ردگار ویستی لییه، وه مانای فهرموده که ئه وه یه: ئه مانه ت و سیله ی په حم له ته نیشتی لای راست و چه پی پردی (صِراط) ه وه ده وهستن تا داوای مافی خویمان بکه ن له و موسلمانانه ی که ده یانه ویئت به سهر پردی (صِراط) دا بپه رنه وه، ئه گه ر به جوانی و پیک و پیکی ئه نجامیان دابن و گه یاندبیتیان یارمه تیان ده دن بۆ په رینه وه یان به سهر پردی (صِراط) دا به سه لامه تی، به لام ئه گه ر فهورتاندبوویان و به ریک و پیکی به جیبیان نه گه یاندوون، وازی لیدینن و یارمه تی ناده ن تا بهر ببیته وه ناو ئاگری دۆزه خ^(۲۲۷).

هاوه لی به ریز ابن مسعود (خوی لی پازی بیت) فهرموویه تی: ((الْقَتْلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُكَفِّرُ الذُّنُوبَ

^(۲۲۶) برهوانه: مرقاة المفاتیح شرح مشکاة المصابیح للملا علی قاری (۵۲۷/۹).

^(۲۲۷) برهوانه: شرح الطیبی علی مشکاة المصابیح المسمی: الکاشف عن حقائق السنن (۲۳۱/۱۰).

كُلُّهَا إِلَّا الْأَمَانَةَ، قَالَ: يُؤْتَى الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَإِنْ قُيِّلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَيُقَالُ: أَدْ أَمَانَتَكَ، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ كَيْفَ وَقَدْ ذَهَبَتِ الدُّنْيَا؟ فَيُقَالُ: انْطَلَقُوا بِهِ إِلَى الْهَوَايَةِ، فَيَنْطَلِقُ بِهِ إِلَى الْهَوَايَةِ، وَثُمَّ ثَلُ لَهُ أَمَانَتُهُ كَهَيْئَتِهَا يَوْمَ دُفِعَتْ إِلَيْهِ، فَيَرَاهَا فَيَعْرِفُهَا، فَيَهْوِي فِي أَثَرِهَا حَتَّى يَدْرِكَهَا، فَيَحْمِلُهَا عَلَى مَنْكَبِهِ، حَتَّى إِذَا ظَنَّ أَنَّهُ خَارِجٌ، رَلَّتْ عَنْ مَنْكَبِهِ، فَهُوَ يَهْوِي فِي أَثَرِهَا أَبَدَ الْآبِدِينَ، ثُمَّ قَالَ: الصَّلَاةُ أَمَانَةٌ، وَالْوُضُوءُ أَمَانَةٌ، وَالْوَزْنُ أَمَانَةٌ، وَالْكَيْلُ أَمَانَةٌ، وَأَشْيَاءٌ عَدَّدَهَا، وَأَشَدَّ ذَلِكَ الْوَدَاعُ، قَالَ: يَعْنِي زَادَانُ: فَأَتَيْتُ الْبَرَاءَ بْنَ عَازِبٍ فَقُلْتُ: أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ قَالَ: كَذَا؟ قَالَ: صَدَقَ، أَمَا سَمِعْتَ اللَّهَ يَقُولُ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (النساء: ٥٨) (٢٢٨). واته: شهيد بوون له پیناو خوی پەروردگاردا هه موو تاوانیک دهسپێته وه جگه له ئەمانەت، ابن مسعود (خوی لی پازی بیت) فهرمووی: له پۆژی قیامه تدا بهندهیه ک دههیندریت ئەگەر شههیدیش بووبیت له پیناو خوی پەروردگاردا، پپی دهووتریت: ئەو ئەمانه تانه ی لات بووه بیانگیپر وه بو خاوه نه کانیان، ئەویش ده لیت: ئەو پەروردگار ئەمانه تی چی؟ چۆن بیانگیپر مه وه له کاتی کدا دنیا نه ماوه (له دنیا دا نیم و ئەمانه ته کانم لا نه ماوه)؟ دهووتریت: ببه ن فرپی بده نه ناو ناگری دۆزه خه وه، ئەو بهندهیه دهبردیت و فرپی دهدریت نه ناو دۆزه خه وه، ئەو شته ی له دنیا دا به ئەمانه ت پپی درابوو تا پاریزگاری لیبکات، به لام ئەو خیا نه تی تیا کردبوو و فه وتاندبووی، ئەو ئەمانه ته دیت وه سه ر ئەو شیوه یه ی که له دنیا دا پپی درابوو، ئەو بهندهیه سه یری دهکات و دهیناسیت وه شوینی دهکه ویت تا دهگات پپی، هه لی دهگریت و دهیکاته سه ر شانی، ئەو بهندهیه وا گو مان دهبات ئیستا دهچیت دهیهینیت و دهیداته وه خاوه نه که یی و پرزگاری ده بیت، به لام له نا کاو پییه کانی دهخلیسکیت و بهرده بیت وه له سه ر شانی، ئەویش به شوینیا ده پوات هه تا هه تایه (به ره و

(٢٢٨) رواه الطبرانی في "الكبير" (١٠٥٢٧)، وأبو نعيم في الحلية (١٠١/٤)، وحسنه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٢٩٩٥).

خوارهوهی دۆزه خ بهردهبیتهوه)، پاشان ابنُ مسعود (خوای لى پازى بیټ) فهرمووی: نوښت ئه مانه ته (خوای پهروهردگار خستویه تیه سهر شانت پیویسته پاریزگاری لیبهکیت)، وه دهست نوښت ئه مانه ته (پیویسته به جوانی بیگریټ و کهم و کورپی تیا نه کهیت)، وه کیشانه و پیوانه ئه مانه ته (به باشی بیپیوی بى کهم و زیاد)، چهند شتیکی باس کرد که هه موویان ئه مانه تن و پیویسته پاریزرین و خیانه تیان تیا نه کریت، له هه موویان گهره تر ئه و شتانه یه که مافی خه لکییه و له ژیر دهستدایه، زاذان (خوای لى پازى بیټ) ده لیت: چوم بۆلای برآء کورپی عازب (خوای لى پازى بیټ) پیم ووت: ئایا نابینیت ابنُ مسعود (خوای لى پازى بیټ) چی ده لیت؟ ئه ویش ووتی: پاست دهکات، ئایا گویت له فهرموده ی خوای پهروهردگار نه بووه که ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (النساء: ۵۸). واته: بى گومان خوای پهروهردگار فهرمانتان پیده کات که هه موو ئه مانه ت و سپارده یه که بده نه وه دهست خاوه نه که ی، وه ههر کاتیک دادگایی نیوان خه لکی ده که ن به دادپهروه رانه و یه کسانیه وه بیکه ن، به لای هیچ که سی کدا دایمه بڼ، به راستی خوای گهره به جوانترین شیوه و به شیوازیکی زور چاک ئامۆزگاریتان دهکات، بى گومان خوای پهروهردگار بیسه ره بۆ هه موو ووته یه ک، وه بینایه به هه موو نه ینی و ئاشکرایه ک، ده ی که وابوو ئیوه ئه و ئه مانه تانه ی لاتانه بیده نه وه خاوه نه کانیا ن.

زور به داخه وه کاتیک سه یری حال ی ئه مړوی خه لکی ده که یت به ئاشکرا ده بینریت خیانه ت ده کریت له ئه مانه ت و سپارده کانی سهر شانیا ن، خیانه ت کردن له عیبا ده تدا (ئه نجامدانی به کهم و کورپییه کی زۆره وه)، خیانه ت کردن له به خیو کردن و چاودیری کردنی مندال و کهس و کاریان، وه خیانه ت کردن له کارو پیشه کانیا ن ئه ویش به درو کردن و فیل کردن و راستگو نه بوون تیا یاندا، وه په یوه ست نه بوون به کاتی دیاری کرایى کارو پیشه یان، ... هتد، ئه مانه و

چه ندين شتى تر كه هه موويان ئه مانه تن و پيويسته موسلمان ئاگاي لايان بيت و خيانه تيان تيا نه كات، به لكو به ريكو پيكي و به باشي ئه نجاميان بدات.

١٨. درو هه ئبه ستن بو موسلمان: □

هاوه لي به ريز عبدالله كوري ئيمامي عمر (خويان لي پازي بيت) ده فهرموويت: پيغه مبه ر (ﷺ) فهرموويه تي: ((مَنْ حَالَتْ شَفَاعَتُهُ دُونَ حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ فَقَدْ ضَادَّ اللَّهَ فِي أَمْرِهِ، وَمَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ فَلَيْسَ بِالذَّيْنَارِ وَالذَّرْهَمِ، وَلَكِنْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، وَمَنْ خَاصَمَ فِي بَاطِلٍ وَهُوَ يَعْلَمُهُ، لَمْ يَزَلْ فِي سَخَطِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى يَنْزِعَ، وَمَنْ قَالَ فِي مُؤْمِنٍ مَا لَيْسَ فِيهِ أَسْكَنُهُ اللَّهُ رَدْعَةَ الْخَبَالِ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ وَلَيْسَ بِخَارِجٍ)) (٢٢٩). واته: هه ركه سيك تكا بو كه سيك بكات كه ئه و كه سه هه ديكي شهرعي كه وتوته سهر بو ئه وهى لايبه ريي و جيبه جي نه كريي له سهرى، ئه وه ئه و كه سه دژايه تي خوي پهره رديگاري كردوه له فهرمانيدا (واته: خوي پهره رديگار فهرمانى كردوه تا حوكمى به سهردا جيبه جي بكرىي، به لام ئه و كه سه تكاو واسته ي بو ده كات تا ئه و هه ده ي له سهر لابه ريي)، وه هه ركه سيك بمرىي و قهرزى خه لكى له سهر بيت، ئه وه ئه و قهرزو ماله ي خه لكه ي ليدسه ندرىته وه له پورژيكا كه دينارو دره مى لينا سه ندرىته وه (ئه گهر ئه و موسلمان به نيه تي خواردن و نه دانه وهى قهرزى وه رگرتبيي)، به لكو چاكو خراپه يه (له چاكه كانى ده برديي و ده درييه خاوه ن قهرزه كانى، وه له خراپه ي ئه وان ديته سهر خراپه كانى)، وه هه ر كه سيك موجداله و ده مه ده مى بكات له سهر شتيكى ناهه ق و باتل و بشزانىي ئه و شته ناهه قه، ئه وه به رده وام ئه و كه سه له ژي ر غه زه ب و توپه يي خوي پهره رديگاردايه، وه هه ر كه سيك شتيك بداته پال موسلمانىك كه ئه و شته له و موسلماندا نيه

(٢٢٩) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٨٨/١٥)، وأبو داود (٣٥٩٧)، والحاكم (٣٢/٢)، وصححه الألباني في "صحيح الجامع"

(درۆی بۆ هه‌لبه‌ستیت)، ئه‌وه خوای په‌روه‌ردگار ده‌یخاته ناو کیم زوخاو و پیسی ئه‌هلی ئاگری دۆزه‌خه‌وه، تا واز دینیت له‌و درۆیه‌ی که بۆی هه‌لبه‌ستوه، یان لێی ده‌رده‌چیت، که لیشی ده‌رناچیت به‌ ئاسانی (واته: تا گه‌ردنی خۆی به‌و موسلمانیه‌ی که درۆی بۆ هه‌لبه‌ستوه ئازاد نه‌کات، یان به‌ پێی ئه‌و تاوانه‌ی که کردوویه‌تی تا نه‌سووتیت پاک نابیته‌وه‌و ده‌رناچیت له‌ ئاگری دۆزه‌خ).

١٩. قسه‌ نه‌کردن له‌گه‌ڵ موسلمان زیاتر له‌ سێ پۆژ:

هاوه‌لی به‌پێز أبو هريرة (خوای لێ پازی بیت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَنْ هَجَرَ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَاتَ دَخَلَ النَّارَ))^(٢٣٠). واته: هه‌لāl نییه‌و دروست نییه‌ بۆ هیچ موسلمانێک که قسه‌ له‌ برا موسلمانه‌که‌ی دابریت و قسه‌ی له‌گه‌ڵا نه‌کات زیاتر له‌ سێ پۆژ، هه‌ر که‌سیک له‌ سێ پۆژ زیاتر قسه‌ له‌ برا موسلمانه‌که‌ی دابریت و قسه‌ی له‌گه‌ڵا نه‌کات (بێ هیچ بیانویه‌کی شه‌رعی)، ئه‌و که‌سه‌ به‌مریت ده‌چیته‌ ئاگری دۆزه‌خه‌وه.

٢٠. هه‌ر که‌سیک هه‌ز بکات خه‌ڵکی له‌به‌ری هه‌ستن و به‌ گه‌وره‌ی بزانن:

أبو مجلز (خوای لێ پازی بیت) ده‌گێڕیته‌وه‌و ده‌فه‌رموویت: جاریکیان مُعاوية (خوای لێ پازی بیت) ده‌رچوو، چوو بۆلای ابْنُ الزُّبَيْرِ و ابْنُ عامر (خوایان لێ پازی بیت)، ابْنُ عامر له‌به‌ری هه‌ستا، به‌لام ابْنُ الزُّبَيْرِ له‌به‌ری هه‌لنه‌ستا، مُعاوية (خوای لێ پازی بیت) به‌ ابْنُ عامر ووت: دانیشه، چونکه‌ گویم له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بووه، فه‌رموویه‌تی: ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَمَثَلَ لَهُ الرَّجُلُ قِيَامًا فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنْ

^(٢٣٠) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٣٩/١٩)، والبخاري (٦٠٧٧)، ومسلم (٢٥٦١)، وأبو داود واللفظ له (٤٩١٤)، والترمذي (١٩٣٢)، وابن ماجه (٤٦).

النَّارِ)) (٢٣١). واته: هه رکەسیک حەز بکات و پێی خوش بێت پیاوان لە بەری هەستن و بە گەورەیی بزانن، ئەو بە شۆیێک لە ئاگری دۆزەخدا بۆ خۆی دابنێت. زانای پایەبەرز **إِبْنُ حَجَرٍ** (پەحمەتی خۆی لێبێت) لە ئیمامی "غزالی" ئەو (پەحمەتی خۆی لێبێت) دەگێڕێتەو: ئەگەر ئەو هەستانە بۆ بەگەرە زانین بێت ئەو مەکروهە و تاوانە، بەلام ئەگەر بۆ پێز لێگرتن بێت ئەو دروستە (٢٣٢). (وەکو هەستان لە بەر میوان یان کەسیک ماوێهە کە نەتبینیوه).

٢١. کەسیک بانگەشەیی شتییک بکات و هی خوشی نەبێت:

هاوێلی بە پێز **أَبُو ذَرٍّ** (خۆی لێ پازی بێت) دەفەرموویت: گویم لە پیغه مبهەر (ﷺ) بوو دەیفەرموو: ((لَيْسَ مِنْ رَجُلٍ ادَّعَى لِغَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُهُ إِلَّا كَفَرَ، وَمَنْ ادَّعَى مَا لَيْسَ لَهُ فَلَيْسَ مِنَّا، وَلَيَتَّبَعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ، وَمَنْ دَعَا رَجُلًا بِالْكُفْرِ أَوْ قَالَ: عَدُوُّ اللَّهِ وَلَيْسَ كَذَلِكَ إِلَّا حَارَ عَلَيْهِ)) (٢٣٣). واته: هیچ پیاویک نییه بلیت من لە باوکی خۆم نیم، بشارنیت کە کوپی باوکی خۆیت، ئیلا کوفری کردوو، وە هه رکەسیک بلیت ئەو شتە هی منە کە هی ئەویش نییه، ئەو ئەو کەسە لە ئیمە نییه، وە با شۆیێک لە ئاگری دۆزەخدا بۆ خۆی دابنێت، وە هه رکەسیک بە موسلمانیک بلیت: کافر یان دۆزمنی خوا، واش نەبێت (واته: ئەو موسلمانە کاریکی وای نەکردبێت پێی کافر بێت یان ببێتە دۆزمنی خوا)، ئەو ئەو قسەیهی بەسەر خۆیدا دەگەرێتەو (ووتنی: کافر یان دۆزمنی خوا).

(٢٣١) رواه الإمام مالك (١٧١٧)، وأحمد "الفتح الرباني" (٣٥٧/٢٢)، والبخاري (٥٦٣٤)، ومسلم واللفظ له (٢٠٦٥)، وابن ماجه (٣٤١٣)، والدارمي (٢١٢٩).

(٢٣٢) بیوانه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري لابن حجر العسقلاني (٥٦/١١ ح ٦٢٦٢).

(٢٣٣) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٤٢/١٧)، ومسلم واللفظ له (٦١)، وابن ماجه (٢٣١٩).

زانای پایه بهرز ئیمامی التَّوَوِي (پهحمهتی خوی لیبیت) دهلیت: ئەم فەرمودهیه بهلگهیه لهسەر هه‌رامی‌تی بانگه‌شه‌کردنی هه‌رشتیک که هی خۆت نه‌بی‌ت، جا مافی خه‌لکی بی‌ت یان نا، (واته: ئە‌گه‌ر ئە‌و شته مافی که‌سیکی دیاری کراویش نه‌بوو، هه‌ر هه‌رامه بلاییت: هی منه، چونکه له بنه‌په‌تدا مافی تۆ نییه)، وه ئە‌م فەرمودهیه بهلگهیه لهسەر ئە‌وه‌ی هه‌رامه مالیک یان شتیک وه‌ر‌ب‌گ‌ریت که هی تۆ نییه‌و شایسته‌ی تۆ نییه، با حاکم یان قازیش بۆت دابنیت یان بۆت وه‌ر‌ب‌گ‌ریت (٢٣٤).

٢٢. داوا کردنی مال و پاره له خه‌لکی بۆ زیاتر ده‌وله‌مه‌ند بوون:

هاوه‌لی به‌رپ‌ز ئیمامی عُمَر کورپی خَطَّاب (خوی لی پازی بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فەرموده‌یه‌تی: ((مَنْ سَأَلَ النَّاسَ لِيُشْرِيَ مَالَهُ فَإِنَّمَا هِيَ رَضْفٌ مِنَ النَّارِ مُلْهَبَةٌ، فَمَنْ شَاءَ فَلْيُقَلِّ، وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْثِرْ)) (٢٣٥). واته: هه‌ر که‌سیک داوای پاره‌و مال له خه‌لکی بکات (ده‌ستیان لی پان بکاته‌وه) بۆ ئە‌وه‌ی مال‌که‌ی زیاتر بکات و خۆی ده‌وله‌مه‌ندتر بکات، ئە‌وه ئە‌و ده‌ست پان کردنه‌وه و سوال کردنه‌ی (یان ئە‌و مال‌ه‌ی که وه‌ری ده‌گریت)، به‌ردی گه‌رمی داخکراوی ناو ئاگری دۆزه‌خه وه‌ری ده‌گریت و ده‌یخوات له دۆزه‌خدا، جا هه‌ر که‌سیک هه‌زی لی‌یه با که‌م داوا بکات، یان زۆر (واته: به سوال کردن و ده‌ست پان کردنه‌وه‌ی له خه‌لکی بۆ زیاتر ده‌وله‌مه‌ند بوون، له کاتی‌کدا خۆی هه‌یه‌تی و هه‌ژار نییه، یان قه‌رزیک زۆر نه‌که‌وتۆته سه‌ری، ئە‌وه ئە‌و که‌سه ده‌وله‌مه‌نده چه‌ندئ زۆر مال وه‌ر‌ب‌گ‌ریت ئە‌وه‌نده له ئاگری دۆزه‌خی بۆ خۆی زیاد کردوه، وه ئە‌گه‌ر که‌متر وه‌ر‌ب‌گ‌ریت، ئە‌وه که‌متر ئاگری دۆزه‌خی وه‌ر‌گرتوه‌ه).

(٢٣٤) بپوانه: صحیح مسلم بشرح النووي (٤١٠/٢ ح ٦١).

(٢٣٥) رواه ابن حبان (٣٣٩١)، وقال الألباني في "صحیح الترغیب والترهیب": صحیح لغیره (٨٠٦).

٢٣. كوشتنى مروؤف به ناههق:

هاوهلى به ريز ابو هريرة (خوای لى پازى بيت) ده فهرموويت: پيغه مبه ر (ﷺ) فهرموويه تى: ((لا يُشِيرُ أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي لَعَلَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ فِي يَدِهِ، فَيَقَعُ فِي حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ))^(٢٣٦). واته: ئەى موسلمانان هيج كه سيك له ئيوه با پرووى چه كه كهى (شمشير كهى يان رمه كهى) نه كاته برا موسلمان كهى، چونكه نازانيت پيده چيت شهيتان له دهستى وه بگريت و بيكوژيت (به يارى و گالته وه)، ئەو كاته ئەو كه سهى پرووى سيلاحه كهى كردوته براى موسلمانى ده كه ويته ناو چاليك له چاله كانى دوزه خه وه (واته: دواى كوشتنى برا موسلمان كهى، ههر بويه چهك و سيلاح پروكردنه موسلمان به يارى و گالته وه، فريشته كانى خوای پهروه دگار نه فرهت ليده كه ن ههر چه نده ئەو موسلمان به براى دايك و باوكيشت بيت).

سئيهم:

لهو تاوانانهى كه به هويه وه خاوه نه كهى ده كه ويته ناو دوزه خه وه

به كه م زانينى تاوانه بچوكه كان و سهير كردنى به چاوى سووكه وه:

زور به داخه وه زوربهى موسلمانانى ئەم پوژگار به تاوانه بچوكه كان به كه م ده زانن و به چاوى سووكه وه سهيرى ده كه ن و ده لئى: ئەو تاوانانه نويزو پوژوو و چه ند كاريكى ترى چاكه ده يان سريته وه، كي شه ته نها ئەو وه نيه كه موسلمان ده كه ويته ناو تاوانه بچوكه كانه وه و به س، به لكو كي شه به كه م زانينى و سهير كردني تي به چاوى سووكه وه، وه كه مته رخه م بوون تيايدا، وه سوور بوون و به رده وام بوون له سهري، پاشان ته وبه نه كردن لئى!!

^(٢٣٦) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٣٣٠/١٩)، والبخاري واللفظ له (٧٠٧٢)، ومسلم (٢٦١٧).

هاوه لى به ريز عبدالله كورپى مسعود (خوای لى پازى بيت) ده فهرموويت: پيغه مبه ر (ﷺ) فهرموويه تى: ((إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ، فَإِنَّهُنَّ يَجْتَمِعْنَ عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يُهْلِكُنَّه)) (٢٣٧).

واته: موسلمانان خوتان بپاريزن له تاوانه بچوکه کان و مه يان که ن، چونکه پياوى وا هه يه نه وهنده تاوانى بچوک دهکات تا له سه رى کو ده بيته وه و شانى قورس دهکات و له ناوى ده بات.

وه هاوه لى به ريز سهل كورپى سعد (خوای لى پازى بيت) ده فهرموويت: پيغه مبه ر (ﷺ) فهرموويه تى: ((إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ، فَإِنَّمَا مَثَلُ مُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ كَمَثَلِ قَوْمٍ نَزَلُوا بَطْنَ وَادٍ، فَجَاءَ ذَا بُعُودٍ، وَجَاءَ ذَا بُعُودٍ، حَتَّى حَمَلُوا مَا أَنْصَجُوا بِهِ خُبْرَهُمْ، وَإِنَّ مُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ مَتَى يَأْخُذُ بِهَا صَاحِبُهَا تُهْلِكُنَّه)) (٢٣٨). واته: موسلمانان خوتان بپاريزن له تاوانه بچوکه کان و مه يان که ن،

چونکه کردنى تاوانه بچوکه کان، نموونه ي وه کو قه وميک وايه بچن بو سه فهرىک و دابه زنه ناو شيويکه وه، هه ر يه کيک به لايه کدا بروت بو کو کردنه وه ي چيلکه و دار، يه کيک دارىک بينيت، نه وى تر دارىک بينيت، تا نه وهنده کو ده که نه وه خواردنه که يانى پى لينده نين (تاوانه بچوکه کانيش به وينه نه وه کو ده بيته وه تا زور ده بيت)، وه نه و تاوانانه ي که خه لکى به بچوکى ده زانن و به چاوى سووکه وه سه رى ده که ن هه ر کاتيک موسلمان گو يى پينه داو زورى کرد له ناوى ده بات.

دايکى ئيمانداران خاتوو عايشه (خوای لى پازى بيت) ده فهرموويت: پيغه مبه ر (ﷺ) پى فهرمووم: ((يَا عَائِشَةُ إِيَّاكَ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ فَإِنَّ لَهَا مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ طَلِبًا)) (٢٣٩). واته: نه ي عايشه

(٢٣٧) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢١٢/١٠) و (٢٥٣/١٩)، والطبراني في الكبير (١٠٥٠٠)، وحسنه الألباني في "صحيح الجامع" (٢٦٨٧).

(٢٣٨) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٥٣/١٩)، والبيهقي في شعب الإيمان (٧٢٦٧)، وصححه السيوطي في "الجامع الصغير" (٢٩١٦)، والألباني في "صحيح الجامع" (٢٦٨٦).

(٢٣٩) رواه الإمام أحمد "الفتح الرباني" (٢٥٣/١٩)، وابن ماجه (٤٢٤٣)، والدارمي (٢٧٢٦)، وصححه الألباني في "صحيح الترغيب والترهيب" (٢٤٧٢).

ئاگاداربەو خۆت بپارێزه لەو تاوانانەى كە خەلكى بە بچوكى دەزانن و بە چاوى سووكەو
سەيرى دەكەن، چونكە خۆى پەرەردگار لێپرسینەو هیان لەسەر دەكات.

زانای پایه بەرز ئیمامی السّندي (پەحمەتى خۆى لیبیّت) دەلیّت: (مُحَقَّرَاتُ الدُّنُوبِ): ئەو تاوانەن
كە خەلكى گوێی پێنادهن و بە كەمى دەزانن، (طالِباً): واتە: خۆى پەرەردگار لێپرسینەو هیان
لەسەر دەكات، بەلای خۆى پەرەردگارەو گەرەیه هەر بۆیه فەرمانى كردووه تا بنوسریت
لەسەر ئینسان، وە فریشتەشى تاییبەت كردووه بە نووسینی ^(٢٤٠).

وە زانای پایه بەرز ئیمامی غزالي (پەحمەتى خۆى لیبیّت) شەش خالى باس كردووه بۆ ئەو هی ئەو
تاوانانەى كە بچوكن و خەلكى گوێی پێنادهن و بە كەمى دەزانن ببیّت بە تاوانى گەرە: یەكێك
لەو هۆكارانە ئەو هیە: كاتێك موسلمانێك تاوان دەكات بە كەمى دزانیت و بە چاوى سووكەو
سەيرى دەكات ئەوكاتە تاوانە بچوكەكانى دەبیّت بە تاوانى گەرە، چونكە بەندهى موسلمان
هەرچەندێك تاوان بە گەرە بزانیت و بە دلّی پر لە ترسەو سەيرى بكات و ئەنجامى بدات، ئەو
لای خۆى پەرەردگار ئەو تاوانە بچوك دەبیّت (لە بنەرەدا تاوانەكە خۆى بچوكە ئەم موسلمانە
كاتێك دلّی دەترسیت و بە كەمى نازانیت، بەلكو مرقۆفیکەو تاوانى لێو شەو تەو وەكو سەرچەم
مرقۆفەكان) ^(٢٤١).

هەر بۆیه بلال كورپی سَعْد (پەحمەتى خۆى لیبیّت) دەمان ترسینیت و ئاگادارمان دەكاتەو لە
بەكەم زانینی تاوان و گوێ پێنەدانى و سەیر كردنى بە چاوه سووكەو، هەرەك دەلیّت: ئەو
موسلمان كاتێك ویستت تاوان بكەیت مەلّی تاوانیكى بچوكە، سەيرى بچوكى و كەمى تاوانەكە
مەكە، بەلكو سەيرى گەرەو هی ئەو خوايه بكە كە سەرپێچى دەكەیت ^(٢٤٢).

^(٢٤٠) بپوانە: شرح سنن ابن ماجه القزويني للإمام أبي الحسن الحنفي المعروف بالسندي (٢/٥٦٠).

^(٢٤١) بپوانە: إحياء علوم الدين للإمام الغزالي بتصرف (٣١/٥).

^(٢٤٢) بپوانە: شعب الإيمان للبيهقي (٤٣٠/٥)، ئەمە ووتەى (بلال كورپی سَعْد)، نەك فەرمودەى پێغەمبەر (ﷺ).

موسڵمانی خۆشه‌ویست ئاگاداربو و خۆت بپاریزه له به‌که‌م زانین و سوور بوون له‌سه‌ر کردنی تاوانه‌ بچوکه‌کان هه‌رچه‌نده‌ که‌میش بێت و بچوکیش بێت، چونکه‌ پێده‌چیت ببیته‌ هۆکاریک له‌و هۆکارانه‌ی که‌ به‌نده‌ی موسڵمانی پی‌ به‌رده‌بیته‌وه‌ له‌سه‌ر پردی (صِراط) هه‌وه‌ بۆ ناو ئاگری دۆزه‌خ، خوای په‌روه‌ردگار هه‌موو لایه‌که‌مان بپاریزێت له‌ ناخۆشی و نا‌په‌حه‌تی سه‌ر پردی (صِراط) و سزای ئاگری دۆزه‌خ، آمین.

کۆتایی

موسڵمانی خۆشه‌ویست پێویسته‌ گرنگی بدریت به‌و کارانه‌ی که‌ په‌یوه‌ستن به‌ عیلم و زانستی دوا‌پۆژ، وه‌ ئه‌و کاره‌ ناخۆش و نا‌په‌حه‌تانه‌ی پووبه‌پووی موسڵمان ده‌بیته‌وه‌ له‌ دوا‌پۆژدا، وه‌ باس کردن و بلاوکردنه‌وه‌ی له‌ نێوان خه‌ڵکیدا، جا به‌ هۆی هۆکاره‌ جیاوازه‌کانی ڤاگه‌یاندن بێت، یان به‌ باس کردن بێت له‌ مزگه‌وته‌کان، تا خه‌ڵکی له‌ خه‌وی بێئاگاییان به‌خه‌ربێنه‌وه‌، وه‌ فریای خۆیان بکه‌ون و کاری چاکه‌ بکه‌ن و ده‌ست له‌ تاوان و خراپه‌ بگره‌وه‌ پێش مردنیان.

تیپه‌رپوون به‌سه‌ر پردی (صِراط)، ئه‌و پرده‌ی که‌ له‌سه‌ر دۆزه‌خ دانراوه‌، یه‌کیکه‌ له‌ ترسناکترین ناخۆشی و نا‌په‌حه‌تییه‌کانی پۆژی دوا‌یی، وه‌ ئه‌و قولا‌پانه‌ی که‌ له‌سه‌ر بیتی یان لاشه‌ی موسڵمانانی تاوانبار بریندار ده‌کات و ده‌پروشیینیت، یان لاشه‌یان پارچه‌ پارچه‌ ده‌کات، یان ڤایان ده‌کیشیت بۆ ناو ئاگری دۆزه‌خ به‌ پی‌ی کرده‌وه‌کانیان.

له‌به‌شی یه‌که‌می ئه‌م کتێبه‌ ئه‌وه‌ت بۆ ده‌رکه‌وت، یه‌که‌م ئوممه‌ت له‌ناو هه‌موو ئوممه‌تان ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) که‌ به‌سه‌ر پردی (صِراط) دا ده‌په‌رینه‌وه‌ ئه‌ویش له‌به‌ر ریزو که‌رامه‌تیانه‌ لای خوای په‌روه‌ردگار، وه‌ یه‌که‌م که‌س له‌م ئوممه‌ته‌ پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) که‌ به‌سه‌ر پردی (صِراط) دا ده‌په‌ریته‌وه‌، له‌ دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ژاره‌ کۆچکردووه‌کانن، وه‌ کۆتا که‌س که‌ ده‌په‌ریته‌وه‌ به‌سه‌ر پردی (صِراط) دا، موسڵمانێکه‌ ده‌که‌وێت و هه‌له‌ ده‌ستیته‌وه‌ به‌ سه‌

خشکى دەپوات ئەویش لەبەر زۆرى تاوان و کەمى کردەوێ چاکەبەتێ.

وێ گەنگترین ھۆکارو یارمەتیدەر بۆ پێ جیگیر بوون لەسەر پردی (صراط) و بەپینەو بەسەریدا بە ئاسانی و بێ ئەوێ گەرمی ئاگری دۆزەخ بتسووتیڤت و بێ ئەوێ بەربیتەو ناوی ئەمانەن:

نزیک بوونەوێ لە خاوی پەرەردگار بە کردنی ھەموو ووتەو کاریکی چاکە کە خاوی پەرەردگار پێی خۆشەو پێی پازیبە، بە تاییبەتێ ئەو کارە چاکانەێ لەم کتیبەدا باس کراوێ، وێ دور کەوتنەوێ لە ھەموو ووتەو کاریکی خراپ و تاوان کە خاوی پەرەردگار پێی ناخۆشەو پێی پازی نییە، لە شوێن کەوتنی ھەواو ئارەزووێ ھەرامەکان، کردنی تاوانە گەرەکان، کە ھەرەشەێ ئاگر یان لەعنەت یان تورپیی خاوی پەرەردگار یان سزای توندو بە ئیش بۆ خاوەنەکەێ دانراوێ.

موسڵمانی خۆشەویست تاکە پێگە بۆ پزگار بونمان لە ناخۆشی و ناپەرەتییەکانی سەر پردی (صراط) زۆر کردنی کارە چاکەکانە بە گشتی، وێ کردنی ئەو کارانەێ پزگارکەرن لە ئاگری دۆزەخ، وێ ئەو کارانەێ کە پۆیشتنی موسڵمان خیرا دەکات بەسەر پردی (صراط)دا، وێ کردنی ئەو کارە چاکانەێ پۆشکەرەوێ تاریکی سەر پردی (صراط)ن بە تاییبەتێ، وێ پەلە کردن لە داواي لیخۆش بوون کردن لە خاوی پەرەردگار بۆ ھەر تاوانێک کە کردوومانە بە تاییبەتێ تاوانە گەرەکان، خاوی پەرەردگار دەفەرمووێت: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ

عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ (النساء: ۳۱). واتە: موسڵمانان ئەگەر ئێوێ خۆتان بپاریزن لەو تاوانە گەرەنەێ کە پێگیریمان لێکردووە تا نەیان کەن، ئەوێ تاوانەکانتان دەسپینەوێ لێتان خۆش دەبین (تاوانە بچوکهکان)، وێ دەتان خەینە ناو بەھەشتانی بە قەدر پزێوێ (واتە: بەھەشتان دەدەینێ).

بەلام ھەرکەسێک کە مەرخەم بێت لەمەدا، سەرقال بوون بە ژیاڤی دنیای بێ ئاگای کردبیت لە

ژیانی دواړوژى و کاره چاکهکانى به باشى ئەنجام نه داىیت، ئەوه له سهره مهرگ و دواى مردن
 هسرهت و په شیمانى دهرده بریت، به لام چى کاتیک؟ ئەو کاتهى که دهرده برینی په شیمانى
 سوودی نییه، ئەو کاتهى که ته واو بهنده نارپه حهت بووه و ناخوشى و نارپه حهت تهنگى
 پیهه لچنیوه.

پیاوچاکانى پیشینی ئەم ئوممه ته ده ژيان و بهرده وام ترس و دلپاوکی په پینه وهى پردی
 (صراط) یان له دلدا بووه، له هه مووه هه لاس و که وتیکیاندا له پیش چاویان بووه، هه ربویه
 دهرونیان پاک بوو له تاوان، وه تاوانیان کهم بوو، چاکه یان زور بوو، ئایا ئیمه ی موسلمان وه کو
 ئەوانین و شوینیان که ووتوین به راستى!!!

سهیری حالى ربيع کورپی خُتیم بکه (په حهتى خواى لیبیت) چوون بهرده وام دللى لای ناخوشى و
 نارپه حهتى پردی (صراط) بووه، جاریکیان پیاویک جوینی پيدا، په بیعیش ووتى: ئەى فلان کهس
 خواى په روهردگار ووته کهتى بیست (جویندانه کهت)، به لام من وه لامت ناده مه وه و هیچت
 پینالیم، چونکه پیش چوونه به هه شته وه کۆسپیکى زور ناخوش و نارپه حهت ههیه پردی
 (صراط)، ئەگەر به سهلامهتى و به ئاسانى بیپریم و به سهريدا بپه پمه وه ئەوه جوینه کهى تو هیچ
 زیانیکم پیناگهیه نیت، وه ئەگەر نه توانم به سهلامهتى به سهريدا بپه پمه وه ئەوه من زور خراپترم
 له وهى که پیم ده لیت (٢٤٣). وه با حالت وه کو حالى هاوه لى به پرز أبو الدرداء بیت (خواى لى
 بازى بیت) ده فهرمویت: کاتیک بیستم له پیغه مبه (ﷺ) که فهرموى: له پیشتانه وه کۆسپیکى
 زور ناخوش و نارپه حهت ههیه "واته: پردی صراط" که سانى لهش قورس ناتوانن به ئاسانى
 بیپرین (شانیان قورس بووه به تاوان)، بویه حه زده کهم خۆم سووک بکهم (واته: چاکه زور بکهم
 و تاوان نه کهم) بۆ پرزگار بوون له و کۆسپ و ناخوشى و نارپه حهتیه (واته: کۆسپهکانى سه

(٢٤٣) بپوانه: صلاح الأمة في علو الهمة للدكتور سيد عفاني (٢٥٣/٥).

پردی (صراط) ^(٢٤٤). با حالت وهکو حالئ خالْدُ الورَّاق نه بیئت (پهحمه تی خوای لیبیت) له کاتیكددا نه زانه بهرامبهر ناخووشی و نارپهحه تییه کانی سهر پردی (صراط) و بیئاگایه لیئ، ههروهک خوئی باسی خوئی دهکات و دهلیت: جارییه یه کم هه بوو عیباده تی زور دهکردو خوئی زور ماندوو دهکرد، پوژیکیان بینیم زور ماندوو به عیباده ته وه، پییم ووت: خوای پهروهردگار زور به پهحمه و کرده وهی چاکه ی کهمیش وهرده گریئت له بهنده کانی خوئی، ئه ویش گریاو ووتی: ئومیدم ئه وهنده زوره به خوا ئه گهر شاخه کان بیده ن به سهر شانیا نندا ناتوانن هه لی بگرن به لکو بی تاقهت ده بن له هه لگرتنی، ههروهک چو ن بی دهسه لات بوون له هه لگرتنی ئه مانهت، جارییه که ووتی: منیش ده زانم که خوای پهروهردگار وه لّامی هه موو تاوانباریک ده داته وه به هانایه وه دیت، به لّام ده بی حالْم چو ن بیئت له دهر برینی په شیمانی له پوژی پیشبرکیی راسته قینه دا؟ خالْدُ الورَّاق ووتی: دهر برینی په شیمانی له پوژی پیشبرکیی راسته قینه دا مانای چییه؟ ئه ویش: دهر برینی په شیمانی له پوژی پیشبرکیی راسته قینه به ره به یانی پوژی هه شره، ئه و پوژه ی ئه وهی له ناو گوړه کاندایه دینه دهر وه، چاکه کاران به هوئی کرده وه چاکه کانیانه وه که وتنه ری و پیشبرکییان کردو په پینه وه به سهر پردی (صراط) دا، سویند به خوای پهروهردگار ئه و که سانه ی که مته رخه من و کرده وهی چاکه یان که مه هه رگیز پیش ئه و که سانه ناکه ون که چاکه کارن و چاکه یان زوره، ئه گهر چاکه کاران به گاولکیش برۆن، پاشان جارییه که ووتی: ئه ی هاوار بو خوم ده بی چو ن له خه فته تا نه مرم کاتیک ده بینم چاکه کاران پیشبرکیی ده که ن و خیرا ده پو ن و ئالای چاکه کاریان بو به رز کراوه ته وه، وه پردی (صراط) یان بری خو شه ویستان گه یشتن به خوای پهروهردگار، وه منیش له گه ل خراپه کاران و تاوانباراندا به جی مام و دواکه وتم، پاشان دهستی کرد به گریان و ووتی: ئه ی خالْد با هیچ شتیک ریگریت لی نه کات بو

^(٢٤٤) رواه الحاكم في المستدرک وصححه (٥٧٤/٤)، ووافقه الذهبي في التلخیص (٨٧١٣)، والألبانی في "صحیح الجامع" (٢٠٠١).

پیشبرکێ کردن و کردنی کاره چاکهکان، چونکه له نیوان دونیاو دواړوژدا شوینیک نییه تا کهمتهرخه مان کاتیك کهمتهرخه میان کردووه له خزمهتی گهرهکه یاندا (واته: خوای پهروهردگار) قهره بووی بکه نه وه، هاوار بۆ ئه و کهسهی کهمتهرخه مه له خزمهتی گهرهکه ییدا، وه له گهل ئه وه شدا چه ندين ئومیدو ئاواتی پیی هیه، دهی خۆزگایه کرده وه چاکهکان به ئاگای بهینایه کاتیك ته مبهل و کهمتهرخه مه کان نووستون^(٢٤٥).

له کۆتاییدا دهلیم: برای خوشه و یستم، خوشکی به ریزم، ههر چاکه یهت خوینده وه و بهر چاوت کهوت له م کتیبه دا هه ولبد ه کهسانی تریش فیڕ بکه و له ناو خه لکیدا بللوی بکه وه، چونکه ئه و کاره یه کیکه له و هوکارانهی که پزگارت دهکات له ناخوشی و نارپهحه تیهکانی سه ر پردی (صراط)، وه رینگه ی تاریکی سه ر پردی (صراط) ت بۆ پروناک دهکاته وه به ویستی خوای پهروهردگار، چونکه ئه و موسلمانیهی هاندهری خه لکییه بۆ کردنی خیرو چاکه وه کو ئه وه وایه خۆی ئه و چاکه که یه ی کردبیت.

داواکارم له خوای پهروهردگاری بالا دهست و خاوهن عهرش، هه موو لایه کمان له ناخوشی و نارپهحه تیهکانی دواړوژ پزگار بکات به گشتی، وه له ناخوشی و نارپهحه تی سه ر پردی (صراط) به تایبه تی، وه بمانخاته به هشته وه، وه مامه له مان له گه لدا نهکات به خراپه ی خۆمان، به لکو به پهحم و بهزهیی و لیبوردیهی خۆی مامه لمان له گه لدا بکات، به پاستی خوا لیبوردیه و لیخوش بووه له تاوانی بهندهکانی، به پاستی خوا بیسهرو وه لامده ره وهی پارانه وهکانه، وه سه لات و سه لامی خوای پهروهردگار برژیت به سه ر خوشه و یست و شه فاعه تکارمان له دواړوژدا پیغه مبهری خوشه و یست (عزیز)، وه به سه ر یارو یاوه ران و شوین که وتوانیان به گشتی، آمین.

^(٢٤٥) بیوانه: صفة الصفوة لابن الجوزي (٢/٢٦٤).

تەواو بووم ئە وەرگێرانی ئەم کیتابە بە سوودە بە پشتیوانی خۆی گەورە ئە بەرە بەیانی پۆزی هەینی ١٦
جمادی الاولی ١٤٢١ کۆچی، بۆ هەر پەخندەو پیشنیاریکتان پەییوەندی بکەن بەم ژمارە مۆبایلهوه:
(٠٧٧٠١٥٨٠٧٩٨).

نـاـوـەرۆـک

پیشەکی ٣

بەشی یەكەم:

پیناسە ی پردی (صراط) و نارهحه تیبه کانی ٦

باسی یەكەم: پردی (صراط) چیه؟ ٦

باسی دووهم: تەنگ و چە ئەمەو نارهحه تی سەر پردی (صراط) ١٠

باسی سێیەم: ئایا بێ باوەران و دووروەکان بە سەر پردی (صراط) دا دەپۆن؟

..... ١٧

باسی چوارەم: حالی خەلکی ئە سەر پردی (صراط) ... ٢٧

سەرەتاو کۆتا کەس کە بە سەر پردی (صراط) دا تێدەپەریت ٣٣

شیوازه کانی بەر بوونهوه ئە سەر پردی (صراط) هوه بۆ ناو دۆزهخ ٣٨

بەشی دووهم:

نارهحه تی سووتان ئە سەر پردی (صراط) و ئەو کارانە ی دەبیته مایه ی پزگاری بوون

لیی ٤٣

بۆچی کردەوه ی بە ندهکان ئە سەر پردی (صراط) بێ توانا دەبیته؟ ٤٨

سزای کەسی تەمبەل و کەمتەرخەم ئە سەر پردی (صراط) ٥٢

بیرکردنەوه و تیپرامانیك ئە پردی (صراط) ٥٥

ئەو کارانە ی دەبنە مایه ی پزگار بوون ئە گەرمی و کەوتنە ناو دۆزهخه وه ٥٦

ئەو کردەوه چاکانە ی کە بە هۆیه وه ئە ناخۆشی و نارهحه تیبه کانی سەر پردی (صراط) و ناگری دۆزهخ

رِزگارمان ده‌بیٲٲ ٦١

١- باوه‌رِه‌یَنان به خوا، خَیِر کردن، ٦١

٢- جَبه‌کردنی پَیداویستی خه‌لکی و لابردنی ناره‌حه‌تی له‌سه‌ریان ٦٢

٣- کردنی نه‌و کارانه‌ی که ده‌بیٲٲه مایه‌ی به‌ده‌ست هَیَنانی شه‌فاعه‌تی پَیغه‌مبه‌ر (p) ٦٤

گرنگ‌ترین نه‌و کاره چاکانه‌ی که شه‌فاعه‌تی پَیغه‌مبه‌ری (p) پَی‌به‌ده‌ست دَیٲٲ، نه‌مانه‌ن ٦٦

أ- داواکردنی (الْوَسِيْلَة) بو پَیغه‌مبه‌ر (p) ٦٦

ب- زوَر سه‌لاوات دان له‌سه‌ر پَیغه‌مبه‌ر (p) ٦٧

ت- سه‌لاوات دان له‌سه‌ر پَیغه‌مبه‌ر (p) به ژماره‌ی دیاری کراو ٦٨

پ- زوَر کردنی نوێژی سوننه‌ت ٦٩

ج- ئارامگرتن له‌سه‌ر ناخوْشی و ناره‌حه‌تی ژیان له شاری مه‌دینه‌ی پیروژ ٧٠

ح- مردنی موْسلمان له شاری مه‌دینه‌ی پیروژ ٧١

٤- ئارامگرتن له‌سه‌ر مردنی منداڵ ٧١

٥- به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کردنی نوێژی به‌یانی و نوێژی عه‌سر ٧٣

٦- به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کردنی نوێژی چَیشته‌نگاو (صَلَاةُ الضُّحَى) ٧٤

٧- به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر کردنی چوار رِکات نوێژی سوننه‌ت له پَیْش نوێژی نیوه‌روو چوار رِکات له دواى ٧٨

٨- ته‌پوتوْزای بوونی پَییه‌کان له هه‌موو کاریکدا که خوای په‌روه‌ردگار پَیى پارِییه ٨١

٩- به‌ر په‌رچدانه‌وه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که غه‌ییه‌تی موْسلمانیک ده‌کات، ٨٥

١٠- خَیِر کردن و ووتنی ووته‌ی جوان و باش ٨٧

١١- پوْژوو گرتن ٨٩

- ١٢- گریان له ترسی خوی پهره‌دگاریو ،.....، (نه‌زهر نه‌کردن) ٩٠
- زیانه‌کانی سه‌ته‌لایت و ته‌له‌فریو و تو‌ری ئینته‌رنیته ٩٧
- ١٣- روشت جوانی له‌گه‌ل خه‌ئکیدا ١١٤
- ١٤- ئارامگرتن له‌سه‌ر بوونی کچان و به‌خیو کردنیان و ١١٥
- ١٥- ئارامگرتن له‌کاتی توشبوون به‌نه‌خو‌شی گرانه‌تا ١١٧
- ١٦- سه‌لا‌واتدان له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر (ρ) له‌کاتی ناو هی‌نانی یان ١١٩
- ١٧- فریا‌که‌وتنی "الله اکبر" ی نو‌یژ دا‌به‌ستن له‌گه‌ل ئی‌مامدا ١٢٣
- ١٨- گرتنی ده‌ست نو‌یژ به‌جوانی ١٢٤
- ١٩- سه‌لام کردن و خو‌اردن به‌خشین و شه‌و نو‌یژ کردن ١٢٥
- ٢٠- هه‌ر موس‌لمانیک کو‌تا ووشه‌ی (لا‌إله‌إلا‌الله) بیته ١٢٧
- ٢١- په‌نا‌گرتن به‌خوی پهره‌دگاری له‌نا‌گری دو‌زه‌خ ١٢٨
- ٢٢- ئازادکردنی (کو‌یله) ١٣٠

چو‌ن "کو‌یله" ئازاد ده‌که‌یت؟ یان چو‌ن پا‌دا‌شتی کو‌یله ئازاد کردنت ده‌ست ده‌که‌ویت؟

..... ١٣١

- أ- ئازادکردنی کو‌یله له‌که‌فاره‌تی کوشتندا ١٣١
- ب- ئازادکردنی به‌نده بو‌که‌فاره‌تی (الظَّهَار) ١٣٢
- ت- ئازادکردنی به‌نده له‌تو‌له‌ی که‌فاره‌تی سو‌یند خو‌اردندا ١٣٣
- پ- ئازادکردنی کو‌یله بو‌که‌فاره‌تی جی‌ماع له‌ره‌مه‌زانداندا ١٣٤
- ج- ئازادکردنی به‌نده بو‌که‌سیک که‌به‌نده‌که‌ی ئازار ده‌دات ١٣٥
- ئه‌و کاره‌ خیرانه‌ی خیر و پا‌دا‌شتی کو‌یله ئازاد کردنیان هه‌یه ئه‌مانه‌ن ١٣٩
١. سو‌پانه‌وه به‌ده‌وری که‌عبه‌ی پیرۆزدا (الطَّوَّاف) ١٣٩
٢. کردنی دوو پ‌کات نو‌یژی سو‌ننه‌ت له‌دوای ته‌واف کردن و ١٤٠

٣. جیهاد کردن له پیناو خوای پهروهردگاردا ١٤١

٤. یارمه‌تی دانی برای موسلمانن، قهرز پیدانی، ١٤٢

٥. خویندنی نهم زیکره له دواى نویژى به‌یانی و نیواره ده جار (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ١٤٢

٦. ووتنى نهم زیکره پوژانه سه‌د جار، ((لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) ١٤٤

٧. ووتنى نهم زیکرانه سه‌د جار له پوژیکدا (الله أكبر، الحمد لله، سبحان الله) ... ١٤٥

به‌شى سئیه‌م:

ناره‌حه‌تییه‌کانی سه‌ر پردی (صراط) و نه‌و کارانه‌ی که روناکی ده‌که‌نه‌وه ... ١٤٦

نه‌و کاره چاکانه‌ی نورو روناکی موسلمان زیاد ده‌کات له‌سه‌ر پردی (صراط) ١٥٧

١- کردنی پینج نویژه فه‌رزه‌کان به‌گشتی و نویژى به‌یانی به‌تاییه‌تی ١٥٧

٢- کردنی نویژى جومعه به‌ئادابه‌کانی، بانگدان ته‌نها بو‌پازی بوونی خوا ... ١٦٠

٣- ده‌رکردنی زه‌کات ١٦٢

٤- ئارامگرتن له‌سه‌ر فه‌ده‌ری خوای په‌روه‌ردگار ١٦٢

٥- خویندنی سوره‌تی "كهْف" له‌ پوژى جومعه‌دا ١٦٣

٦- خویندنی سوره‌تی "البَقَرَة وَ آلِ عِمْرَان" به‌به‌رده‌وامی ١٦٤

٧- فی‌ربوونی قورنانی پی‌روزی له‌به‌رکردنی ١٦٥

٨- تی‌کو‌شان له‌ پیناو خوای په‌روه‌ردگار ١٦٦

٩- داد په‌روه‌ری و زو‌لم نه‌کردن ١٦٨

١٠- به‌رد هاویشتنی شه‌یتان ره‌جم کردن (رَمَى الْجِمَار) ١٧٠

١١- سه‌ر تاشین له‌ جه‌ج ١٧٠

١٢- فی‌ربوونی زانستی شه‌ری ته‌نها بو‌پازی بوونی خوای گه‌وره ١٧١

- ۱۳- خوش ویستن له بهر خوای په رومردگار ۱۷۳
- ۱۴- جیبه جیکردنی کاری خه ئکی و لابر دنی ناخوشتی و ناروحتی له سهریان ۱۷۵
- ۱۵- هه ئنه کیشانی مووی سپی ۱۷۸
- ۱۶- چاکه کردن له گهل دوستانی باوکت ۱۸۰
- ۱۷- داوا کردنی نورو پوناکی له خوای په رومردگار ۱۸۱

به شی چوارهم :

- نه و تاوانانهی که به هویه وه خاوه نه که ی ده که ویتنه ناو ناگری دۆزه خه وه .. ۱۸۷
- نه و تاوانانه چین که به هویه وه خاوه نه که ی ده چیتنه دۆزه خه وه؟ ۱۹۲
- یه که م: که و تنه ناو نارووه هه راهه کانه وه ۱۹۲
- دووهم: ته و به نه کردن له تاوانه که وره کان ۱۹۶
- نه و تاوانه که ورانه ی که زۆربه ی خه ئکی تی که و توونه و گوئی پیناده ن ۱۹۹
- ۱- ریا کردن له کردن کاره چاکه کان و نه بوونی دئسوژی تیایدا ۱۹۹
- ۲- ویتنه گرتن ۲۰۲
- ۳- ووتنی ووتنه یه که خوای په رومردگاری پی تووړه ده بیت ۲۰۷
- ۴- نازاردانی دراوسئ ۲۱۰
- ۵- شوپکردنه وه ی جل و بهرگ بو ژیر قاپه رهقه ی پییه کان ۲۱۰
- ۶- پالدا نه لای زالم و سته مکاران و رازی بوون به کاره که یان ۲۱۲
- ۷- دهرنه کردن زه کات ۲۱۲
- ۸- پشت هه ئکردن له کاتی روو به روو بوونه ی دوژمن ۲۱۳
- ۹- پویشینی جل و بهرگی ناشه رع ی بو نافرته تان ۲۱۵
- ۱۰- نه وانه ی که فه رمان ده که ن به چاکه و خویمان نایکه ن، وه به خه ئکی ده ئین نه وه خرا په یه و مه یکه ن به لام خویمان ده یکه ن ۲۱۹

- ١١- دواکهوتن به بهردهوامی له پیزی یه کهم له نوژی جهماعت ٢٢١.....
- ١٢- خواردنهوی مهی ٢٢٢
- ١٣- درۆ هه ئبهستن بهدهم پیغه مبهری خواوه (p) ٢٢٤
- ١٤- خواردن و خواردنهوه له قاپ و قاچاغی نالتون و زیو ٢٢٦
- ١٥- خواردنی مائی هه تیو به زوئم و ستهم ٢٢٧
- ١٦- وهگرتن و بردنی مائی خه ئکی به سویندی درۆ ٢٢٧
- ١٧- کهمه رخه می له گه یاندنی ئه مانه ت و بچراندنی سیله ی ره حم ٢٢٨
- ١٨- درۆ هه ئبهستن بو موسلمان ٢٢٣
- ١٩- قسه نه کردن له گه ل موسلمان زیاتر له سی رۆژ ٢٣٤
- ٢٠- هه رکه سیك حه ز بکات خه ئکی له بهری ههستن و به گه وری بزانی ٢٣٥
- ٢١- که سیك بانگه شه ی شتیك بکات و هی خوشی نه بیته ٢٣٦
- ٢٢- داوا کردنی مال و پاره له خه ئکی بو زیاتر دهوئه مه ند بوون ٢٣٧
- ٢٣- کوشتنی مرووف به ناهه ق ٢٣٨

سێیه م: له و تاوانانه ی که به هویه وه خاوه نه که ی ده که ویتته ناو دۆزه خه وه: به که م زانی نی تاوانه
 بچوکه کان و سه یرکردنی به چاوی سووکه وه ٢٣٩

کوته یایی ٢٤٣

ناوه رک ٢٤٩

له بلاو کراوه کانی

سایته ی فره مووده

هه میشه راستگویی

www.fermude.com

fermude33@yahoo.co